MASTER
NEGATIVE
NO. 92-81156-2

AUTHOR:

KALOPOTHAKES, PH DEMETRIOS

TITLE:

HYMNOLOGION DIA THEIAN LATREIAN...

PLACE:

EN ATHENAIS

DATE:

1889

Master Negative #

92-81156-2

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

935.4
K127 Kalopothakēs, Ph Dēmētrios,

Ὑμνολόγιον διὰ θείαν λατρείαν μετὰ μουσικῆς, ἔκδοσις δευτέρα; ἐπηυξημένη καὶ διωρθωμένη ὑπὸ Φ. Δ. Καλοποθακη... Ἐν Ἀθήναις, 1889.

ς', 152 p. 19 cm.

165368

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35 mm REDUCTION RATIO: 11X
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 3-4-93 INITIALS BC
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

BIBLIOGRAPHIC IRREGULARITIES

MAIN ENTRY: KALOPOTHAKES, P. D.

Bibliographic Irregularities in the Original Document

List volumes and pages affected; include name of institution if filming borrowed text.

______Page(s) missing/not available:______

______Volumes(s) missing/not available:______

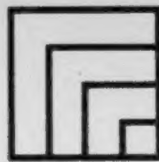
______Illegible and/or damaged page(s):______

______Page(s) or volumes(s) misnumbered:______

______Bound out of sequence:______

✓ Page(s) or illustration(s) filmed from copy borrowed from: p. 151, title page

______Other:______

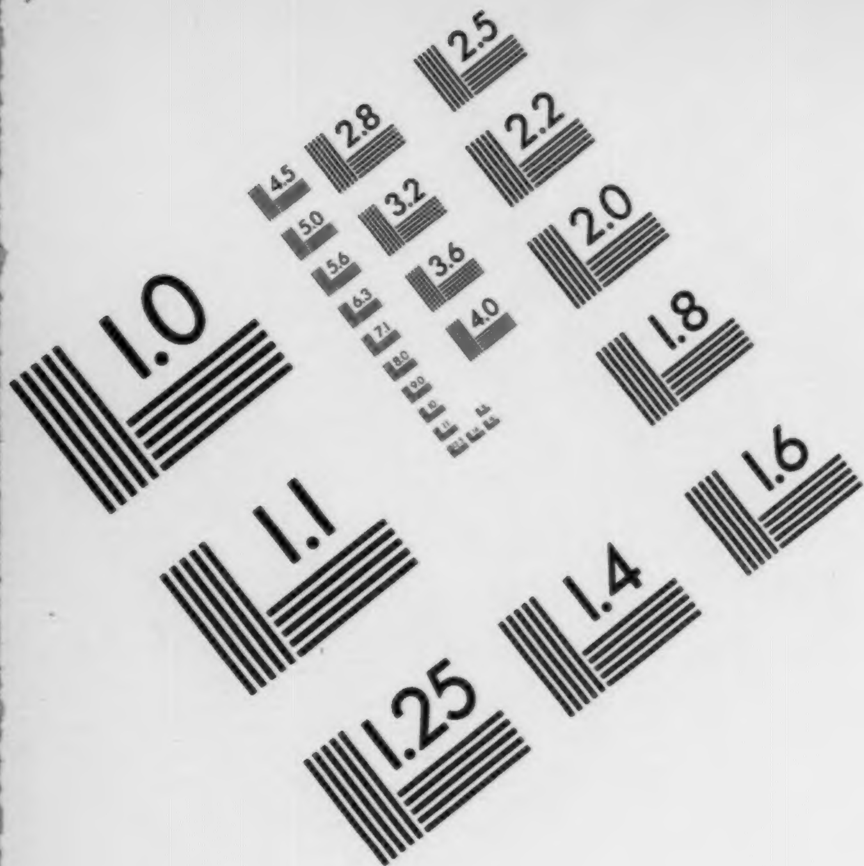

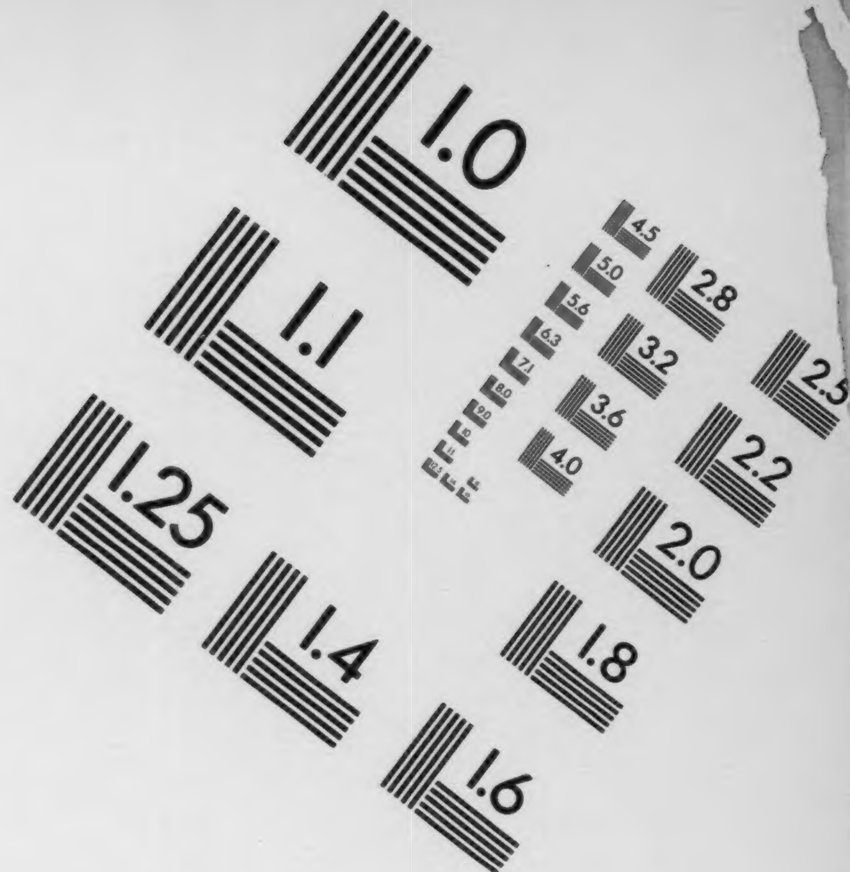
AIIM

Association for Information and Image Management

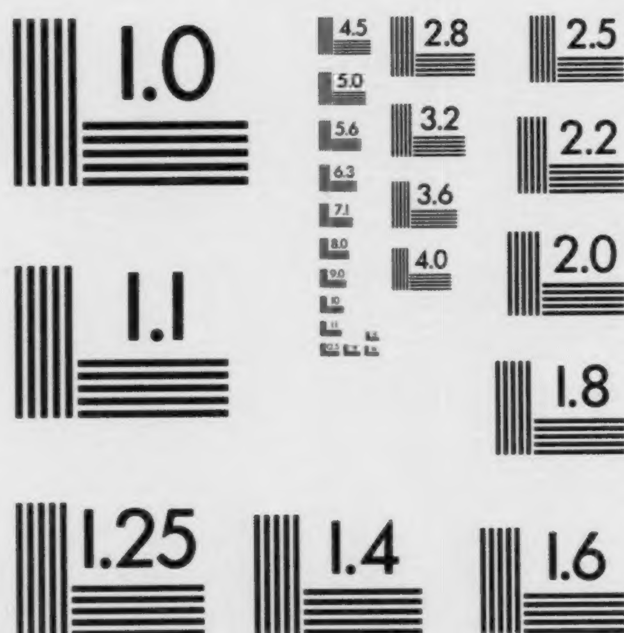
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

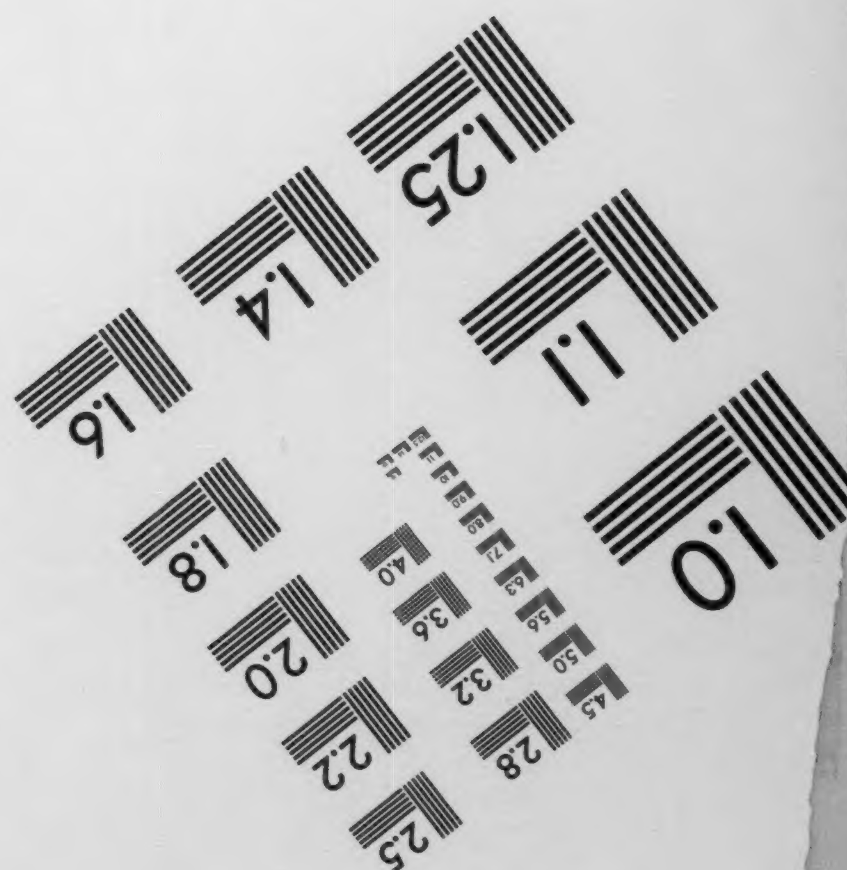

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ ΘΕΙΑΝ ΛΑΤΡΕΙΑΝ

ΜΕΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΩΡΘΩΜΕΝΗ

ΥΠΟ

Φ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗ.

«Διδάσκοντες και νουθετοῦντες ἀλλήλους μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, ἐν χάριτι ψάλλοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον.» Κολ. γ'. 16.

ΤΩι ΑΙΔΕΣΙΜΩι

ΗΛΙΑι ΡΗΓΑι

(Διδάκτορι τῆς Θεολογίας καὶ τῆς Νομικῆς)

πολλαχῶς ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ τῶν Ἑλλήνων καλοῦ ἐργασθέντι,
ἐκ δὲ τῶν πρώτων ὕμνους ἱεροὺς ἐν τῇ Ἑλληνίδι φωνῇ ποιήσαντι καὶ τοὺς πλείστους
τῶν ἐν τῷ παρόντι ὑμνολογίῳ συνθέντι

ΤΟ ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥΤΟ

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὅτι ἡ μουσική, φωνητική τε καὶ ὀργανική, ἀπετέλει μέρος τῆς θείας λατρείας ἐν τῇ Παλαιᾷ Οἰκονομίᾳ εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἐπίσης βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ φωνητικὴ τοὐλάχιστον μουσικὴ εἰσήχθη καὶ εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὸ σχῆμα «ψαλμῶν» καὶ «ὕμνων», ὡς φαίνεται ἐκ χωρίων τινων τῆς Νέας Διαθήκης (Κολ. γ'. 16—Ἐφεσ. ε'. 19—Α'. Κορ. ιδ'. 26). Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσική, καὶ παρὰ τῇ Ἀνατολικῇ καὶ παρὰ τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀνεπτύχθη μεγάλως προϊόντος τοῦ χρόνου ἀλλὰ κατὰ διάφορον παρ' ἑκατέρᾳ τρόπον. Ἐν μὲν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσήχθη καὶ διετηρήθη ὅλως ἰδιαίτερος τύπος μουσικῆς, ὅμοιος βεβαίως κατὰ πολλὰ τῇ μουσικῇ τῶν ἀρχαίων. Ἐν δὲ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, πιθανὸν νὰ ὑπῆρχε κατ' ἀρχὰς ἡ αὐτὴ τῆς Ἀνατολῆς μουσικὴ ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὑπέστη σὺν τῷ χρόνῳ διαφόρους μεταμορφώσεις καὶ ἀνεπτύχθη παραλλήλως τῇ ἀναπτύξει τῆς μουσικῆς τῶν ἐθνῶν, παρ' οἷς ὁ Ἐκκλησία αὕτη ἀνέκαθεν ἑδρεύει, οὕτω δὲ τὴν σήμερον ἐν αὐτῇ ἡ μουσικὴ εἶναι κατὰ τὸ μέγα μέρος σύμφωνος πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς μουσικῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων χωρίων τῆς Νέας Διαθήκης καταφαίνεται, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀποστόλων ἡ κατὰ τὴν θείαν λατρείαν ὑμνῳδία ἐγίνετο ὑφ' ὅλης τῆς ἐν τῷ ναῷ συναθροίσεως, οὐχὶ δὲ ὑπὸ ἰδιαιτέρου χοροῦ ἢ τοῦ ἱερέως ἀποκλειστικῶς, ὡς τὴν σήμερον γίνεται εἴς τινας Χριστιανικὰς ἐκκλησίας. Ἡ γενικὴ αὕτη συμμετοχὴ εἰς τὴν ψαλμῳδίαν φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησε καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Χρυσοστόμου, διότι ὁ διάσημος οὗτος πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας λέγει·

«Ἰδοὺ γαρ ὁ ψαλμὸς ἐπεισελθὼν τὰς διαφόρους ἐκέρασε φωνὰς καὶ μίαν παναρμόνιον ᾠδὴν ἀνενεχθῆναι παρεσκεύασε· *καὶ νέοι καὶ γέροντες, καὶ πλούσιοι καὶ πένητες, καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες, καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύ-*

θεροι μίαν τινα μελωδίαν ἀνηνέγκαμεν *ἅπαντες.......... καὶ εἷς χορὸς ἐξ ἁπάντων συγκεκρότηται.........* Οὐδ' ἔχει τὸ πλέον οὗτος ἐκείνου ἢ ἐκεῖνος τούτου, ἀλλὰ πάντες ἐν τῇ αὐτῇ τιμῇ καὶ φωνῇ μιᾷ ἐκ διαφόρων γλωττῶν πρὸς τὸν τῆς Οἰκουμένης ἀναπέμπομεν Δημιουργόν.»

Οἱ Ἕλληνες Εὐαγγελικοὶ ἔχοντες ὡς ἀρχήν των τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ ἀπαντῶσαν ἁπλότητα θρησκείας τε καὶ λατρείας, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωσι τὴν διὰ τῆς μουσικῆς λατρείαν τοιαύτην ὥστε οἱ πάντες νὰ δύνανται νὰ συμμετάσχωσιν αὐτῆς, ἀπεφάσισαν, ἐν ἐλλείψει βιβλίων μουσικῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καταλλήλων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ ἐξελληνίσωσιν ἐμμέτρως τινὰς τῶν ἐν ἄλλαις Εὐαγγελικαῖς Ἐκκλησίαις ψαλλομένων ἱερῶν ὕμνων, μετὰ μουσικῆς, ἥτις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς σήμερον ἁπανταχοῦ ἐπικρατούσας ἰδέας καὶ ἑπομένως καταληπτὴ εἰς ὅλους.

Τὴν συλλογὴν ταύτην, ἀναθεωρηθεῖσαν καὶ ἐν πολλοῖς διορθωθεῖσαν, αὐξηθεῖσαν δὲ διὰ τῆς προσθήκης πολλῶν νέων ὕμνων, ἐκδίδω ἤδη ἰδίαις δαπάναις, πρὸς χρῆσιν τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐκκλησιῶν, Κυριακῶν σχολείων καὶ κοινῶν ἐκπαιδευτηρίων.

Τῷ σεβαστῷ φίλῳ κ. **Σαμουὴλ Β. Σχεφφελένῳ** ἐκφράζω τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας διὰ τὰς μουσικὰς πλάκας, ἃς φιλοτίμως ἐδωρήσατο τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐκδόσει. Λυποῦμαι δὲ διότι μερικαὶ σελίδες φέρουσι πλάκας πολὺ κατωτέρας ἐργασίας τῶν δωρηθεισῶν. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον ἐν Ἀθήναις τοιούτου μεγέθους μουσικὰ στοιχεῖα, ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο ξυλογραφίαι, ἡ δὲ μουσικὴ ξυλογραφία εἶναί τι νέον καὶ ἀσυνείθιστον εἰς τὸν Ἀθηναῖον ξυλογράφον.

Ἐπίσης εὐχαριστῶ τῷ ἀγαπητῷ φίλῳ κ. Γ. Καζάκῳ ὅστις πολλοὺς ἔκ τε τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων ὕμνων ἐστιχοποίησε, καὶ παντὶ ἄλλῳ ὅστις συνεισέφερεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Παραδίδων τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐλπίζω ὅτι θέλει ἀναπληρώσει ἐπαισθητὴν ἔλλειψιν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν Εὐαγγελικοῖς, καὶ ὅτι μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα αὐτῆς θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς θείας λατρείας καὶ εἰς παρηγορίαν πολλῶν εὐσεβῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Μαρτίου 1889.

Ὁ ἐκδότης

Φ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Οἱ ὕμνοι εὑρίσκονται τακτοποιημένοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὸ μέτρον των, ὅπερ δείκνυται ἐκ τῶν μικρῶν παρενθέσεων ὑποκάτω ἢ δεξιόθεν τῶν τίτλων. Οὕτως:

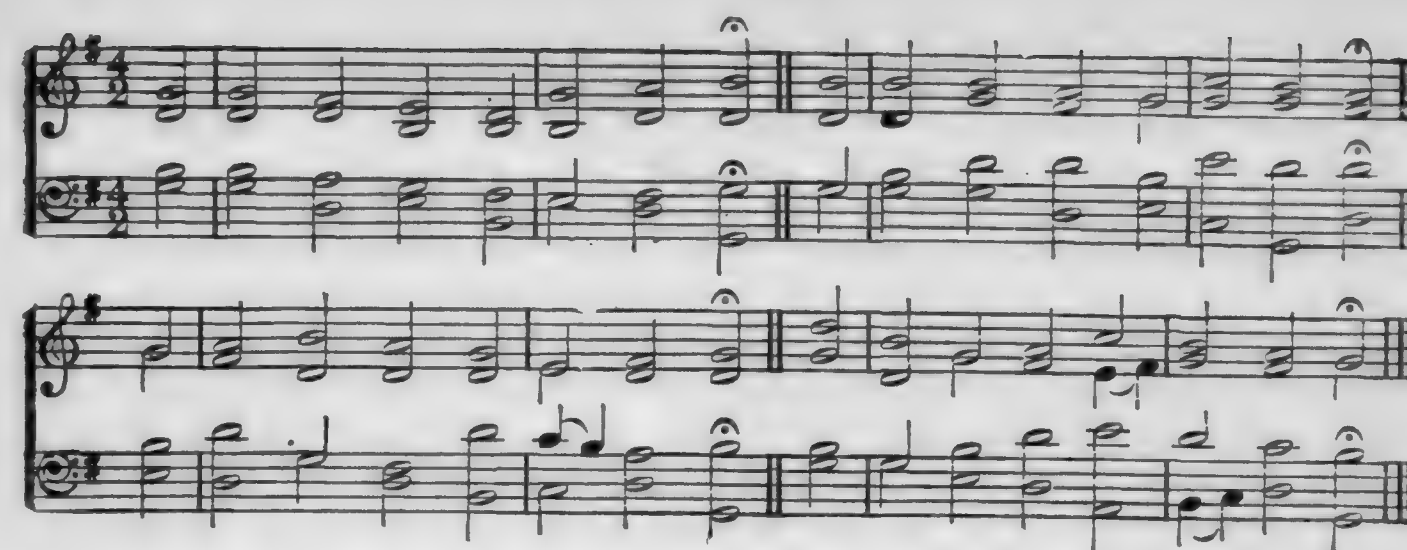
8σ. = Ὀκτασύλλαβον· 8-6σ = ὀκτασ. καὶ ἑξασύλλ. ἐναλλάξ.
6-8σ. = ἑξασύλλαβον καὶ ὀκτασύλλαβον ἐναλλάξ.
7σ. = Ἑπτασύλλαβον.
8σ. δ. = ὀκτασύλλ. διπλοῦν.
7σ. δ. = ἑπτασύλλαβον διπλοῦν.
8-7σ. δ. = ὀκτ. καὶ ἑπτασύλλαβον διπλοῦν. Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἡ ἀρίθμησις αὕτη ἐγένετο μόνον καὶ μόνον ὅπως εὐκολυνθῇ ἡ ἐφαρμογὴ οἱουδήποτε ὕμνου εἰς μελῳδίαν τινα. Σχεδὸν ἀνεξαιρέτως οἱ ὕμνοι οἱ ὑπὸ μελῳδίαν τινα ἀνήκουσιν εἰς αὐτήν, ὥστε ἐκ τοῦ μέτρου τῶν κάτωθεν ὕμνων ὁ ἀναγνώστης βλέπει ἀμέσως τὸ μέτρον τῆς μελῳδίας. Πάντες δὲ οἱ ὕμνοι μέτρου τινὸς ὡρισμένου δύνανται νὰ ψαλῶσιν εἰς οἱανδήποτε μελῳδίαν τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

Εἰς ὀλίγας τινὰς ὅμως σελίδας εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης δύο ὕμνους διαφόρου μέτρου. Ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ὁ πρῶτος ἐκ τῶν δύο ἀνήκει εἰς τὴν ἄνωθι μελῳδίαν, ὁ δὲ ἄλλος ἐτέθη πρὸς συμπλήρωμα τῆς σελίδος, καὶ ἀνήκει εἰς μελῳδίαν τοῦ μέτρου του, εὑρισκομένην ἐν ἄλλῃ σελίδι.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος ὑπάρχουσι διάφοροι ὕμνοι ἄνευ μελῳδίας· οὗτοι δέον νὰ μετενεχθῶσιν εἴς τινα μελῳδίαν τοῦ μέτρου των, ἐν ταῖς προηγηθείσαις σελίδαις.

Οἱ ὕμνοι διὰ Κυριακὰ σχολεῖα, πολὺ χρήσιμοι καὶ εἰς οἱαδήποτε ἄλλα σχολεῖα, εἶναι ὅλοι ἰδιόρρυθμοι καὶ ἀνήκουσιν εἰς μελῳδίας τυπωθείσας ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλιαρίῳ, εὑρισκομένῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

1. *Δοξολογία.* (8σ).

Προσφέρετ' ὁμοθυμαδὸν
Δοξολογίαν τὴν αὐτὴν
Εἰς τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν
Καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Ἀμήν.

2. *Αἶνος πρὸς τὸν Θεόν.* (8σ).

1. Ἐν εὐφροσύνῃ ἱερᾷ
Στὸν θρόνον τοῦ Ἰεχοβᾶ
Ὁμοῦ προσπέσατε, λαοί,
Λατρεύσατε νῦν καὶ ἀεί,

2. Μετὰ χαρᾶς εἰλικρινοῦς
Τὸν κτίσαντα τοὺς οὐρανούς,
Τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν,
Τὸν καὶ νὰ κτείνῃ δυνατόν.

3. Θεέ! ὁλόκληρος ἡ γῆ
Εἰς τὰς αὐλάς σου ἂς φανῇ,
Μὲ μυριάδας δὲ γλωσσῶν
Ἂς ψάλῃ ὕμνον ἱερόν.

4. Ἐκτεταμένη ὡς ἡ γῆ,
Ἡ βασιλεία σου ἀνθεῖ.
Ὁ λόγος σου ἀληθινός,
Βράχος αἰώνων στερεός.
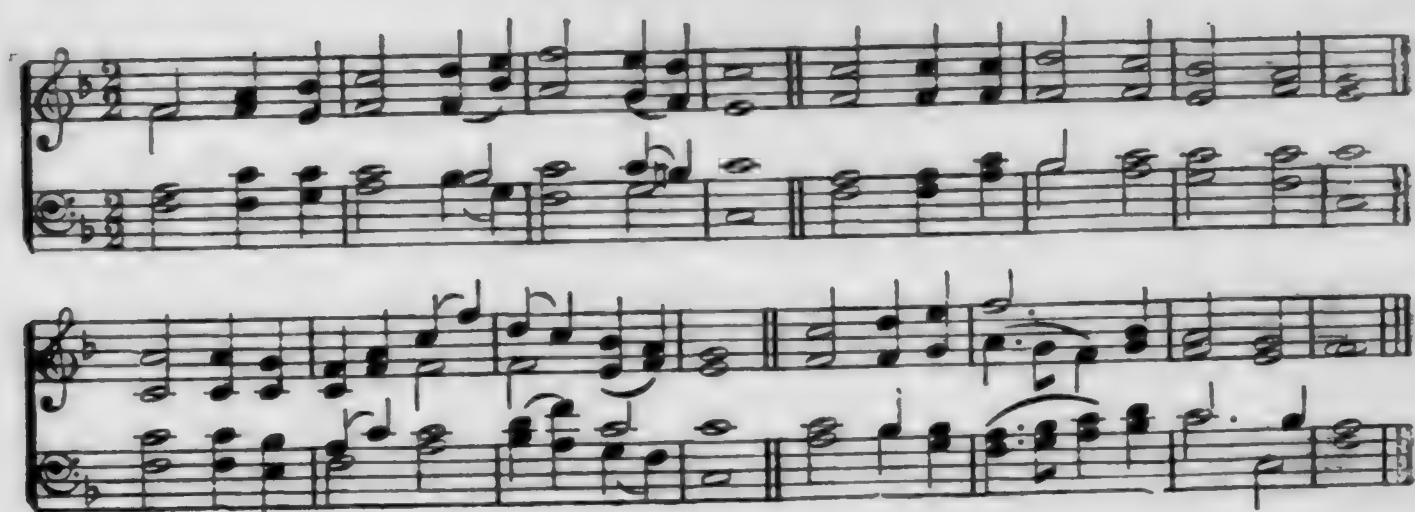
3. *Ὁ Χριστὸς - ὁ τύπος.* (8σ).

1. Βλέπω, ὦ Σῶτερ Ἰησοῦ,
Τὸ χρέος μου στὸν λόγον σου·
Στὸν βίον σου δ' εἶναι γραπτὸς
Ὁ Νόμος γράμμασι φωτός.

2. Τὰ ὄρη εἶδον τὰς θερμὰς
Καὶ ἐκτενεῖς σου προσευχάς·
Ἡ ἔρημος τὸν πειρασμόν·
Ὢ ἀπαράβλητος ἀγών!

3. Παράδειγμά μου, Ἰησοῦ,
Σὺ ἔσο· τὴν εἰκόνα σου
Μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἂς τηρῶ,
Ἐν ὅσῳ ἐν τῷ κόσμῳ ζῶ.

4. Ἐν κρίσει δὲ τῇ τρομερᾷ
Σὺ γνώρισόν με, ὦ Κριτὰ,
Ὡς ταπεινόν σου μαθητὴν,
Καὶ ὀπαδὸν καὶ μιμητήν.

4. *Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ.* (8σ).

1. Ὅπως ὁ ἥλιος λαμπρῶς
Διαπερᾷ τοὺς οὐρανούς,
Ὁμοίως μέλλει ἐντελῶς
Νὰ βασιλεύσ' ὁ Ἰησοῦς.

—

2. Καὶ πάντοτε ὑπὲρ αὐτοῦ
Θὰ ἀναπέμπηται εὐχή,
Καὶ τ' ὄνομα αὐτοῦ παντοῦ
Πᾶν ἔθνος θέλει εὐλογεῖ.

—

3. Ὕμνοι γλυκεῖς πολλῶν λαῶν
Θὰ ἀναβαίνουν ὑψηλά,
Κι' αὐτὰ τὰ βρέφη πρὸς Αὐτὸν
Θέλουσι κράζει, Ὡσαννά !

—

4. Ὁ δίκαιος θέλει ἀνθεῖ·
Οἱ δέσμιοι, ἐκ τῶν δεσμῶν
Λυθέντες, θέλουσιν εὑρεῖ
Ἀνάπαυσιν στὸν οὐρανόν.

—

5. Πρὸς τὸν Σωτῆρα οἱ λαοὶ
Ἂς ψάλλωσιν ᾠδὴν καινήν,
Ἂς ἀνυμνῶσιν ἄγγελοι,
Κ' ἡ γῆ ἂς ἀντηχῇ, Ἀμήν.

5. *Προσευχὴ δι' ὁδηγίαν.* (8σ).

1. Τρισένδοξέ μου Λυτρωτά,
Πρὸς σὲ ὑψόνων, Ποιητά,
Τὸ πνεῦμά μου ἤδη θερμῶς,
Καθικετεύω ἐκτενῶς,
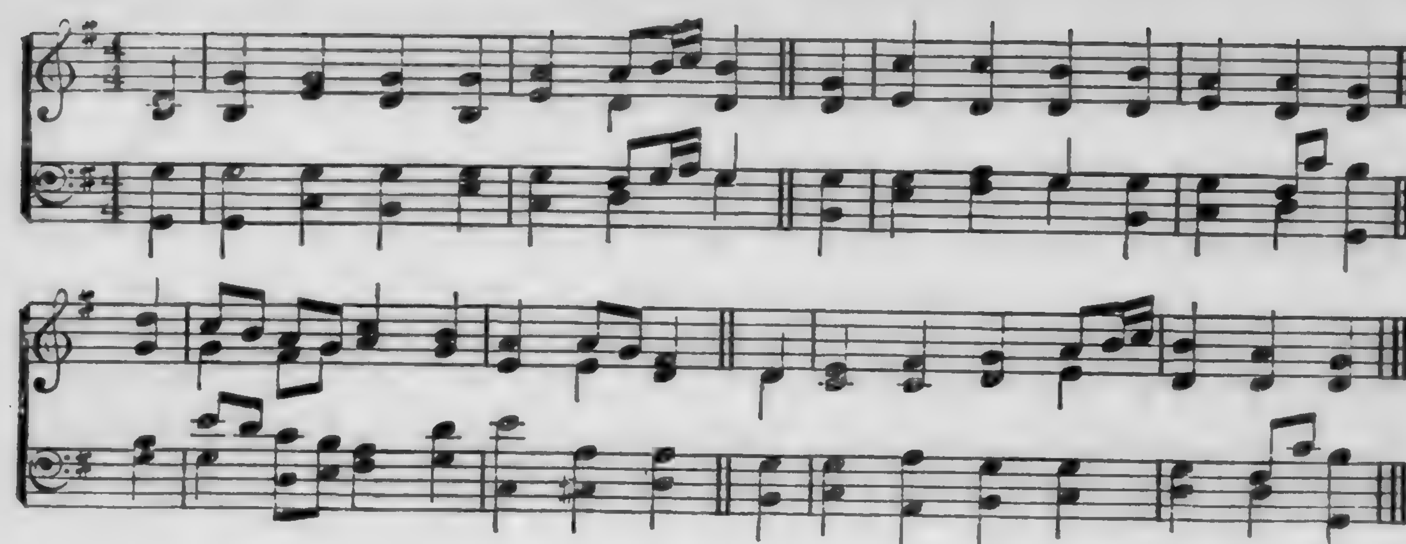
—

Νὰ μὲ διδάξῃς, Ἰησοῦ,
Διὰ τοῦ Λόγου τοῦ σεπτοῦ
Τὸ θέλημά σου νὰ νοῶ,
Ἵνα ἐν γνώσει σὲ ὑμνῶ.

—

2. Τὴν δὲ ἁγίαν σου Γραφήν,
Εἰς πᾶσαν ὥραν μου δεινήν,
Νὰ ἔχω μόνον ὁδηγόν,
Παρήγορον καὶ βοηθόν.

—

Καὶ αὕτη πρὸς ἁγιασμόν,
Δι' ὅλων μου τῶν ἡμερῶν,
Τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς
Νὰ συντελῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

6. *Ὕμνος ἑσπερινός.* (8σ).

1. Ἑσπέρα φθάνει, καὶ πρὸς Σὲ
Ὑψόνω αἶνον, ὦ Θεέ,
Δι' ἀναρίθμητα καλά,
Δῶρά σου τὰ σημερινά.

—

2. Ἔσο δι' ὅλης τῆς νυκτός,
Ὦ Εὐεργέτα τοῦ παντός,
Φύλαξ, προστάτης, καὶ φρουρός,
Καὶ σκέπη μου καὶ βοηθός.

—

3. Χάριν Χριστοῦ συγχώρησον
Τὰ σφάλματα τῆς σήμερον,
Ἵνα μὲ σὲ εἰρηνευθῶ,
Καὶ μ' ἐμαυτόν, πρὶν κοιμηθῶ.

—

4. Δός μ' ὕπνον ἐλαφρόν, γλυκύν,
Ἀνάπαυσιν, ἀναψυχήν,
Ὥστε μὲ ζῆλον ἔνθερμον
Νὰ σὲ δουλεύσω κι' αὔριον.

—

5. Ὦ Πάτερ, δίδαξόν με νῦν
Πῶς νὰ διάγω τὴν ζωήν,
Τὸ τέλος νὰ μὴ φοβηθῶ,
Κ' ἐν δόξῃ νὰ ἀναστηθῶ.

7. *Ὕμνος ἑσπερινός.* (8σ).

1. Ἤδη τὰ σκότη τῆς νυκτὸς
Καλύπτουσι τὸν οὐρανόν,
Καὶ ὡς μ' ἐφύλαξ' ὁ Θεός,
Ἂς ψάλω τὸν ἑσπερινόν.

—

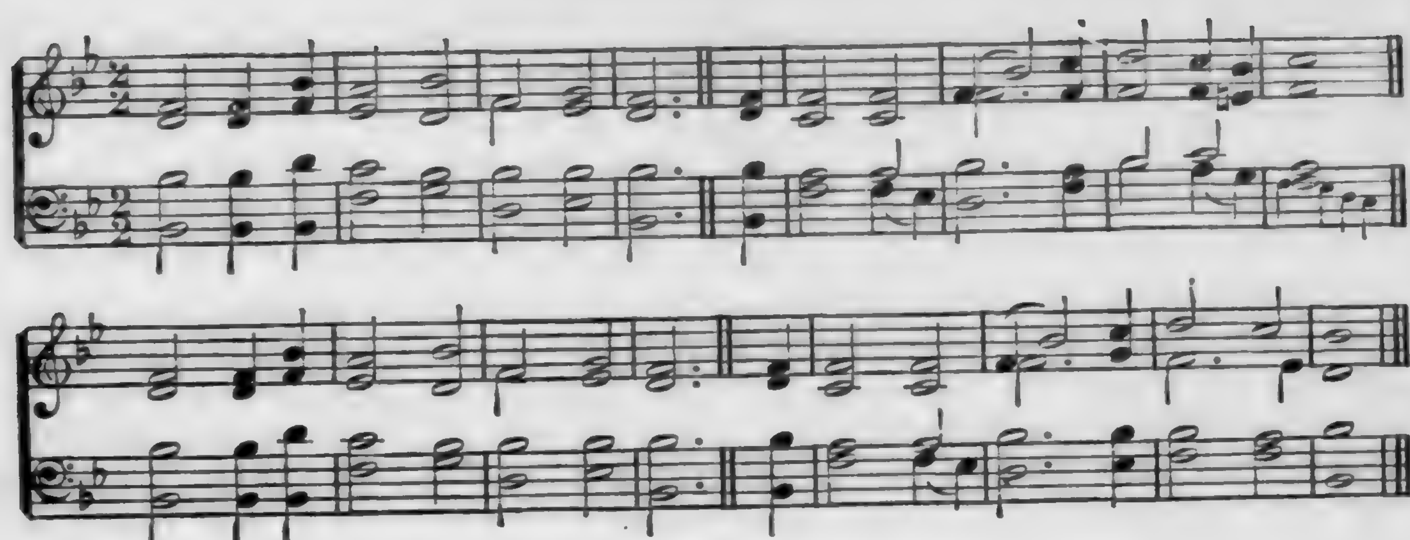
2. Εἰς πᾶσαν ὥραν θεωρῶ
Τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ,
Καὶ φεῦ ! μὲ αἶσχός μου θρηνῶ
Τ' ἀχάριστον ἐμοῦ αὐτοῦ.

—

3. Ἡ μὲν ζωή μου προχωρεῖ
Μὲ λάθη καθημερινῶς·
Ἀλλ' ὁ Θεὸς μὲ συγχωρεῖ,
Τὰ ἐξαλείφει ὁ Σταυρός.

—

4. Ἰδοὺ κοιμῶμαι γαληνῶς,
Οἱ ἄγγελοι θὰ ἀγρυπνοῦν,
Καὶ εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτὸς
Θὰ μὲ φυλάττουν καὶ φρουροῦ.

8. *Τὰ πάθη καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ.*
(8σ).

1. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος!» Ἰδέ !
Ἐν μέσῳ πόνων καὶ ἐχθρῶν
Δὲν εἶν' οὐδόλως σκυθρωπός,
Ἀλλ' ἔχει ἦθος ἱλαρόν !

—

2. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος!» Ἰδέ !
Υἱὸς Θεοῦ τε καὶ Θεός,
Ἐφάνη εἰς τὴν γῆν ποτὲ,
Κι' ὡς ἄνθρωπος εἶναι γνωστός.

—

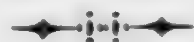
3. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος!» Αὐτὸς,
Ὁ μὴ ποιήσας πονηρὸν,
Ὡς τις κακοῦργος μισητὸς
Καταδικάζετ' εἰς σταυρόν.

—

4. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος!» Ἰδέ !
Νῦν κάθηται στὸν οὐρανὸν,
Ὁ Καταφρονηθείς ποτε,
Τὸ πᾶν ἐν δόξῃ κυβερνῶν.

—

5. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος!» Ἰδέ !
Οἱ ἄγγελοι τὸν προσκυνοῦν·
Σ' αὐτὸν νῦν ψάλλονται ᾠδαί·
Γῆ κι' οὐρανοὶ Αὐτὸν ὑμνοῦν.

9. *Ἐνταφιασμὸς πιστοῦ.* (8σ).

1. Ὦ τάφε, εἰς τὸ στῆθός σου
Νῦν δέξαι νέον θησαυρὸν,
Ἕως ἡ σάλπιγξ τοῦ Κριτοῦ
Τὸν ἀνεγείρῃ ἐκ νεκρῶν.

—

2. Λύπη καὶ πόνος ὀχληρὸς
Ποσῶς ἐδῶ δὲν εἰσχωροῦν·
Κοιμᾶτ' ἡσύχως ὁ πιστὸς
Καὶ ἄγγελοι ἐπαγρυπνοῦν.
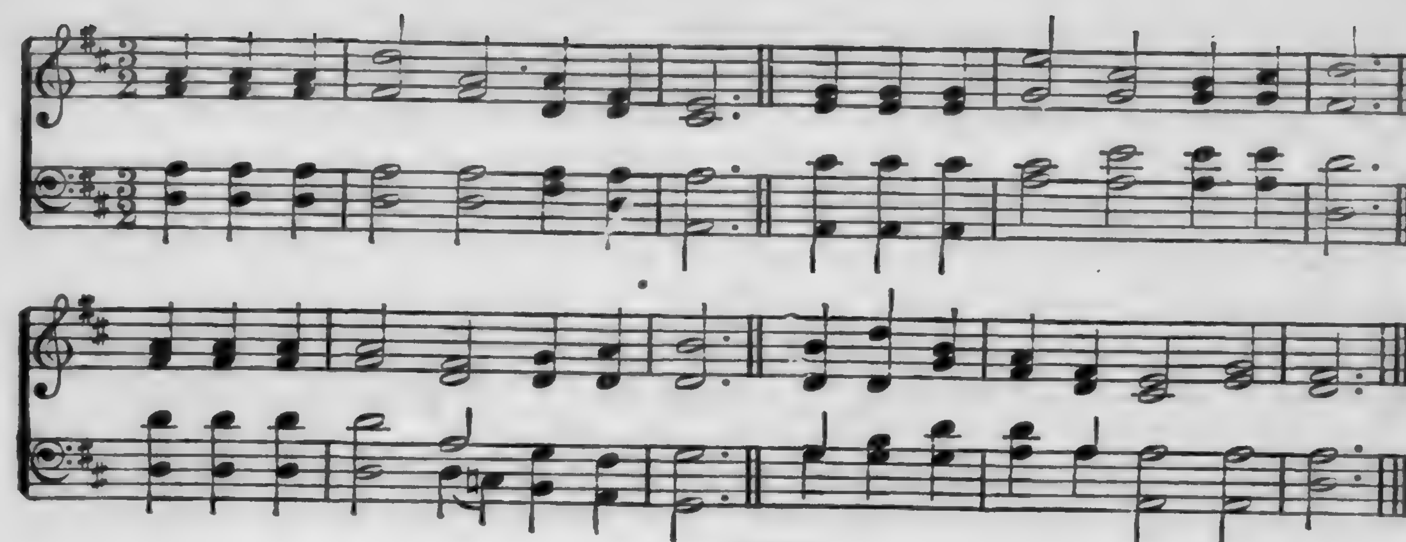
—

3. Μίαν φορὰν ὁ Ἰησοῦς
Διὰ τοῦ τάφου διελθὼν,
Εἰς τοὺς πιστούς του ὀπαδοὺς
Ἐγλύκανε τὸν θάνατον.

—

4. Ἡμεῖς δὲ θριαμβεύομεν.
Ὦ θάνατε, τὸ κέντρον σου
Τὸ φοβερὸν τί ἔγεινεν ;
Ἡ νίκη σου, ὦ τάφε, ποῦ ;

10. *Ἡ οὐρανία ἀνάπαυσις.*
(8σ).

1. Ἀφοῦ καλῶς βεβαιωθῶ
Τὸν κλῆρόν μου ἐν οὐρανοῖς,
Τοὺς φόβους ἀποχαιρετῶ,
Εἰρήνην ἔχω τῆς ψυχῆς.

—

2. Ὁ κόσμος ἂν ἀντισταθῇ,
Καὶ εἰς ἐμὲ σατανικὰ
Ἂν ῥίψῃ βέλη, ἂν σταθῇ
Μὲ βλέμματ' ἀλαζονικά·

—

3. Ὡς ἄγριος κατακλυσμὸς
Αἱ μέριμναι ἂν μὲ κτυποῦν,
Στενοχωρία, διωγμὸς,
Λῦπαι πικραὶ ἂν μὲ κυκλοῦν

—

4. Τοῦ κόσμου ὅλου τὴν ὀργὴν
Μὲ ἡσυχίαν ἀπαντῶ,
Καὶ μὲ ἀτάραχον ψυχὴν
Ἐν μέσῳ λύπης μειδιῶ.

—

5. Εἰς τὴν πατρίδα μου ζητῶ
Μόνον νὰ φθάσω μὲ χαρὰν,
Καὶ τὸν Σωτῆρα νὰ ἰδῶ,
Θεόν μου, οὐρανὸν, τὸ πᾶν.

11. *Ἡ ἐν Κυρίῳ κοίμησις.*
(8σ).

1. Ἡ ἐν Κυρίῳ κοίμησις !
Εἰς οὐρανὸν μετάστασις !
Ὕπνος, ἐξ οὗ οὐδεὶς πενθῶν
Ἐγείρετ' ἢ μὲ στεναγμόν.

—

2. Τοιούτου ὕπνου εἴθ' ἐγὼ
Ὁ ἄθλιος ν' ἀξιωθῶ !
Δυνάμενος νὰ ψάλλω, «Ποῦ,
Ὦ θάνατε, τὸ κέντρον σοῦ;»
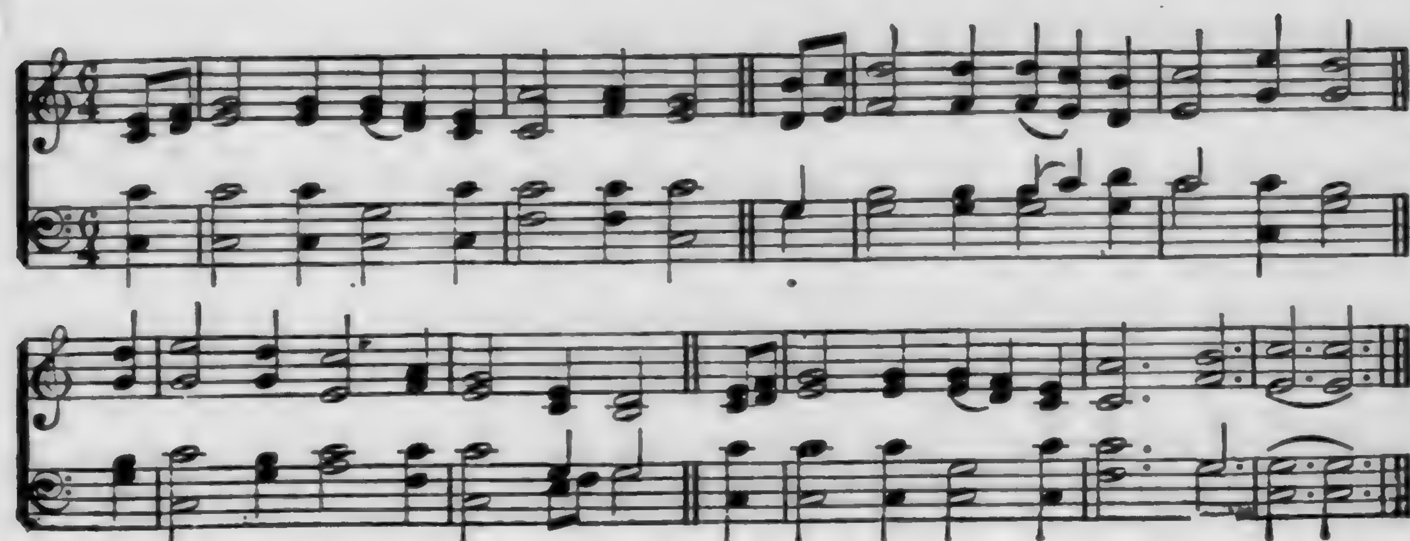
—

3. Ὦ, κοίμησις εὐλογητή !
Ὦ, ἔγερσις τρὶς ποθητή !
Ὅταν τὸν Ἰησοῦν ἰδῶ,
Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁμοιωθῶ !

—

4. Κ' ἡ σὰρξ προσμένουσα στὴν γῆν
Σάλπιγγα τὴν ὑστερινὴν,
Θέλ' ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῇ
Καὶ ἐν Χριστῷ ἀναπαυθῇ.

12. *Χριστιανικὴ ὑποταγή.*

(8σ).

~~~~

1. Ψυχή μου, μετὰ σεβασμοῦ
   Τὸ θέλημα τοῦ σοῦ Θεοῦ
   Πρόσμενε ἄνευ γογγυσμῶν,
   Μομφῶν καὶ μεμψιμοιριῶν.

—

2. Οὐδένα φαῦλον στοχασμὸν
   Ποτὲ μὴ ἔχῃς δι' Αὐτόν.
   Εὐθεῖαι αἱ αὐτοῦ ὁδοί,
   Καὶ πᾶσα ἡ βουλὴ σοφή.

—

3. Ἐὰν καὶ δὲν εἰσὶ γνωστὰ
   Τὰ βήματά του τὰ σεπτὰ,
   Κρίσις τὸν θρόνον του φρουρεῖ,
   Κι' ἀλήθεια τὸν συντηρεῖ.

—

4. Στὴν γῆν καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
   Ἀνέμους καὶ ὠκεανοὺς,
   Πανσόφως ἐκτελεῖ παντοῦ
   Τὰς ὑψηλὰς βουλὰς Αὐτοῦ.

—

5. Ὅθεν, ψυχὴ, μὲ σεβασμὸν
   Πρόσμενε ταπεινῶς Αὐτὸν,
   Κ' ἐν μέσῳ τρόμων καὶ δεινῶν
   Ἔλπιζ' εἰς εὔσπλαγχνον Θεόν.

⟡

13. *Ὁ ἱλασμός.* (8σ).

~~~~

1. Εἰς πάντα ἄνεμον σφοδρὸν,
   Εἰς κίνδυνον καὶ πειρασμὸν
   Μία εἶν' ἡ καταφυγή,
   Ἡ τοῦ ἐξιλασμοῦ Πηγή.

—

2. Σ' αὐτὴν τὰ πνεύματ' ἀπαντοῦν,
   Φίλοι τοὺς φίλους συναντοῦν·
   Ἂν χωρισμένοι ἐν τῇ γῇ,
   Πίστει ἑνοῦντ' ἐν τῇ Πηγῇ.
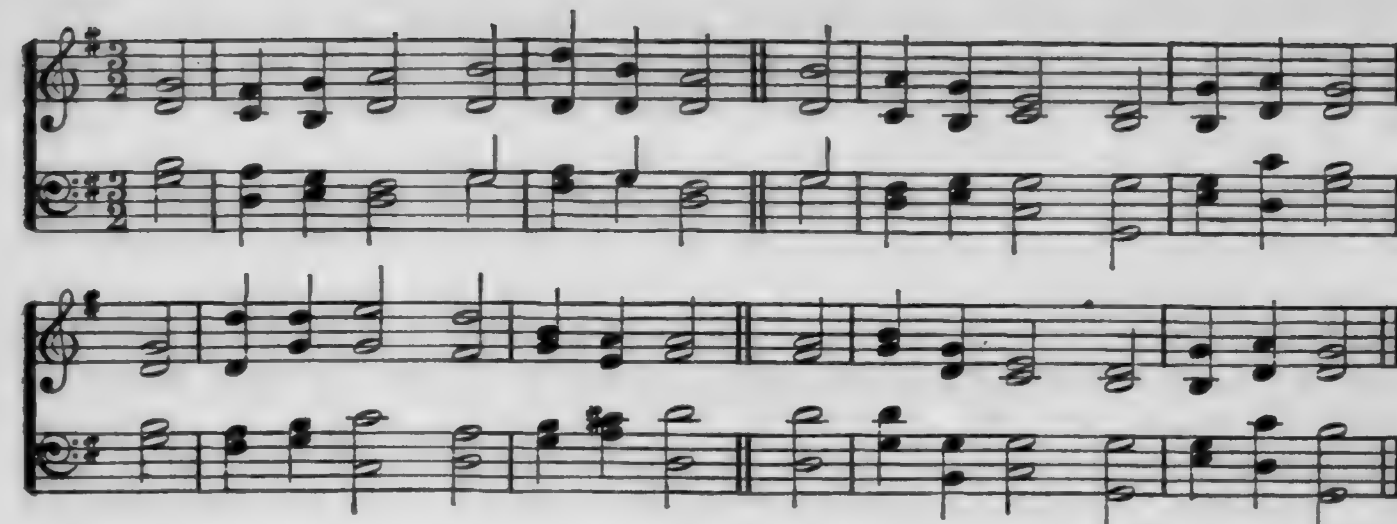
—

3. Ἐκεῖ πετῶμεν ὑψηλὰ,
   Ὁ κόσμος μένει χαμηλὰ,
   Οἱ ἄγγελοι μᾶς χαιρετοῦν,
   Ἐν τῇ Πηγῇ μᾶς ἀπαντοῦν.

—

4. Ἡ δεξιά μ' ἂς μαρανθῇ,
   Ἡ γλῶσσά μου ἂς ξηρανθῇ
   Καὶ φῶς ἂς χάσω καὶ ζωήν,
   Ἂν λησμονήσω τὴν Πηγήν.

⟡

14. *Ὕμνος διὰ τὴν Κυριακήν.*

(8σ).

~~~~

1. Παρῆλθε κι' ἄλλη ἑβδομὰς
   Κ' ἰδοὺ ἀρχίζω ἀσφαλῶς,
   Τὰς τῆς Κυριακῆς στιγμὰς
   Νὰ δαπανῶ ψυχωφελῶς.

—

2. Παραίτησον, ψυχή μου, νῦν,
   Μερίμνας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς,
   Κι' ἀπόλαυσον τὴν ἡδονὴν
   Τῆς ἀναπαύσεως αὐτῆς.

—

3. Καὶ σὺ, λατρεία μου, γενοῦ
   Θυμίαμα εὐῶδες νῦν,
   Καὶ φέρε μοι ἐξ οὐρανοῦ
   Χάριν τὴν θείαν καὶ σεπτήν.

—

4. Ἐνῷ δ' εἰς χρέη ἱερὰ
   Περνῶ τὸν ἅγιον καιρὸν,
   Ἂς εὐοδοῦται ἐν χαρᾷ
   Τὸ ἔργον μου τὸ ἱερόν.

—

5. Καὶ ἡ ἀνάπαυσις αὐτὴ
   Ἂς γείνῃ εἰς ἐμὲ εἰκὼν
   Εὐλογητὴ καὶ ποθητὴ
   Ἐλπίδων χριστιανικῶν.

⟡

15. *Μίμησις τοῦ Χριστοῦ.* (8σ).

~~~~

1. Ἀφεὶς τὴν δόξαν σου, Χριστὲ,
   Προθύμως ἦλθες εἰς τὴν γῆν,
   Κ' ὑπέμεινας διὰ ἐμὲ
   Ὄνειδος, αἶσχος καὶ σφαγήν.

—

2. Καὶ τάχα θέλω φοβηθῆ
   Ἐγὼ νὰ ἦμαι μαθητής;
   Τὸ ὄνομά σου τὸ γλυκὺ
   Νὰ 'μολογῶ ἐπὶ τῆς γῆς ;
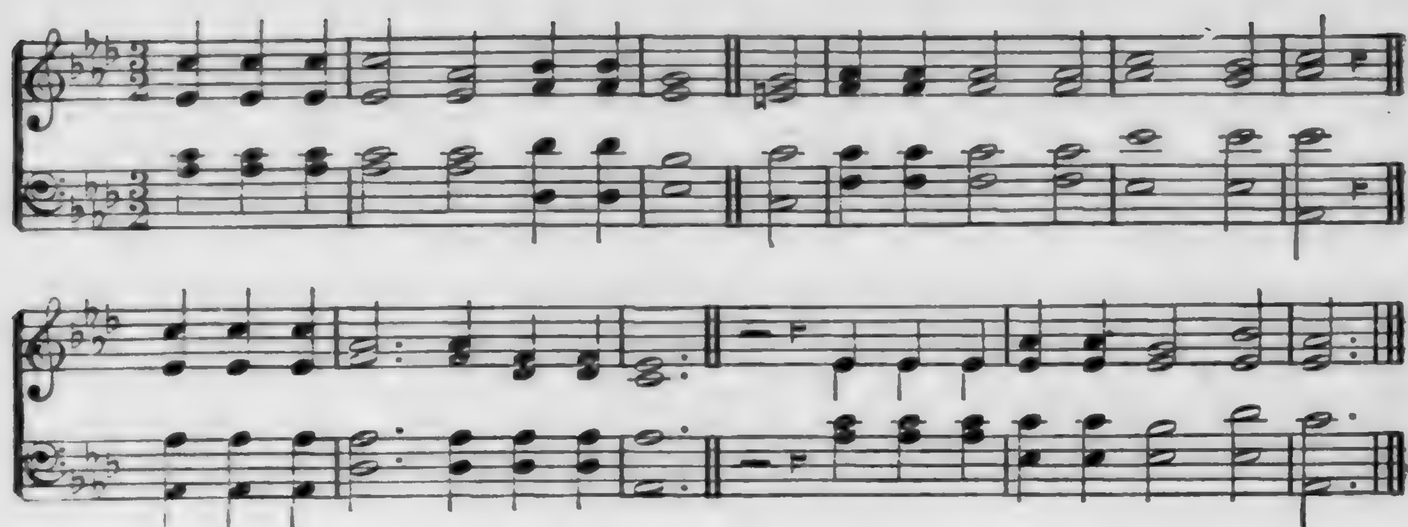
—

3. Μὴ γένοιτο, ὦ Κύριε,
   Ποτὲ νὰ ἀπομακρυνθῶ
   Ἀπὸ τὰ ἴχνη σου, ἢ Σὲ,
   Ἢ τὸν σταυρὸν νὰ αἰσχυνθῶ.

—

4. Μὲ θεῖον θάῤῥος πλήρωσον
   Τὸ πνεῦμά μου· ἂς προστεθῇ
   Πρᾳότης· πίστιν αὔξησον,
   Κι' ὁ ζῆλος ἂς μὴ ψυχρανθῇ.

⟡

16. *Χριστὸς ἡ ὁδός*. (8σ).

1. Κύριε, Σ' εἶσαι ἡ Ὁδὸς,
Κι' οὐδεὶς νὰ ἔλθ' εἶν' ἱκανὸς
Πρὸς τὸν Πατέρα χωρὶς Σοῦ,
Τοῦ παναγάθου Λυτρωτοῦ.

—

2. Καὶ ἡ Ἀλήθεια εἶσαι Σὺ,
Ἡ σώζουσα τὸν δυστυχῆ
Ἁμαρτωλὸν ἐκ τῆς φθορᾶς
Τῆς προπατορικῆς ἀρᾶς.

—

3. Σὺ εἶσαι, Σῶτερ, κ' ἡ Ζωὴ,
Καὶ ἀγαθοῦ παντὸς πηγὴ,
Καὶ πᾶς εἰς Σὲ ὁ προσδραμὼν
Εὐθὺς εὑρίσκει ἱλασμόν.

—

4. Ὁδὸς, Ἀλήθεια, Ζωὴ,
Σὺ εἶσαι· Σὲ δοξολογεῖ
Τῶν σεσωσμένων ὁ χορὸς,
Πᾶσα ἡ γῆ κι' ὁ οὐρανός.

—

5. Ὦ Ἰησοῦ μου! Ὁδηγὲ,
Μὴ γένοιτο ἐγὼ ποτὲ
Μακράν Σου ν' ἀποπλανηθῶ,
Καὶ αἰωνίως νὰ χαθῶ.

17. *Καλὸν τὸ δοξολογεῖν*. (8σ).

1. Καλὸν τὸ Σὲ δοξολογεῖν,
Ὦ Κύριέ μου καὶ Θεέ·
Καλὸν δὲ καὶ τὸ εὐλογεῖν
Τὸ ὄνομά σου, Ἀγαθέ.
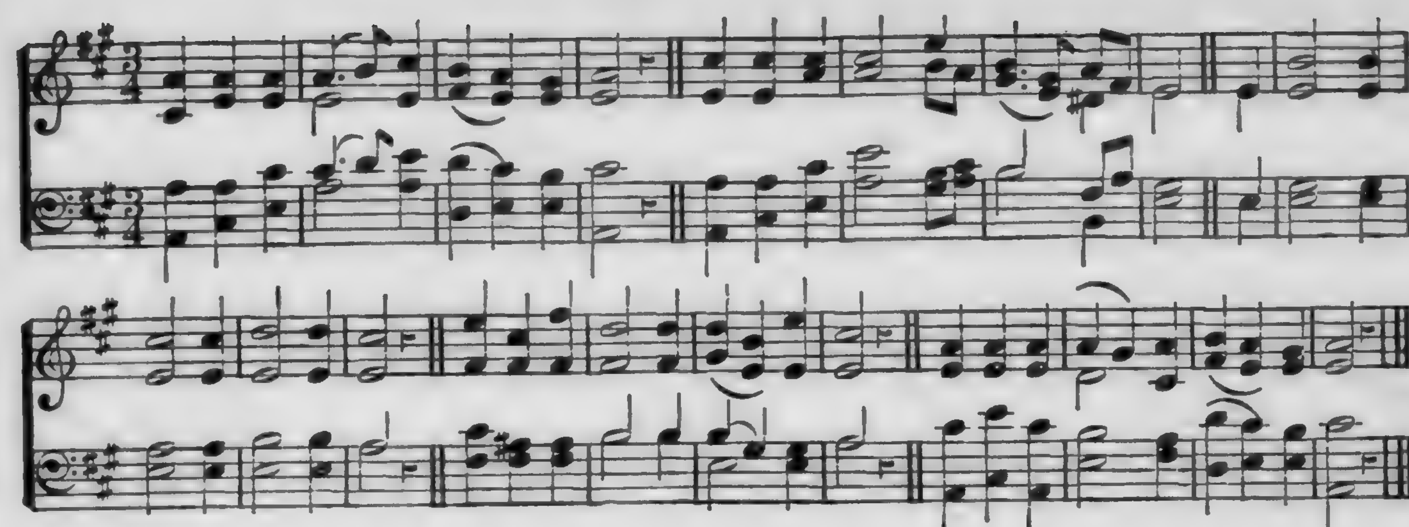
—

2. Πρωΐας καὶ διὰ νυκτὸς
Τὰ ἔργα σου τὰ θαυμαστὰ
Θὰ προσπαθῶ ἐγὼ πιστῶς
Νὰ κάμνω σ' ἅπαντας γνωστά.

—

3. Ὡς χόρτος ὅλ' οἱ ἀσεβεῖς
Βλαστάνουσι μὲν καὶ ἀνθοῦν,
Πλὴν εἶν' ὁ βίος των βραχὺς,
Καὶ ἐντελῶς θ' ἀφανισθοῦν.

—

4. Ὡς κέδρος ὅμως κραταιὸς,
Ὁ δίκαιος ζῇ καὶ ἀνθεῖ·
Καρπὸν δ' ὡς φοῖνιξ στερεὸς
Δίδει κ' ἐν γήρατι βαθεῖ.

18. *Ὕμνος τῶν Χριστουγέννων*. (8σ).

1. Ἰδοὺ ἡμῖν νέος Υἱός—
Ἰδοὺ γεννᾶται ὁ Χριστός·
Νέον παιδίον ἐπὶ γῆς
Ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητής.

—

2. Ὁ Ὕψιστος Δημιουργὸς,
Ὁ μόνος ἀληθὴς Θεὸς,
Αἰῶνος μέλλοντος Πατὴρ,
Ἄρχων εἰρήνης καὶ Δοτήρ.

—

3. Τὰ τρόπαια τοῦ φοβεροῦ
Τῆς ἀνθρωπότητος ἐχθροῦ
Κατακρημνίζει ἐν ῥιπῇ,
Ἐν τῇ ἀβύσσῳ τῇ φρικτῇ.

—

4. Τὰς πύλας δὲ τῶν οὐρανῶν
Ἀνοίγων, κάμνει κοινωνὸν
Τὴν ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν
Εἰς τῶν ἀγγέλων τὸν χορόν.

—

5. Πᾶσα, ὦ Κύριε, τιμὴ
Καὶ δόξα εἶναι παρὰ Σοὶ,
Τῷ Πλάστῃ καὶ Δημιουργῷ,
Καὶ αἰωνίῳ μας Θεῷ.

19. *Ἡ ἐπὶ γῆς ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ*. (8σ).

1. Χαρὰ τῷ κόσμῳ! Ἂς δεχθῇ
Τὸν Βασιλέα της ἡ γῆ·
Πᾶσα καρδία δι' Αὐτὸν
Ἂς κάμῃ ἕτοιμον ναόν.
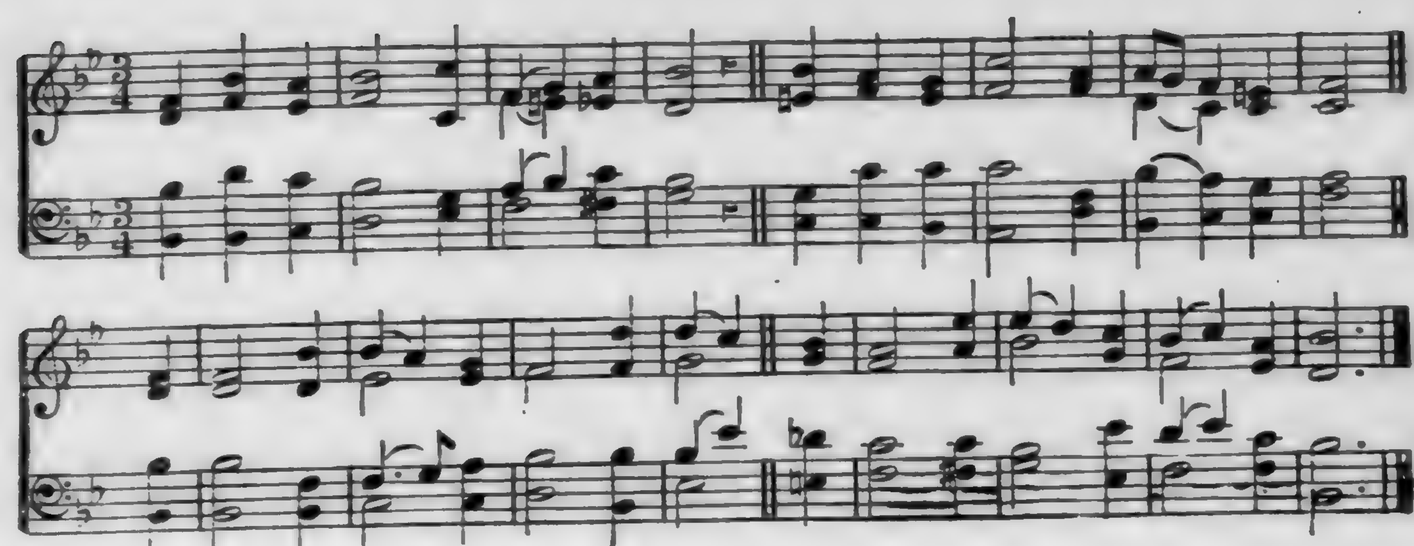
—

2. Χαρὰ τῷ κόσμῳ! Ὁ Σωτὴρ
Ἐφάνη, ἀντηχεῖ αἰθήρ·
Καὶ γῆ, καὶ οὐρανοὶ—τὸ πᾶν
Δηλοῖ νεοφανῆ χαράν.

—

3. Νῦν ἄκανθαι ἃς λείψωσι,
Τρίβολοι μὴ φυτρώσωσιν.
Αὐτὸς σκορπίζει ἀγαθὰ,
Ὅπου ἐσπάρη ἡ ἀρά.

—

4. Μὲ χάριν δὲ καὶ μὲ χαρὰν,
Λαοὺς πλησίον καὶ μακρὰν
Νῦν ὁ Μεσσίας διοικεῖ,
Καὶ ἐν εἰρήνῃ ὁδηγεῖ.

20. *Πρόσκλησις πρὸς δοξολογίαν.* (8σ).

1. Πύλαι αἰώνιοι, εἰς σᾶς
Παρουσιάζετ' ὁ Χριστός·
Ὑψώθητε μετὰ χαρᾶς,
Καὶ ἂς ἐμβῇ ὁ Ἀρχηγός.

—

2. Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, τίς ;
Ὁ ὑψηλὸς καὶ δυνατός,
Ὁ ἀμερόληπτος Κριτής,
Ὁ ἐν πολέμῳ κραταιός.

—

3. Ὁ πρὸς καιρὸν ἀπορριφθεὶς
Ἀπὸ ἀνθρώπους πονηρούς,
Νῦν δ' ἐκ νεκρῶν ἀναστηθείς,
Ὁ θριαμβεύων Ἰησοῦς.

—

4. Ὁ τῆς εἰρήνης Ἡγεμὼν,
Ὁ καὶ τοῦ ᾅδου νικητής,
Ὁ πύργος ὅλων τῶν πιστῶν,
Ὁ παντοκράτωρ Λυτρωτής.

—

5. Πύλαι αἰώνιοι, εἰς σᾶς
Παρουσιάζετ' ὁ Χριστός·
Ὑψώθητε μετὰ χαρᾶς,
Καὶ ἂς ἐμβῇ ὁ Ἀρχηγός.

21. *Ἡ οὐρανία ἀνάπαυσις.* (8σ).

1. Τὰ Σάββατά σου ἐπὶ γῆς,
Ὦ Κύριε, τὰ ἀγαπῶ·
Πλὴν μᾶλλον τὴν ἐν οὐρανοῖς
Ἀνάπαυσιν ἐπιποθῶ.

—

2. Ἐκεῖ φροντίδες κοσμικαὶ
Καὶ μέριμναι δὲν εἰσχωροῦν·
Ἀλλὰ χαραὶ παντοτειναί,
Δοξολογίαι ἀντηχοῦν.
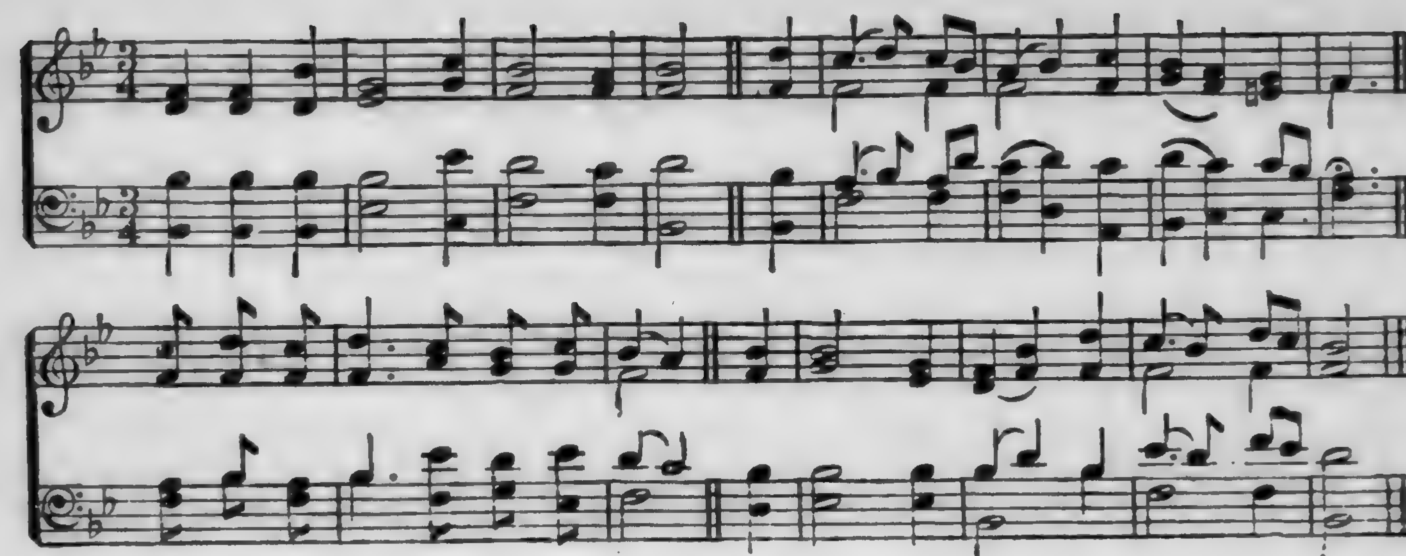
—

3. Θλῖψις, ἀσθένεια, ἐκεῖ,
Καὶ πειρασμοὶ εἶναι μακράν,
Οὐδὲ φοβίζουν οἱ κακοί·
Εἰρήνη καὶ χαρὰ τὸ πᾶν.

—

4. Πότε, Θεὲ, θ' ἀξιωθῶ
Νὰ τελειώσω τὴν ὁδὸν,
Ὡς ἄγγελος νὰ προσκυνῶ
Εἰς τὸν οὐράνιον ναόν ;

22. *Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.* (8σ).

1. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Εὐφράνθητε οἱ οὐρανοί·
Κυκλώσατε λαοὶ Σιὼν,
Καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ.

—

2. Ὑμνήσατ' ὅλ' οἱ πιστοί,
Σαλπίσατε πρὸς τὸν Ἀμνόν·
Ἀνέστ' ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ
Πρὸς τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

—

3. Ὦ μυροφόροι εὐσεβεῖς,
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·
Ἐνίκησε, χαρῆτε σεῖς,
Κι' αὐτὸν τὸν ἔσχατον ἐχθρόν.

23. *Γαμήλιος ὕμνος.* (8σ).

1. Πανάγαθε Δημιουργὲ,
Τῶν ὅλων Πλάστα καὶ Θεὲ,
Αἰώνιε Πηγὴ ζωῆς,
Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς,

—

2. Σὺ, Πάτερ, τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
Εἰς γάμου ἱερὸν δεσμὸν
Σοφῶς κ' εὐσπλάγχνως κατ' ἀρχὰς
Τοὺς πρωτοπλάστους ἥνωσας.

—

3. Δεόμεθά σου, Ἀγαθὲ,
Νῦν μὲ τὸ Πνεῦμά σου ἐλθὲ,
Καὶ εἰς τοὺς νεονύμφους δὸς
Εἰρήνην, χάριν, θεῖον φῶς.

—

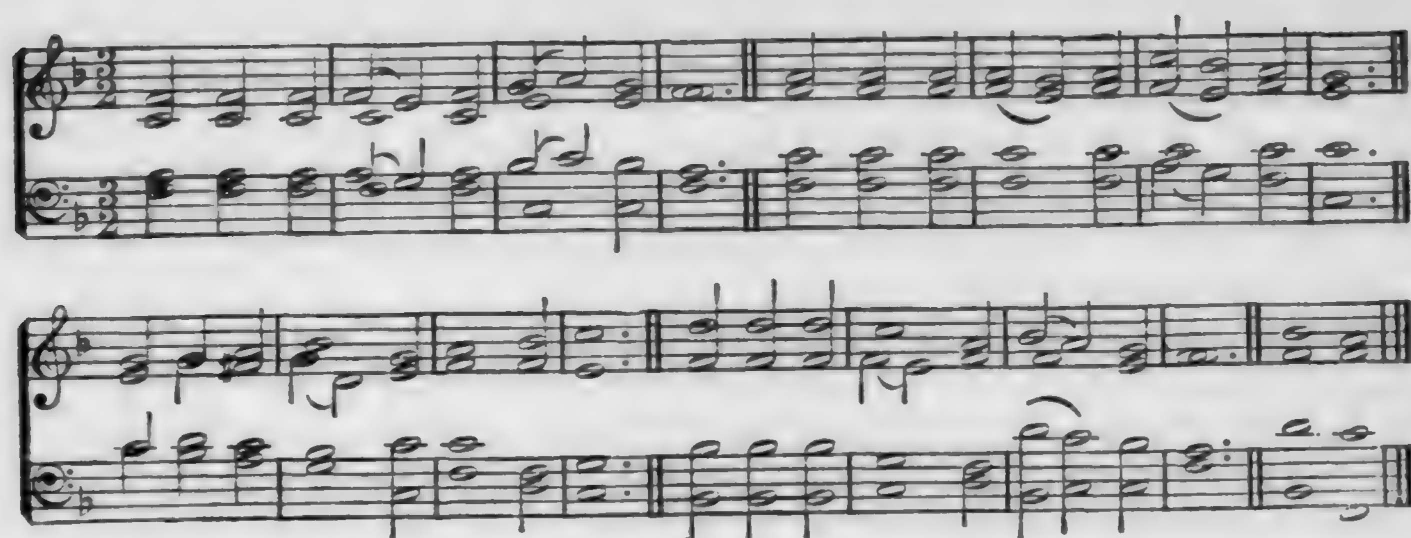
4. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Θεέ·
Δὸς χάριν ὥστ' αὐτοὶ ποτὲ
Νὰ μὴ ἀφήσουν τὴν ὁδὸν
Τῶν ἀγαθῶν σου ἐντολῶν.

—

5. Εἰς τῆς εἰρήνης τὰς ὁδοὺς
Εὐσπλάγχνως στήριξον αὐτούς·
Ἂς ἦναι δοῦλοί σου πιστοί,
Καὶ εἰς ἀλλήλους βοηθοί.

—

6. Ἡμῶν δὲ πάντων τὴν ζωὴν
Κατεύθυνον εἰς ἀρετὴν,
Καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν
Σῶζε ἡμᾶς, Θεὲ ἡμῶν.

24. *Ἡ εἰς Χριστὸν ἐμπιστοσύνη.*
(8σ).

1. Φῶς τῆς ψυχῆς μου κ' Ἥλιε,
   Ὦ Σῶτέρ μου ἀγαπητὲ,
Δὲν εἶναι νὺξ, ἂν Σὺ ἐγγύς·
   Τοῦ δούλου σου μὴ μακρυνθῇς.

—

2. Ἐνῷ δὲ ὕπνος δροσερὸς
   Μ' ἀποκοιμίζει ἐλαφρῶς,
Ἐσχάτη ἔστω σκέψις μου
   Ἀεὶ νὰ ἦμαι μετὰ Σοῦ.

—

3. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν Σύ,
   Ὦ Σῶτερ, μεῖνον παρ' ἐμοί.
Διότι ἄνευ Σοῦ ἐγὼ
   Δὲν δύναμαι οὐδὲ νὰ ζῶ.

—

4. Ἐλθούσης δὲ καὶ τῆς νυκτὸς
   Καὶ τότε χάρισόν μοι φῶς·
Διότι ἄνευ Σοῦ ἐγὼ
   Καὶ ν' ἀποθάνω δὲν τολμῶ.

5. Ὅτ' ἐγερθῶ δὲ εὐτυχὴς,
   Ἔσω παρὼν νὰ μ' εὐλογῇς,
Κ' ἐδῶ ἀεὶ Σὺ μετ' ἐμοῦ
   Καὶ εἰς τὰ ὕψη τ' οὐρανοῦ.

25. *Δέησις εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.*
(8σ).

1. Μὴ φύγῃς, Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
   Ἂν καὶ σ' ἐπίκρανα σφοδρῶς
Καθ' ὅλην τὴν ζωὴν ἐμοῦ·
   Μὴ φύγῃς, ὢ ! διαπαντός.
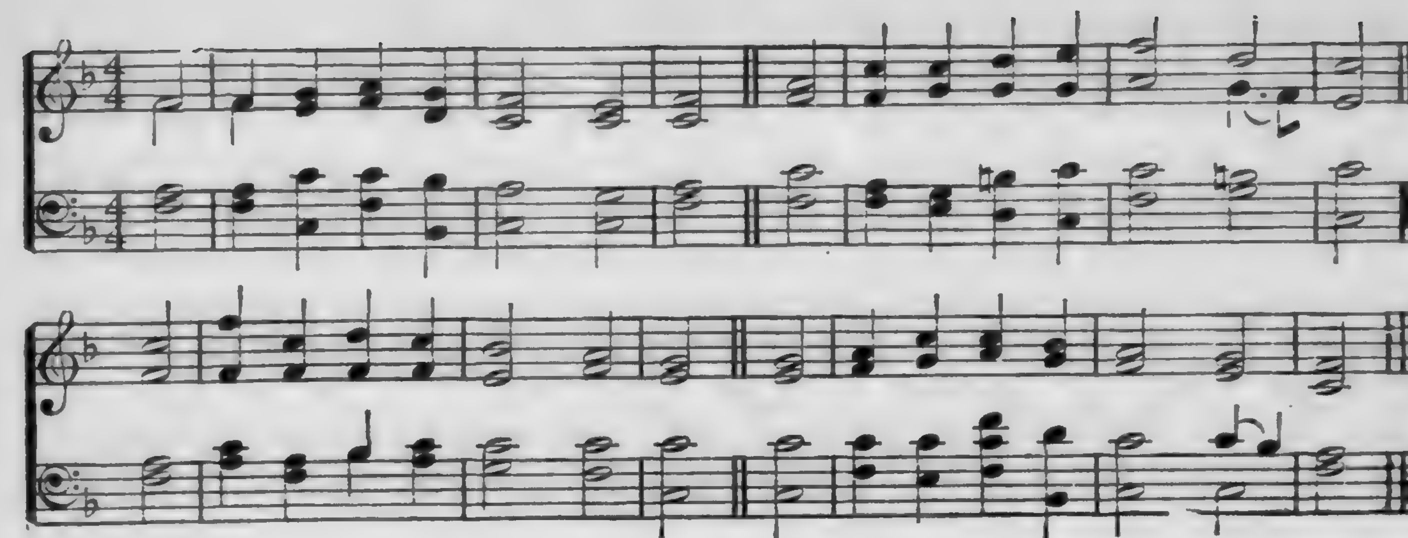
—

2. Καί τοι ἐφέρθην ἀπρεπῶς
   Μᾶλλον παντὸς ἁμαρτωλοῦ,
Πλὴν μ' εὐσπλαγχνίσθης εὐμενῶς,
   Καὶ μ' ἐβοήθησας παντοῦ.

—

3. Καὶ νῦν συγχώρησον ἐμὲ,
   Δι' ὄνομα τοῦ Λυτρωτοῦ.
Μὴ μ' ἀποστρέφεσαι ποτέ·
   Ἐλθὲ σ' ἐμὲ χάριν Αὐτοῦ.

—

4. Διεύθυνόν μου τὴν ζωὴν
   Διὰ τῆς χάριτος τῆς σῆς·
Δέξαι μου δὲ καὶ τὴν ψυχὴν
   Χάριν Χριστοῦ ἐν οὐρανοῖς.

26. *Τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον.*
(8σ).

1. Ἰδὲ τὸν τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸν,
   Ὅστις ἀφεὶς τὸν Οὐρανὸν,
Πτωχὸς κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν
   Δι' ἡμετέραν ἐνοχήν.

—

2. Ἰδὲ αὐτὸν μὲ θαυμασμόν,
   Τὰς ἁμαρτίας δὲ ἡμῶν,
Ἰδὲ πῶς αἴρει ταπεινῶς,
   Αὐτὸς ὢν ἄμωμος κι' ἁγνός.

—

3. Τὴν ἐντροπὴν, τὸν χλευασμόν,
   Τοῦ Σατανᾶ τὸν πειρασμὸν,
Τοῦ κόσμου πάντα τὰ κακὰ
   Αὐτὸς ἀντὶ ἡμῶν νικᾷ.

—

4. Τὴν σωτηρίαν καὶ ζωὴν
   Ἀφθόνως δίδει στὴν ψυχήν·
Καὶ ἔλεος δὲ χορηγεῖ,
   Κ' εἰς εὐτυχίαν ὁδηγεῖ.

—

5. Ὦ Κύριέ μου καὶ Χριστὲ,
   Ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτὸς εἰς Σὲ,
Ποῦ νὰ προσφύγω ὁ δειλός ;
   Σῶσόν με, εἶμ' ἁμαρτωλός.

27. *Ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.* (8σ).

1. Κράζει ὁ Πρόδρομος τρανῶς,
   Τὸ ὄμμα στρέψατε ἀλλοῦ·
Ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ Χριστός·
   Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸς ἰδού.
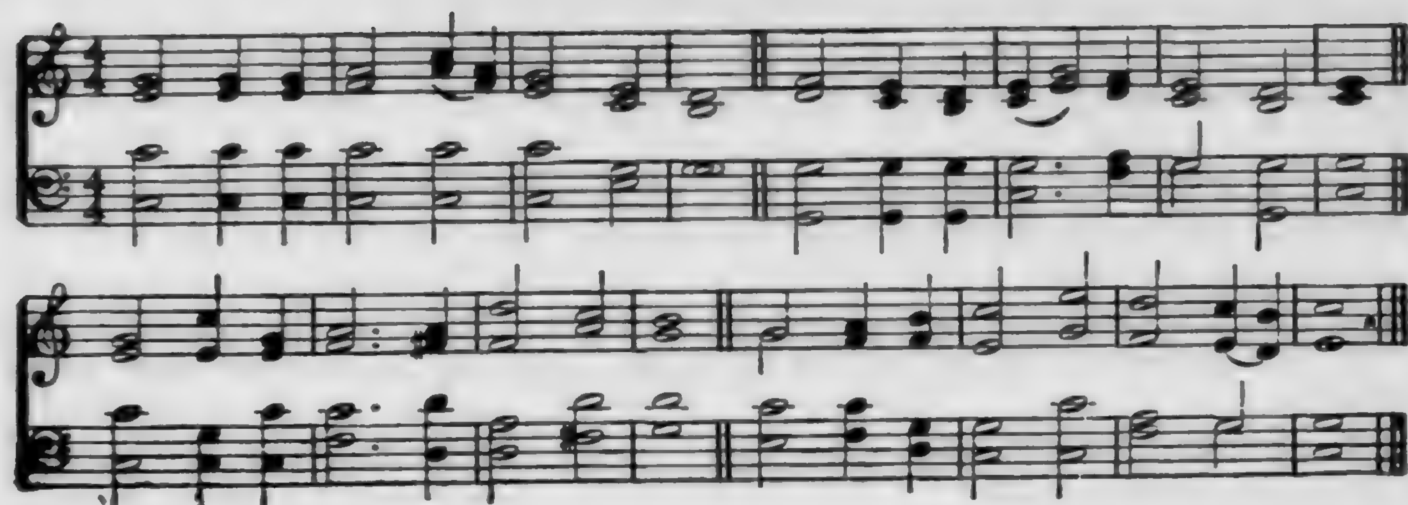
—

2. Τὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δεινὰ
   Καὶ τ' ὄνειδος τὸ τοῦ σταυροῦ,
Τὰ βάρη ὅλα μας βαστᾷ
   Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνός, ἰδού.

—

3. Φωνῇ μιᾷ νῦν καὶ ἐμὲ,
   Ἡ Νύμφη καὶ τὸ πνεῦμ' ὁμοῦ
Φωνάζουν, λέγουσιν, Ἐλθέ·
   Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸς, ἰδού.

—

4. Τὴν κλῆσιν δέχομαι ἐγὼ,
   Στοὺς πόδας πίπτω τοῦ Χριςοῦ,
Κι' ὅλους τοὺς πέριξ προσκαλῶ·
   Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸς, ἰδού.

28. *Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ.*

(8σ).

1. Τί νὰ προσφέρω, ὦ Χριστὲ,
Διὰ τὸ πλῆθος πρὸς ἐμὲ
Τῶν Σῶν ἀπείρων οἰκτιρμῶν
Καὶ ἀνεκφράστων δωρεῶν ;

—

2. Τί ἔχω ἀπὸ τῆς κακῆς
Διεφθαρμένης μου ψυχῆς;
Πᾶν ὅ,τι ἐν ἐμοὶ καλὸν
Μετεποιήθη εἰς κακόν.

—

3. Δι' ὅλα δ' ὅσα ἀπὸ Σοῦ
Τοῦ Παναγάθου Λυτρωτοῦ,
Ἔλαβον ὁ ἁμαρτωλὸς,
Ὀφείλω νῦν εἰλικρινῶς,

—

4. Ποτήριον ἀναλαβὼν
Τῆς σωτηρίας ἱερὸν,
Τὴν δόξαν Σου νὰ ἀνυμνῶ
Καὶ πάντοτε νὰ Σὲ αἰνῶ.

—

5. Δεόμενος, ἐκτὸς αὐτῶν
Τῶν πλείστων ὅσων ἀγαθῶν,
Νὰ μ' ἐνισχύσῃς εὐμενῶς
Νὰ Σὲ λατρεύω ἐκτενῶς.

29. *Τὸ μερίδιον τοῦ πιστοῦ.*

(8σ).
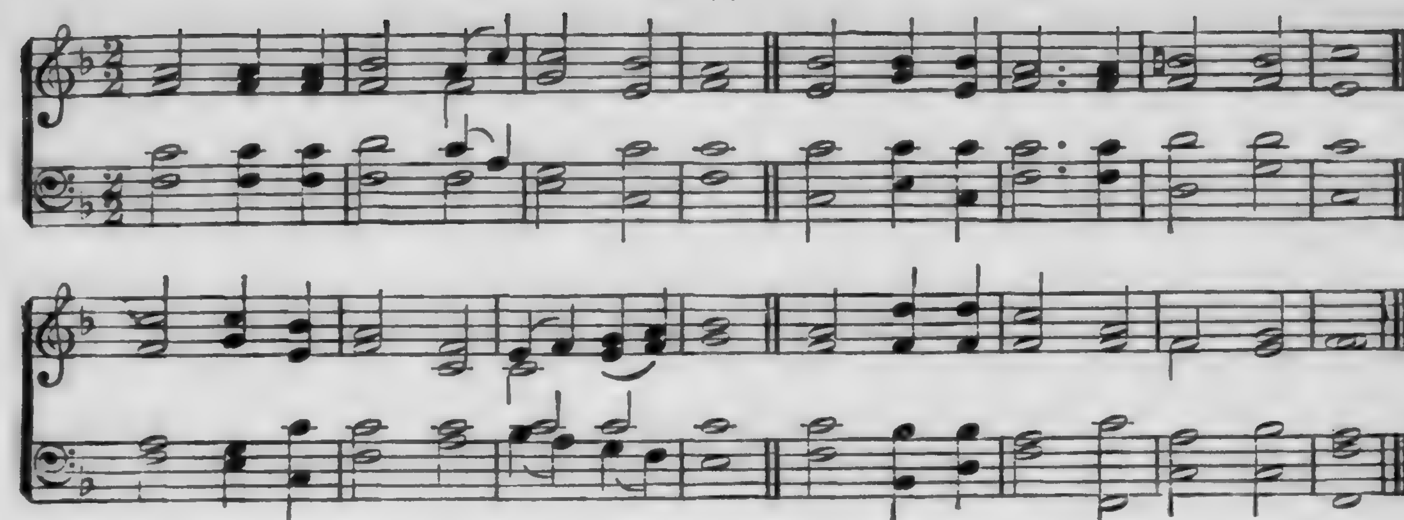
1. Ἂς ἐκζητῶσιν οἱ πολλοὶ,
Πῶς νὰ πλουτῶσι δαψιλῆ·
Ἐγὼ, Θεὲ, ἐπιποθῶ
Σὸν φῶς κι' ἀγάπην νὰ χαρῶ.

—

2. Ἂν εἰς τὴν χάριν σου πλουτῶ,
Φθαρτὸν χρυσίον δὲν ζητῶ·
Μᾶλλον ἀγάλλομαι σ' αὐτὴν,
Ἢ εἰς τὸν πλοῦτον τὸν πολύν.

—

3. Σὺ τὴν ἡμέραν μ' ὁδηγεῖς,
Μὲ φέρεις εἰς ὁδοὺς εὐθεῖς,
Μοῦ εἶσαι φύλαξ τῆς νυκτὸς,
Κ' ἐγὼ κοιμῶμαι ἀσφαλῶς.

30. *Δι' ἐγκαίνια Ἐκκλησίας.*

(8σ).

1. Πανεύσπλαγχνε ἡμῶν Θεὲ,
Ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανόν !
Οἰκοδομοῦμεν διὰ Σὲ
Καὶ χειροποίητον ναόν.

—

2. Ἀλλὰ τῷ ὄντι θέλεις Σὺ
Νὰ κατοικήσῃς μεθ' ἡμῶν ;
Σὺ, τὸν ὁποῖον δὲν χωροῦν
Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν ;

—

3. Τὸ μέγα ἔλεος τὸ Σόν,
Θεὲ, ὑμνοῦμεν νῦν ἡμεῖς,
Ἀφ' οὗ πρὸς θρόνον τὸν σεπτὸν
Νὰ ἔλθωμεν μᾶς προσκαλεῖς.

—

4. Ἐνταῦθα δέχου, ὦ Θεὲ,
Φωνὴν λατρείας ταπεινῆς·
Καὶ ἂς προσφέρωνται εἰς Σὲ
Εὐχαὶ θερμαὶ κ' εἰλικρινεῖς.

—

5. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
Ἀφθόνως χάριζε ἡμῖν,
Καὶ πλῆθος ἄπειρον ψυχῶν
Ἐδῶ ἂς ἀποκτᾷ ζωήν.

31. *Πρόσκλησις ἁμαρτωλῶν.*

(8σ).

1. Ὦ! διατί εἰς ταπεινὰ,
Καὶ μάταια κι' οὐτιδανὰ
Διέρχεσθε τὴν νῦν ζωὴν
Καὶ λησμονεῖτε τὴν ψυχήν ;
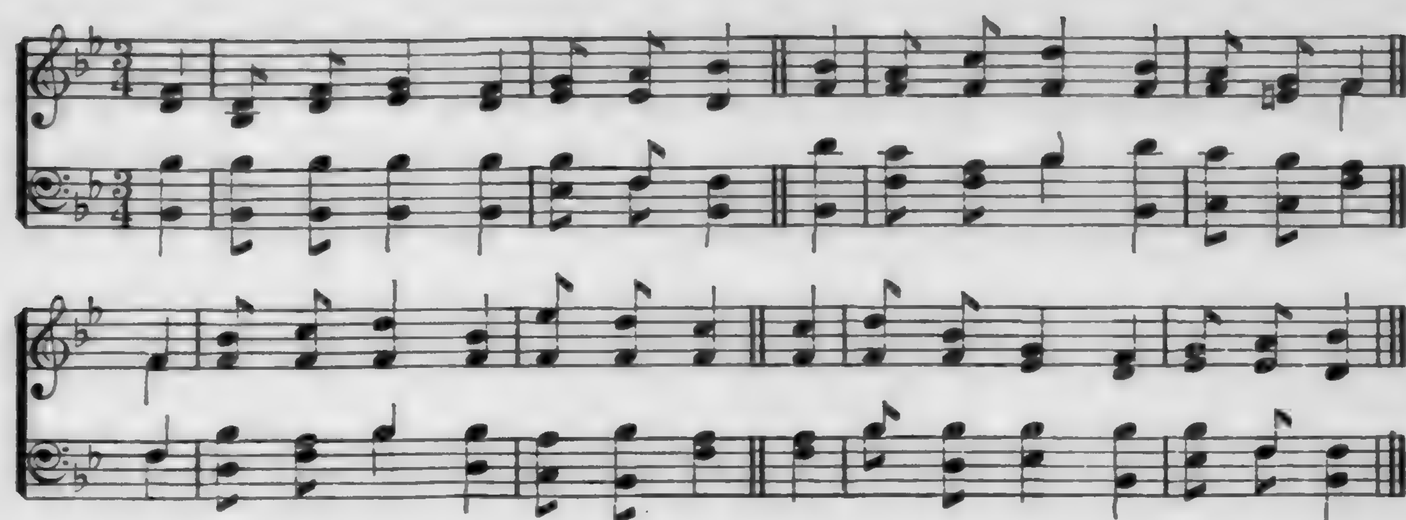
—

2. Πρέπει λοιπὸν, ἁμαρτωλοὶ,
Ὁ μὲν Χριστὸς νὰ προσκαλῇ,
Σεῖς δὲ νὰ φεύγητε αὐτὸν,
Τὸν Λυτρωτήν σας καὶ Θεόν;

—

3. Ἀλλὰ θὰ λυπηθῆτε σεῖς
Κατὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς,
Ὅταν ὁ θάνατος ἐλθὼν
Δείξῃ τὴν γύμνωσιν ὑμῶν.

—

4. Ὦ Παντοδύναμε Θεὲ,
Εἴθε οὐδεὶς ἡμῶν ποτὲ,
Εἰς μάταια κι' οὐτιδανὰ
Τὸν νῦν καιρὸν νὰ δαπανᾷ.

32. *Ὁ Θεὸς καρδιογνώστης.*
(8σ).

1. Πάτερ τῶν φώτων, ὁ πληρῶν
Γῆν, θάλασσαν καὶ οὐρανὸν,
Τὰ πάντα εἶναι ἀνοικτὰ
Κ' ἐνώπιόν Σου φανερά.

—

2. Αἱ πράξεις καὶ οἱ στοχασμοὶ
Εἰς σὲ εἶν' ἐντελῶς γνωστοί.
Ποῦ εἶναι σκότος ; ποῦ σκιά ;
Σὺ πάντα βλέπεις καθαρά.

—

3. Καρδιογνῶστα ! πᾶν κακὸν
Εἶναι ἐμπρός σου φανερόν·
Καὶ τρέμω ὅταν στοχασθῶ,
Ὅτι εἰς κρίσιν θὰ σταθῶ.

—

4. Ὦ ! ἴδε τὰς πληγὰς Χριστοῦ,
Πῶς ἔπαθεν ἀντὶ ἐμοῦ·
Ἂς μὲ λυτρώσῃ ὁ σταυρὸς,
Πρὶν ἀποθάνω Σοῦ ἐχθρός.

—

5. Τότε, Θεέ μου, θέλω ζῇ
Ἐν μετανοίᾳ κι' ἀρετῇ·
Δοξολογῶν σε εἰς τὴν γῆν
Μ' ἁγίαν, ἄμωμον ζωήν.

33. *Ἀπόλυσις.* (8σ).

1. Ἀπόλυσον, Θεὲ, ἡμᾶς
Νῦν μ' εὐλογίας σου πολλάς·
Θρέψον καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Μὲ λόγον σου τὸν ἱερόν.
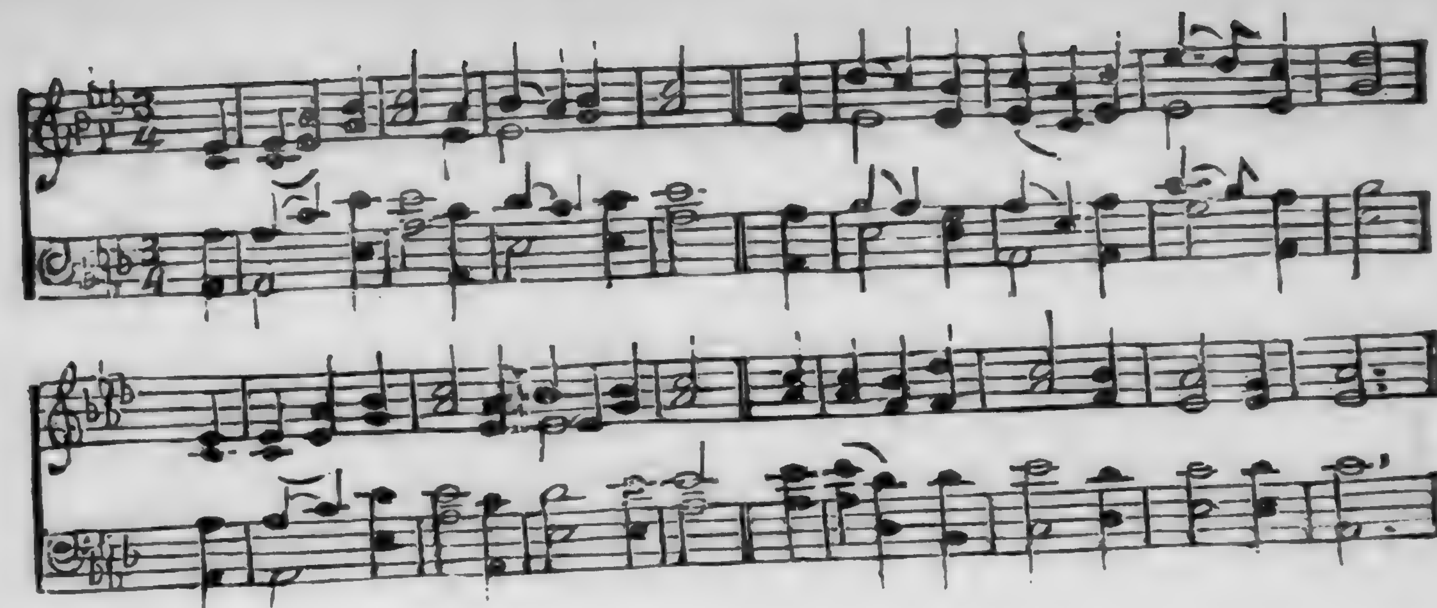
—

2. Πᾶν σφάλμα κ' ἔγκλημα ἡμῶν
Συγχώρησον μὲ οἰκτιρμόν·
Ἡ δὲ ἀλήθεια ἡ σὴ,
Ἐντὸς ἡμῶν, Θεὲ, ἂς ζῇ.

—

3. Πᾶς τις ἡμῶν εἶναι κακὸς,
Σὺ ὅμως εἶσαι ἀγαθός.
Πλῦνον τὰ πταίσματα ἡμῶν
Μ' αἷμα Χριστοῦ τὸ ἱερόν.

—

4. Πᾶσαν δὲ δέσμιον ψυχὴν
Λῦσον καὶ δὸς ἀναψυχήν·
Οὕτω δ' ἀπόπεμψον ἡμᾶς
Πλήρεις εἰρήνης καὶ χαρᾶς.

34. *Ἡ τοῦ Χριστοῦ μεσιτεία.*
(8σ).

1. Ὦ φίλε τῶν ἁμαρτωλῶν,
Ὁ μέχρι τέλους ἀγαπῶν,
Ἐλπίζω μόνον ἐπὶ Σέ·
Σὺ μεσιτεύεις δι' ἐμέ.

—

2. Κοπιασμένος καθ' ὁδόν,
Ἀδημονῶν καὶ ἀθυμῶν,
Στρέφω τὸ ὄμμά μου πρὸς Σέ·
Μεσίτευσον Σὺ δι' ἐμέ !

—

3. Ἐκ τῆς ὁδοῦ Σου ἐκτραπείς,
Καὶ ἐν ἐρήμῳ πλανηθείς,
Ποῦ νὰ στραφῶ, εἰμὴ πρὸς Σέ;
Σὺ μεσιτεύεις δι' ἐμέ.

—

4. Ὅταν ζητῇ ὁ Σατανᾶς,
Μ' ἀπάτας, ἢ μὲ ἀπειλὰς,
Νὰ μ' ἀποστρέψῃ ἀπὸ Σὲ,
Μεσίτευσον Σὺ δι' ἐμέ !

—

5. Κ' ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου
Μὴ μακρυνθῇς, ὦ Ἰησοῦ,
Ἀλλ' εἰς τὸν δοῦλόν σου ἐλθέ·
Μεσίτευσον Σὺ δι' ἐμέ !

35. *Θάρρος χριστιανικόν.*
(8σ).

1. Ἐν λύπῃ τε καὶ ταραχῇ
Δὲν μᾶς ταράττετ' ἡ ψυχή·
Ἰδοὺ μακρόθεν ἀντηχεῖ
Τὸ «Μὴ φοβῆσθε, εἶμ' Ἐγώ!»
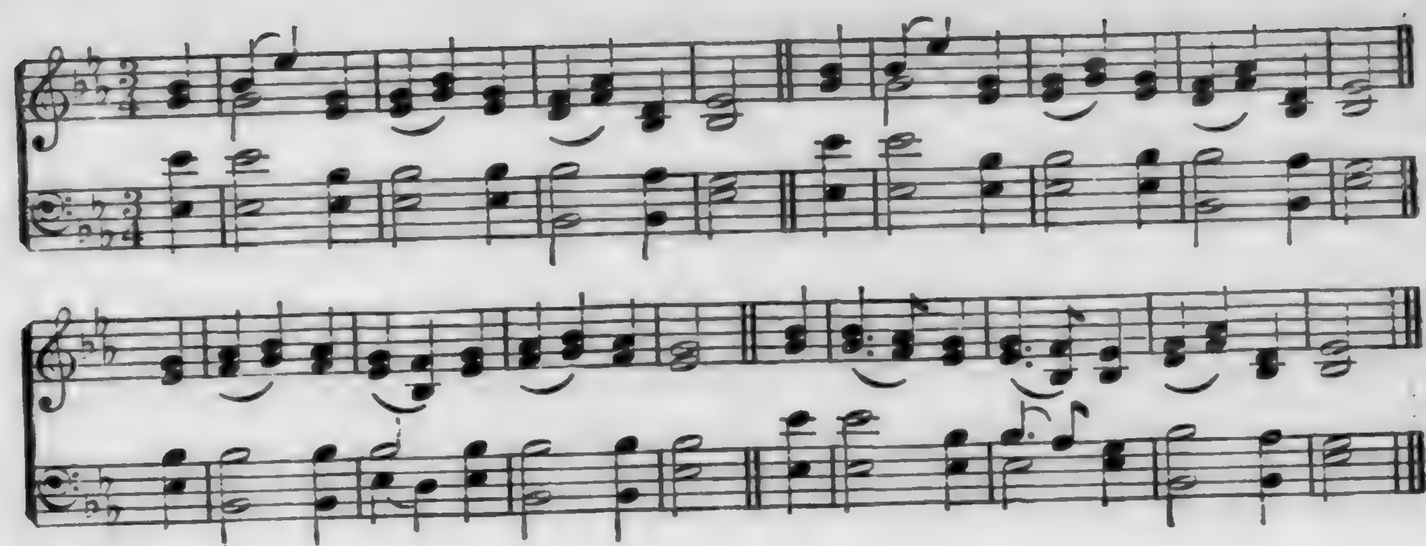
—

2. Ὅταν καὶ κύματα φρικτὰ
Ὑψῶνται κύκλῳ τρομερά,
Ἀκούομεν ὑπὲρ αὐτὰ
Τὸ «Μὴ φοβῆσθε, εἶμ' Ἐγώ!»

—

3. Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν
Ὁ ᾅδης χαίνει ἀπειλῶν,
Ἀλλὰ μᾶς σώζει τῶν δεινῶν
Τὸ »Μὴ φοβῆσθε, εἶμ' Ἐγώ!»

—

4. Ὦ Σῶτερ, ἡ ἡμῶν εὐχὴ
Εἶναι, ἐν πάσῃ ταραχῇ,
Στὰ ὦτά μας νὰ ἀντηχῇ
Τὸ «Μὴ φοβῆσθε, εἶμ' Ἐγώ!»

36. *Ὕμνος πρωϊνός.*
(8σ).

1. Ψυχή μ', ἐγέρθητ' ἱλαρῶς,
Καὶ ὡς ὁ ἥλιος πιστῶς
Καθῆκόν σου τὸ τακτικὸν
Πρᾶξον τὸ καθημερινόν.

—

2. Τὴν ὀκνηρίαν σου μακρὰν
Ἐκτίναξον, καὶ μὲ χαρὰν
Πρόσφερε ταύτην τὴν εὐχὴν,
Θυσίαν σου τὴν πρωϊνήν·

—

3. «Ὦ Πάτερ, Σὲ δοξολογῶ,
«Κ' εἰλικρινῶς Σ' εὐχαριστῶ·
«Σὺ καὶ ἀνάπαυσιν νυκτὸς
«Μ' ἐχάρισας, Σὺ καὶ τὸ φῶς.

—

4. «Τὰ πταίσματά μου τὰ πολλὰ,
«Τὰ πάθη μου τ' ἀπατηλὰ,
«Διάλυσον ὡς δρόσον Σὺ,
«Ἡ ὡς ὁμίχλην τὸ πρωΐ.

—

5. «Ἀφιεροῦμαι νῦν εἰς Σέ·
«Τὸ Πνεῦμά Σου δὸς εἰς ἐμέ·
«Πάντοτε ἂς μὲ ὁδηγῇ,
«Φυλάττῃ καὶ παρηγορῇ.»

37. *Ἐπιστροφὴ ἁμαρτωλοῦ.*
(8σ).

1. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Ἐπίστρεψον εἰς τὸν Θεὸν,
Πάντες οἱ πόθοι οἱ ἁγνοὶ
Σ' ἐμπνεύσθησαν ἀπὸ Αὐτόν.
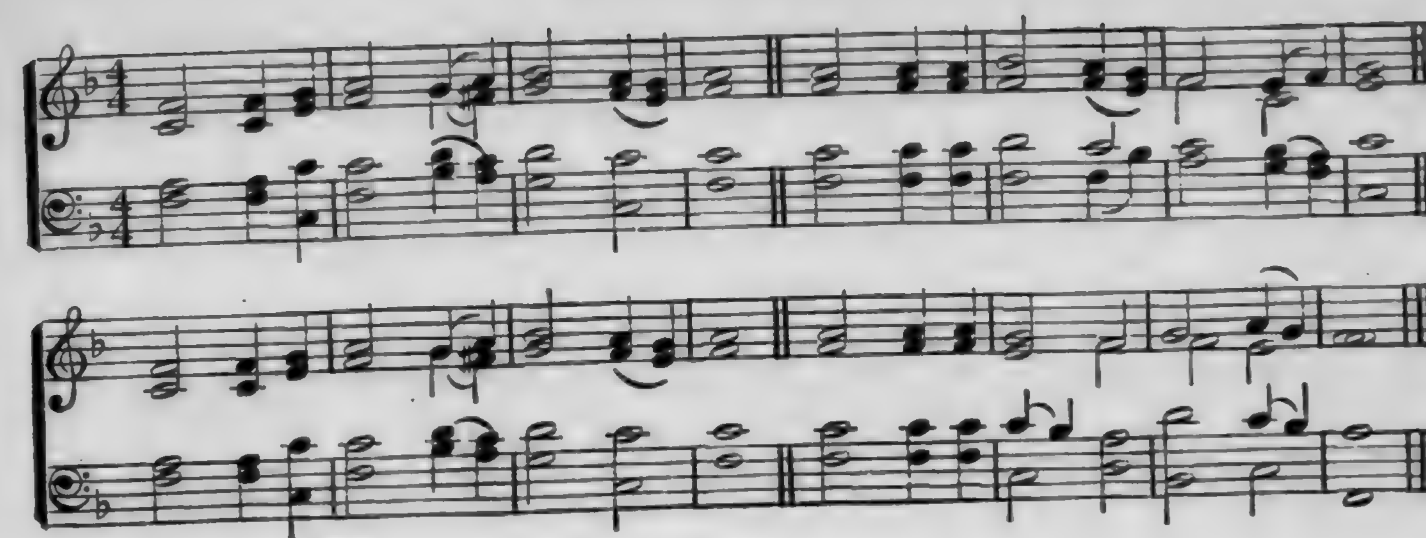
—

2. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Τὸ πρόσωπον τοῦ σοῦ Πατρὸς
Ἐκζήτησον· δὲν σὲ μισεῖ,
Δὲν εἶναι τύραννος σκληρός.

—

3. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Ἰδοὺ ὑπόσχετ' ὁ Θεὸς,
Πᾶσαν ψυχὴν, ἥτις νοσεῖ,
Νὰ θεραπεύσῃ ἐντελῶς.

—

4. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ
Ἔλθε εἰς τὸν Χριστὸν εὐθύς·
Πρὸς τί ὀδύνη περισσή;
Ἔλθε ἀμέσως νὰ σωθῇς.

38. *Ἡ καλὴ ἐκλογή.*
(8σ).

1. Τὸν κλῆρον τῶν ἁμαρτωλῶν
Καὶ τὰς χαρὰς των παραιτῶν,
Θεέ μου, πῶς ἐπιποθῶ
Τὸ πρόσωπόν Σου νὰ ἰδῶ!

—

2. Εἶν' ὄναρ αὕτη ἡ ζωή·
Ἀλλ' ἡ ἐν οὐρανοῖς σκηνὴ
Παρέχει διαρκῆ χαρὰν
Καὶ κατοικίαν σταθεράν.

—

3. Ὦ ὥρα ἔνδοξος, τερπνή!
Λαμπρά, εὐλογητὴ μονή!
Μὲ τὸν Χριστὸν νὰ κατοικῶ,
Καὶ ὅμοιός του νὰ γενῶ!

—

4. Ἡ σάρξ μου αὕτη ἐν τῇ γῇ
Ἡσύχως θὰ ἀναπαυθῇ,
Ἕως ν' ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
Σάλπιγγος τῆς ὑστερινῆς.

—

5. Τότ' ὡς ἐξ ὕπνου καὶ αὐτὴ
Θέλ' ἐκ τοῦ τάφου ἐγερθῇ,
Φέρουσα τὴν λαμπρὰν μορφὴν
Τοῦ Λυτρωτοῦ της, τὴν σεπτήν.

39. *Δοξολογία εἰς τὸν Χριστόν.*
(8σ).

1. Μὲ τὸν οὐράνιον χορὸν
Τῶν Σὲ ὑμνούντων, Ἰησοῦ,
Καὶ εἰς τὴν σάρκα ἔτι ὢν
Προσφέρω τοὺς ἐπαίνους Σοῦ.

—

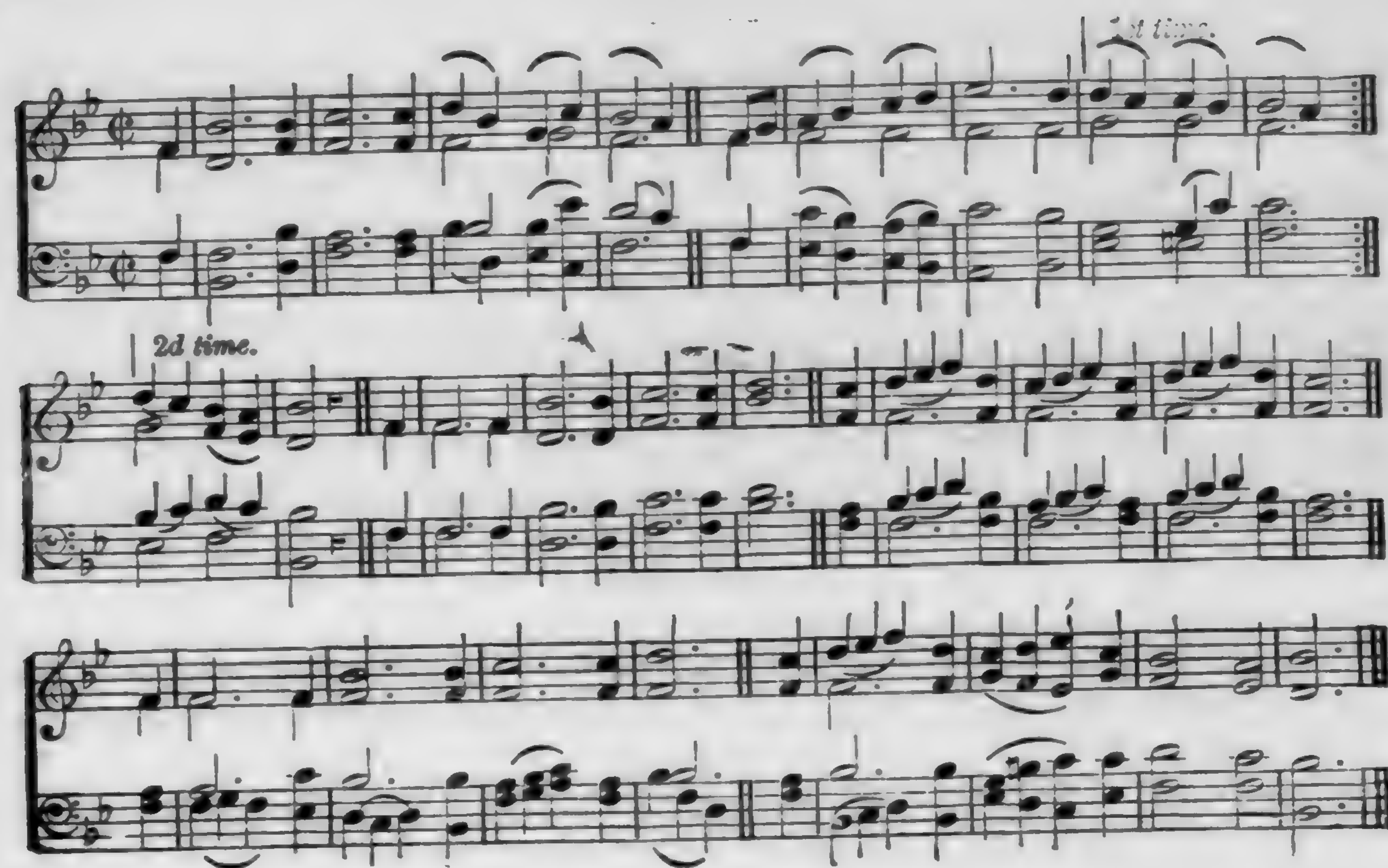
2. Κηρύττω τὴν ἀγάπην Του,
Εὐλογητὸς εἶν' ὁ Ἀμνός,
Ἐνδόξως μὲ τὸ αἷμά Του,
Μᾶς ἐξηγόρασεν Αὐτός.

—

3. Ἀπὸ ἀλύσεις τὰς φρικτὰς
Μᾶς ἔσωσε τοῦ Σατανᾶ·
Τὰς αἰχμαλώτους μας ψυχὰς
Ἐλύτρωσεν ἀπὸ δεινά.

—

4. Δόξα ἂς ἦναι στὸν Ἀμνόν,
Καὶ ἔπαινοι παντοτεινοί.
Ἀμήν! πληροῖ τὸν οὐρανόν·
Ἀμήν! τὸ πᾶν ἂς ἀντηχῇ.

40. *Δοξολογία.* (8σ. *διπλ.*)

Τῆς γῆς τὰ ἔθνη ὅλ' ὁμοῦ,
Αἰνεῖτε τὸν Δημιουργόν,
Καὶ οἱ λαοὶ ἁπανταχοῦ
Δόξαν προσφέρετ' εἰς Αὐτόν.
Μεγάλη εἶναι, ὦ Θεέ,
Ἡ χάρις σου ἡ πρὸς ἡμᾶς·
Ὁ σὸς δὲ λόγος, Ἀγαθέ,
Μᾶς ἐξαγνίζει τὰς ψυχάς.

41. *Ἡ τοῦ Χριστοῦ συμπάθεια.* (8σ. *διπλ.*)

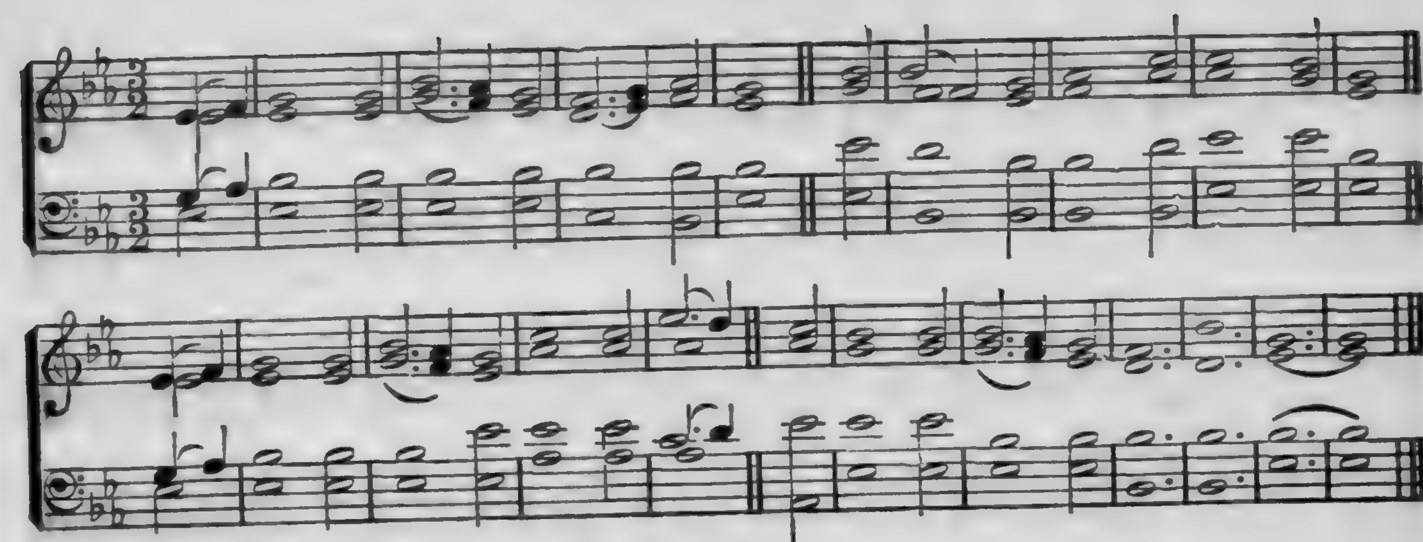
1. Στὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ Σαλήμ,
Τὴν ἄνω Ἰερουσαλήμ,
Εἶν' ὁ ἡμῶν Ἀρχιερεύς,
Συνήγορος καὶ Βασιλεύς·
Ὃς ἐπὶ γῆς ἀντὶ ἡμῶν
Ὑπέστη θάνατον σκληρόν,
Νῦν δὲ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν
Συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν.

—

2. Ἂν κ' ἦναι ἐν τοῖς οὐρανοῖς
Οἰκτείρει τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς·
Φορέσας σάρκα τῶν βροτῶν,
Γνωρίζει τ' ἀσθενὲς αὐτῶν.
Ὡς φίλος κι' ὁμοιοπαθὴς
Μᾶς εἶν' εἰς ὅλα συμπαθής·
Μέμνηται κ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς
Θλίψεις, ἀγῶνάς του σκληρούς.

—

3. Εἰς πάντα πόνον ὀχληρόν,
Εἰς πάντ' ἀγῶνά μας σκληρὸν
Μᾶς ἐλεεῖ, μᾶς συμπαθεῖ,
Μᾶς σώζει, μᾶς παραμυθεῖ.
Ὅθεν ἐν πάσῃ ὥρᾳ μας,
Ἂς κάμνωμεν Αὐτῷ γνωστὰς
Τὰς θλίψεις μας μὲ προσευχὴν
Καὶ εὕρωμεν ἀναψυχήν.

42. *Ἐπιστροφὴ ἁμαρτωλοῦ.* (8σ).

1. Καθὼς εἰμὶ ἐλεεινός,
Οὐδὲν προφασιζόμενος,
Εἰς σὲ δ' ἐλπίζων ταπεινῶς,
Προσέρχομαι, Ἀμνὲ Θεοῦ.

—

2. Ὡς εἰμ' ἄνευ ἀναβολῆς,
Πᾶσα ν' ἀπαλειφθῇ κηλὶς
Ψυχῆς μου τῆς ἁμαρτωλῆς,
Προσέρχομαι, Ἀμνὲ Θεοῦ.

—

3. Ὡς εἶμαι, μετὰ δισταγμῶν,
Ἀγώνων, φόβων φρικωδῶν
Καὶ πλείστων ἀμφιβολιῶν,
Προσέρχομαι, Ἀμνὲ Θεοῦ.

—

4. Διότ' ὑπέμεινας Σταυρόν,
Ὅπως μὲ σώσῃς τῶν ἀρῶν,
Τὸν ἄθλιον καὶ ῥυπαρόν,
Προσέρχομαι, Ἀμνὲ Θεοῦ.

—

5. Εὐδαίμονα δὲ κ' εὐτυχῆ,
Ἐμὲ τὸν τόσῳ δυστυχῆ,
Βεβαίως θέλεις κάμει Σύ·
Προσέρχομαι, Ἀμνὲ Θεοῦ.

43. *Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ.* (8σ).

1. Βλέπων τὸ ξύλον τὸ φρικτόν,
Ἐφ' οὗ ὑψώθη ὁ Ἀμνός,
Χάνομ' εἰς λύπην καὶ κλαυθμόν,
Καὶ ἵσταμαι ἐκστατικός.
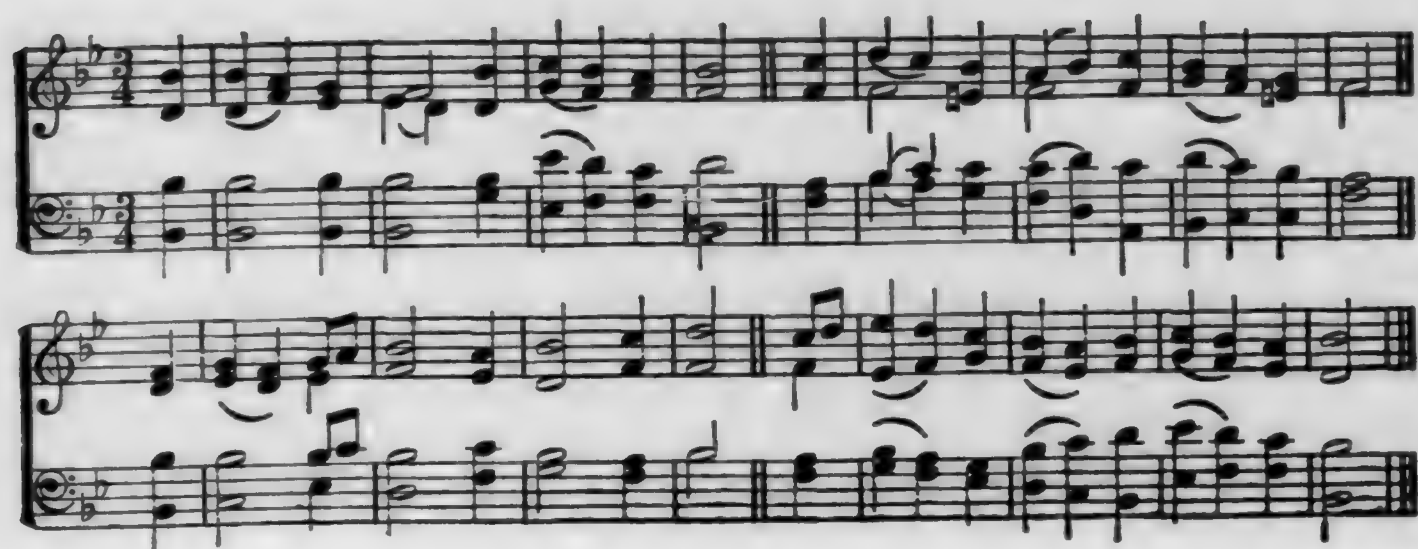
—

2. Οὐδ' αἵματος οἱ ποταμοὶ
Τοῦ Ἰσραὴλ τῶν θυσιῶν,
Οὐδὲ οἱ ἐθνικοὶ βωμοί,
Ἐξήρκεσαν πρὸς ἱλασμόν.

—

3. Ἀλλ' ὅτ' ἐσφάγη ὁ Ἀμνός,
Ἐξιλεώσας τὸν Κριτήν,
Μᾶς ἀπελύτρωσ' ἐντελῶς
Μὲ προσφορὰν τὴν σταυρικήν.

—

4. Ἀγαπητέ μου Λυτρωτά!
Εἰς Γολγοθᾶ σ' ἀκολουθῶ·
Εἰς σὲ προστρέχω ἐν χαρᾷ,
Ὅπως ἐκ τῆς ὀργῆς σωθῶ.

44. *Δέησις εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα* (8σ).

1. Ἐλθέ, ὦ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
Παράκλητε παντὸς πιστοῦ.
Ἐλθέ, καὶ ἔσο ὁδηγὸς
Ἡμῶν, καὶ σύμβουλος καὶ φῶς.

2. Αἱ ἄθλιαι ἡμῶν ψυχαὶ
Ὦ! πόσον ἕρπουσι χαμαί,
Ζητοῦσαι τὰ προσωρινά,
Παιγνίδια οὐτιδανά.

3. Πῶς πρὸς τὰ ἄνω δὲν πετοῦν,
Οὐδ' ἀναβαίνουν νὰ ζητοῦν
Τὰς αἰωνίους ἡδονάς,
Τὰς ἀμαράντους καὶ ἁγνάς!

4. Μόνη ἡ χάρις σου, Θεέ,
Ὑψόνει τὴν ψυχὴν πρὸς Σέ·
Αὐτὴ ζωοποιεῖ ψυχὰς
Νενεκρωμένας καὶ ψυχράς.

5. Ἐλθέ, ὦ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
Περιστερὰ τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ εἰς ἡμᾶς διαμονὴν
Ἑτοίμασον παντοτεινήν.
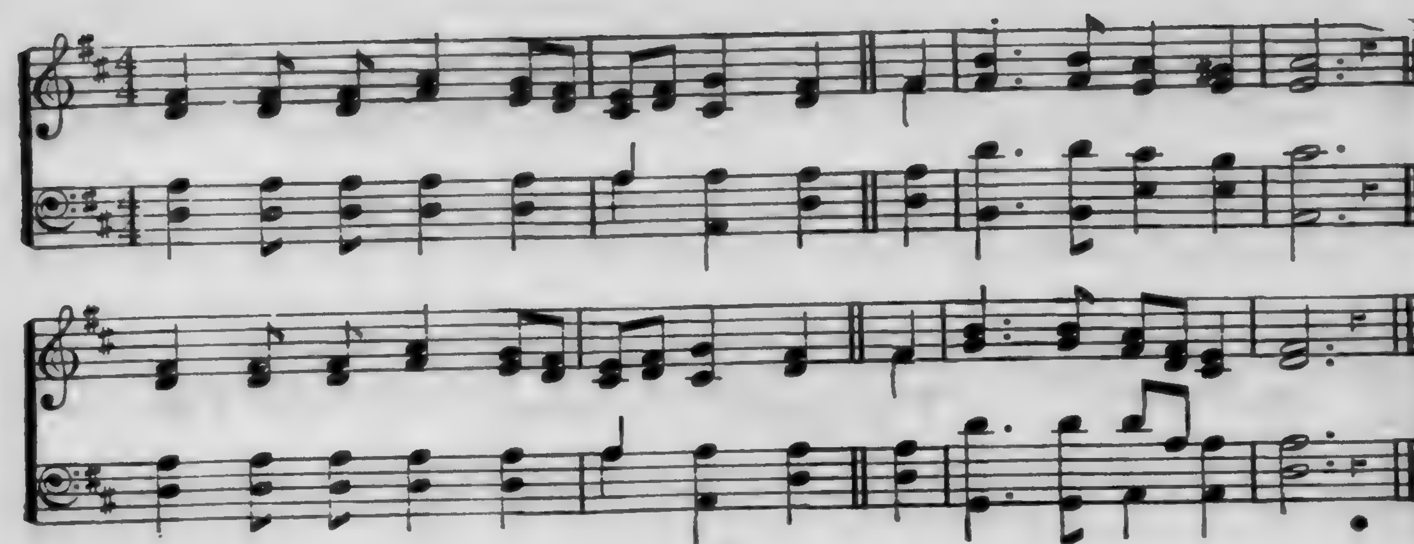
45. *Δέησις εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.* (8σ).

1. Ὦ Πνεῦμα Ἅγιον, ἐλθέ,
Καὶ ἀνακαίνισον ἐμέ·
Δός μοι εἰρήνην τῆς ψυχῆς,
Διότι εἶμαι δυστυχής.

2. Μὲ ἔργα μου δὲν ἐμπορῶ,
Οὐδὲ ἐλπίζω νὰ σωθῶ·
Θαρρῶ δὲ μόνον ἐπὶ Σέ,
Ὦ πολυέλεε Θεέ.

3. Τὴν μολυσμένην μου ψυχήν,
Τὴν ῥυπαρὰν κι' ἁμαρτωλήν,
Πλῦνε μὲ αἷμα τοῦ Ἀμνοῦ
Τοῦ ἀμωμήτου τοῦ Θεοῦ.

4. Καὶ θέλω μὲ χαρὰν αἰνεῖ
Τὸν Ἰησοῦν νῦν καὶ ἀεί·
Τιμὴ καὶ δόξα στὸν Χριστόν,
Σωτῆρα, Λυτρωτήν, Θεόν.

46. *Πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἁμαρτωλούς.* (8-6σ).

1. Ἀκούσατε, ἁμαρτωλοί,
Τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήν,
Ὅστις, ἰδού, σᾶς προσκαλεῖ
Εἰς θείαν χαρμονήν.

2. Πρὸς τί ἐργάζεσθε σκληρῶς
Εἰς πράγματα κενά,
Ἵν' ἀπολαύσητε πικρῶς
Αἰώνια δεινά;

3. Ἰδέτε, μόνος εὐτυχὴς
Εἶν' ὁ μετανοῶν·
Ἐλεύθερος τῆς ἐνοχῆς
Δοξάζει τὸν Θεόν.

4. Ὅθεν στραφῆτε στὸν Θεόν,
Στραφῆται καὶ ὑμεῖς,
Πλήρεις ἐλπίδων ἀγλαῶν
Νὰ ζῆτε εὐτυχεῖς.

5. 'Σ Αὐτοῦ τὸ σκῆπτρον κύψατε,
Δουλεύσατε Αὐτόν,
Καὶ δι' Αὐτοῦ συντρίψατε
Τὸν τοῦ ἐχθροῦ ζυγόν.
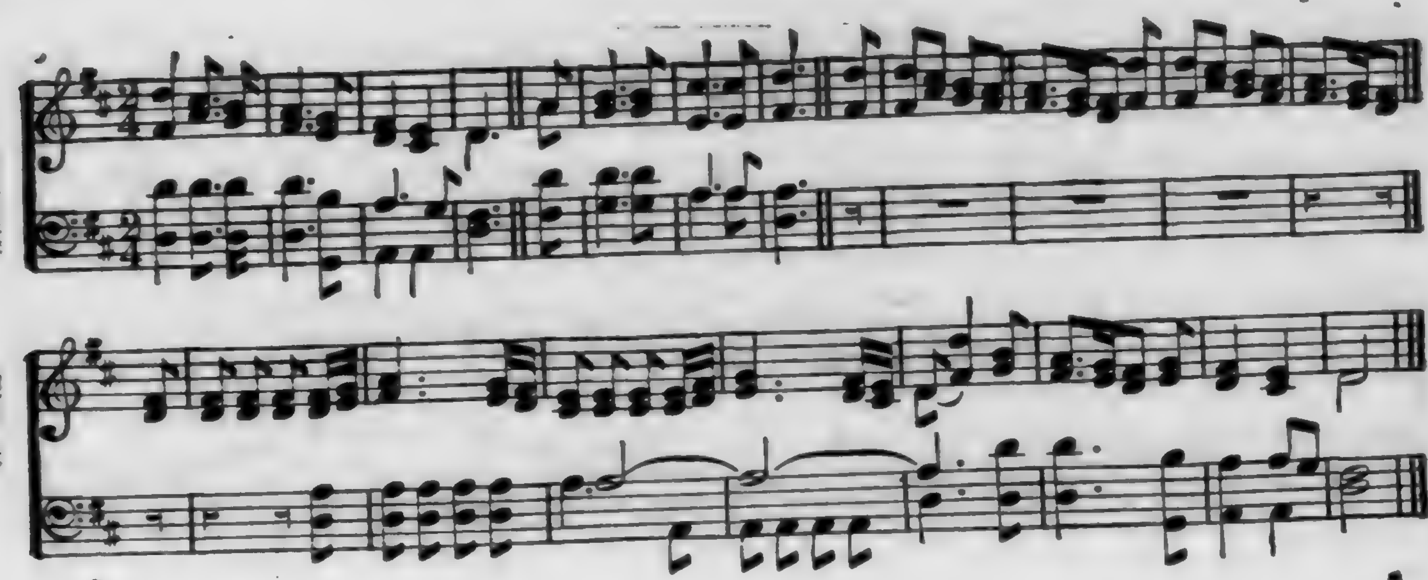
47. *Ὑποταγή.* (8-6σ).

1. Χαράν, ὦ Πάτερ, κοσμικὴν
Ὁποίαν μ' ἀρνηθῇς,
Ταύτην τὴν ταπεινὴν εὐχὴν
Οἰκτίρμων νὰ δεχθῇς.

2. Εὐγνώμονα καρδίαν δός·
Μακρὰν ἀπὸ ἐμέ,
Μακρὰν πᾶς ἄλλος στοχασμός,
Κι' ἂς ζήσω διὰ Σέ!

3. Τὴν λάμψιν τοῦ προσώπου Σου
Δὸς εἰς ἐμὲ χαράν·
Καὶ τὴν ὁδοιπορίαν μου
Σὺ κάμε ἱλαράν.

4. Μὲ τὴν πεποίθησιν δ' αὐτήν,
Ὅτ' ἔχω Σὲ ἐμόν,
Ὦ! γλυκανέ μου τὴν ζωήν,
Ὡς καὶ τὸν θάνατον.

48. *Ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ.*
(8-6σ).

1. Ἔρχετ' ὁ Κύριος ἡμῶν !
Ἂς κάμῃ μὲ σπουδὴν
Πᾶσα καρδία δι' Αὐτὸν
Καλὴν ὑποδοχήν.

—

2. Ἀνάσσει νῦν ὁ Ἰησοῦς,
Ἂς ψάλλουν οἱ βροτοί·
Ἀπὸ ξηρὰν κι' ὠκεανοὺς
Χαρά ! ἂς ἀντηχῇ.

—

3. Θλίψεις, ἀραὶ καὶ στεναγμοὶ
Ἂς παύσουν ἐντελῶς·
Ὁ Κύριος νῦν εὐλογεῖ
Τὸν κόσμον εὐμενῶς.

—

4. Μὲ χάριν καὶ ἀλήθειαν
Προσφέρει εἰς ἡμᾶς
Ἀντὶ τῆς θλίψεως χαράν,
Εὐχὴν ἀντὶ ἀρᾶς.

—

5. Ἔρχετ' ὁ Κύριος ἡμῶν !
Ἂς κάμῃ μὲ σπουδὴν
Πᾶσα καρδία δι' Αὐτὸν
Καλὴν ὑποδοχήν.

49. *Δοξολογία εἰς τὸν Πλάστην.*
(8-6σ).

1. Ὢ ! πόσον εἶναι θαυμαστὸς
Ὁ Θεῖος Ποιητής,
Ὁ ἄπειρος, ὁ σεβαστός,
Καὶ πάντων ὁ Κριτής !

—

2. Πῶς ἆρα εἶναι δυνατόν,
Θνητὸς ὡς εἶμ' ἐγώ,
Τὸ ὄνομά του τὸ σεπτὸν
Ἀρκούντως νὰ ὑμνῶ ;
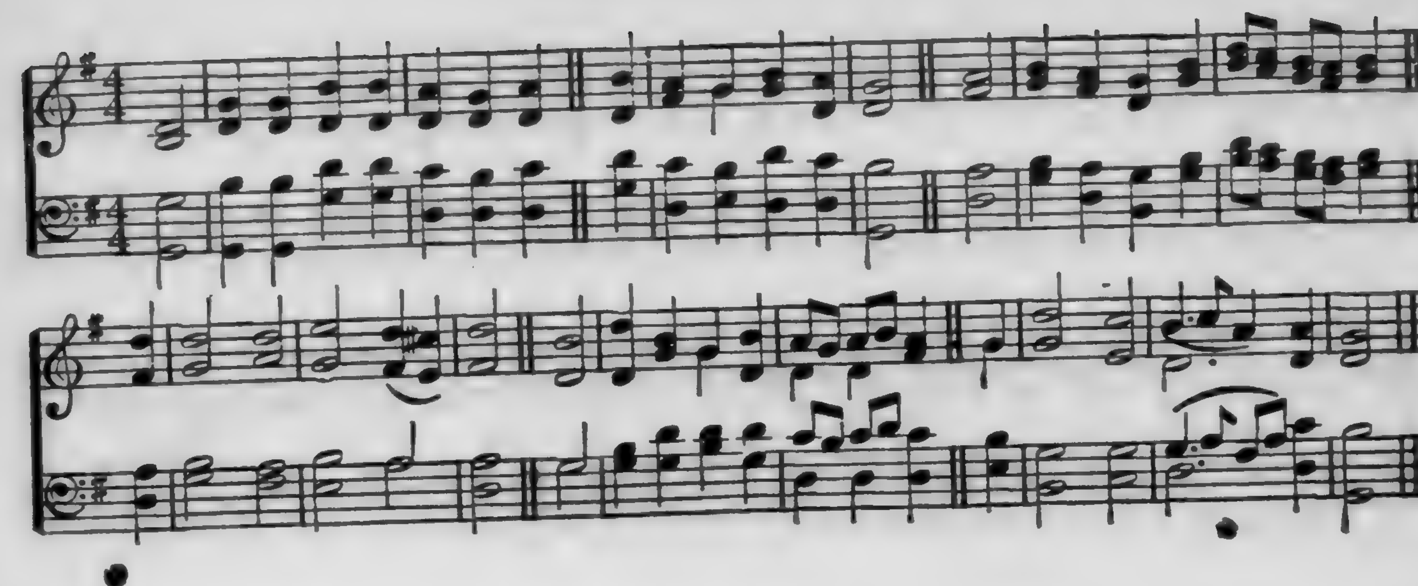
—

3. Οἱ ἄγγελοι ἐμπρὸς Αὐτοῦ
Πάντοτε λειτουργοῦν·
Οἱ σεσωσμένοι τοῦ Χριστοῦ
Τὸν Πλάστην ἐπαινοῦν.

—

4. Ψάλλει ὁ ἅγιος χορός,
Ἂς ψάλλω δὲ κ' ἐγώ·
Δὲν μ' ἀποστρέφετ' ὁ Θεὸς
Ὁσάκις ψαλμῳδῶ.

50. *Αἶνος εἰς τὸν Χριστόν.*
(8-6σ).

1. Σωτήρ ! ὢ ὄνομα σεπτόν !
Ἀγγέλων ὁ χορὸς
Πεσὼν ἂς προσκυνήσ' Αὐτὸν
Δεσπότην τοῦ παντός.

—

2. Μάρτυρες τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Σᾶς ἔσωσεν Αὐτός·
Σεῖς τώρα στέψατε Αὐτὸν
Δεσπότην τοῦ παντός.

—

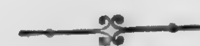
3. Καὶ σεῖς, ὢ σπέρμα Ἰσραήλ,
Ὁ ἐκλεκτὸς λαός,
Στέψατε τὸν Ἐμμανουὴλ
Δεσπότην τοῦ παντός.

—

4. Ἁμαρτωλοὶ οἱ ἐξ ἐθνῶν,
Σᾶς σώζει ὁ Χριστός,
Ἀσμένως στέψατε Αὐτὸν
Δεσπότην τοῦ παντός.

—

5. Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
Πᾶν ἔθνος, πᾶς λαός,
Στέψατ' Αὐτὸν μετὰ τιμῆς
Δεσπότην τοῦ παντός.

51. *Αἶνος εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.*
(8-6σ).

1. Ὑμνῶ Πατέρα τὸν Θεόν,
Τὸν ζῶντα κι' ἀληθῆ,
Τὸν δόντα τὸν αὐτοῦ Υἱόν,
Ὡς θῦμα νὰ σφαγῇ.

—

2. Ἁρμόζει δόξα ἡ αὐτὴ
Στὸν ἄναρχον Υἱόν·
Νὰ λυτρωθῶσιν οἱ βροτοί,
Ὑπέμεινε σταυρόν.
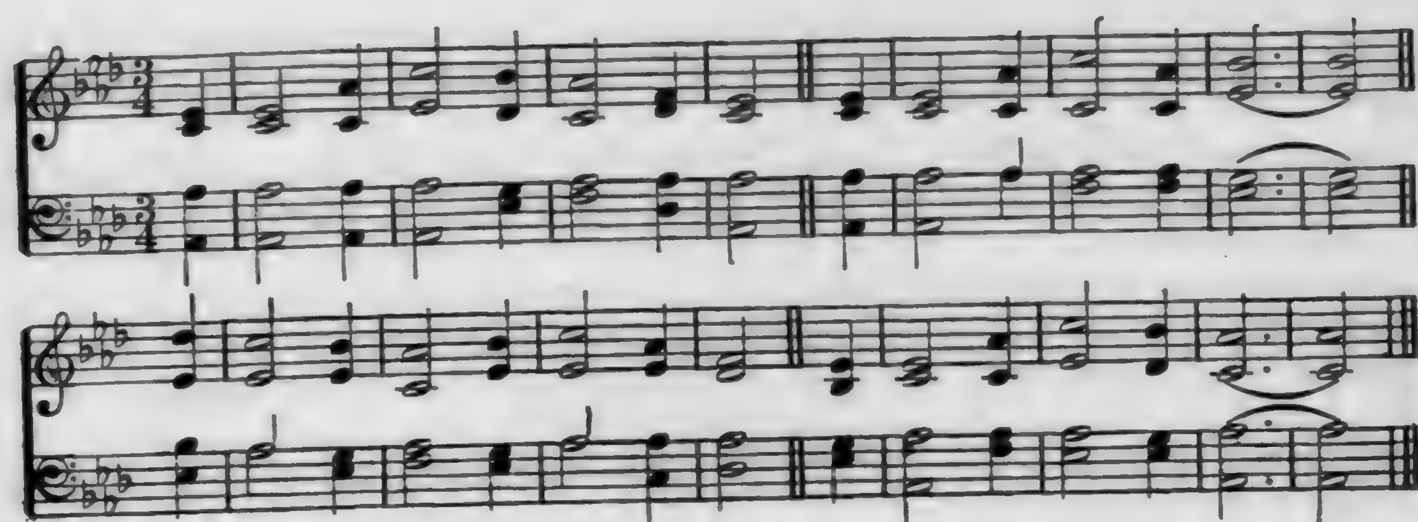
—

3. Μὲ θείαν δόξαν τὴν αὐτὴν
Τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ·
Μοῦ ἀναπλάττει τὴν ψυχήν,
Στὸν οὐρανὸν νὰ ζῶ.

—

4. Τρισάγιέ μας Ποιητά !
Πνεῦμα, Υἱός, Πατήρ·
Χαῖρε, ὢ Θεῖε Λυτρωτά,
Τοῦ κόσμου ὁ Σωτήρ !

52. *Εἰς τὸν θάνατον νηπίου.* (8-6σ).

1. Ἐφήμερος εἶν' ἡ ζωή,
Βραχεῖα καὶ κακή·
Ὡσεὶ ἀνέμου τις πνοὴ
Παρέρχεται κενή.

—

2. Μεμαραμένα καὶ ψυχρὰ
Ἐν νεκρικῇ σιγῇ
Κάλλη τὰ πρώην τρυφερὰ
Νῦν θὰ δεχθῇ ἡ γῆ.

—

3. Πλὴν τί θρηνοῦμεν χωρισμόν,
Ὃς διαρκεῖ μικρόν ;
Ὁ ἀναστὰς Σωτὴρ ἡμῶν
Ζῇ εἰς τὸν οὐρανόν.

—

4. Ἐκεῖ προσδέχετ' ὁ Χριστὸς
Παιδία τρυφερά,
Ἃ μὲ τὸ αἷμά του Αὐτὸς
Ἔκαμε καθαρά.

—

5. Ἐκεῖ κ' ἡμᾶς θέλει δεχθῇ,
Ἐὰν πιστῶς Σαὐτὸν
Ἐλπίζωμεν, τὸν ἀληθῆ
Σωτῆρα καὶ Θεόν.

53. *Εἰς τὴν ταφὴν τῶν πιστῶν.* (8-6σ).

1. Τί τρέμομεν εἰς τὴν ταφὴν
Τῶν ἐν Χριστῷ νεκρῶν ;
Αὐτοὶ ἀπῆλθον εἰς ζωήν,
Τὴν εἰς τὸν Οὐρανόν.

—

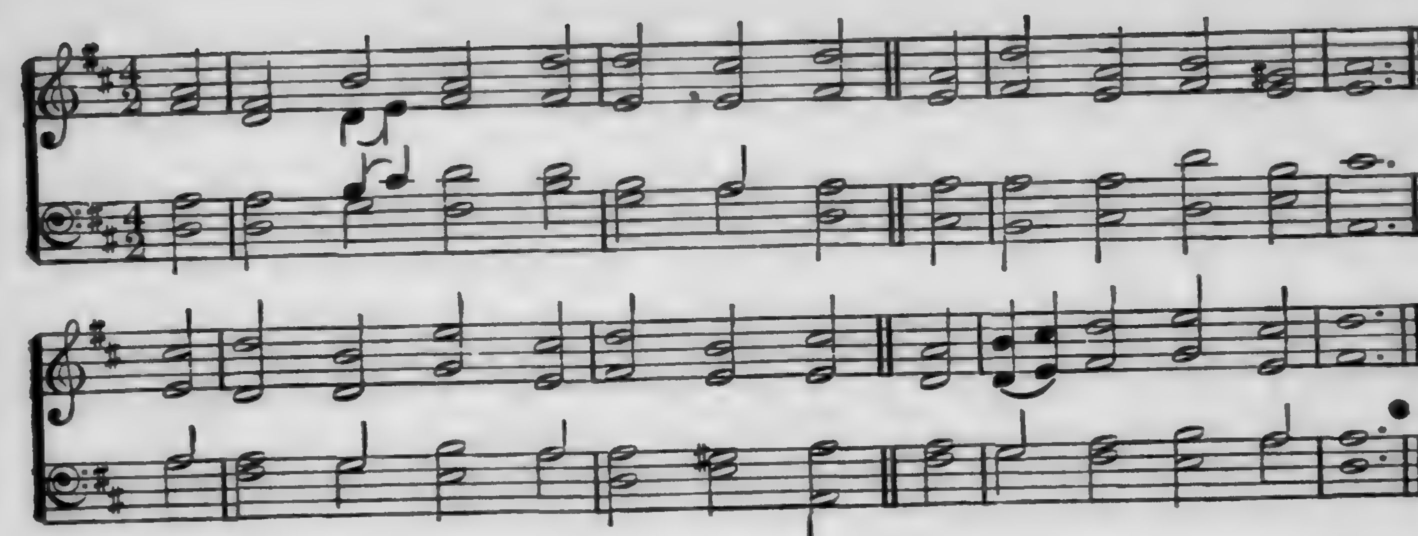
2. Ἡ σὰρξ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ
Ἔμειν' ἡμέρας τρεῖς·
Πρέπει ἐκεῖ ν' ἀναπαυθῇ
Καὶ πᾶς τις μαθητής.

—

3. Κοιμῶνται μὲν προσωρινῶς
Οἱ ἐν Χριστῷ νεκροί·
Ἀλλ' ὡς ἀνέστη ὁ Χριστός,
Θ' ἀναστηθοῦν κι' αὐτοί.

—

4. Ὑπῆγεν ὁ Σωτὴρ ἐμπρός,
Καὶ πάντες οἱ πιστοὶ
Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρὸς
Θέλουσι συναχθῇ.

54. *Τὸ νέον ἔτος.* (8-6σ).

1. Τὸν ὅρον σκέπτου τὸν στενὸν
Τοῦ ἔτους, ὦ ψυχή·
Τῶν ἑβδομάδων, τῶν μηνῶν,
Ὁποία ἡ ὁρμή !

—

2. Τοιουτοτρόπως ὁρμηδὸν
Ἐγγίζει ὁ καιρός,
Καθ' ὃν θὰ κρίνῃ τῶν θνητῶν
Τὰς πράξεις ὁ Θεός.

—

3. Καὶ ὅμως τίμιον καιρὸν
Διάγομεν ἡμεῖς
Ὡς διανόημα κενόν !
Ὤ, πόσον ἀμελεῖς !

—

4. Ἐξύπνησόν με, ὦ Θεέ,
Ἐγκαίρως νὰ σκεφθῶ,
Καὶ ὁλοκλήρως νῦν εἰς Σὲ
Νὰ ἀφιερωθῶ.

—

5. Καὶ οὕτως ἔτη εὐτυχῆ
Νὰ ζήσω ἐπὶ γῆς·
Κ' ἡ πίστις νὰ μοὶ βεβαιοῖ
Τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

55. *Ἡ οὐράνιος κατοικία.* (8-6σ).

1. Οἶκος ἀχειροποίητος
Εἶναι ἐν οὐρανοῖς,
Αἰώνιος καὶ ἄφθαρτος,
Διαμονὴ πιστοῖς.
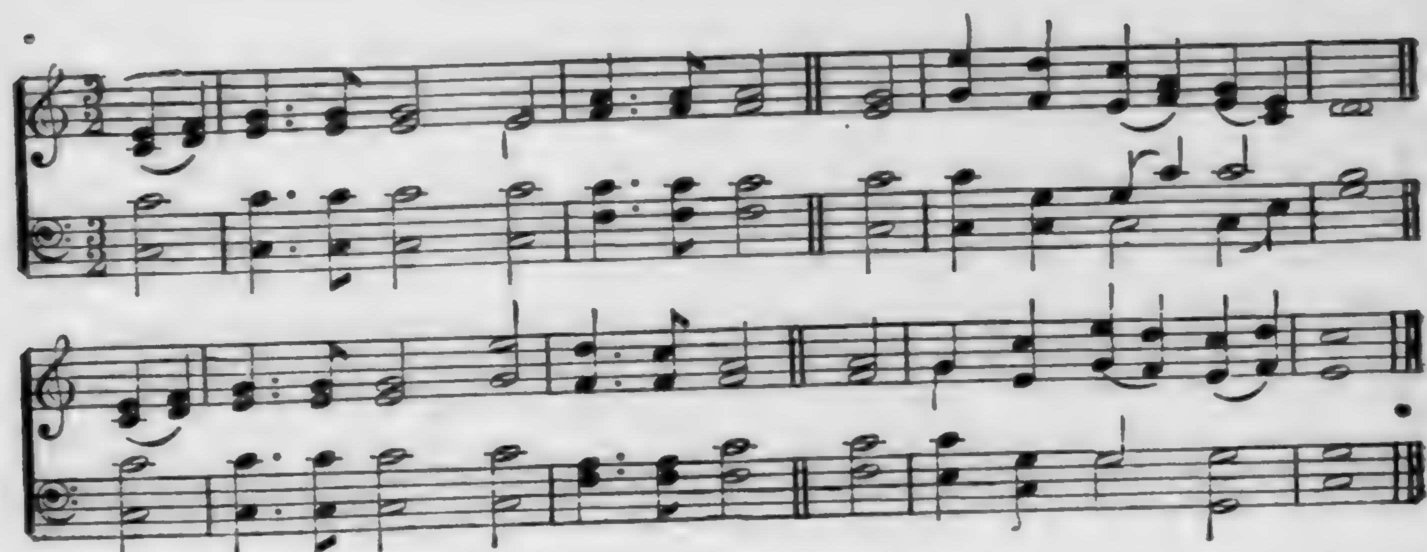
—

2. Ποθεῖ τὸ πνεῦμά μου σφοδρῶς
Τὴν ἐκ τῆς γῆς φυγήν,
Ἀλλ' ὅσον θέλει ὁ Θεός,
Μένω μ' ὑπομονήν.

—

3. Ἡ γήϊνός μου φυλακή,
Τὸ σῶμα τὸ θνητόν,
Ἀφεύκτως μέλλει νὰ λυθῇ,
Ποινὴ ἁμαρτιῶν !

—

4. Ἀλλ' ἂν καὶ τὸ θνητὸν λυθῇ,
Σύ, ὦ ψυχή μου, ζῇς·
Ἡ χάρις σὲ ζωοποιεῖ·
Σὲ σώζ' ὁ Λυτρωτής.

56. *Τὸ πολύτιμον τοῦ Χριστοῦ.* (8-6σ).

1. Τὸ ὄνομά σου, Ἰησοῦ,
"Ω ! πόσον ἀγαπῶ·
Καλῶς ἠχεῖ στὰ ὦτά μου·
Θέλω νὰ τὸ λαλῶ.

2. Πολύτιμός μου θησαυρός,
Χαρά μου εἶσαι Σύ·
Οὐτιδανὸς εἶν' ὁ χρυσός,
Μὲ Σὲ ἂν συγκριθῇ.

3. Πάντας τοὺς πόθους τῆς ψυχῆς
Πληροῖ ἡ χάρις Σοῦ,
Ἡ εὐωδία δὲ αὐτῆς
Ἐκχέεται παντοῦ.

4. Τὸ Πνεῦμά σου διαμονὴν
Ἂς κάμῃ ἐν ἐμοί·
Καὶ μὲ ὑστάτην μου πνοὴν
Σὲ θέλω ἀνυμνεῖ.

5. Ἀπαύστως θέλω νὰ λαλῶ
Τὸ ὄνομά Σου, ζῶν·
Καὶ θνήσκων Σὲ νὰ αἰσθανθῶ
Θανάτου Κύριον.
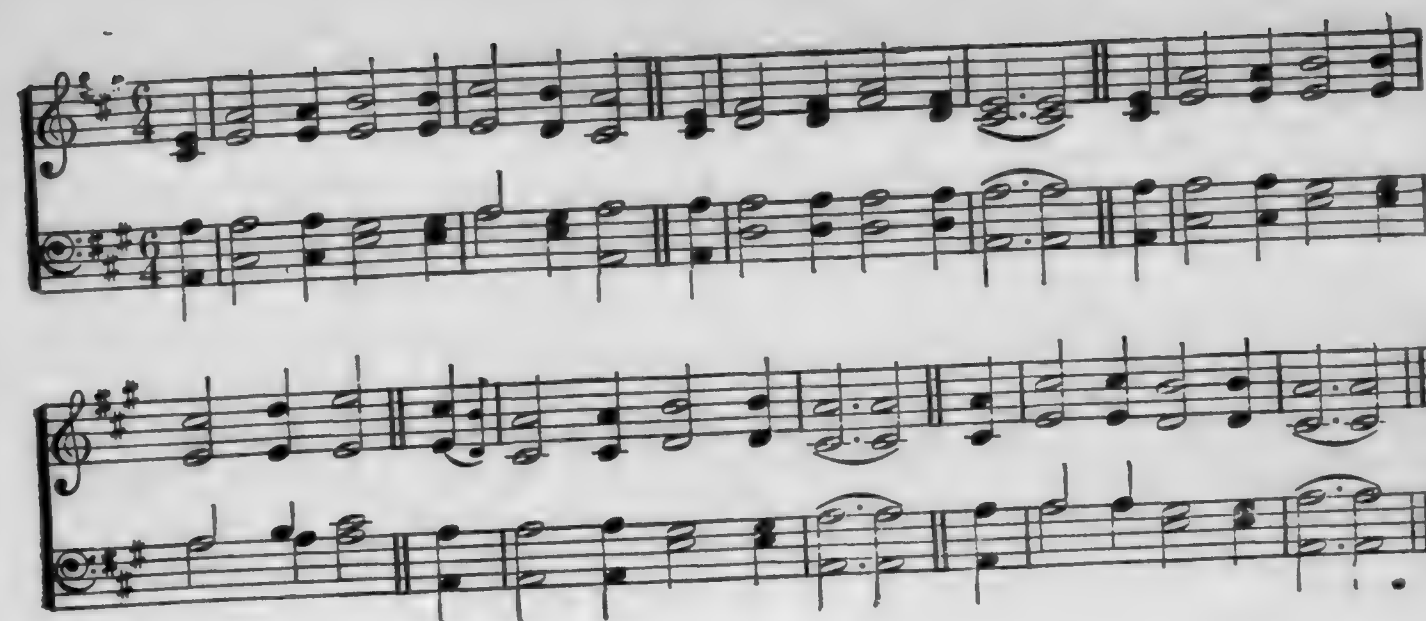
57. *Εἰς βάπτισιν νηπίων.* (8-6σ).

1. Διὰ παιδία τὰ μικρὰ
Σὺ εἶπας, ὦ Χριστέ,
«Μὴ ἐμποδίζητε αὐτὰ
Νὰ ἔλθουν εἰς ἐμέ.»

2. Προσφέρομεν ἡμεῖς, λοιπόν,
Τὸ τέκνον μας ἐδῶ·
Εἰς διαθήκην τῶν πιστῶν
Σὺ πρόσδεξαι αὐτό.

3. Ἂς ἦναι, Σῶτερ Ἰησοῦ,
Τὸ βάπτισμα σφραγίς·
Γράψον δὲ τὄνομα αὐτοῦ
Στὴν βίβλον τῆς ζωῆς.

4. Εἰς κρίσιν δὲ τὴν τρομεράν,
Ἀξίωσόν το Σὺ
Εἰς τοῦ Κριτοῦ τὴν δεξιὰν
Ἀφόβως νὰ σταθῇ.

58. *Πόθος πρὸς στενωτέραν κοινωνίαν.* (8-6σ).

1. Στενώτερος μὲ τὸν Θεὸν
Ἂς μ' ἥνωνε δεσμός·
Πλειότερον δὲ καθ' ὁδὸν
Ἂς εἶχον θεῖον φῶς!

2. Ποῦ εἶναι νῦν ἡ εὐτυχής,
Ἡ πρώτη ἐποχή ;
Ἡ εὐφροσύνη τῆς ψυχῆς,
Ἡ ἔνθερμος εὐχή ;

3. Ἀπέπτη φεῦ ! ναί, δυστυχῶς!
Ἀπέπτη ὡς πτηνόν,
Κι' ἀπλήρωτον ὑπ' οὐδενὸς
Κατέλιπε κενόν.

4. Ἐπίστρεψον, Περιστερά,
Ἐκ νέου εἰς ἐμέ·
Ἂς ἔλθῃ πάλιν ἡ χαρὰ
Κ' αἱ πρῶταί μου στιγμαί.

5. Κι' ἂν εἴδωλόν τι ἐν ἐμοὶ
Ὑπάρχῃ ἀντὶ Σοῦ,
Θραῦσον αὐτό, Σῇ χάριτι,
Καὶ ἄρξον ἀντ' αὐτοῦ.

6. Οὕτω στενὸς μὲ τὸν Θεὸν
Θὰ μὲ ἑνοῖ δεσμός·
Πλειότερον δὲ καθ' ὁδὸν
Θὰ ἔχω λάμπον φῶς.
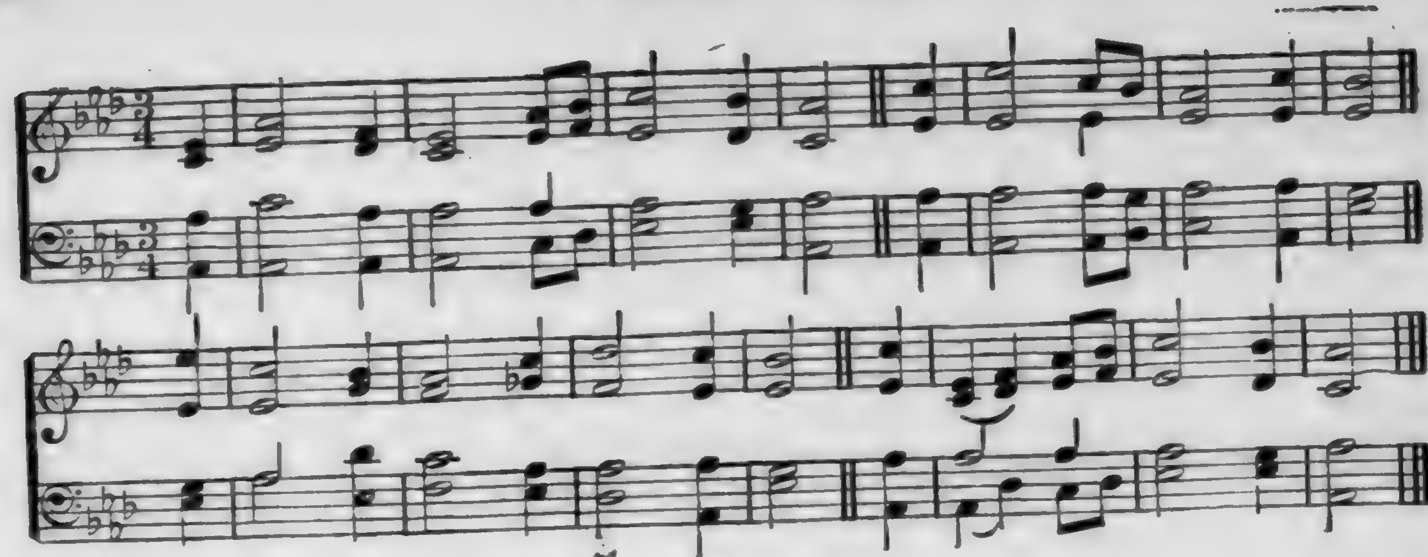
59. *Ὑποταγὴ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.* (8-6σ).

1. Ὅταν τὸ πᾶν εἰς τὸν Θεὸν
Ἀφίνω ἐντελῶς,
Τότε κ' ἐν μέσῳ πειρασμῶν
Πῶς χαίρω ὁ δειλός !

2. Ναί, ὅταν ἦναί τις ἀεὶ
Στοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ,
Τότε κ' ἐν πάσῃ δοκιμῇ
Στηρίζετ' ἐπ' Αὐτοῦ.

3. Διότι εἶναι δυνατὸς
Δεινὰ τὰ κοσμικὰ
Καὶ καταχθόνια, Αὐτός,
Εὐκόλως νὰ νικᾷ.

4. Εὐλογητὸς εἶν' ὁ Πατήρ,
Παιδεύων εὐμενῶς·
Εὐλογητὸς καὶ ὁ Σωτὴρ
Χαρίζων δαψιλῶς.

60. *Προσευχὴ διὰ προστασίαν.*
(8-6σ).

1. Θεὲ οἰκτίρμων τῆς Βαιθὴλ !
'Η θεία σου ἰσχὺς
'Ωδήγησε τὸν 'Ισραὴλ
Διὰ ἐρήμου γῆς.

—

2. Εἰς τοὺς προπάτορας ἡμῶν
'Εστάθης 'Οδηγός.
Σὺ ἔσο καὶ ἡμῶν αὐτῶν
Προστάτης καὶ Θεός.

—

3. Νῦν ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου σου
Προσφέρομεν εὐχάς·
Δέξαι διὰ τοῦ 'Ιησοῦ
Αὐτάς τε καὶ ἡμᾶς.

—

4. Εἰς πᾶσαν δὲ περιπλοκὴν
Σὺ ἔσο μας Φρουρός·
Τὴν καθημερινὴν τροφὴν
Κ' ἐνδυμασίαν δός.

—

5. Πιστός σου, εὐπειθὴς λαὸς
Ἂς ἤμεθα ἡμεῖς·
Σὺ δ' ἔσο εἰς ἡμᾶς Θεὸς
Καὶ ἐπαρκὴς μερίς.

61. *'Ο καλὸς ποιμήν.*
(8-6σ).

1. 'Ο Κύριός μου καὶ Θεὸς
Αὐτὸς μὲ ὁδηγεῖ·
Μὲ τρέφει πάντοτε Αὐτός·
Τί θέλω φοβηθῇ ;

—

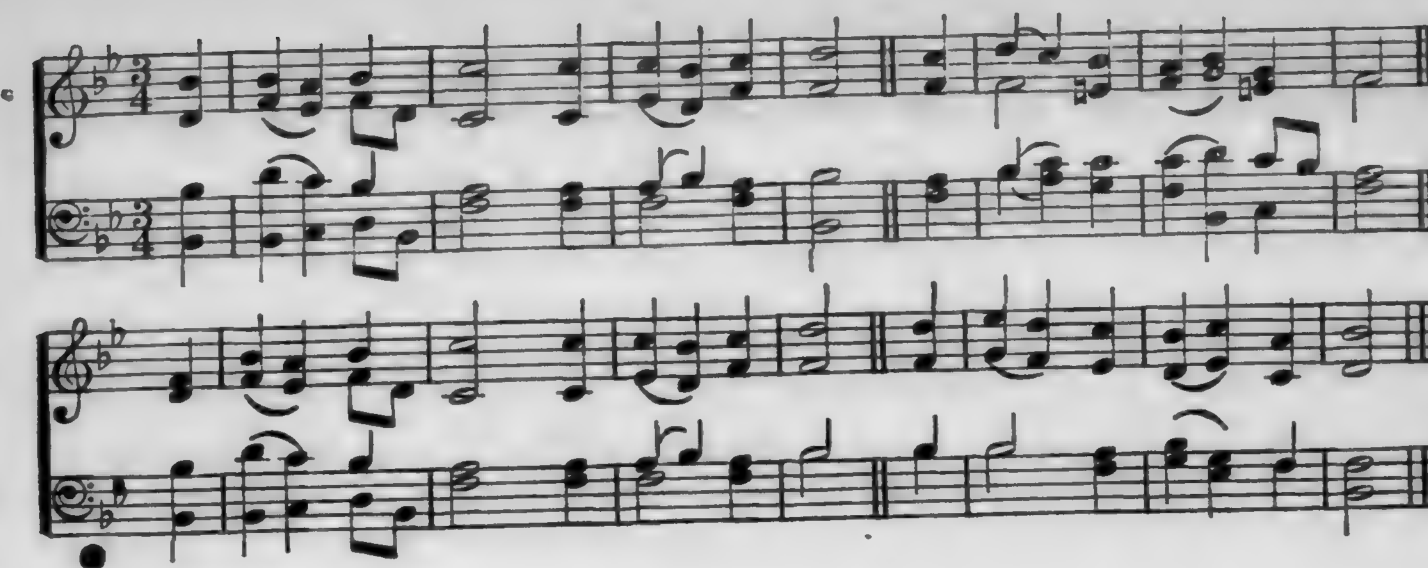
2. Μὲ φέρει ὁ καλὸς Ποιμὴν
Εἰς τρυφερὰς βοσκάς,
Καὶ μοῦ ποτίζει τὴν ψυχὴν
Εἰς ζωντανὰς πηγάς.

—

3. Κ' ἐὰν διέλθω δὲ ἐγὼ
Θανάτου τὴν σκιάν,
Στὴν ῥάβδον του θὰ στηριχθῶ
Μ' ἀνέκφραστον χαράν.

—

4. Καὶ ὅταν δὲ τὸ σῶμά μου
'Υπὸ τὴν γῆν ταφῇ,
Θὰ ὑψωθῇ τὸ πνεῦμά μου
Μ' Αὐτὸν νὰ δοξασθῇ.

62. *'Απάρνησις τοῦ κόσμου.*
(8-6σ).

1. Μακράν, ὦ ἡδοναὶ τῆς γῆς,
Μακρὰν ἀπὸ ἐμέ!
'Απαταιῶνες τῆς ψυχῆς,
Παντάπασι κεναί.

—

2. Τὰ ῥεύματά σας μὲ ὁρμὴν
Εἰς πάντα πειρασμὸν
Μ' ἔσυρον, σῶμα καὶ ψυχήν,
Πρὸς τὸν ἀφανισμόν.

—

3. Πλὴν δόξα τῷ Σωτῆρί μου,
Μὲ ἠλευθέρωσε,
Μὲ ἥρπασεν ἐκ τοῦ κρημνοῦ
'Οπίσω μ' ἔστρεψε.

—

4. Νῦν πρὸς τὰ ἄνω θεωρῶ,
Ἄνω πρὸς τὴν Σιών,
Καὶ νὰ βαδίζω προσπαθῶ
Εἰς τὴν στενὴν ὁδόν.

—

5. Βλέπω τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ,
Χριστὸν ἐν οὐρανοῖς·
Βλέπω παράδεισον Θεοῦ
Καὶ δένδρον τῆς ζωῆς.

63. *Μετάνοια.* (8-6σ).

1. Φεῦ ! ὁ Σωτὴρ τὸ αἷμά του
Χύσας εἰς τὸν σταυρόν,
'Υπὲρ τοῦ σκώληκος ἐμοῦ
Ἔδωκεν ἑαυτόν !
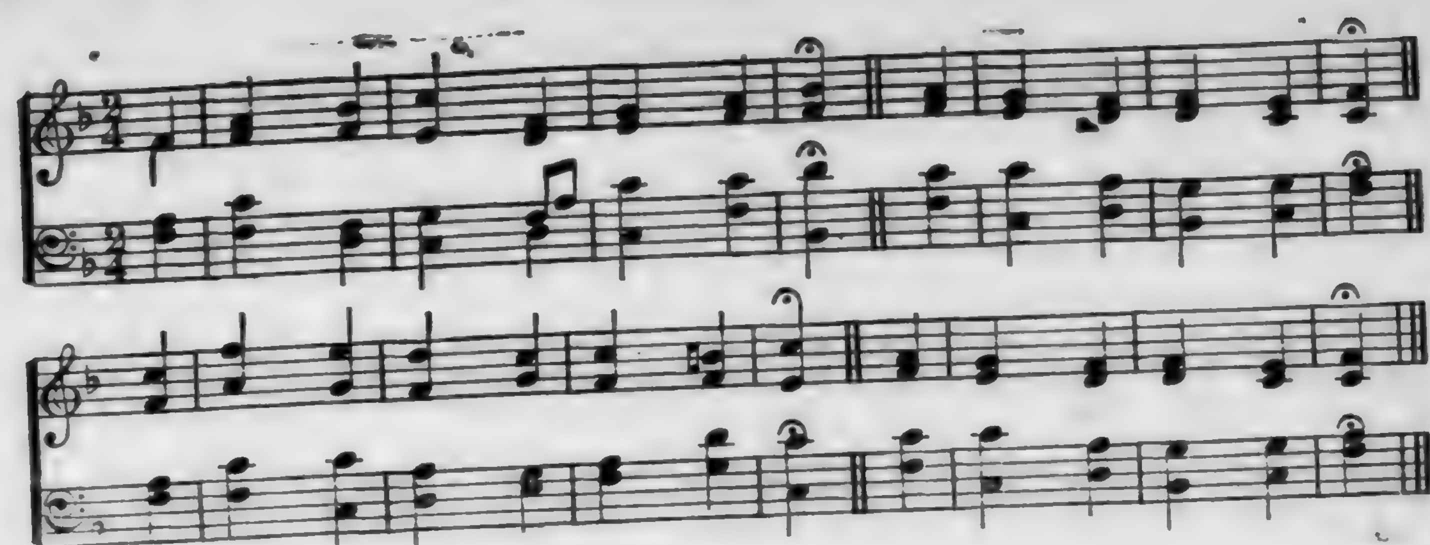
—

2. Διὰ τὰ σφάλματα ἡμῶν
'Εστέναζεν ἐκεῖ.
Ὤ, ἔλεος ἀνέκφραστον !
'Αγάπη θαυμαστή !

—

3. Ναί, ἔπρεπεν ὁ ἥλιος
Νὰ κρύψῃ ἑαυτόν,
Τὸν Πλάστην ὑπὲρ πλάσματος
'Εκπνέοντα ἰδών !

—

4. Δὲν εἶν' τὰ δάκρυ' ἀρκετά.
Τὸ χρέος περισσόν !
Τί νὰ σοὶ δώσω, Λυτρωτά ;
Προσφέρω ἐμαυτόν.

64. *Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Πλάστου.*
(8-6σ).

1. Ὦ Κύριε ἡμῶν Ποιμὴν !
Τὸ ὄνομα τὸ Σόν,
Πῶς εἶναι θαυμαστὸν στὴν γῆν
Καὶ εἰς τὸν οὐρανόν !

2. Ἐκεῖ τὰ ἄστρα τὰ λαμπρὰ
Ὁπόταν θεωροῦν,
Οὐ μόνοι οἱ σοφοί, ἀλλὰ
Κ' οἱ νήπιοι Σ' ὑμνοῦν.

3. Σελήνη, γῆ καὶ οὐρανοί,
Εἶν' ἔργα τοῦ Θεοῦ·
Ὤ! πόσον δείκνυνται τυφλοὶ
Οἱ χλευασταὶ αὐτοῦ !

4. Τί εἶναι τάχα ὁ θνητός,
Νὰ τὸν ἐνθυμηθῇς ;
Τί τοῦ ἀνθρώπου ὁ υἱός,
Νὰ τὸν ἐπισκεφθῇς ;

5. Σὺ δὲ κατέστησας αὐτὸν
Δεσπότην εἰς τὴν γῆν·
Καὶ ἐστεφάνωσας αὐτὸν
Μὲ δόξαν καὶ τιμήν.

6. Ὦ Κύριε ἡμῶν Ποιμὴν !
Τὸ ὄνομα τὸ Σόν,
Πῶς εἶναι θαυμαστὸν στὴν γῆν,
Καὶ εἰς τὸν οὐρανόν !
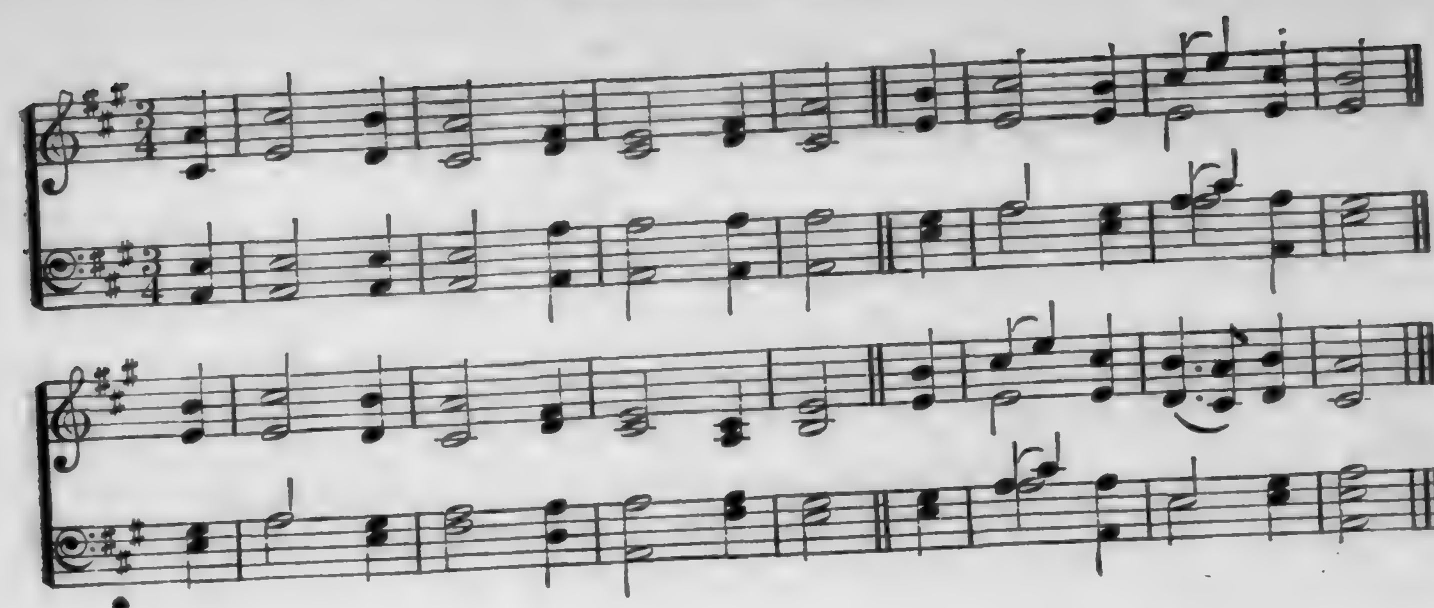

65. *Ὁ Βασιλικὸς νόμος.*
(8-6σ).

1. Μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου.
Ἀγάπα τὸν Θεόν·
Ἀγάπα τὸν πλησίον σου
Πάντα ὡς σεαυτόν.

2. Διότι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν
Ῥητῶς μᾶς βεβαιοῖ,
Τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
Οὐσία εἶν' αὐτή.

3. Ὁ δὲ ἀκούων τὴν φωνὴν
Κ' ἐμπράκτως ἐκτελῶν,
Θὰ ἦν' εὐδαίμων εἰς τὴν γῆν,
Καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.

66. *Ἐπίκλησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.* (8-6σ).

1. Ἐλθέ, ἁγνὴ Περιστερά,
Ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν
Ἐν εὐσπλαγχνίᾳ καὶ χαρᾷ
Νῦν σύναψον δεσμόν.

2. Ἐλθέ, κατάστησον θερμὰς
Καρδίας τὰς ψυχράς,
Κι' ἀναζωπύρησον ἡμᾶς
Μὲ σκέψεις σοβαράς.

3. Ἰδέ, πῶς ἕρπομεν στὴν γῆν
Ὡς σκώληκες ἡμεῖς,
Ζητοῦντες ἡδονῆς πηγὴν
Εἰς πράγματα στιγμῆς !

4. Ματαίως ᾄσματα τερπνὰ
Ἀρχίζομεν μ' ὁρμήν·
Ἐκπνέουσι τὰ « Ὡσαννὰ»
Σ τῆς γλώσσης τὴν ἀκμήν.

5. Πρέπει νὰ ζῶμεν, ὦ Θεέ,
Ὡς θνήσκοντες ἀεί,
Χωρὶς ἀγάπην διὰ Σὲ
Θερμὴν καὶ διαρκῆ ;

6. Ἐλθέ, ἁγνὴ Περιστερά,
Καὶ ἔμπνευσον ἡμῖν
Αἰσθήματα, νῦν, ἱερά,
Κ' ἔνθεον χαρμονήν.
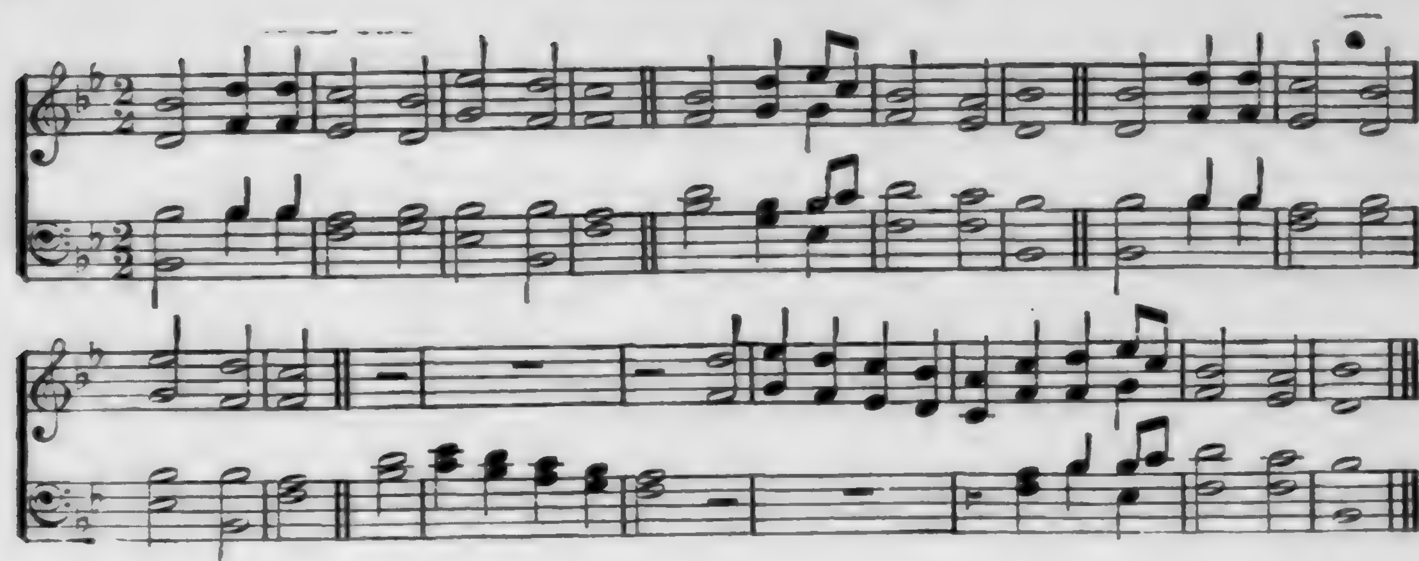

67. *Τὸ ἄπειρον τοῦ Θεοῦ.*
(8-6σ).

1. Σὺ εἶσαι ἄπειρος, Θεέ,
Καὶ σκώληκες ἡμεῖς·
Ἂς προσκυνήσωσιν εἰς Σὲ
Πάντες οἱ γηγενεῖς.

2. Ὁ θρόνος Σου ἦν σταθερός,
Τὸ σύμπαν πρὶν κτισθῇ·
Καὶ εἶσαι ζῶν ἀεὶ Θεός,
Καὶ ἂν τὸ πᾶν λυθῇ.

3. Τὸ μέλλον τε καὶ παρελθὸν
Εἰς Σὲ εἶν' ὅλα ἕν·
Οὐδὲν εἰς Σὲ εἶναι καινόν,
Καὶ παλαιὸν οὐδέν.

68. *Ἡ συγκατάβασις τοῦ Χριστοῦ.* (8-6σ).

1. Ὁ Λυτρωτής! ὤ, τὶ χαρὰν
   Ἡ λέξις ἐμποιεῖ!
   Αὐτὴ τὸν φόβον, τὴν ἀρὰν
   Ἀμέσως ἀφαιρεῖ.

—

2. Σ' αὐτὴν ἀθάνατον ζωὴν
   Εὑρίσκει ὁ θνητός·
   Καὶ δικαιώσεως πηγὴν
   Ὁ ἔνοχος βροτός.

—

3. Δεικνύει πῶς—χάριν ἡμῶν—
   Ὁ Πλάστης τοῦ παντός,
   Ἀφεὶς τὸ φῶς τ' ἀπρόσιτον
   Ἐγένετο θνητός.

—

4. Κ' οἱ ἄγγελοι μὲ θαυμασμόν,
   Μὲ σέβας, μὲ τιμὴν
   Τὸν ἐχαιρέτησαν Θεόν,
   Ἐλθόντα εἰς τὴν γῆν.

—

5. Ὢ βάθος πλούτου θαυμαστὸν
   Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ!
   Κατάστησον ἐμὲ δεκτὸν
   Σ' τὴν δόξαν τοῦ Υἱοῦ.

69. *Ὁ ἀγὼν τῆς πίστεως.* (8-6σ).

1. Πιστεύω, Κύριε, εἰς Σὲ
   Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς·
   Ὅταν δ' ἐκτρέπωμαί ποτε
   Τότ' εἶμαι δυστυχής.

—

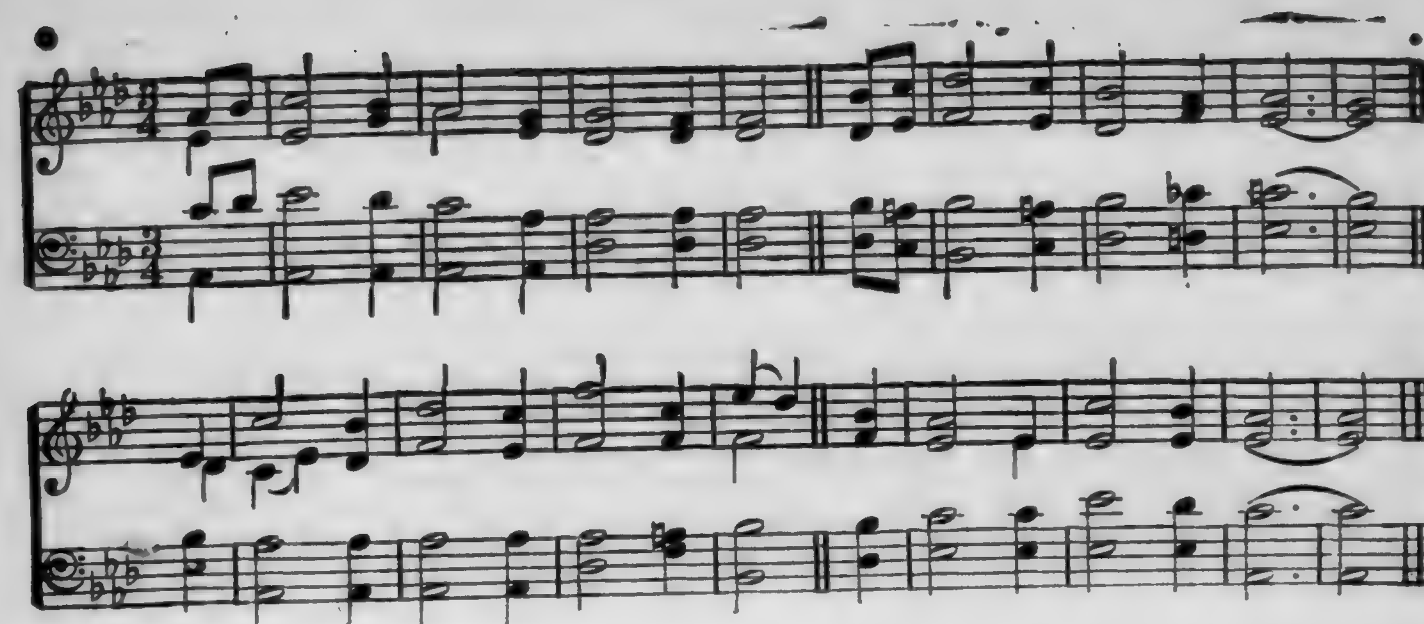
2. Πιστεύω, Κύριε, εἰς Σέ,
   Πλὴν φόβοι ζοφεροὶ
   Καὶ ἁμαρτίαι περισσαὶ
   Μὲ κάμνουν ἀσθενῆ.

—

3. Πιστεύω, Κύριε, ἀλλὰ
   Ἠξεύρεις τοῦτο Σύ,
   Ὅτι δὲν εἶναι ἰσχυρὰ
   Ἡ πίστις μου αὐτή.

—

4. Ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ μου
   Πιστεύω, ναί, εἰς Σέ,
   Σὺ δ' ἐν τῇ ἀπιστίᾳ μου
   Βοήθει με, Χριστέ.

70. *Παραίνεσις εἰς λατρείαν.* (8-6σ).

1. Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεὸν
   Αἰνέσεως φωνήν·
   Ἰδοὺ ὡς δῶρον ἀγλαὸν
   Μᾶς δίδει τὴν ζωήν.

—

2. Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεὸν
   Καρδίας καθαράς·
   Τὸ θέλημά του ὁ ποιῶν
   Θὰ ζῇ ζωὴν χαρᾶς.

—

3. Προσφέρετε εἰς τὸν Θεὸν
   Λατρείαν λογικήν·
   Διότι ἔστησε ναὸν
   Εἰς καθενὸς ψυχήν.

—

4. Προσφέρετε εἰς τὸν Θεὸν
   Ἀγάπην υἱικήν·
   Αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν
   Ἀπέστειλε στὴν γῆν.

—

5. Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεὸν
   Αἰνέσεως φωνήν,
   Πάντες οἱ εἰς τὸν Οὐρανόν,
   Καὶ πάντες οἱ στὴν γῆν.

71. *Αἶνος εἰς Θεόν.* (8-6σ).

1. Τὸν Ὕψιστον θὰ εὐλογῶ
   Νῦν κ' ἐν παντὶ καιρῷ.
   Τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐγὼ
   Στὸ στόμα θὰ τηρῶ.
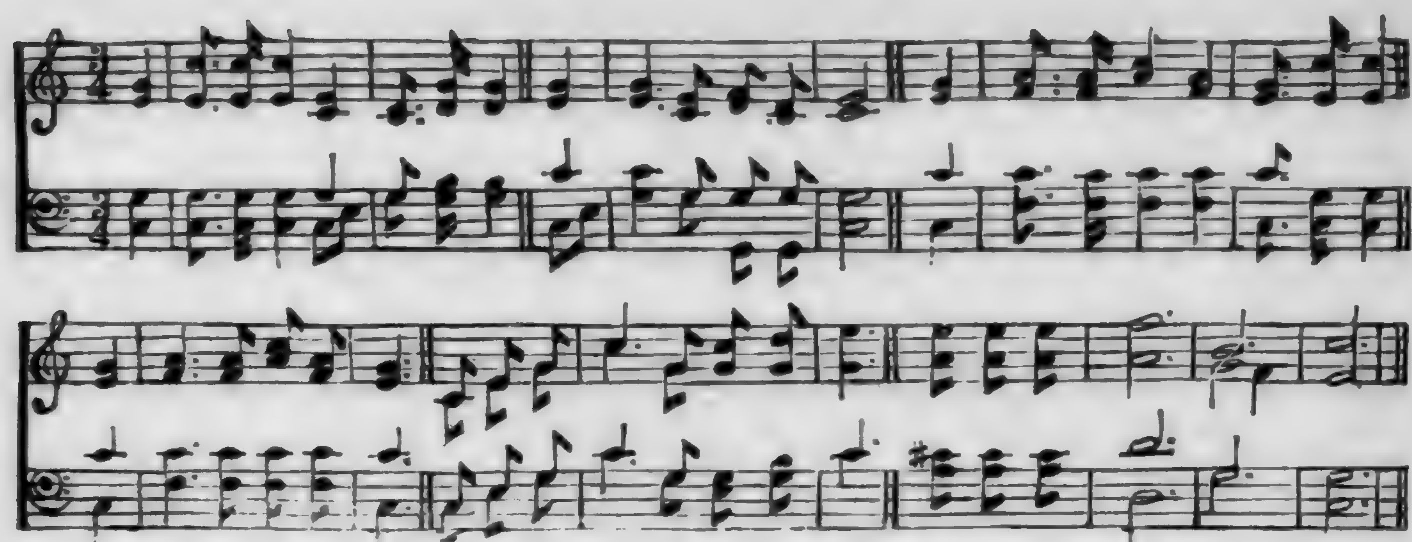
—

2. Τὸν Κύριον νῦν μετ' ἐμοῦ,
   Ἔλθετε καὶ ὑμεῖς,
   Ἂς μεγαλύνωμεν ὁμοῦ
   Ἐν ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς.

—

3. Αὐτὸς ἐκ φόβων ζοφερῶν
   Κ' ἐκ πάντων τῶν δεινῶν
   Σώζει ἡμᾶς, ἐλευθερῶν
   Κ' ἐκ θλίψεων συχνῶν.

—

4. Ὁ κράζων εἰς αὐτὸν πτωχός,
   Ἅπαξ εἰσακουσθείς,
   Θὰ ζῇ ἀείποτ' εὐτυχῶς,
   Ἀφθόνως πλουτισθείς.

72. *Τὸ ἐξοχον τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς.* (8-6σ).

1. Σὰ τὰ ἔργα Σου, Θεέ,
Θαυμάζων Σὲ ὁρῶ,
Καὶ εἰς τὴν Βίβλον, Ἀγαθέ,
Σὲ βλέπω καὶ Σ' ὑμνῶ.

2. Σὺ λάμπεις εἰς τὸν οὐρανόν,
Λάμπεις καὶ εἰς τὴν γῆν,
Λάμπεις κ' εἰς τὸν ὠκεανόν,
Πλὴν μᾶλλον στὴν Γραφήν.

3. Ἐδῶ εἶν' ὅλ' οἱ θησαυροὶ
Καὶ ὅπλα τῆς ψυχῆς,
Ἐδῶ Θεὸς μοὶ ὁμιλεῖ,
Κι' ἀκούω τῆς φωνῆς.

4. Λέγει πῶς ἔπαθ' ὁ Χριστὸς
Ἀντὶ ἁμαρτωλῶν,
Καὶ μ' ἐνθαρρύνει ὁ Θεὸς
Νὰ ἔλθω εἰς Αὐτόν.

5. Δὲν βλέπω σ' ὅλην Σου τὴν γῆν,
Κ' εἰς ὅλον Σου τὸ πᾶν,
Παιδείαν τόσον λογικὴν
Καὶ τόσον φανεράν.
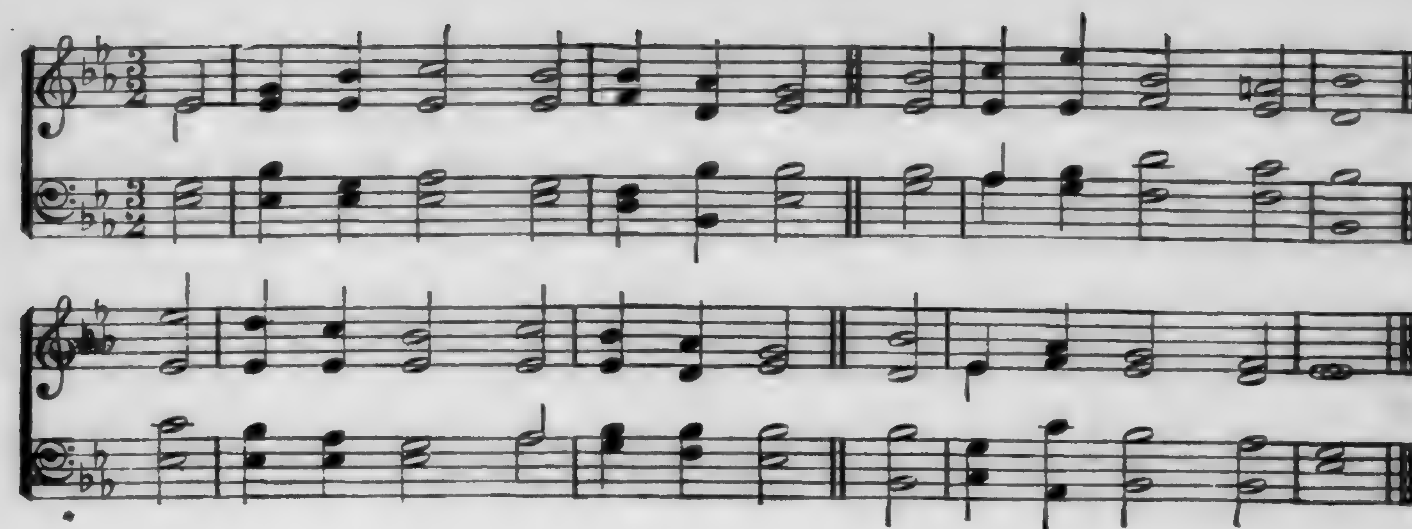
6. Σὺ φώτισόν με, ὦ Θεέ,
Τὸν νόμον νὰ νοῶ·
Καὶ ἐκ τοῦ λόγου Σου, Χριστέ,
Τὴν χάριν νὰ δεχθῶ.

73. *Προσευχὴ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν.* (8-6σ).

1. Ὦ Κυριάρχα τοῦ παντός!
Φανέρωσον Σαυτόν·
Ὁδήγησον Σὺ εἰς τὸ φῶς
Τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν.

2. Στῆσον τὸν θρόνον Σου ἐκεῖ,
Ὅπου ὁ Σατανᾶς
Τοὺς αἰχμαλώτους του κρατεῖ
Μ' ἀλύσους τρομεράς.

3. Σὺ λάλησον καὶ παρευθὺς
Θέλουν ἀκροασθῆ
Πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,
Κ' εἰς Σὲ ἐπιστραφῆ.

74. *Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.* (8-6σ).

1. Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς Υἱός,
Τὸ δ' ὄνομα Αὐτοῦ,
«Ὁ Θαυμαστός, ὁ Σύμβουλος,
Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ.»

2. Ἄρχων εἰρήνης γεννηθεὶς
Μέλλει νὰ κηρυχθῇ·
Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
Θέλουσι τὸν δεχθῇ.

3. Τῆς οὐρανίας χάριτος
Αὐτὸς εἶν' ὁ Δοτήρ,
Αἰῶνος δὲ τοῦ μέλλοντος
Ὁ ἔνδοξος Πατήρ.

4. Τὸν θρόνον Σου ἐν οὐρανοῖς
Εὐθύτης νῦν φρουρεῖ·
Εἰρήνη δὲ ἐπὶ τῆς γῆς
Μέλλει νὰ πληθυνθῇ.

5. Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς Υἱός·
Τὸ δ' ὄνομα Αὐτοῦ
«Ὁ Θαυμαστός, ὁ Σύμβουλος,
Θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ.»
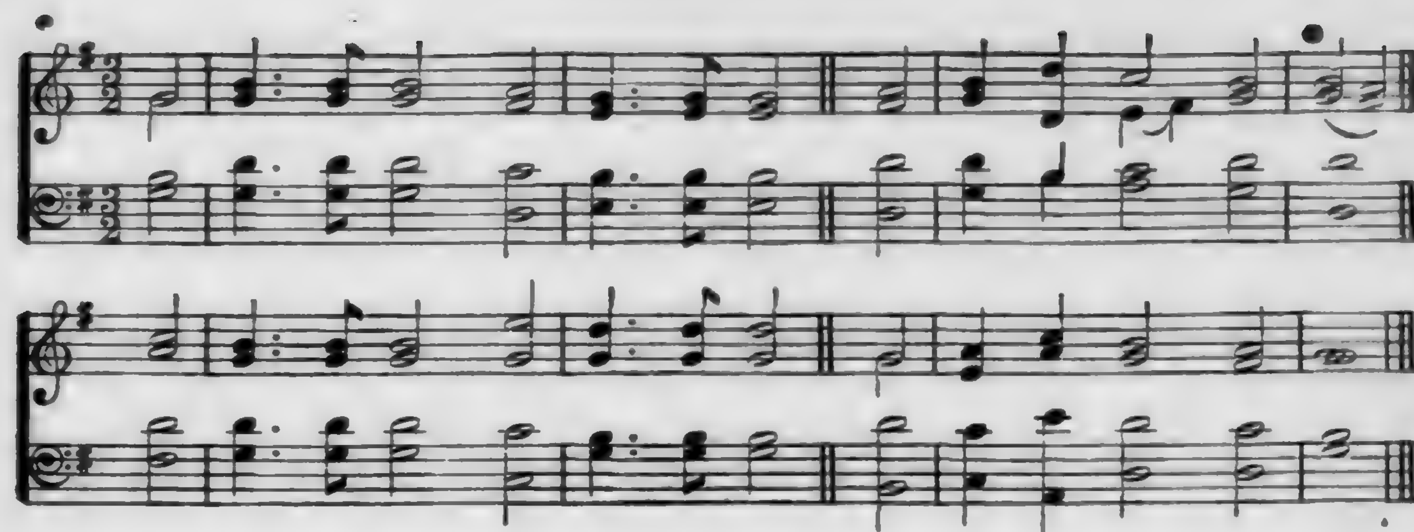
75. *Ὁμολογία πίστεως.* (8-6σ).

1. Δὲν ἐπαισχύνομαι ἐγὼ
Τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,
Μὲ θάρρος νὰ ὁμολογῶ
Σωτῆρά μου πιστόν.

2. Τὸν λόγον του νὰ μελετῶ,
Ἐν πάσῃ προσοχῇ,
Τὴν χάριν του νὰ ἐκζητῶ
Πιστῶς ἐν προσευχῇ.

3. Ὁ Ἰησοῦς μου καὶ Θεὸς
Εἶν' τὄνομα αὐτοῦ.
Ἐμμανουὴλ ὁ κραταιός,
Καὶ μ' ὁδηγεῖ παντοῦ.

4. Ὁ θρόνος του μένει ἀεὶ
Ὁ λόγος του πιστός·
Ἐν δὲ καιρῷ τῷ δέοντι
Θὰ μ' ἀνταμείψ' Αὐτός.

76. *Ἀναγέννησις.* (8-6σ).

1. Διὰ θελήματος σαρκὸς
Δὲν εἶναι δυνατὸν
Νὰ ἴδῃ ὁ ἁμαρτωλὸς
Τὸν ἔνδοξον Θεόν.

—

2. Καὶ πᾶσαι δὲ αἱ τελεταί,
Ἂν καὶ παρὰ Θεοῦ.
Ψυχὴν δὲν δύνανταί ποτε
Ν' ἁγνίσωσιν ὁμοῦ.

—

3. Μόνον τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
Ἡμᾶς ἀναγεννᾷ·
Μᾶς κάμν' εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ
Καὶ κτίσματα καινά.

—

4. Ὡς ἄνεμος ἐξ οὐρανοῦ,
Πνέων εἰς τὴν ψυχήν,
Δίδει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
Εἰς τοὺς νεκροὺς ζωήν.

—

5. Ὁ δ' ἁγνισθεὶς τὰ ἄνω νῦν
Φρονεῖ, ποθεῖ, ζητεῖ·
Καὶ πλέον τὴν αὐτοῦ ζωὴν
Αἶνος ἐπασχολεῖ.

77. *Τὸ ἔξοχον τῆς θρησκείας.* (8-6σ).

1. Εἰς τῆς θρησκείας τὸ ὀρθὸν
Οἱ πάντες ἂς πεισθοῦν·
Τὸ χρήσιμόν της κ' ὑψηλὸν
Ὅλοι ἂς τὸ ἰδοῦν.

—

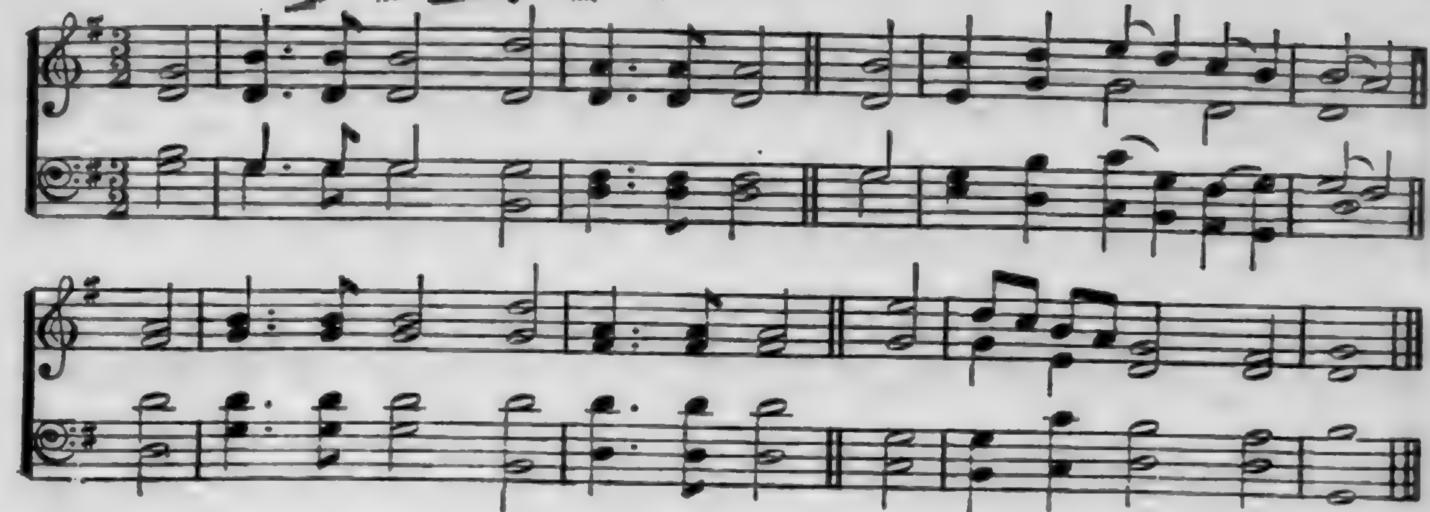
2. Τιμιωτέρα εἶν' χρυσοῦ.
Καὶ λίθων τιμαλφῶν.
Φήμης, τιμῆς, τροφῆς, ποτοῦ
Καὶ πάντων τῶν λοιπῶν.

—

3. Πρέπ' ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ
Νὰ μᾶς ἐνασχολῇ,
Νέους καὶ γέροντας παντοῦ,
Καὶ πάντα ν' ὁδηγῇ.

—

4. Κ' ἕως ἐσχάτης πολιᾶς
Καὶ τάφου τοῦ ψυχροῦ,
Εἰς νίκην ν' ὁδηγῇ ἡμᾶς
Τοῦ τρομεροῦ ἐχθροῦ.

78. *Ἑσπερινὴ μελέτη.* (8-6σ).

1. Ἐπιθυμῶ ν' ἀποσυρθῶ
Τῶν μεριμνῶν μακράν,
Ἵν' ἀνενόχλητος δοθῶ
Εἰς σκέψιν ἱεράν.

—

2. Ναί, ἀγαπῶ ν' ἀναπολῶ
Τὴν χάριν σου συχνά,
Εἰς μνήμην μου ν' ἀνακαλῶ
Σὰ δῶρα ἀγλαά.

—

3. Ἐπιθυμῶ νὰ θεωρῶ
Τὰς τ' οὐρανοῦ σκηνάς·
Μὲ πίστιν δὲ νὰ διορῶ,
Εἰς νύκτας σκοτεινάς.

—

4. Ναί, οὕτως εὔελπις ποθῶ,
Τοὺς πόθους μου πληρῶν,
Ταχέως νὰ ἁγιασθῶ
Μὲ βίον ἱερόν.

—

5. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ
Νὰ ἀπολυτρωθῶ
Τότ' ὅλοι μου οἱ λογισμοὶ
Νὰ ἁγνισθοῦν ποθῶ.

79. *Ἐπιστροφὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.* (8-6σ).

1. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλέ,
Καλεῖ σε ὁ Πατήρ·
Ἐσυγχωρήθης, ὦ δειλέ,
Τὸ λέγει ὁ Σωτήρ.
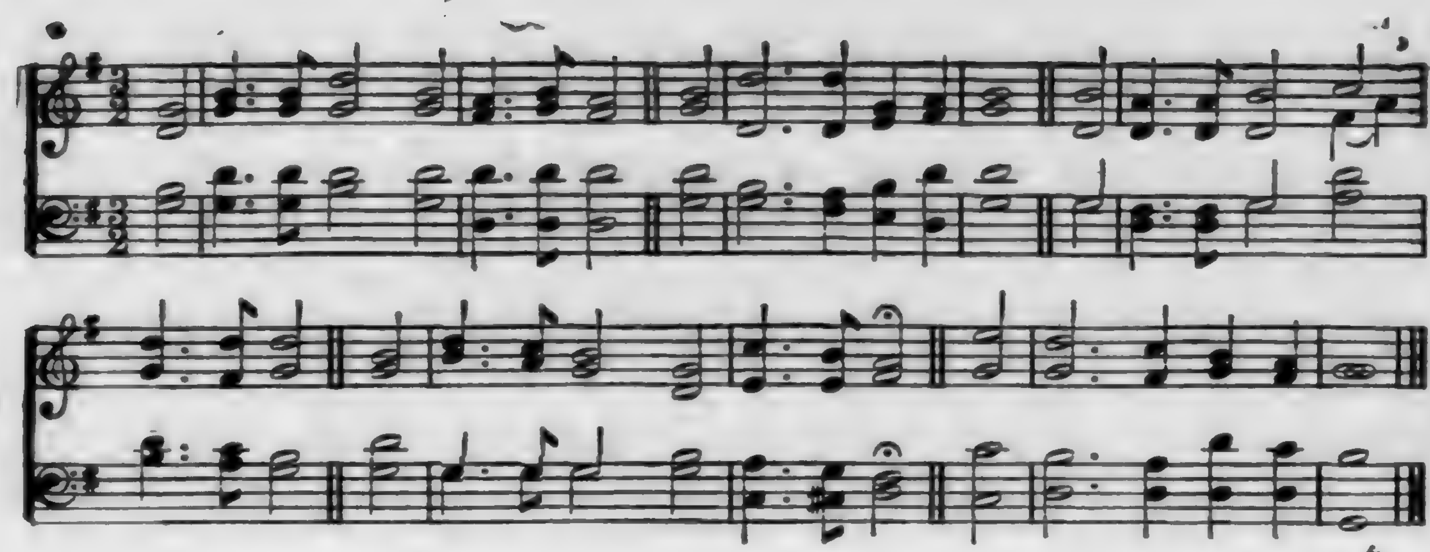
—

2. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλέ,
Σὲ κράζει ὁ Χριστός,
Ἡ νύμφη λέγει, ναί, ἐλθέ,
Σὲ θέλει ὁ Θεός.

—

3. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλέ,
Ὦ, μὴ ἀπελπισθῇς!
Τὸ Πνεῦμα σὲ καλεῖ, ἐλθέ,
Πρὸς τί ν' ἀπολεσθῇς ;

—

4. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλέ,
Ἐλθὲ καὶ νὰ σωθῇς·
Σὲ βλάπτουν αἱ ἀναβολαί,
Ἐπίστρεψον εὐθύς.

80. *Ἀγὼν καὶ ἀμοιβή.* (8-σ).

1. Πίστεως πτέρυγας λαμπρὰς
Δός μοι νὰ ὑψωθῶ,
Καὶ τῶν ἁγίων τὰς χαρὰς
Τὰς ἄνω νὰ ἰδῶ.

2. Κι' αὐτοὶ ἐπένθησαν πικρῶς
Ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν·
Καὶ ἠγωνίσαντο λαμπρῶς
Κατ' ἰσχυρῶν ἐχθρῶν.

3. Τὴν νίκην πῶς ἀπέκτησαν ;
Τὸ σύμβολον ἰδού,
Ὡς τρόπαιον τὸ ἔστησαν,
«Τὸ αἷμα τοῦ Ἀμνοῦ.»

4. Ἐβάδισαν στὰ ἴχνη του
Μὲ ζῆλον ἱερόν·
Καὶ ἠκολούθησαν παντοῦ
Τὸν ἐν σαρκὶ Θεόν.

5. Ὅθεν καὶ ἠξιώθησαν
Νὰ ἦναι τοῦ Χριστοῦ.
Αὐτὸς ἐδέχθη τοὺς πιστοὺς
Εἰς τὴν χαρὰν Αὐτοῦ.
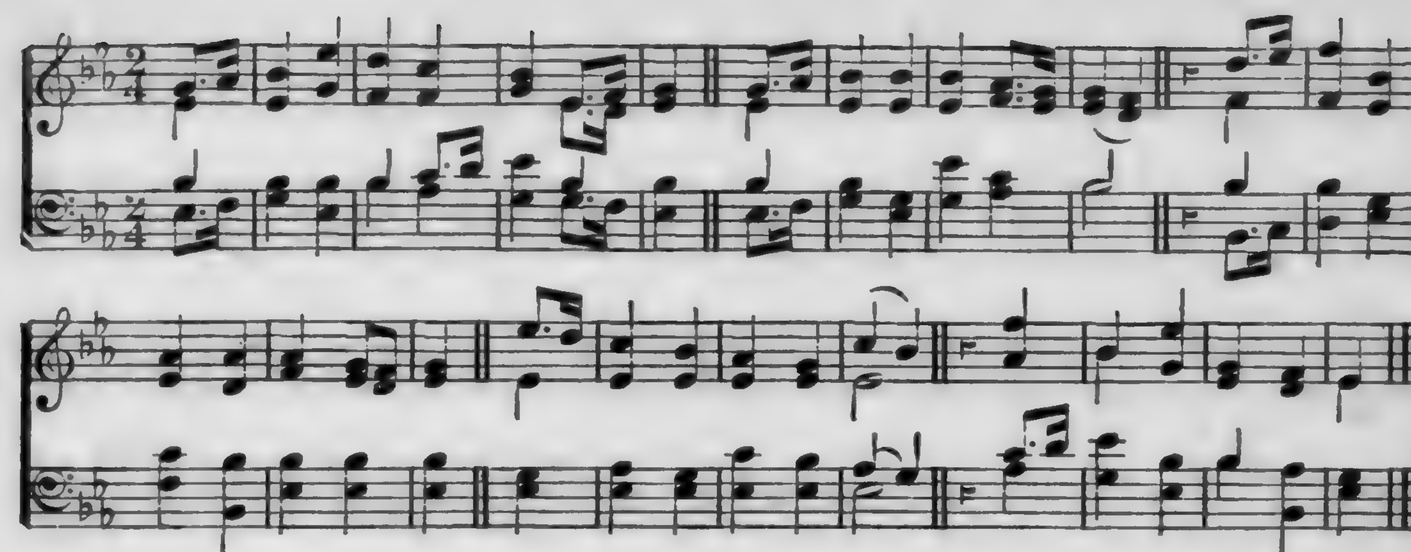
6. Τιμὴ καὶ δόξα στὸν Ἀμνὸν
Ἁρμόζει ἐσαεί,
Ὃς ἀσφαλῶς στὸν Οὐρανὸν
Τοὺς πρᾴους ὁδηγεῖ.

81. *Σταυρὸς καὶ στέφανος.* (8-6σ).

1. Πρέπει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς,
Τὸν νόμον ἐκπληρῶν,
Μόνος μὲ πόνους περισσοὺς
Νὰ φέρῃ τὸν σταυρόν ;

2. Οὐχί ! δι' ἕκαστον ἐδῶ
Ὑπάρχει εἷς σταυρός·
Διὸ ἂς φέρω καὶ ἐγὼ
Τὸν ἐμαυτοῦ φαιδρῶς.

3. Ἀλλὰ καὶ στέφανος χρυσοῦς
Κι' οὐράνιοι τιμαί,
Ἂς ἑτοιμάζ' ὁ Ἰησοῦς,
Ὑπάρχουν δι' ἐμέ.

82. *Ἀγαθότης τῆς θείας Προνοίας.* (8-6σ).

1. Ὅταν, Θεέ, παρατηρῶ
Τὴν Πρόνοιαν τὴν Σήν,
Δὲν δύναμαι, ἢ νὰ Σ' αἰνῶ
Μ' ὅλην μου τὴν ψυχήν.

2. Ἄπειρον πλῆθος ἀγαθῶν
Παρέσχες εἰς ἐμέ,
Πρὶν ἢ γνωρίσω τι αὐτῶν·
Πρὶν ἢ γνωρίσω Σέ !

3. Εἰς τὰς νεανικὰς ὁρμὰς
Εἶχον ὡς χαλινόν,
Κ' εἰς ὅλας τὰς παρεκτροπὰς
Βραχίονα τὸν Σόν.

4. Ἐν ὥρᾳ νόσου φοβερᾶς
Σὺ μὲ ζωογονεῖς·
Ἐν μέσῳ πένθους, συμφορᾶς
Σὺ μὲ παρηγορεῖς.

5. Καὶ ἡ αἰώνιος ζωὴ
Ἀκόμη δὲν ἀρκεῖ,
Ἵνα πρεπόντως Σ' εὐλογῇ
Πᾶσα πιστοῦ ψυχή.
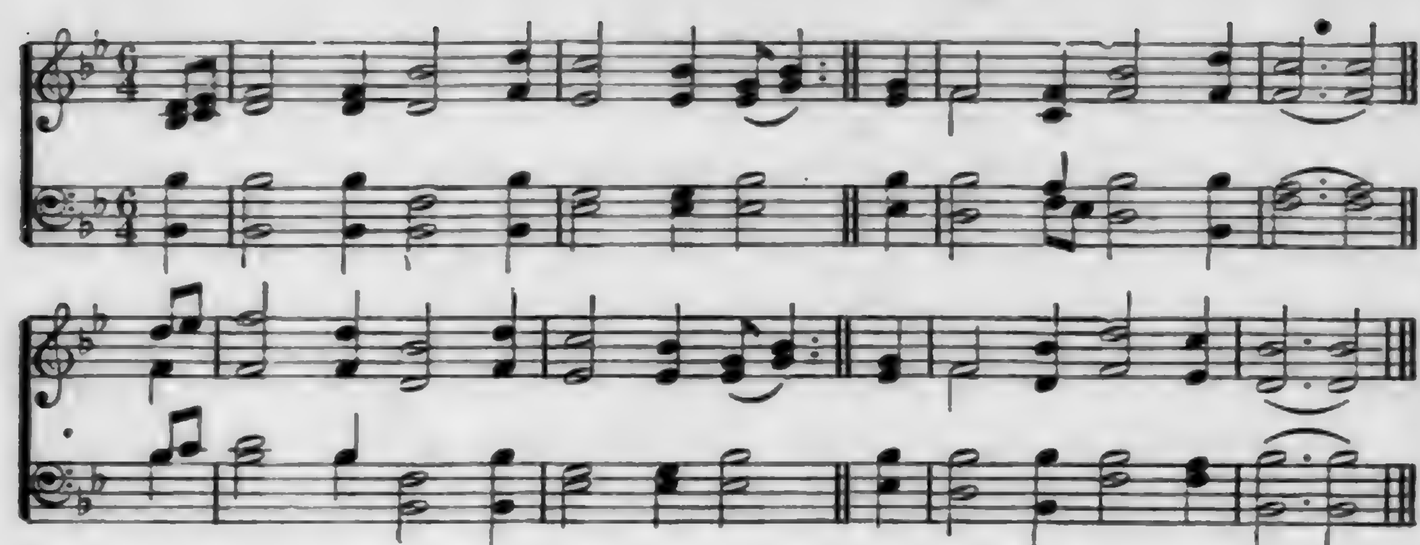
83. *Ἡ χριστιανικὴ ζωή.* (8-6σ).

1. Ἐγέρθητι, ψυχή μου, νῦν,
Προχώρει ζωηρῶς·
Σὲ κράζει στάδιον Θεοῦ
Καὶ δόξης στέφανος.

2. Μαρτύρων νέφος πέριξ σοῦ
Σὲ βλέπει ἀτενῶς·
Λησμόνησον τὰ ὄπισθεν
Καὶ ζήτει τὰ ἐμπρός.

3. Φωνὴ φιλόστοργος Θεοῦ
Ἐξ ὕψους σε καλεῖ,
Τὸ γέρας δὲ Αὐτοῦ ἡ χεὶρ
Ἐμπρός σου τὸ κρατεῖ.

4. Ὑπὸ Σοῦ, Σῶτερ, εἰσαχθεὶς
Τὸ στάδιον τηρῶ·
Νικήσας δέ, στοὺς πόδας Σου,
Σὲ μόνον θὰ ὑμνῶ.

84. *Ἀγάπη εἰς τὸν Χριστόν.* (8-6σ).

1. Ὢ! μήπως δὲν Σὲ ἀγαπῶ;
Ἐξέτασον, ἰδέ·
Καὶ ἄν ποτε παρεκτραπῶ
Διόρθωσον, Θεέ.

—

2. Ὢ! μήπως δὲν Σὲ ἀγαπῶ,
Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς;
Μήπως τὰς σκέψεις μου ῥυπῶ
Μὲ σκύβαλα τῆς γῆς;

—

3. Μήπως ὑπάρχει τις πτωχός,
Ὑπάρχει τις νοσῶν,
Ὃν δὲν συντρέχω πολλαχῶς,
Στὸ ποίμνιον τὸ Σόν;

—

4. Μήπως ὑπάρχει τις ἐχθρός,
Ἐγὼ δὲ δὲν τολμῶ,
Ὅσον κι' ἂν ἦναι φοβερὸς
Αὐτὸν νὰ πολεμῶ;

—

5. Πλὴν Σὺ ἐξεύρεις, ὦ Θεέ,
Ὅτι Σὲ ἀγαπῶ.
Ὢ! μὴ ἀφήσῃς με ποτὲ
Οἰκτρῶς νὰ ἐκτραπῶ.

85. *Ὁ Τάφος.* (8-6σ).

1. Ἀκούσατε, ὦ γηγενεῖς,
Ἐκ τάφου τὴν φωνήν,
Τὴν κράζουσαν, ἔλθετ' εὐθύς,
Καὶ ἴδετε τὴν γῆν,

—

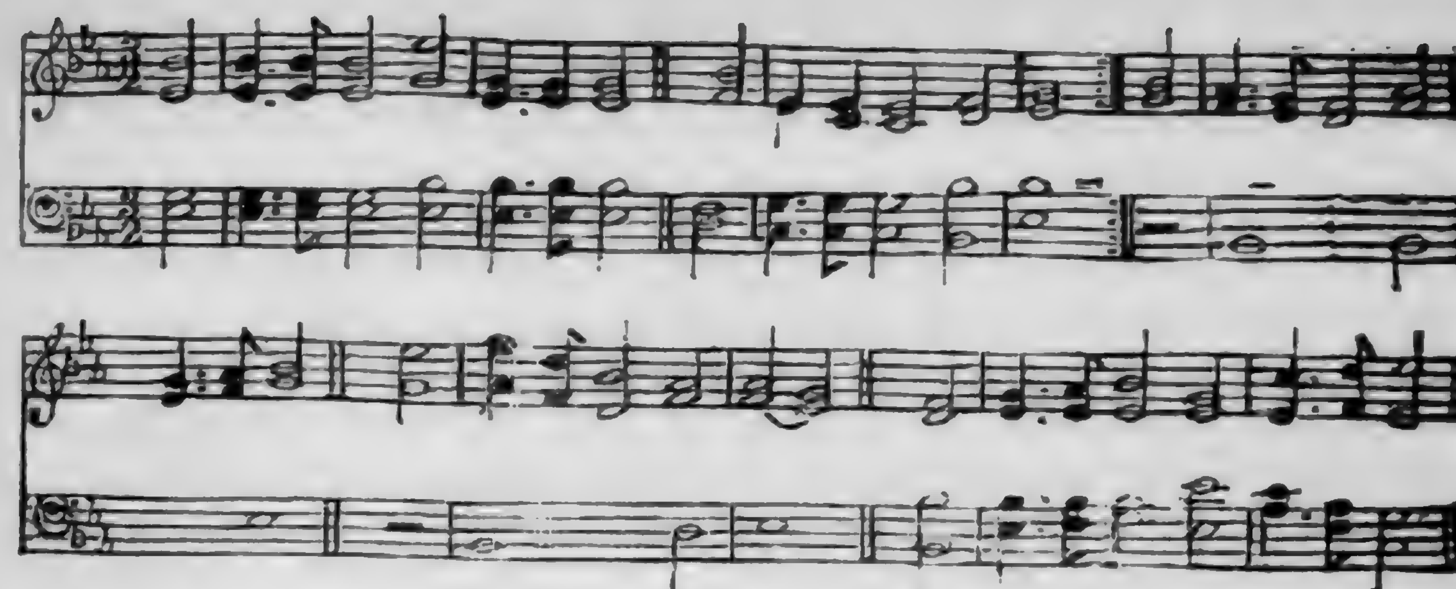
2. Ὅπου μετ' οὐ πολὺ καὶ σεῖς,
Μεγάλοι καὶ μικροί,
Ὑπήκοοι καὶ βασιλεῖς
Θὰ πέσητε νεκροί.

—

3. Τὸ τέλος μου εἶναι αὐτό,
Ὦ Κύριε! κ' ἐγὼ
Δύναμαι ἄφροντις ἐδῶ
Κι' ἀμέριμνος νὰ ζῶ;

—

4. Σὺ δός μοι χάριν, ἵνα ζῶ
Ἐδῶ, ὡς ἀπαιτεῖς.
Ὥστε μὲ Σὲ ν' ἀξιωθῶ
Νὰ ἦμ' ἐν οὐρανοῖς.

86. *Ἡ νέα γῆ.* (8-6σ).

1. Ὑπάρχει ἔνθεος χαρά,
Ὑπάρχει νέα γῆ·
Ἡμέρα δὲ ἀεὶ λαμπρὰ
Τὴν νύκτα ἀπωθεῖ.
Ἔαρ ἐκεῖ παντοτεινόν,
Ἄνθη ἀειθαλῆ·
Μόνον δὲ ῥεῦμα στενωπὸν
Εἶν' ἐν τῷ μεταξύ.

—

2. Πόσον ὡραία ἡ σκηνή!
Πόσον τερπνὸν τὸ πᾶν!
Ὡραιοτέρα εἶν' αὐτὴ
Τῆς πάλαι Χαναάν.
Ἀλλὰ τὸ ῥεῦμα θεωρῶν
Τὸ πέραν λησμονῶ·
Τὸ πνεῦμα γίνεται δειλόν·
Φοβοῦμαι μὴ χαθῶ.

—

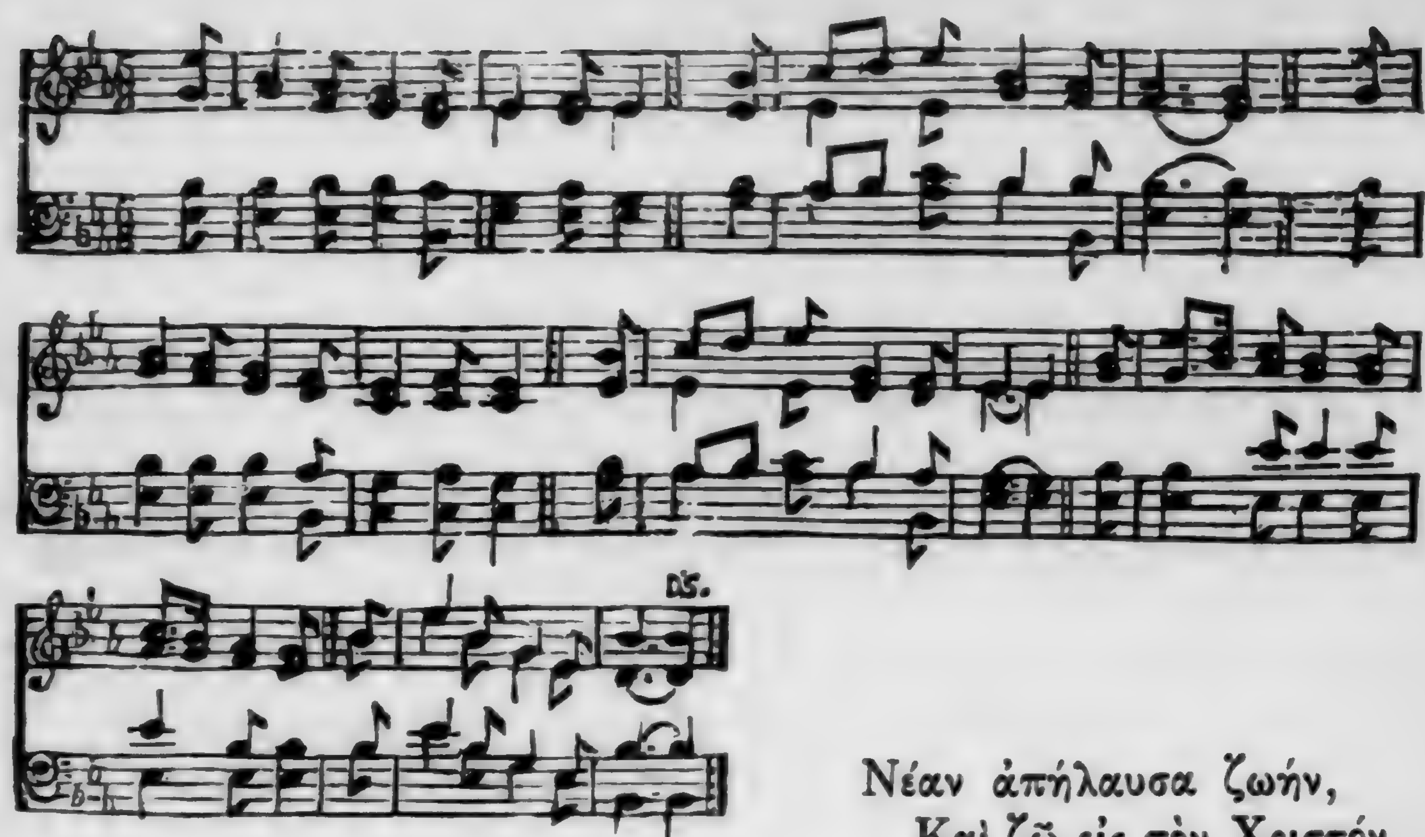
4. Ἀς ἠδυνάμην ν' ἀναβῶ,
Καθὼς ὁ Μωϋσῆς,
Πᾶσαν τὴν θέαν νὰ ἰδῶ
Τῆς ποθητῆς μου γῆς!
Θὰ διηρχόμην δὲ φαιδρῶς
Τὸν κρύον ποταμόν·
Οὐδὲ θὰ ἔτρεμον ποσῶς
Τὸ ῥεῦμα τὸ φρικτόν.

87. *Ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας.* (8-6σ).

1. Μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου
Τὸν Ὕψιστον αἰνῶ,
Καὶ τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ
Τερπόμενος λαλῶ.
Ὢ! ψαλμῳδεῖτε εἰς Αὐτὸν
Πάντες οἱ ἐκλεκτοί·
Ὁ κατοικῶν εἰς τὴν Σιὼν
Ἡμᾶς δὲν λησμονεῖ.

—

2. Ἀλλ' ὅσοι νῦν Σὲ λησμονοῦν
Ὢ! πόσον δυστυχεῖς!
Στὸν ᾅδην μέλλουν νὰ ῥιφθοῦν
Πάντες οἱ ἀσεβεῖς.
Ἐλέησον τὸν Σὸν λαόν,
Κράζομεν οἱ πιστοί,
Καὶ εἰς τὴν ἄνω δὲ Σιὼν
Σὲ θέλομεν ὑμνεῖ.

88. *Πρόσκλησις τοῦ Χριστοῦ.* (8-6σ).

1. Εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκλησιν,
«Κοπιασμέν' ἔλθέ,
Εὑρὲ ψυχῆς ἀνάπαυσιν
Καὶ χάριν εἰς ἐμέ.»
Ὡς ἤμην, πρὸς τὸν Ἰησοῦν
Χωρὶς ἀναβολήν,
Προστρέξας εὗρον εἰς Αὐτὸν
Ἀνάπαυσιν, ζωήν.
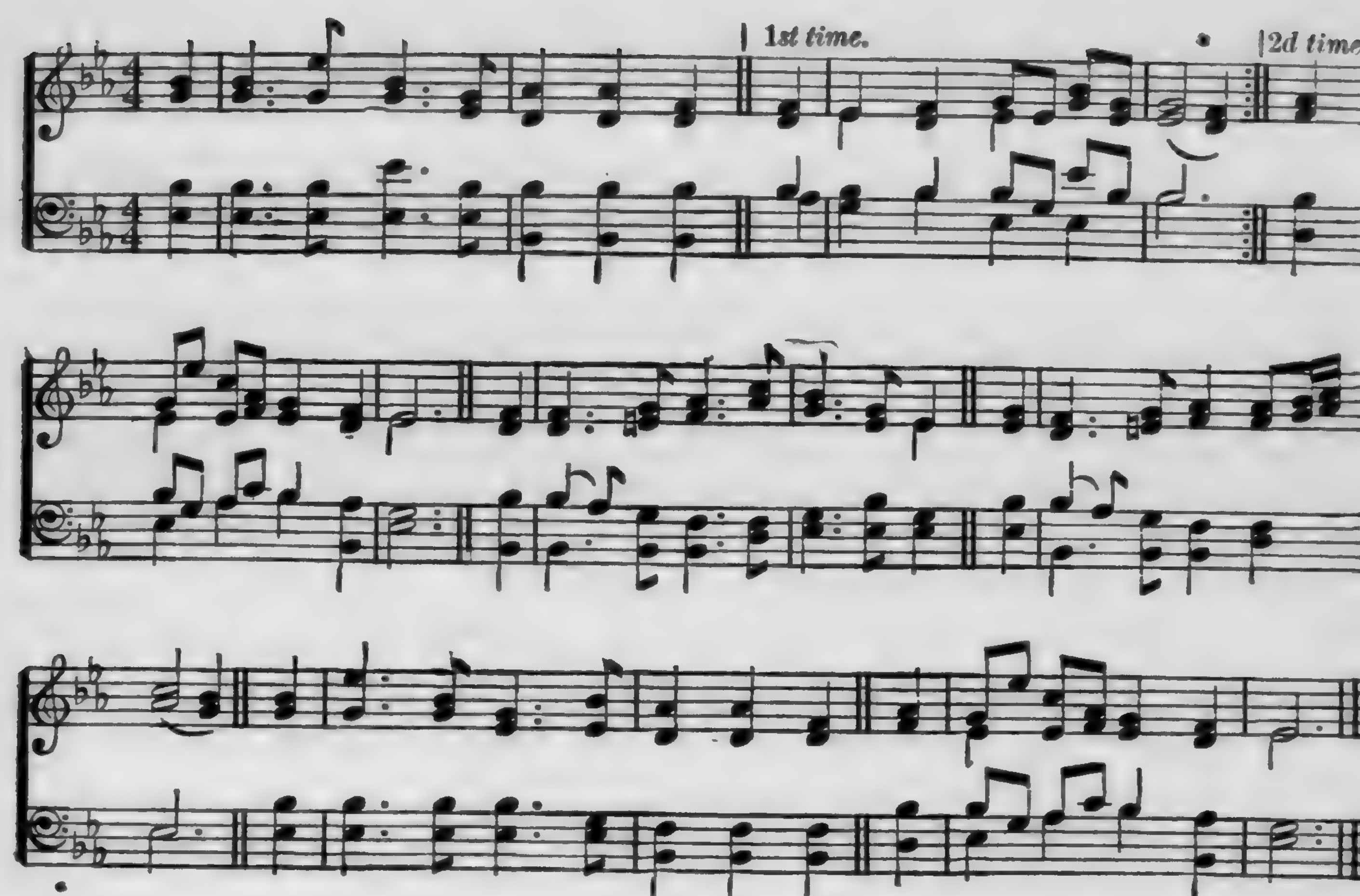
—

2. «Διψᾷς ;» μοὶ εἶπε, «δωρεάν,
Τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς
Πίε, ἀπόλαυσον χαρὰν
Ἐκ ταύτης τῆς πηγῆς.»
Τὴν ζωοδότειραν πηγὴν
Ἐζήτησα διψῶν,
Νέαν ἀπήλαυσα ζωήν,
Καὶ ζῶ εἰς τὸν Χριστόν.

—

3. Καὶ πάλιν λέγει ὁ Σωτὴρ
«Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς.
Τοῦ κόσμου ὅλου ὁ Ἀστήρ,
Ὁ λάμπων διαρκῶς.
Θεώρησόν με σταθερῶς,
Καὶ θέλει σκορπισθῇ
Τὸ σκότος· πᾶσα δ' ἡ ὁδὸς
Εὐθὺς θὰ φωτισθῇ.»

—

4. Ἀκούσας ἐνητένισα
Μὲ πίστιν πρὸς Αὐτόν,
Καὶ ἐν Αὐτῷ ἀπέκτησα
Ἀστέρα θαυμαστόν·
Καὶ τώρα χάριτι Χριστοῦ
Ἐν τούτῳ τῷ φωτὶ
Ὡς ὀπαδὸς πιστὸς Αὐτοῦ
Θέλω περιπατεῖ.

89. *Ὁ Θεὸς τὸ μερίδιον τοῦ πιστοῦ.* (8-6σ).
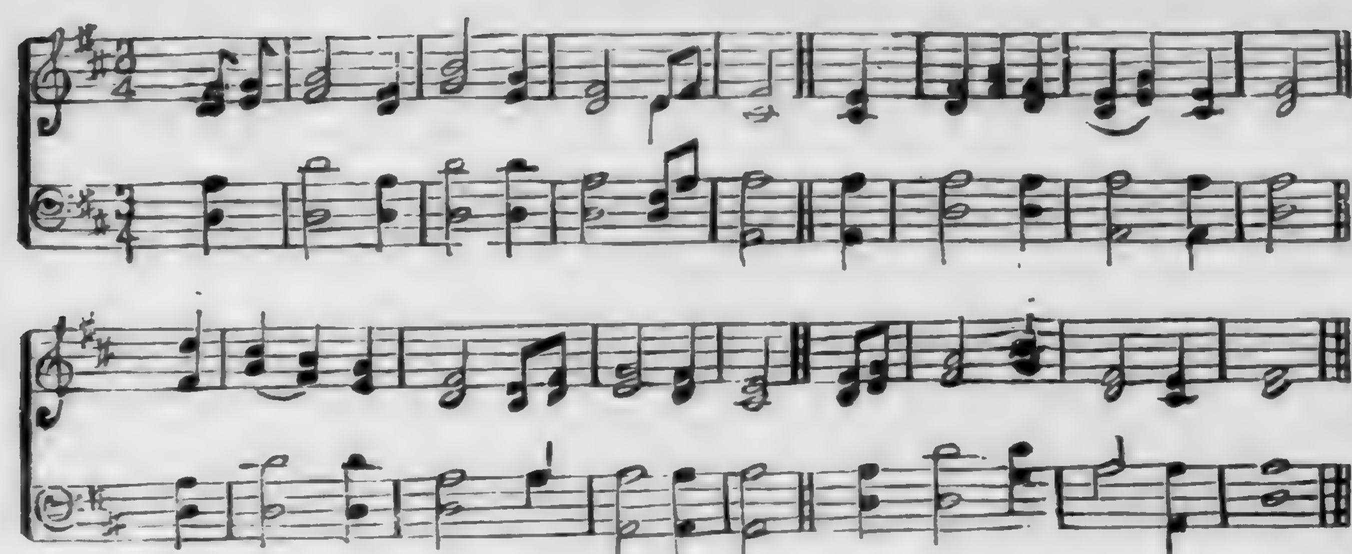
1. Ἐνῷ, Θεέ μου, Σὲ ζητῶ
Τὸ Πνεῦμ' ἄς μοι δοθῇ·
Καὶ ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτὸ
Τώρα ἂς πληρωθῇ.
Οἱ μάταιοι ἐρεθισμοὶ
Ἄς καταπραϋνθοῦν,
Καὶ ὅλοι μου οἱ λογισμοὶ
Πρὸς Σὲ ἅς ὑψωθοῦν.

—

2. Ἡ χάρις Σου μὲ ἔπλασεν,
Υἱός Σου εἰμ' ἐγώ·
Ἡ χάρις Σου μ' ἐφύλαξεν,
Αὐτὴν δοξολογῶ.
Ὁπόταν ἦμαι εὐτυχής,
Χαρά μου εἶσαι Σύ·
Ἐν θλίψει διὰ προσευχῆς
Σὲ θελω ἐκζητεῖ.

—

3. Ἐν μέσῳ φόβων, ὀφθαλμὸν
Ἀδάκρυτον τηρῶ,
Τὸν νεφελώδη οὐρανὸν
Ἀφόβως θεωρῶ.
Τὴν χάριν Σου παρακαλῶν,
Προσκράζω, ὦ Θεέ,
«Τὸ θέλημά Σου τὸ καλὸν
Ἄς γείνῃ εἰς ἐμέ.»

90. *Ἡ περὶ οὐρανοῦ ἐλπίς.*
(8-6σ).

1. Στοῦ Ἰορδάνου τὴν ἀκτὴν
Τέλος, ἰδού, πατῶ·
Ἐπαγγελίας δὲ τὴν γῆν
Μὲ πόθον θεωρῶ.

—

2. Ὦ! ποία θελκτικὴ σκηνὴ
Καὶ πλήρης ἡδονῆς!
Ὡραῖοι, χλοεροὶ ἀγροί,
Καὶ ὕδωρ τῆς ζωῆς!

—

3. Δὲν πνέει πλέον ἄνεμος
Ὀλέθριος ἐκεῖ·
Ὁ πόνος, ἢ ὁ θάνατος
Πλέον δὲν ἀπειλεῖ.

—

4. Ὦ! πότε, φθάσας ἀσφαλῶς,
Ἐκεῖ θὰ εὑρεθῶ;
Πότ' εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς
Πλέον θ' ἀναπαυθῶ;

—

5. Πλήρες ἐλπίδος καὶ χαρᾶς
Τὸ πνεῦμά μου ποθεῖ
Νὰ μακρυνθῇ ἐκ τῆς φθορᾶς,
Ἐκεῖ νὰ εὑρεθῇ.

91. *Αἱ δύο Ὁδοί.* (8-6σ).

1. Πλατεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Ἡ εἰς τὴν τελευτήν,
Καὶ ὑποφέρουν φρικωδῶς
Οἱ τρέχοντες σαὐτήν.

—

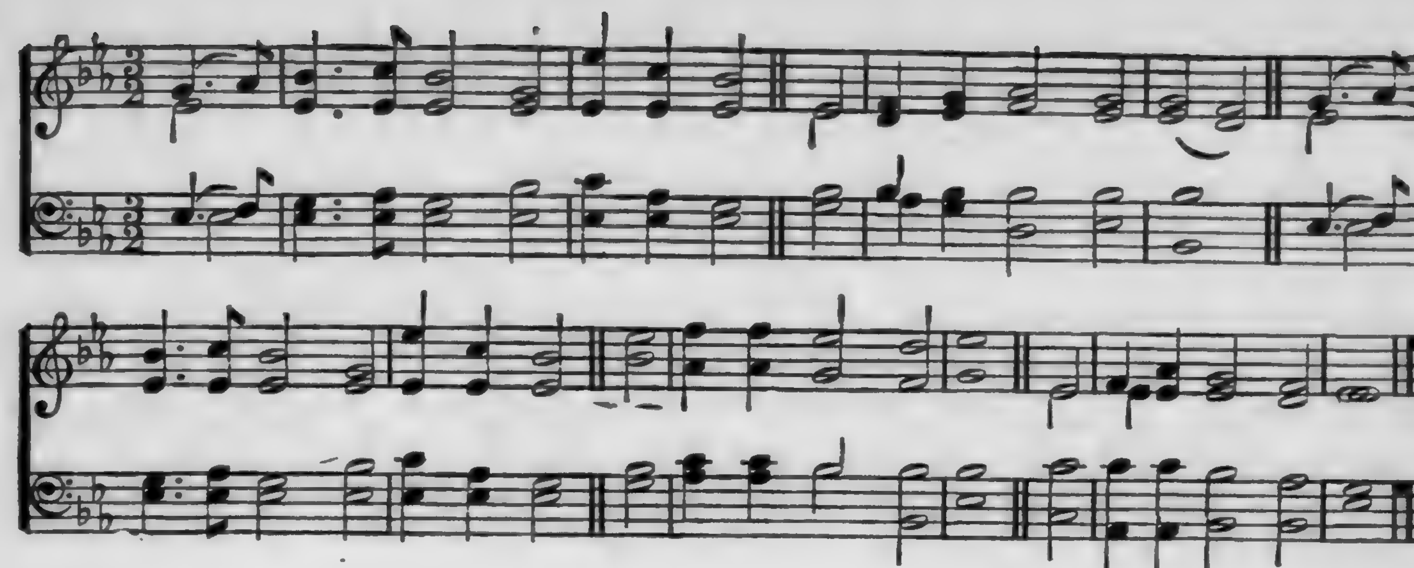
2. Εὐρεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Κ' εἰς πάντας προσιτή,
Κι' ὁ Σατανᾶς λέγει ψευδῶς
Ὅτι καλὴ αὐτή.

—

3. Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Δύσκολος καὶ στενή,
Ἣν τοῦ Χριστοῦ ὁ ὀπαδὸς
Πρέπει ν' ἀκολουθῇ.

—

4. Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδός,
Μεγάλ' ἡ ἀμοιβή,
Εἰς ὅντινα ἐπιμελῶς
Σαὐτὴν περιπατῇ.

92. *Τὸ καθαρτήριον αἷμα.*
(8-6σ).

1. Ὑπάρχει αἵματος πηγὴ
Ἐκ τῶν φλεβῶν Χριστοῦ·
Πᾶσα κηλὶς θ' ἀπαλειφθῇ
Ἅμα λουσθῇ αὐτοῦ.

—

2. Ἀμνὲ Θεοῦ, τὸ αἷμά Σου
Δὲν θὰ ἐξασθενῇ,
Ἕως οὗ ὅλ' ἡ ποίμνη σου
Σωθῇ καὶ λυτρωθῇ.

—

3. Ὁ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ληστὴς
Ἡγνίσθη, καὶ ἐγώ,
Ἂν καὶ ἐπίσης μολυνθείς,
Δύναμαι ν' ἁγνισθῶ.

—

4. Ἡ θεία χάρις καὶ ἐμὲ
Εἰς τὴν πηγὴν αὐτὴν
Ὡδήγησε, καὶ ἔκτοτε
Αἰνῶ τὸν Λυτρωτήν.

—

5. Ὅταν δ' εἰς τάφου τὴν σιγὴν
Ἡ γλῶσσά μου τεθῇ,
Τὸ πνεῦμά μου ἐν οὐρανῷ
Κάλλιον θὰ ὑμνῇ.

93. *Ἡ εἰς Χριστὸν ἀγάπη.*
(8-6σ).

1. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
Ὦ, πόσον θελκτικὸν
Εἶν' εἰς τὰ ὦτα τοῦ πιστοῦ,
Διῶκον πᾶν κακόν!
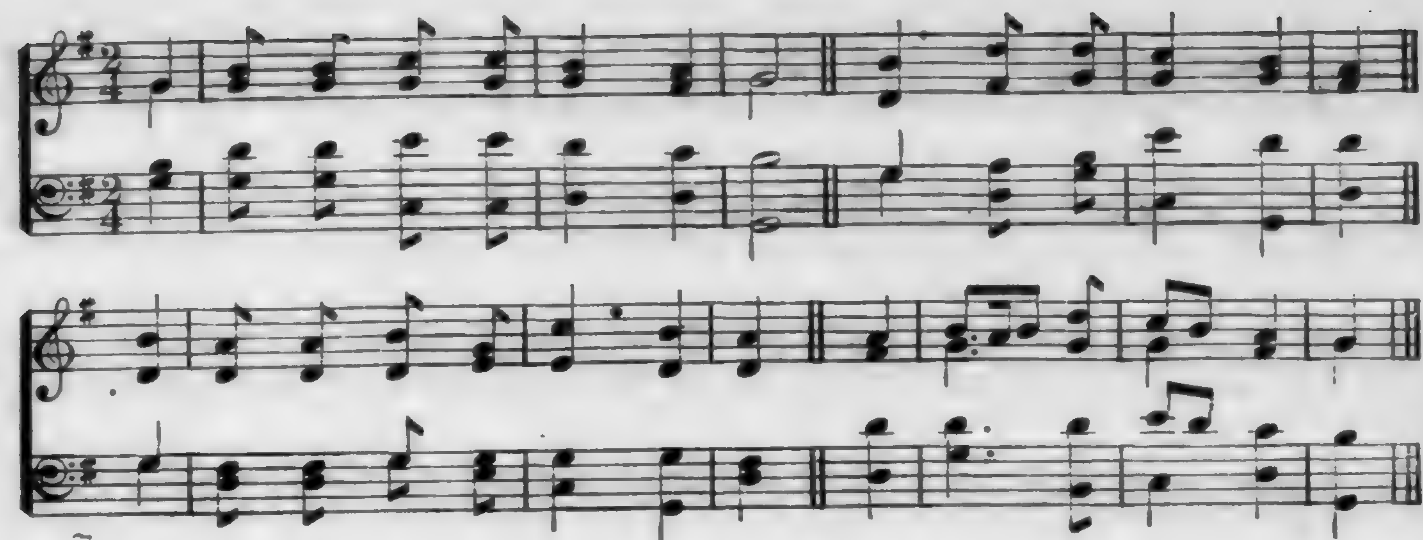
—

2. Ζωὴν ἐκ τῆς ζωῆς αὐτοῦ
Λαμβάνω στὴν ψυχήν,
Γαλήνην εἰς τὸ πνεῦμά μου,
Ἴασιν καὶ τροφήν.

—

3. Αὐτὸς φρουρός μου, φυλακή,
Προφήτης, Ἱερεύς,
Ὁδός, Ἀλήθεια, Ζωή,
Ποιμὴν καὶ Βασιλεύς.

—

4. Ὦ Κύριε Σ' ἀκολουθῶ
Παντοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Καὶ μετὰ ταῦτα θὰ Σ' ὑμνῶ
Ἀεὶ ἐν οὐρανοῖς.

94. *Αἶνος εἰς τὸν Κύριον.*
(8-6σ).

1. Τὸν Κύριόν μου εὐλογῶ.
Αὐτὸς μὲ νουθετεῖ
Νὰ μὴ πενθῶ, τὸ σῶμά μου
Ἂν ἐν τῇ γῇ ταφῇ.

—

2. Ἂν μὲ θρηνώδεις στεναγμοὺς
Τὸν θάνατον γευθῶ,
Ἂν μὲ ἀγῶνας λυπηροὺς
Εἰς τάφον καταβῶ,
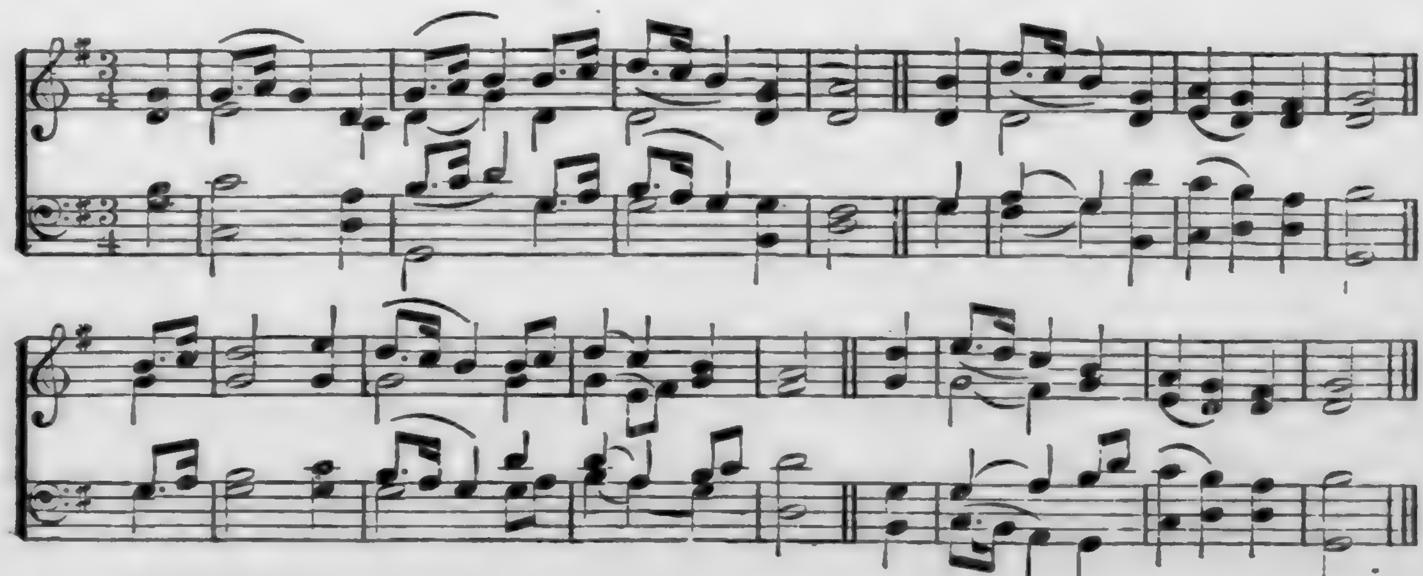
—

3. Εὐφραίνετ' ἡ καρδία μου
Ἀγάλλετ' ἡ ψυχή·
Ὅτ' ὁ Χριστὸς καὶ οἱ αὐτοῦ
Θέλουν ἀναστηθῇ.
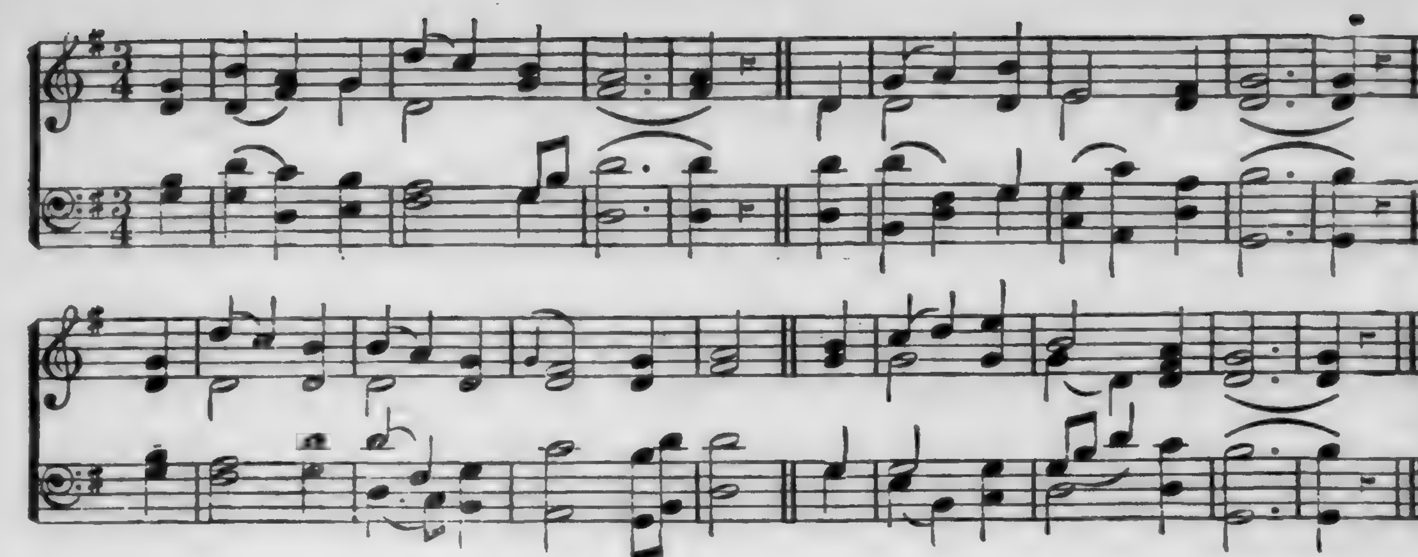
—

4. Εἰς τοῦ θανάτου τὴν σκηνὴν
Ζοφώδη καὶ ψυχρὰν
Δὲν μοῦ ἀφίνεις τὴν ψυχήν,
Οὐδ' εἰς διαφθοράν.

—

5. Ἀλλ' εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς
Ἀνίπταμαι μακράν,
Κ' εὐφραίνομαι περιχαρὴς
Μ' αἰώνιον χαράν.

95. *Οὐρανὸς καὶ Ἅδης.*
(6-8σ).

1. Ὑπάρχει οὐρανὸς
Χαρᾶς καὶ ἡδονῆς,
Καὶ τῶν ἁγίων ὁ χορὸς
Ἐκεῖ ζῇ εὐτυχής.

—

2. Ἐκεῖ διὰ παντὸς
Οἱ δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ,
Εἰς εὐτυχίαν καὶ εἰς φῶς,
Εὐφραίνονται ὁμοῦ.

—

3. Ἀλλ' εἶναι, ὦ θνητοί,
Καὶ ᾅδης τρομερός,
Καὶ βάσανοι καὶ στεναγμοὶ
Ἐν μέσῳ τοῦ πυρός.

—

4. Ἐκεῖ οἱ ἀσεβεῖς
Διὰ παντὸς θρηνοῦν
Μὲ ἀγανάκτησιν ψυχῆς,
Ἄνευ ἐλπίδος ζοῦν.

—

5. Φεῦ! εἶναι δυνατὸν
Ἐκεῖθεν νὰ σωθῶ,
Νὰ ἀναβῶ στὸν οὐρανόν,
Ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ;

—

6. Ναί, διὰ τοῦ Χριστοῦ
Ἐλπίζω νὰ σωθῶ·
Κ' ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου
Νὰ μὴ ἀπολεσθῶ.

96. *Πρόσκλησις τοῦ ἁγίου Πνεύματος.* (6-8σ).

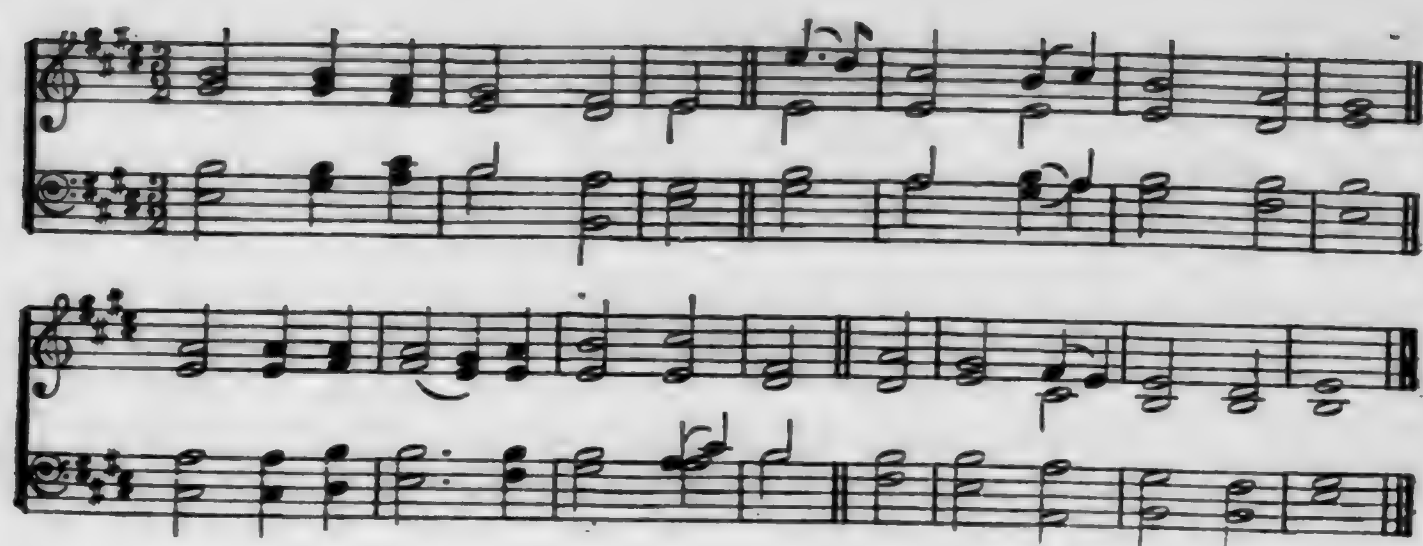
1. Τὸ πνεῦμα μὲ καλεῖ
«Ἁμαρτωλέ, ἐλθέ·»
Κ' ἡ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ λαλεῖ
Εἰς ἕκαστον· ἐλθέ.

—

2. Πᾶς δ' ὁ ἐπιθυμῶν
Ἂς ἔλθῃ μὲ χαράν,
Καὶ ἀπὸ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς
Ἂς πίῃ δωρεάν.

—

3. Κηρύττει ὁ Χριστὸς
«Ναί, ἔρχομαι ταχύ.»
«Ναὶ ἔρχου,» λέγει πᾶς πιστός,
«Σῶτερ, ζωῆς Πηγή.»

97. *Αἶνος εἰς Θεόν*. (6-8σ).

1. Ὦ! δεῦτε νῦν ὁμοῦ
Ἡμεῖς ἂς κράξωμεν·
Μετ' ᾄσματός τε καὶ ψαλμοῦ
Ἂς ἀλαλάξωμεν.

—

2. Ὁ Κύριος ἡμῶν,
Ὁ Ὕψιστος Θεός,
Τοῦ κόσμου εἶναι Ἡγεμὼν
Καὶ ὅλου τοῦ παντός.

—

3. Αὐτοῦ ἡ χεὶρ κρατεῖ
Τὰ βάθη τὰ τῆς γῆς·
Αὐτὸν τὸ πᾶν ὑπηρετεῖ
Μετὰ ὑποταγῆς.

—

4. Τὴν θάλασσαν Αὐτὸς
Καὶ πᾶσαν τὴν ξηρὰν
Ἐποίησεν ἐκ μηδενός,
Μὲ τάξιν καὶ σειράν.

—

5. Ἂς προσκυνήσωμεν
Ἡμεῖς λοιπὸν Αὐτόν·
Ὦ! δεῦτε γονατίσωμεν
Εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν.

98. *Παραίνεσις εἰς δοξολογίαν*. (6-8σ).

1. Πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ
Ὑψώσατε ᾠδάς·
Τῆς χάριτος ψάλλετ' Αὐτοῦ
Τὰς πράξεις τὰς λαμπράς.

—

2. Δοξάσατε ὁμοῦ,
Πιστοί, καὶ τὸν Υἱόν·
Μᾶς σώζει ἐκ τοῦ πονηροῦ
Κ' ἐκ πάντων τῶν δεινῶν.

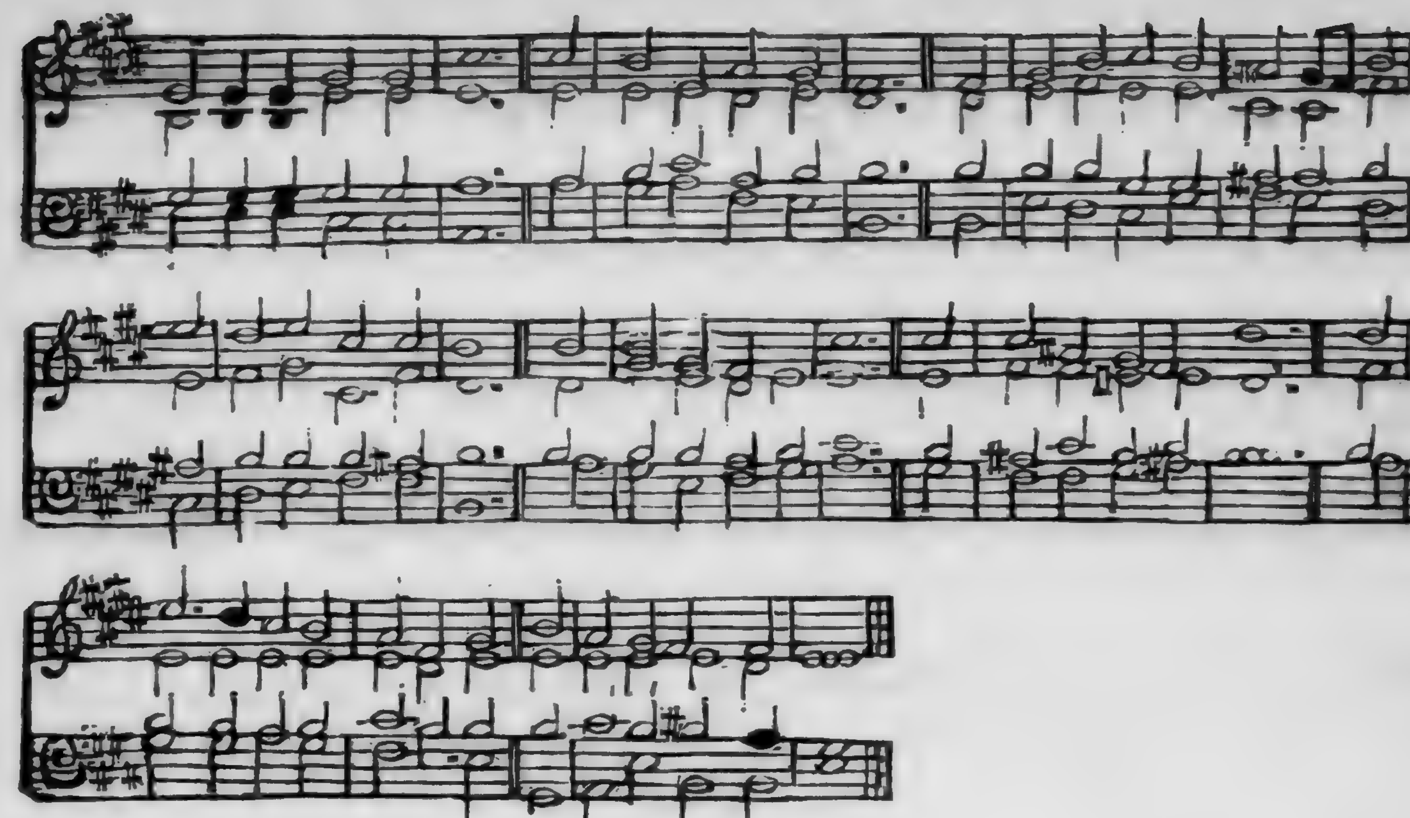
—

3. Ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς
Κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν,
Νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός,
Δίδων καινὴν ζωήν.

—

4. Νῦν χαίρετε, βροτοί·
Σᾶς κράζει ὁ Χριστός·
Οὐδεὶς ἂς μὴ ἀπελπισθῇ·
Ἠνοίχθ' ὁ οὐρανός.

99. *Παραίνεσις εἰς δοξολογίαν*. (6-8σ).

1. Ὦ! δεῦτε νῦν πιστοί,
Ἑνώθητε ὑμεῖς,
Καὶ ἡ χαρά μας ἂς γνωσθῇ
Εἰς πάντας ἐπὶ γῆς·
Καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν,
Δοξάζετε τὸ Πνεῦμ' Αὐτοῦ
Κ' ὑμνεῖτε τὸν Ἀμνόν.

—

2. Ἄνω ἐνθρονισθεὶς
Τὸ πᾶν ὁ Κυβερνῶν,
Τὴν θάλασσαν, τὰ ἐπὶ γῆς
Κι' αὐτὸν τὸν κεραυνόν,
Αὐτὸς Πατὴρ ἡμῶν
Ὑπάρχων ἀπ' ἀρχῆς,
Θὰ μᾶς δεχθῇ στὸν οὐρανὸν
Ἐκ ταύτης τῆς ζωῆς.

—

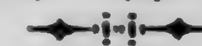
3. Τὸ πρόσωπον ἐκεῖ
Τοῦ Πλάστου τοῦ παντὸς
Ἐμπρός μας ἔχοντες ἀεὶ
Θὰ ψάλλωμεν πιστῶς.
Ἡ αἴνεσις ἡμῶν
Λοιπὸν ἀρξάτω νῦν·
Μὲ ᾆσμα καὶ ἀλαλαγμὸν
Ὑψώσωμεν φωνήν.
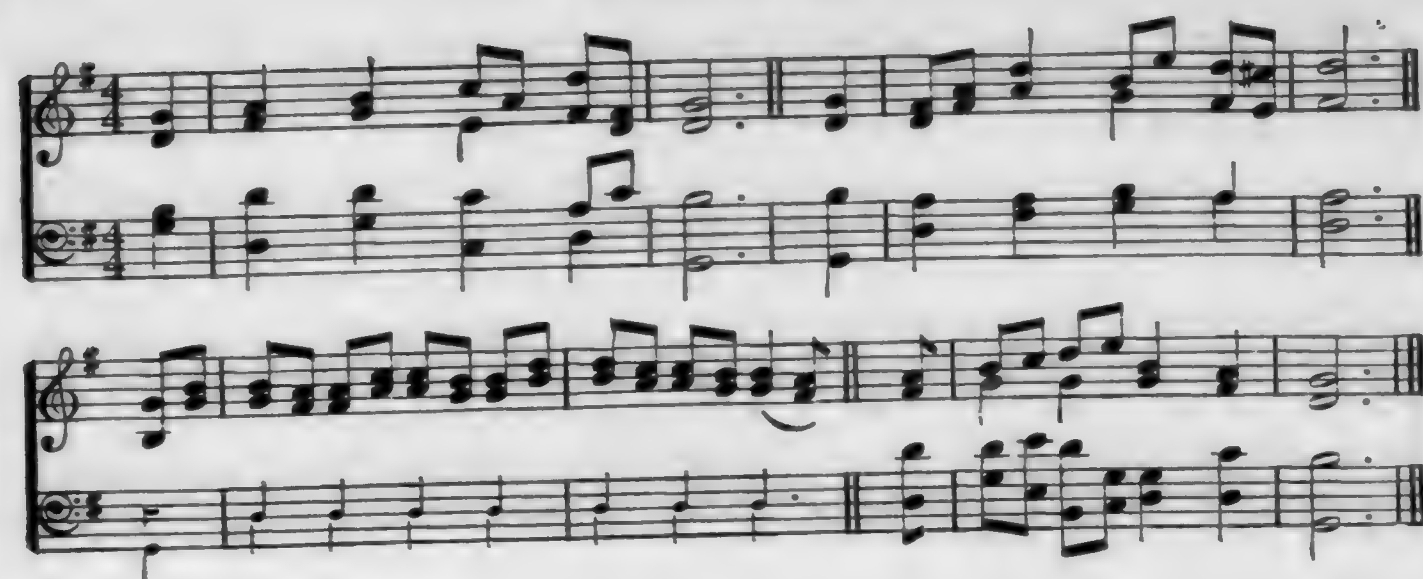
100. *Αἶνος εἰς Θεόν*. (6-8σ).

1. Δεῦτε, Θεοῦ υἱοί,
Νῦν ὕμνον ἱερόν,
Δεῦτε σεῖς ἔθνη καὶ λαοί,
Ψάλλετε καθ' ὁδόν.
Τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ
Εὗρον ἐπὶ τῆς γῆς
Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ οὐρανοῦ,
Ὡραίας καὶ γλυκεῖς.

—

2. Τὸ ὄρος τῆς Σιὼν
Ἤδη μᾶς χορηγεῖ
Ἀρχὰς ἁγίων ἡδονῶν,
Ἄνθη ἀειθαλῆ·
Πρὶν φθάσωμεν ἐκεῖ,
Ψάλλε, ὦ Ἰσραήλ,
«Ἀνήκουν οὐρανοὶ καὶ γῆ
Εἰς Σέ, Ἐμμανουήλ.»

101. *Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.*
(6-8σ).

1. Ὁπόταν θεωρῶ
Τὸν θαυμαστὸν σταυρόν,
Ὅπου ἀπέθαν' ὁ Χριστός,
Τῆς δόξης Ἡγεμών,

—

2. Κέρδη τὰ μέγιστα
Ζημίαν θεωρῶ·
Ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ
Τοῦ κόσμου παρορῶ.

—

3. Ἀλλοῦ νὰ καυχηθῶ
Μὴ γένοιτο ποτέ,
Εἰμὴ ἐν τῷ θανάτῳ Σου,
Ὦ Σῶτέρ μου Χριστέ.

—

4. Ἡ γῆ ὁλόκληρος,
Κι' ἂν τὴν προσέφερον,
Ἀνάξιος ἀνταλλαγή,
Δῶρον μηδαμινόν.

—

5. Ἀγάπη θαυμαστή!
Ἀνταμοιβὴν μικράν,
Ἐμὲ τὸν ἴδιον ζητεῖ,
Ψυχήν, ζωήν, τὸ πᾶν.

102. *Τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον.*
(6-8σ).

1. Ὁ Κύριος ἡμῶν
Σᾶς προσκαλεῖ, πιστοί,
Εἰς δεῖπνόν του τὸ μυστικόν.
Ἔλθετε ἐκλεκτοί.

—

2. Ἅπαξ δι' ἅπαντας
Παρέσχεν ἑαυτόν,
Διὰ τὰς ἁμαρτίας σας
Θυσίαν στὸν Θεόν.
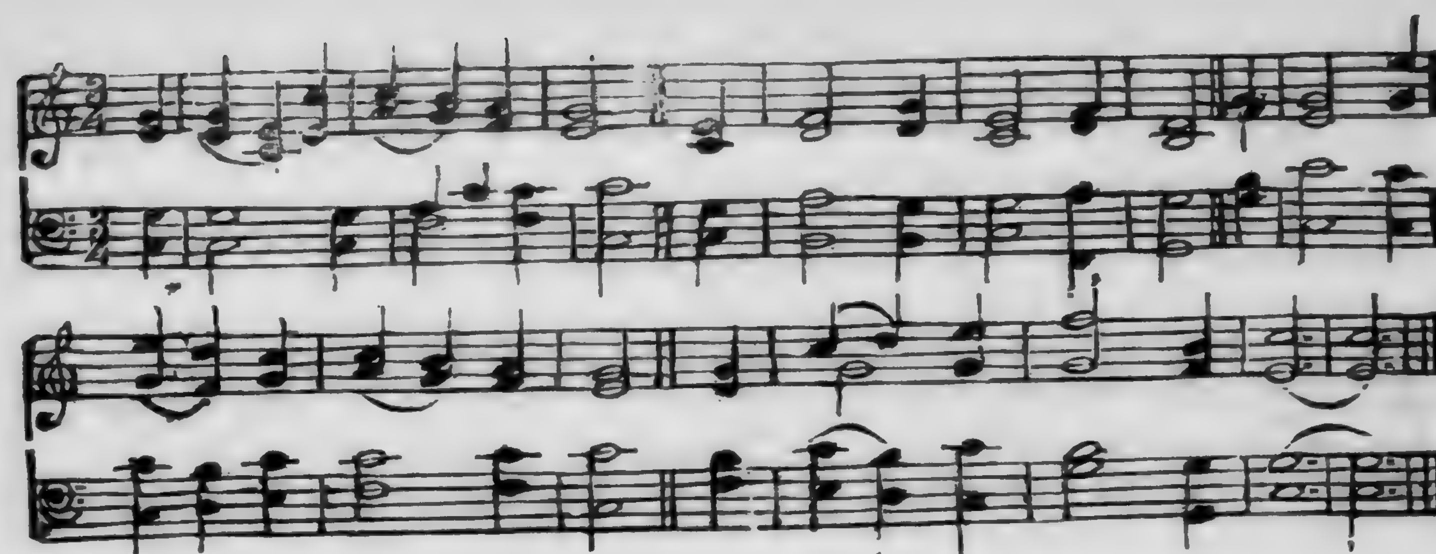
—

3. Μ' αἷμα τὸ ἐκχυθὲν
Στὸν ἀπηνῆ Σταυρόν,
Καὶ σῶμά του τὸ κεντηθὲν
Ἔκαμεν ἱλασμόν.

—

4. Συμβόλων τοῦ Χριστοῦ
Γενῆτε κοινωνοί,
Καὶ ἡ ἀνάμνησις Αὐτοῦ
Ἂς σᾶς παρηγορῇ.

103. *Ἡ ἐνέργεια τῆς Χάριτος.*
(6-8σ).

1. Χάρις! λαμπρὰ φωνή,
Ἂς ἀκουσθῇ μακράν,
Ὁ οὐρανὸς τὴν ἐκφωνεῖ,
Καὶ ἀντηχεῖ τὸ πᾶν.

—

2. Ἡ χάρις τὴν ὁδὸν
Νὰ σώσῃ τοὺς βροτούς,
Τὸ σχέδιον τὸ θαυμαστόν,
Ἐξεῦρε δι' αὐτούς.

—

3. Ἡ χάρις ἀπ' ἀρχῆς
Ὄνομα τὸ ἐμὸν
Ἔγραψ' ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς·
Μ' ἔφερε στὸν Ἀμνόν.

—

4. Ἡ χάρις ἐν ἀρχῇ
Μ' εὔθυνε τὴν ὁδόν·
Καὶ ἔκτοτε μὲ ὁδηγεῖ
Εὐθὺ πρὸς τὸν Θεόν.

—

5. Τὴν χάριν θὰ αἰνῶ
Ἐν ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς
Καὶ ἐπὶ γῆς ἐνόσῳ ζῶ,
Καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

104. *Προσέγγισις εἰς τὴν τελευτήν.*
(6-8σ).

1. Ὢ, λογισμὸς γλυκύς!
Καὶ ἅμα σοβαρός,
Πῶς καθ' ἑκάστην προχωρῶ
Πλησίον τοῦ Πατρός.

—

2. Ἐγγύτερον ἀεὶ
Στὸν ποθητὸν καιρόν,
Καθ' ὃν θὰ ῥίψω τὰ δεσμὰ
Καὶ τὸν βαρὺν σταυρόν.
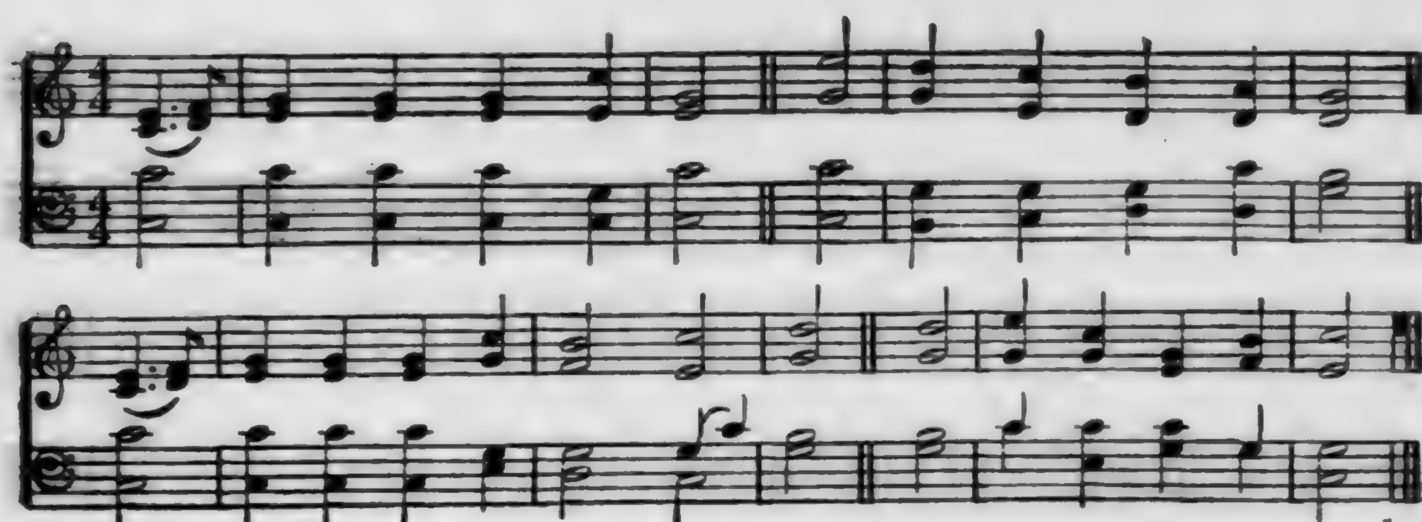
—

3. Πλησίον ὅμως, ναί,
Τοῦ χρύσου ποταμοῦ,
Ὃς μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ
Εὑρίσκεται κ' ἐμοῦ.

—

4. Ἐνίσχυσόν με Σύ,
Ὦ Σῶτερ Ἰησοῦ,
Αὐτὸν εὐθύμως διαβάς,
Νὰ φθάσω μέχρι Σοῦ.

105. *Οἱ ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ.*
(6-8σ).

1.῾Οπλῖται τοῦ Χριστοῦ,
῾Οπλίσθητε φαιδρῶς
Μὲ πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
῞Ην χορηγεῖ Αὐτός.

—

2.᾿Ανδρίζεσθ᾿ ἐν Αὐτῷ
Καὶ ἐν τῷ κράτει Του·
῾Ο πεποιθὼς ἐν τῷ Χριστῷ
Αὐτὸς νικᾷ παντοῦ.

—

3. Σταθῆτε ἰσχυροὶ
Μὲ τὴν ἰσχὺν Αὐτοῦ,
Καὶ λάβετε ἐν τῇ χειρὶ
Τὰ ὅπλα τοῦ Θεοῦ.

—

4. Κι᾿ ὁδεύετε ἐμπρὸς
Μάχῃ καὶ προσευχῇ,
Καὶ καταβάλατε λαμπρῶς
᾿Εχθρὸν τὸν ἀπηνῆ.

—

5. Καὶ πράξαντας πιστῶς
Καθῆκον τὸ ὑμῶν,
Θὰ φέρῃ ὅλους ὁ Χριστὸς
᾿Ενδόξως στὸν Θεόν.

106. *῾Η ἐντολή.* (6-8σ).

1.῎Ελαβα ἐντολήν.
Δοξάζειν τὸν Θεόν.
Προετοιμάζειν τὴν ψυχὴν
Διὰ τὸν οὐρανόν·

—

2. Τὴν γενεὰν ἐμοῦ
Πιστῶς ὑπηρετεῖν,
Καὶ τὴν βουλήν Σου πανταχοῦ
Φρονίμως ἐκτελεῖν.
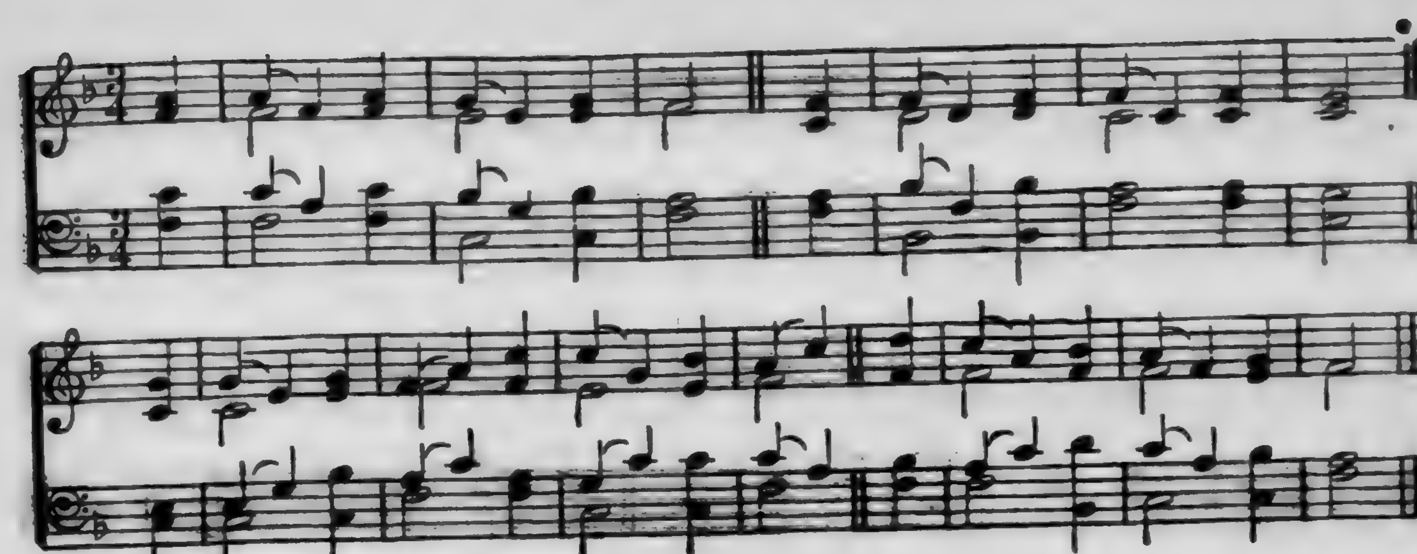
—

3.῾Ετοίμασον δὲ Σὺ
᾿Εμὲ τὸν δοῦλόν Σου,
Νὰ δώσω λόγον ἀκριβῆ,
῎Εμπροσθεν τοῦ Κριτοῦ.

—

4.᾿Αόκνως ν᾿ ἀγρυπνῶ,
῎Εχων πρὸ ὀφθαλμῶν
῞Οτι ἐν τέλει θὰ εὑρῶ
Ζωήν, ἢ θάνατον!

107. *᾿Ανάπαυσις τῆς ψυχῆς.*
(6-8σ).

1.᾿Αθλία μου ψυχή,
᾿Ανάπαυσιν ζητεῖς
Μὲ πτέρυγα ἀνήσυχον;
Βλέπε μὴ πλανηθῇς.

—

2. Οὐρανογέννητε,
᾿Αθάνατε ψυχή,
῾Ο κόσμος ὅλος διὰ σὲ
Χαρὰν δὲν χορηγεῖ.

—

3.᾿Ιδοὺ τῆς Κιβωτοῦ
῾Η θύρα ἀνοικτή·
Σπεῦσον, ψυχή μου, μὴ ἀργῇς,
Εἴσελθε πρὶν κλεισθῇ.

—

4.᾿Εκεῖ ἀσφάλεια,
᾿Εκεῖ ἀνάπαυσις,
᾿Εκεῖ αἰώνιος χαρὰ
Καὶ ἀγαλλίασις.

—

5. Λοιπὸν ἡσύχασε,
᾿Αθλία μου ψυχή·
῾Ο κόσμος ὅλος διὰ σὲ
Χαρὰν δὲν χορηγεῖ.

108. *῾Η θεία Πρόνοια.*
(6-8σ).

1. Τὸν φόβον τὸν δεινὸν
᾿Απόρριψον μακράν,
Κι᾿ ἀφιερώσου στὸν Θεὸν
Μ᾿ ἐλπίδα καὶ χαράν.

—

2. Διὰ πυκνῶν νεφῶν,
Κυμάτων, ταραχῆς
Σοῦ διευθύνει τὴν ὁδόν·
Πρόσμενε εὔελπις.

—

3.᾿Ακούει στεναγμούς,
Τὰ δάκρυα ὁρᾷ,
Σώζει ἐξ ὅλων τῶν ἐχθρῶν
Κι᾿ εἰς ὅλα τὰ δεινά.

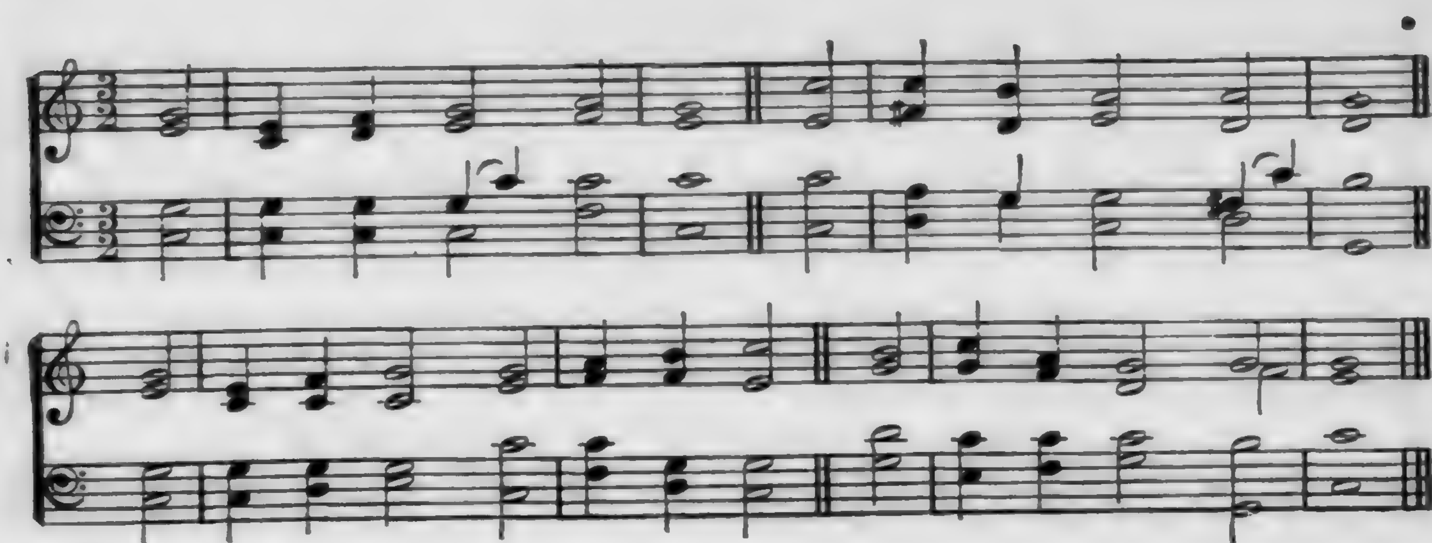
—

4.῾Η θεία Του βουλή,
Πέρα σῶν στοχασμῶν,
Διὰ σὲ πάντα ἐκτελεῖ,
Σὲ φέρει στὸν Θεόν.

—

5.῾Ο οὐρανός, ἡ γῆ,
Κι᾿ ὁ ᾅδης δὲ αὐτός,
Καλῶς, κηρύττουν, διοικεῖ
Τὰ πάντα ὁ Θεός.

109. *Χριστιανικὴ ἀδελφότης.* (6-8σ).

1. Εὐλογητὸς δεσμός,
Ὁ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Συνδέων ἐπὶ γῆς στενῶς,
Ὡς εἰς τὸν οὐρανόν.

2. Μία ἐλπὶς θερμή,
Εἷς φόβος, εἷς σκοπός·
Μία ἡ πάντων προσευχὴ
Στὸν θρόνον τοῦ Πατρός.

3. Ὁ ἀποχωρισμὸς
Ἐνταῦθα μᾶς λυπεῖ·
Ἀλλ' ἡ τῆς συναντήσεως
Ἐλπὶς παρηγορεῖ.

4. Ἐν μέσῳ πειρασμῶν,
Ἐν μέσῳ ταραχῆς,
Μᾶς ἐνθαρρύνει καθ' ὁδὸν
Ἡ ἔνδοξος ἐλπίς.

5. Οὐδὲν λυπεῖ ἐκεῖ
Πόνος ἐκεῖ οὐδείς·
Πάντας ἐν οὐρανῷ κρατεῖ
Φιλία ἐντελής.

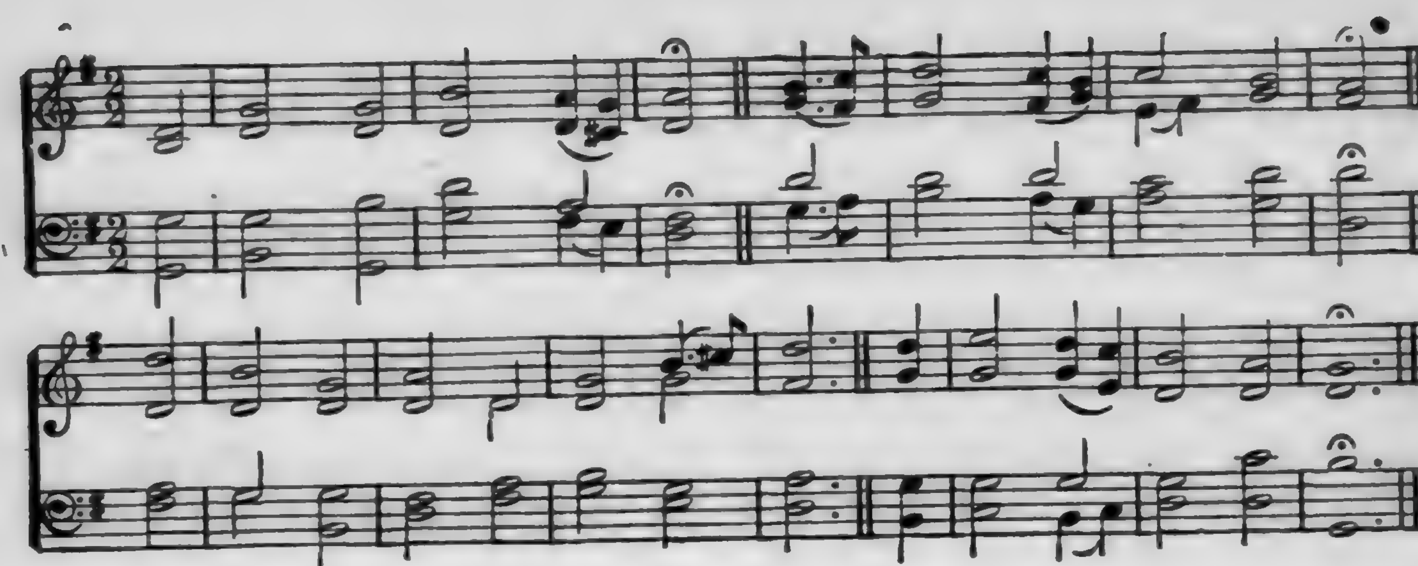
110. *Αἶνος εἰς Θεόν.* (6-8σ).

1. Προσφέρετε νῦν σεῖς,
Υἱοὶ τῶν δυνατῶν,
Τῷ Πλάστῃ οὐρανοῦ καὶ γῆς
Δόξαν εἰς τὸν ναόν.

2. Τὸ ὄνομα Αὐτοῦ
Τὴν δόξαν ἀπαιτεῖ·
Αἰνέσατε τὰ ἔργα του
Τὰ μεγαλοπρεπῆ.

3. Λάμπει εἰς τὸν ναὸν
Τῆς δόξης ὁ Θεός,
Κ' ἐπάνω στὸν κατακλυσμόν,
Κάθηται ἀρχηγός.

4. Τὸν δὲ λαὸν Αὐτοῦ
Εὐσπλάγχνως ὁδηγεῖ,
Καὶ δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ
Εἰρήνην χορηγεῖ.

111. *Ἡ Κυριακή.* (6-8σ).

1. Γλυκεῖα καὶ ἁγνὴ
Ἡμέρα τοῦ Θεοῦ,
Ἀνάπαυσις εὐλογητή,
Εἰκὼν τοῦ οὐρανοῦ.

2. Μακρὰν ἀπὸ ἐμὲ
Ἂς ἦναι ἐν αὐτῇ
Φροντίδες αἱ βιωτικαί,
Κ' οἱ κοσμικοὶ σκοποί.

3. Τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς
Τοῦ Πλάστου μελετῶ,
Χαρὰν δὲ ἀπὸ τὰς Γραφὰς
Μεγάλην ἀποκτῶ.

4. Τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ
Ζητῶ μὲ προσευχήν·
Τοὺς αἴνους ψάλλων δὲ Αὐτοῦ,
Ὑμνῶ τὸν Λυτρωτήν.

5. Καὶ οὕτω σὺν Θεῷ
Τὸν νῦν καιρὸν περνῶν,
Ἐλπίζω νὰ ἑτοιμασθῶ
Διὰ τὸν οὐρανόν.
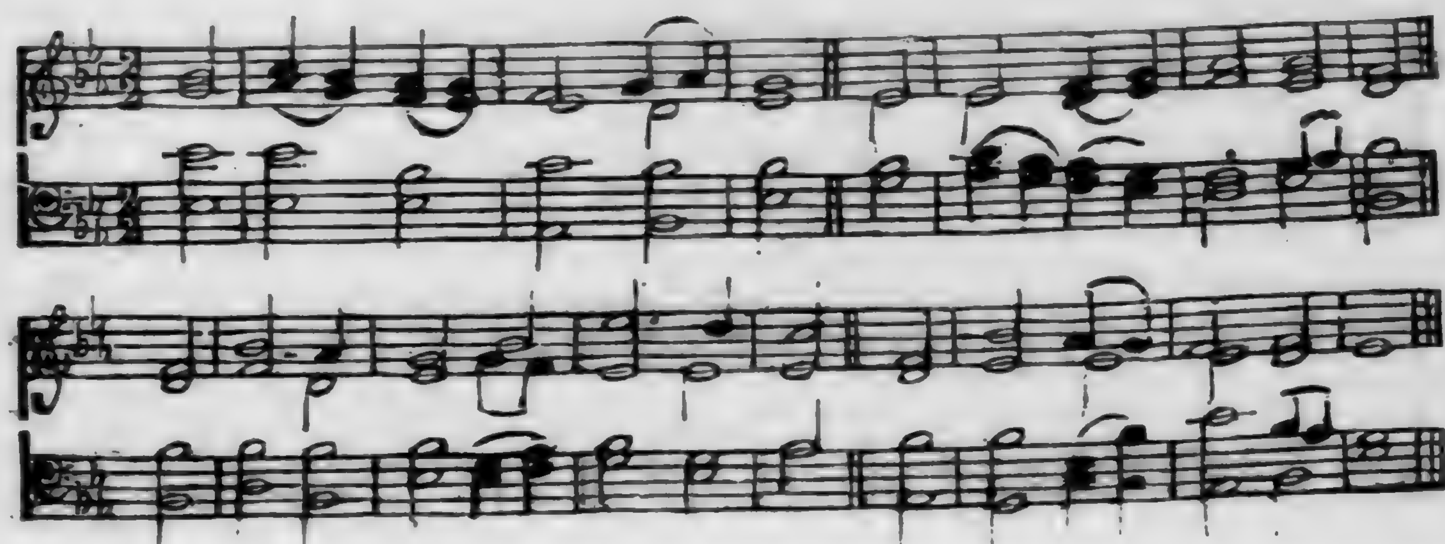
112. *Εἰς βάπτισιν νηπίων.*

1. Παρουσιάζομεν
Τὰ τέκνα μας, Θεέ,
Καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος
Προσφέρομεν εἰς σέ.

2. Ὁ εὔσπλαγχνος Σωτὴρ
Τώρα ἂς τὰ δεχθῇ·
Μὲ πῦρ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον
Καθὲν ἂς βαπτισθῇ.

3. Θεέ, ἀνάπλασον
Τὰ τέκνα τοῦ Ἀδὰμ
Διὰ τῆς διαθήκης σου
Εἰς τέκνα Ἀβραάμ.

4. Πίστις εἰλικρινὴς
Εἰς ταῦτα ἂς φανῇ,
Ἐλπίς, ἀγάπη καὶ χαρὰ
Καὶ πᾶσα ἀρετή.

113. *Ἡ τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνία.*
(6-8σ).

1. Εὐλόγει, ὦ ψυχή,
Τὸν εὔσπλαγχνον Θεόν,
Ὅστις βραδὺς ἐν τῇ ὀργῇ,
Βραδὺς εἰς τὸν θυμόν.

—

2. Δὲν κάμνει εἰς ἡμᾶς
Οὐδὲ δικολογεῖ
Κατὰ τὰς ἁμαρτίας μας,
Ἀλλὰ μακροθυμεῖ.

—

3. Τὸ ὕψος τ' οὐρανοῦ
Ὅσον ἀπὸ τῆς γῆς,
Τόσον τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
Πρὸς πάντας τοὺς εὐθεῖς.

—

4. Ὅσον ἀνατολὴ
Ἀπέχει τῶν δυσμῶν,
Τόσον μακρύνει ἐν στοργῇ
Τὰ πταίσματα ἡμῶν.

—

5. Ἂς εὐλογοῦν Αὐτὸν
Οἱ ἄγγελοι Αὐτοῦ·
Ἂς εὐλογοῦν τὸν Κραταιὸν
Τὰ ἔργα πάντ' Αὐτοῦ.

114. *Τὸ ἀδύνατον τοῦ δικαιωθῆναι διὰ τῶν ἔργων.* (6-8σ).

1. Βροτὸς ἁμαρτωλὸς
Πῶς θὰ δικαιωθῇ,
Ὅταν παρὰ Θεοῦ ῥητῶς
Εἰς κρίσιν προσκληθῇ ;
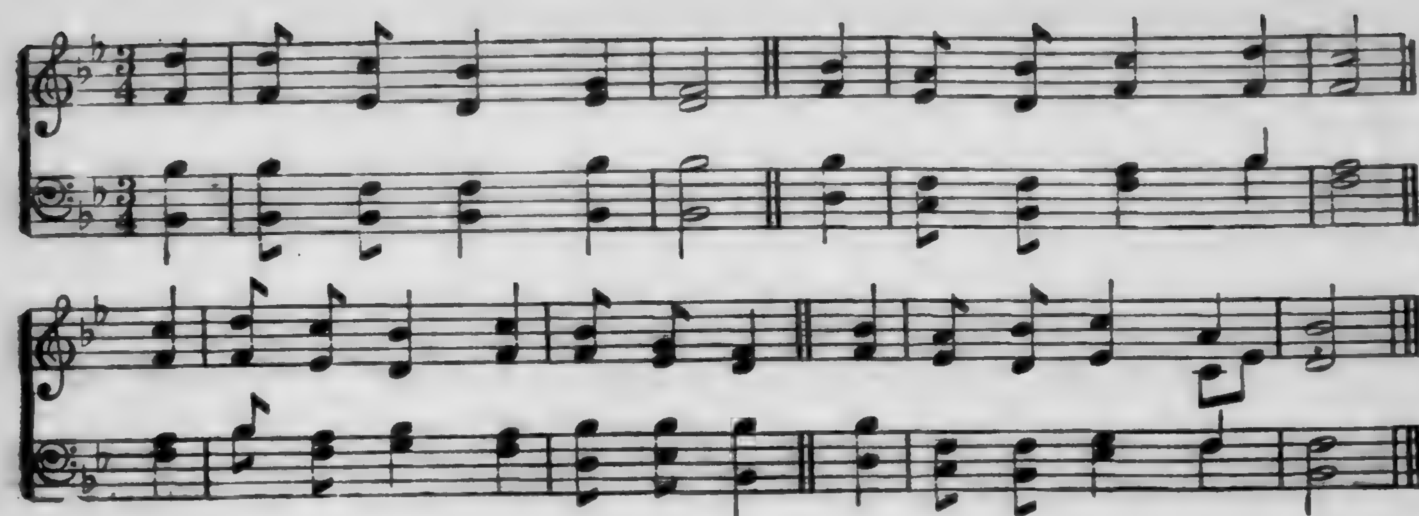
—

2. Γνωρίζει ὁ Κριτὴς
Τὰ πταίσματα ἡμῶν·
Εἰς μάτην πᾶς ὑποκριτὴς
Ἐξαίρει ἑαυτόν.

—

3. Τίς δύναται, Θεέ,
Πρὸς Σὲ ν' ἀγωνισθῇ,
Καὶ νικητής, ὦ δυνατέ,
Αὐτὸς ν' ἀναδειχθῇ ;

—

4. Εἰς κρίσιν τίς βροτὸς
Θὰ ἔλθῃ μετὰ Σοῦ ;
Τίς ἄλλως θὰ σωθῇ θνητὸς
Ἢ χάριν τοῦ Χριστοῦ ;

115. *Ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.*
(6-8σ).

1. Τὴν βασιλείαν Σου,
Ὦ Σῶτερ, ἀγαπῶ·
Τὴν ἐκκλησίαν, Ἰησοῦ,
Ἣν ἔσωσας τιμῶ.

—

2. Δὲν δύναμαι αὐτὴν
Κ' ἐγὼ νὰ λησμονῶ·
Τῆς εὐφροσύνης μου ἀρχὴν
Μόνην αὐτὴν ποιῶ.

—

3. Κάμνω ὑπὲρ αὐτῆς
Δεήσεις καὶ εὐχάς,
Καὶ δαπανῶ πρὸς δόξαν της
Στιγμάς, ὥρας πολλάς.

—

4. Θαυμάζω τῆς Σιὼν
Τὰς τρίβους καὶ ὁδούς,
Τὴν κοινωνίαν τῶν πιστῶν,
Τοὺς ὕμνους καὶ ψαλμούς.

—

5. Εἰς σὲ θέλει δοθῇ,
Ὦ Νύμφη τοῦ Ἀμνοῦ,
Πᾶσα ἡ δόξα ἐν τῇ γῇ
Κι' αὐτὴ τοῦ Οὐρανοῦ.

116. *Αἶνος εἰς τὸν Λυτρωτήν.*
(6-8σ).

1. Ἐγέρθητε ὁμοῦ
Καὶ ψάλατε νῦν σεῖς
Τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ Ἀμνοῦ
Τὸ ᾆσμα παρευθύς.

—

2. Τὴν χάριν μέλψατε
Τοῦ θείου Λυτρωτοῦ,
Τὴν χάριν ἐπαινέσατε,
Κι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.
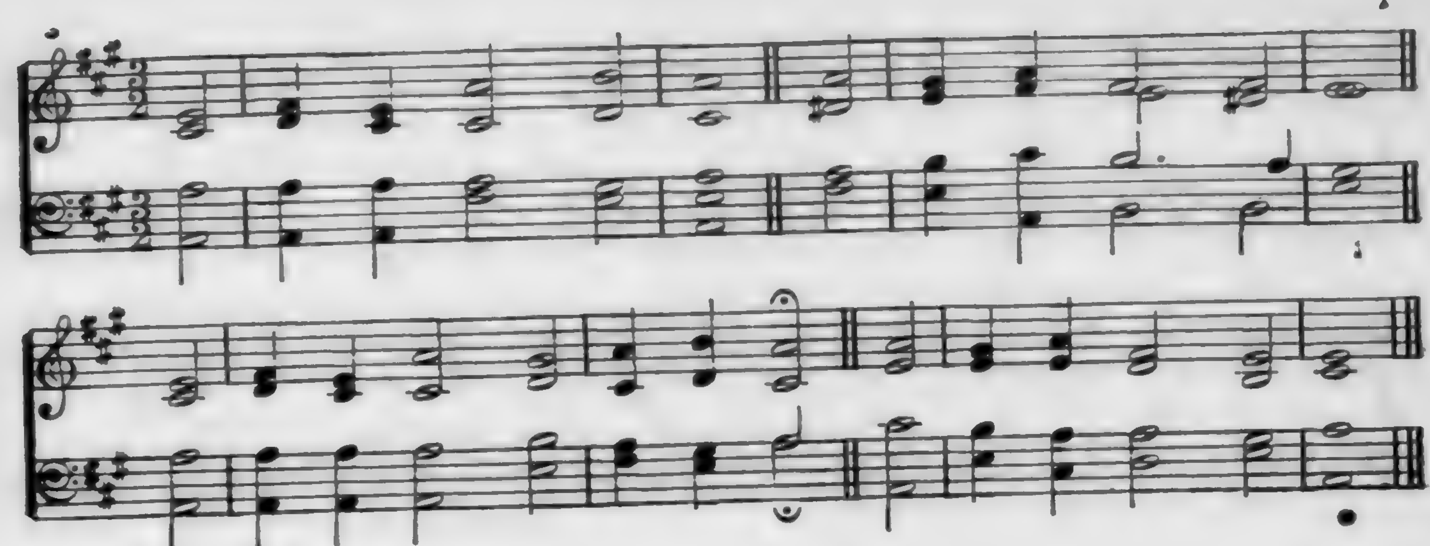
—

3. Ἰσχὺν ὑμνήσατε,
Ἀήττητον ἰσχύν·
Ἐλέη θεῖα ᾄσατε
Δειχθέντα εἰς τὴν γῆν.

—

4. Ἐμπρὸς νῦν σπεύδοντες,
Ὦ συναμαρτωλοί,
Ἂς προχωρῶμεν ᾄδοντες
Κι' ἂς χαίρωμεν πολύ.

—

5. Ἰδοὺ θ' ἀκούσωμεν
Καὶ τὴν φωνὴν Αὐτοῦ·
Ταχέως θὰ προσπέσωμεν
Στοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ.

117. *Ἡ ἐκ τῆς μετανοίας χαρά.* (6-4σ).

1. Εὐδαίμων ἡ ψυχή,
Ἧς πᾶσα ἐνοχὴ
Κεκαλυμμένη ἐντελῶς,
Δὲν φαίνεται ποσῶς.

—

2. Εὐδαίμων ὁ θνητὸς
Εἶν' ὅστις ὢν πιστός,
Τὸ πνεῦμα ἄδολον τηρεῖ,
Καὶ τὸ ζωοπυρεῖ.

—

3. Τὰς ἁμαρτίας μου
Καὶ ἀνομίας μου
Ἀπεσιώπησα μακρόν,
Πλὴν πόσον ἦν πικρόν !

—

4. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους νῦν
Τὴν θλῖψιν τὴν δεινὴν
Ἐξέφρασα εἰς τὸν Θεὸν
Πονῶν, μετανοῶν.

—

5. Κ' εὐθὺς συγχωρηθείς,
Καὶ ἀνακουφισθείς,
Τὸν Κύριον δοξολογῶ,
Καὶ πάντα εὐλογῶ.

118. *Ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις.* (6-8σ).

1. Τὰς λύρας σας, πιστοί,
Καταβιβάσατε·
Κ' ἐν ἁρμονίᾳ ἐκλεκτῇ
Ἓν ᾆσμα ᾄσατε.
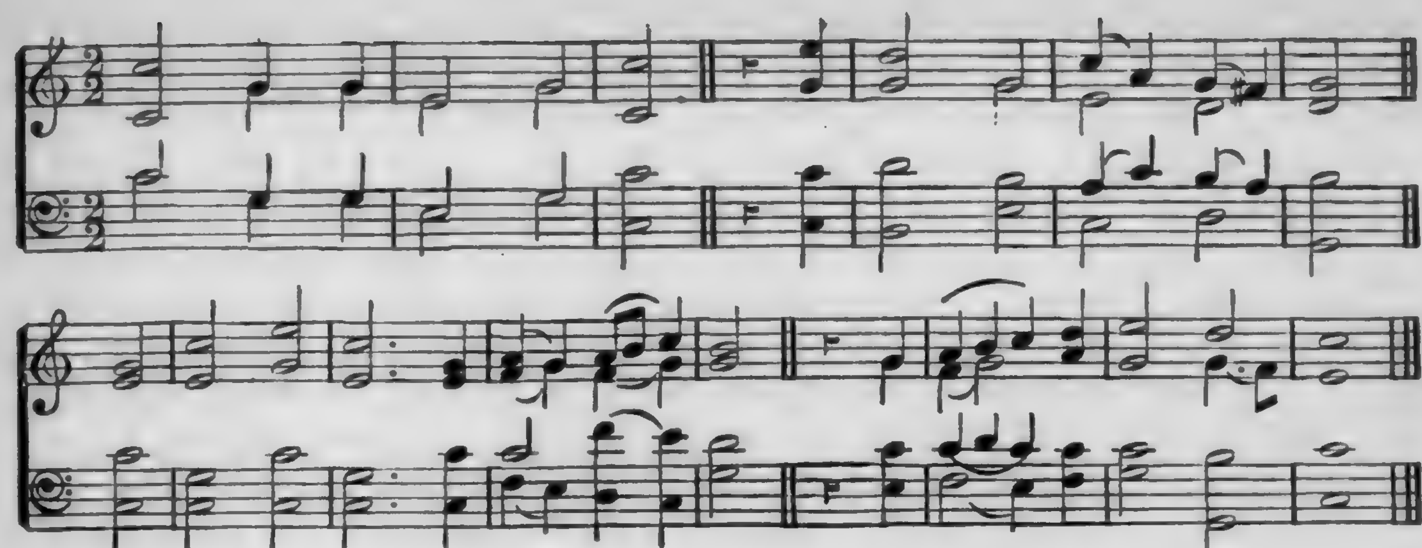
—

2. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
Ἰδοὺ μᾶς βοηθεῖ·
Ὡς φῶς δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Παντοῦ μᾶς ὁδηγεῖ.

—

3. Αὐτὴν ὁ ἐξαιτῶν
Πάντοτε εὐτυχεῖ·
Τὴν σωτηρίαν ὁ ζητῶν
Βεβαίως θὰ σωθῇ.

—

5. Τὴν χάριν Σου, Θεέ,
Ποθοῦμεν καὶ ἡμεῖς·
Καὶ τὴν ἀγάπην Σου καὶ Σὲ
Ζητοῦμεν ἐπὶ γῆς.

119. *Ἡ πίστις.* (6-8σ).

1. Ἡ πίστις εἰς Χριστὸν
Ὢ ! πόσον θαυματή·
Εἰς πάντα δίδεται πιστὸν
Ἐξ οὐρανοῦ αὐτή.

—

2. Εἰς μόνον τὸν Χριστὸν
Ἐλπίζει καὶ θαρρεῖ·
Τὸ πᾶν προσμένει ἀπ' Αὐτόν,
Οὐδόλως ἀπορεῖ.

—

3. Στηρίζετ' ἀσφαλῶς
Στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ·
Δικαίωσιν, χάριν καὶ φῶς
Προσμένει ἐξ Αὐτοῦ.

—

4. Καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν
Εἶναι ἡμῶν ἰσχύς·
Καὶ ὁδηγὸς πρὸς οὐρανὸν
Πιστὸς καὶ ἀσφαλής·

—

5. Αὕτη εἶν' ἔργον Σὸν
Καὶ δῶρον, Ἀγαθέ·
Αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν
Ἐμφύτευσον, Θεέ.

120. *Ὕμνος ἑσπερινός.* (6-8σ).

1. Τὸ τῆς ἡμέρας φῶς
Ἀπῆλθε· καὶ ἰδοὺ
Τὸ σκότος ἦλθε τῆς νυκτός,
Κ' ἐκτείνεται παντοῦ.

—

2. Αὐτὸ μᾶς νουθετεῖ
Καθ' ὅλον τὸν καιρόν,
Ὅτι τὸ σκότος δὲν ἀργεῖ
Τοῦ τάφου τὸ φρικτόν.

—

3. Προστάτευσον ἡμᾶς,
Θεέ, ἐν τῇ νυκτί·
Ὑπὸ τὰς πτέρυγας τὰς Σὰς
Ἂς ἦμεθ' ἐν αὐτῇ.

—

4. Στὸ τέλος δὲ ἡμῶν·
Δέξαι ἡμᾶς, Θεέ,
Στὸν κόλπον Σου, στὸν οὐρανὸν
Νὰ ἤμεθα μὲ Σέ.

121. *Ὕμνος Πασχαλινός.* (6-5σ).

1. Τὴν πρωίαν ταύτην
Κατὰ τὴν αὐγήν,
Ἔφερον γυναῖκες
Ἄρωμα, ὀσμὴν
Τῷ ἀποθανόντι
Ἰησοῦ Χριστῷ,
Δὲν τὸν εὗρον ὅμως
Ἐν τάφῳ τῷ ψυχρῷ.

Χορός. «Ὁ Χριστὸς ἀνέστη»
Ψάλλουν οὐρανοί,
«Ἀληθῶς ἀνέστη»
Ἀντηχεῖ ἡ γῆ.

—

2. Ἄγγελος κατέβη,
Γίνονται σεισμοί·
Φύλακες Ῥωμαῖοι
Πίπτουν ὡς νεκροί.
«Θάρρος, μυροφόροι,
«Μὴ φοβεῖσθε σεῖς·
«Ὁ Χριστὸς ἠγέρθη
«Ὁ προχθὲς ταφείς!»—*Χορός.*

—

3. Πρὸς τοὺς μαθητάς του
Σπεύδουν ἱλαρῶς,
Νὰ τοῖς ἀναγγείλουν
Ὅτι ὁ Χριστὸς
Ἐνωρὶς ἀνέστη.
Ἀλλὰ καθ' ὁδόν,
«Χαίρετε!» ταῖς λέγει
Ὁ Σωτὴρ ὁ ζῶν.—*Χορός.*

—

4. «Ἐκ νεκρῶν ἀνέστην,
«Πᾶσιν ἂς λεχθῇ·
«Τῶν κεκοιμημένων
«Εἶμαι ἀπαρχή·
«Στερεὰ ἡ βάσις
«Τῆς ἐλπίδος σας—
«Ὁ θανὼν Σωτήρ σας
«Ὁ καὶ ἀναστάς!»—*Χορός.*

122. *Τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται.* (6-5σ).

1. Τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται!
Βαίνετε ἐμπρός·
Σῆμα ἔμπροσθέν μας
Βαίνει ὁ Σταυρός!
Μόνος ἀρχηγός μας
Εἶν' ὁ Ἰησοῦς·
Σὺν Αὐτῷ νικῶμεν
Πάντας τοὺς ἐχθρούς.

Χορός. Τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται!
Βαίνετε ἐμπρός.
Σῆμα ἔμπροσθέν μας
Βαίνει ὁ σταυρός.
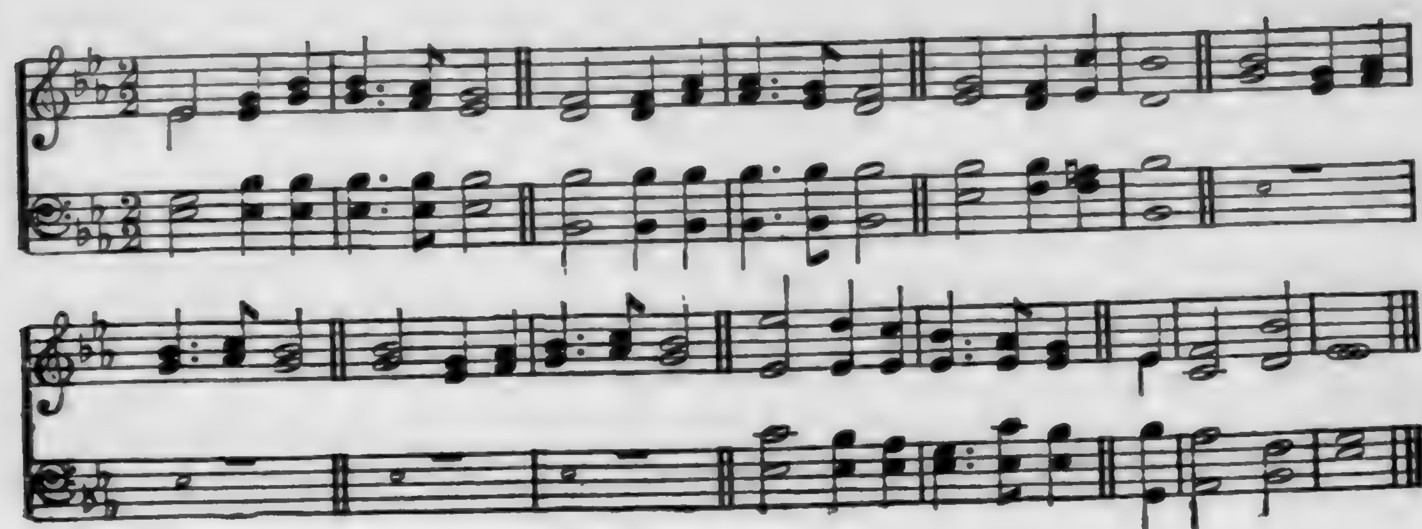
—

2. Ὡς στρατὸς πατοῦμεν
Ὅλοι οἱ πιστοί,
Ὅπου καὶ ἐπάτουν
Ἅγιοι πολλοί.
Οὐ διῃρημένοι—
Σῶμα ἓν ἐσμὲν
Πίστει καὶ ἐλπίδι
Καὶ ἀγάπῃ ἕν.
Χορός.

—

3. Θρόνους καὶ στεφάνους
Αἴρει ὁ καιρός,
Ἀλλ' ἡ ἐκκλησία
Εἶν' ἀσάλευτος·
Οὔτε πύλαι ᾅδου
Δύνανται αὐτὴν
Μ' ὅλην των τὴν λύσσαν
Νὰ νικήσωσιν.
Χορός.

—

4. Ψάλλετε, ὦ ἔθνη
Πάντα, μεθ' ἡμῶν,
Εἰς δοξολογίαν
Καὶ εἰς θρίαμβον.
Δόξα ὁμοφώνως
Πρὸς τὸν Νικητὴν
Ἂς ἀποδοθῇ νῦν
Καὶ ἀεί· Ἀμήν.
Χορός.

123. *Ψαλμὸς κε'.* (6-4σ).

1. Σοί, ὦ Θεὲ πιστῶν,
Κράζω δεινῶς πενθῶν·
Σύ μου ἐλπίς·
Ἂς μὴ καταισχυνθῶ,
Μόνον εἰς Σὲ θαρρῶ,
Πάθη φρικτὰ θρηνῶ,
Πάθη ψυχῆς.

—

2. Εἰς δρόμον ἀληθῆ
Ὁδήγησόν με Σύ,
Μὴ πλανηθῶ.
Δὸς Σὺ ἐν χρείᾳ μου
Τὴν σωτηρίαν μου·
Ἐν δυστυχίᾳ μου
Σὲ προσδοκῶ.

—

4. Φίλε παντὸς πτωχοῦ,
Δεῖξον ἐλέη Σου
Τὰ παλαιά·
Πράξεις τὰς ἐμπαθεῖς
Τῆς νεαρᾶς ψυχῆς,
Μὴ τὰς ἐνθυμηθῇς,
Ὦ Λυτρωτά.
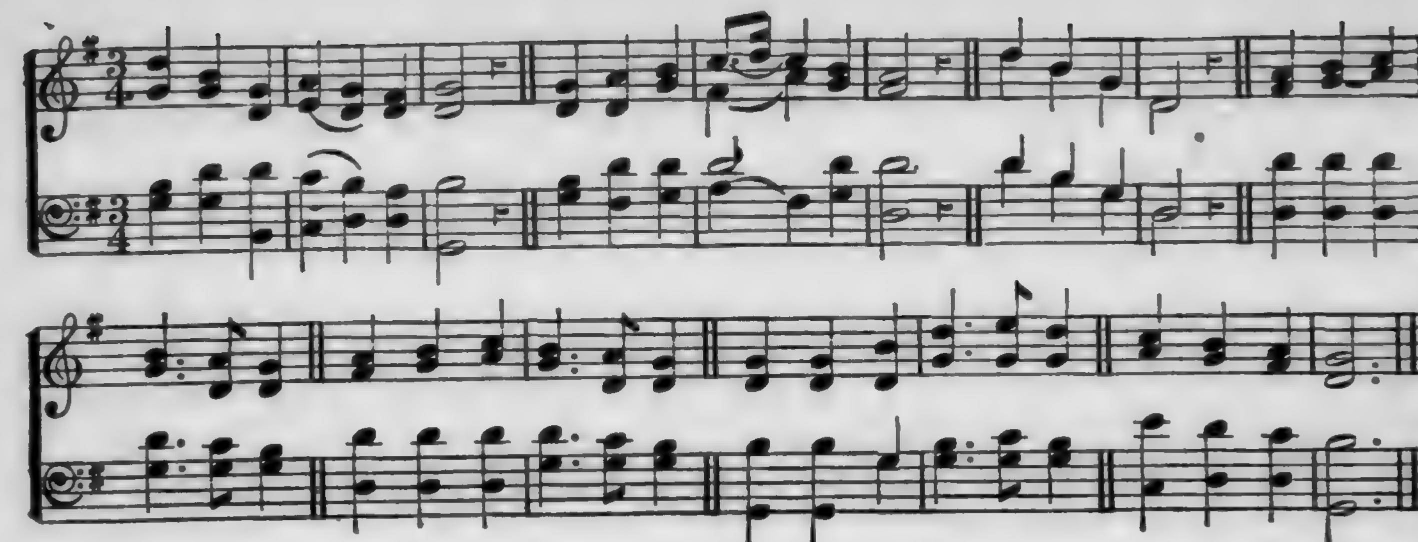
—

4. Σὺ εἶσαι ἀγαθός,
Εὐθύς τε καὶ καλός,
Ἂν Σ' ἐκζητῶ·
Πράους Σὺ ὁδηγεῖς
Στὸν δρόμον τῆς ζωῆς·
Ὦ. πόσον εὐτυχεῖς
Ἐν οὐρανῷ !

—

5. Πρὸς τὴν συνθήκην Σου
Προσφεύγ' ὁ δοῦλος Σου,
Μήπως χαθῇ.
Ποῦ εἶναι ὁ θνητὸς
Ὁ Σὲ ζητῶν πιστῶς ;
Θὰ Σὲ εὑρῇ αὐτὸς
Κι' ὄντως σωθῇ.

—

6. Μὲ πνεῦμα ἱλαρὸν
Καὶ βίον ταπεινὸν
Ἀεὶ ἂς ζῶ.
Σῶσόν μου τὴν ψυχήν,
Ἐξάγνισον αὐτήν,
Κι' ἀφ' ὅλην τὴν ποινὴν
Ἂς ἀφεθῶ.

124. *Πρὸ τῆς λατρείας.* (6-4σ).

1. Εἰς Σέ, Θεὲ ἡμῶν,
Δεήσεων θερμῶν
Οἱ κομισταί,
Κ' ἡμεῖς ἐρχόμεθα
Καὶ προσευχόμεθα,
Ὅ,τι δεόμεθα
Δός, ὦ Χριστέ.

—

2. Ὦ, Σὺ ὁδήγησον
Καὶ νῦν εὐλόγησον
Τοὺς δούλους Σου·
Κ' ἐνῷ πολυειδῶς
Μᾶς δείκνυτ' ἡ ὁδός,
Ἐπιτυχίαν δὸς
Στὸν λόγον Σου.

—

3. Τὰ πάντα κύρωσον,
Πιστῶς ἐκπλήρωσον
Πᾶσαν εὐχήν·
Ἐχθρούς μας νίκησον,
Σ' ἡμᾶς κατοίκησον,
Κι' ἀφθόνως προίκισον
Πᾶσαν ψυχήν.

125. *Ὁ Οὐράνιος Βασιλεύς.* (6-4σ).

1. Ὦ Βασιλεῦ ἡμῶν,
Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
Ἰδὲ ἡμᾶς.
Σύ, μόνε ἀγαθέ,
Ἁπάντων βοηθὲ
Φίλε καὶ ὁδηγέ,
Σῶσον ἡμᾶς.
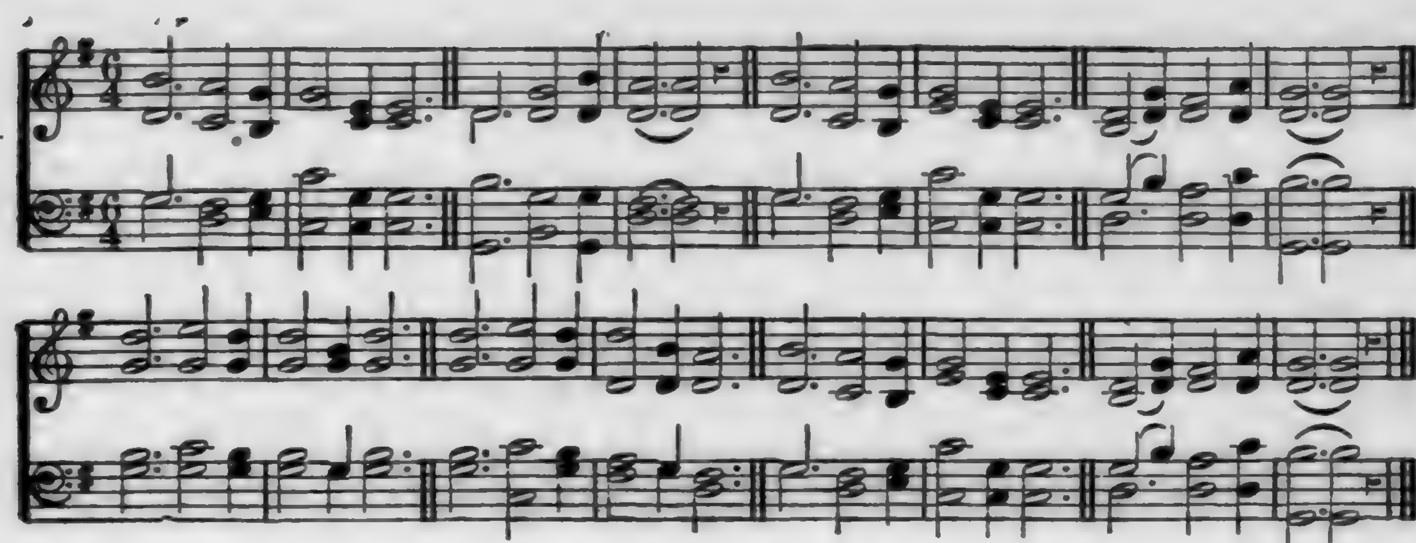
—

2. Καλῶν ὁ θησαυρός,
Ζωῆς ὁ χορηγός,
Ἐλθὲ 'σ ἡμᾶς·
Ὁ πανταχοῦ παρών,
Τὰ πάντα δὲ πληρῶν,
Ἀπὸ τὸν πονηρὸν
Σῶσον ἡμᾶς.

—

3. Ἐν ἡμῖν σκήνωσον,
Ἡμᾶς καθάρισον,
Δέξαι ἡμᾶς·
Ἅγιος ὁ Θεός,
Ἅγιος ἰσχυρός,
Ὁ καὶ ἀθάνατος,
Σῶσον ἡμᾶς.

—

4. Σέ, Σὲ δοξάζομεν,
Καὶ ὁμοῦ κράζομεν,
Δόξα Πατρὶ

Δόξα εἰς τὸν Υἱόν,
Κύριον τὸν Θεόν,
Κ' εἰς Πνεῦμα τὸ Σεπτὸν
Νῦν καὶ ἀεί !

126. *Ἐγγύτερον πρὸς τὸν Θεόν.* (6-4σ).

1. Ἐγγύτερον, Θεέ,
Ἐπιποθῶ
Ἐγγύτερον πρὸς Σὲ
Ν' ἀνυψωθῶ,
Ἔστω κ' ἐπὶ σταυροῦ,
Θανάτου στυγεροῦ·
Ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῶ
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.
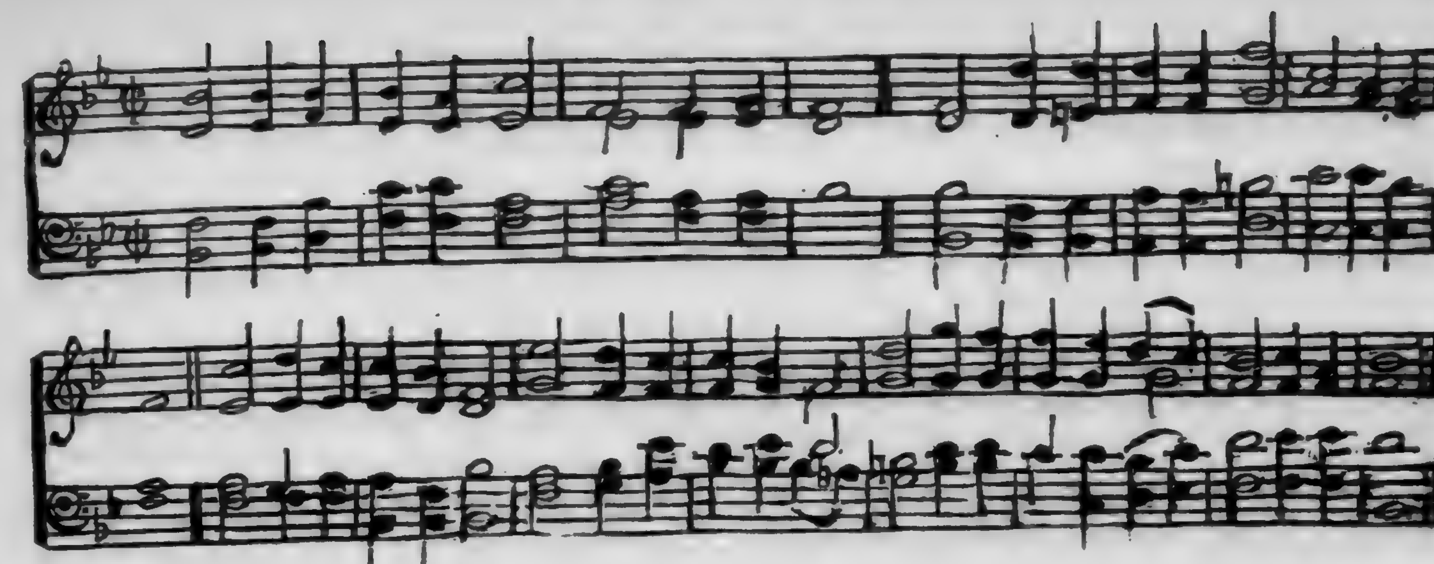
2. Ἂν πλάνητα ἐδῶ
Σκότος βαθὺ
Μ' εὕρῃ ἐν τῇ ὁδῷ,
Πάλιν ποθεῖ
Τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σὲ
Νὰ ὑψωθῇ, Θεέ,
Ἐγγὺς νὰ εὑρεθῇ
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

3. Ἐὰν ἀποκαμὼν
Κατακλιθῶ,
Τὸν δρόμον μου δραμὼν
Ἂν κοιμηθῶ,
Ποθῶ νὰ μοὶ φανῇ
Κλῖμαξ νυκτερινή,
Δι' ἧς νὰ ὑψωθῶ
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

4. Καθὼς δ' ὁ Ἰσραὴλ
Εἴθε κ' ἐγώ,
Οἰκοδομῶν Βαιθήλ,
Νὰ Σ' εὐλογῶ·
Εἴθε πρὸς Σὲ ἐγγὺς
Ὢν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
Νὰ Σὲ δοξολογῶ,
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

5. Ἢ ἄν, λαβὼν πτερά,
Στὸν οὐρανὸν
Ἀνέλθω ἐν χαρᾷ
Ἐκ ταπεινῶν,
Σελήνην, ἄστρα, γῆν,
Ἥλιον, φῶς κι' αὐγὴν
Ἂς ἔλθω λησμονῶν
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

127. *Ἡ οὐράνιος πατρίς.* 6-4σ).

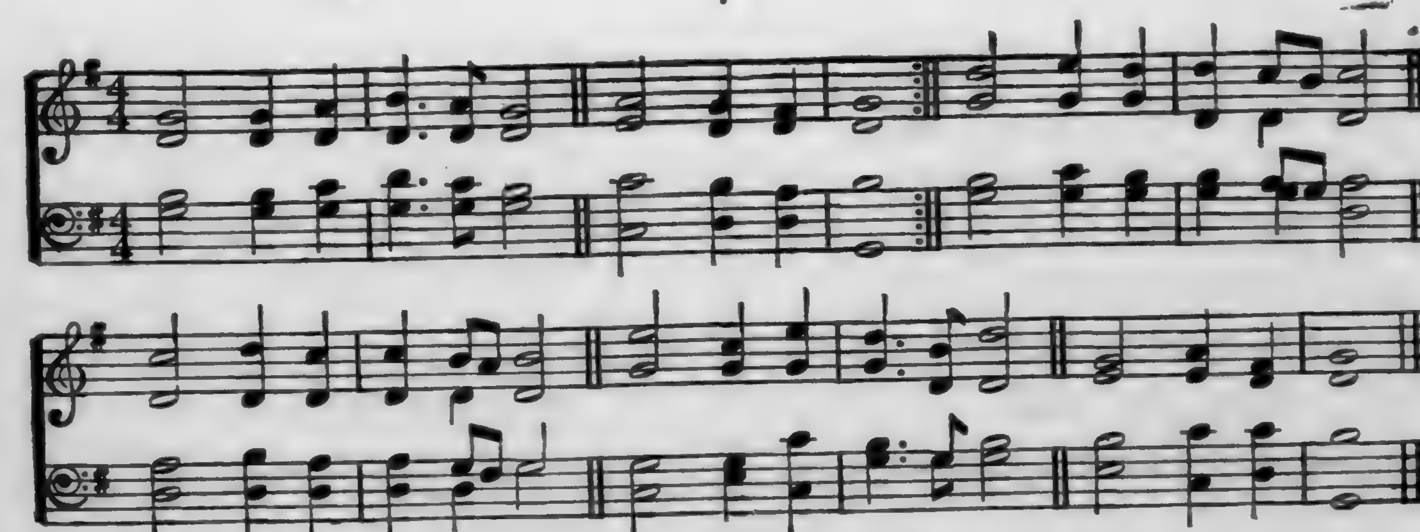
1. Πᾶσα εἶν' ἔρημος
Αὐτὴ ἡ γῆ·
Μόνος ὁ οὐρανὸς
Πατρὶς ἐμή.
Ἐνταῦθα κίνδυνοι
Πέριξ ἐμοῦ συχνοί·
Μόνη πατρὶς ἐμὴ
Ὁ οὐρανός.

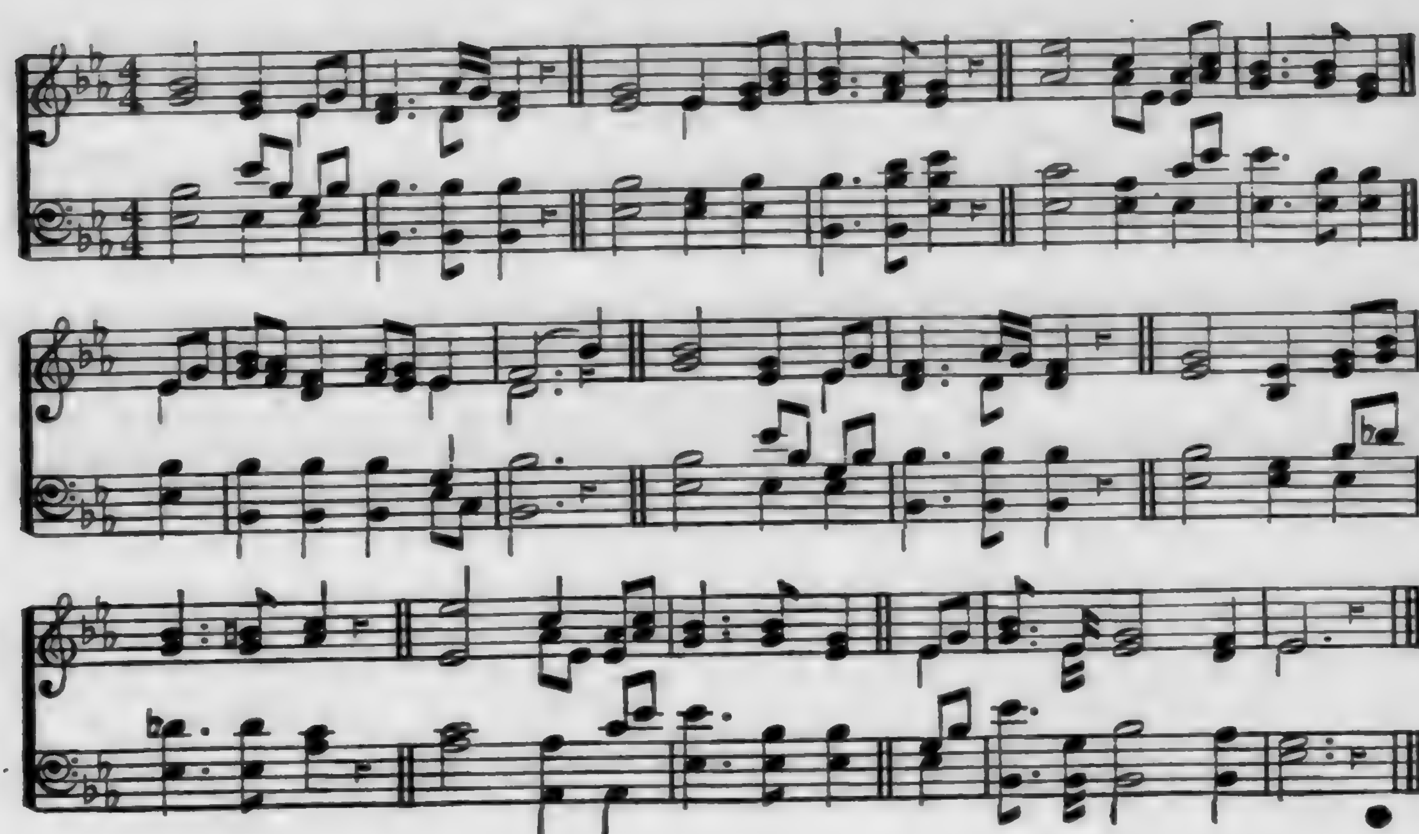
2. Ξένος εἶμαι ἐδῶ
Ὁδοιπορῶν·
Μὲ πόθον θεωρῶ
Τὸν οὐρανόν·
Ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν
Ἀνοίγω τὴν ὁδὸν
Ἄνω πρὸς τὴν Σιών,
Στὸν οὐρανόν.

3. Μακράν, μακρὰν ἐμοῦ
Πᾶς γογγυσμός·
Ἔμπρὸς ἐμοῦ ἰδοὺ
Ὁ οὐρανός·
Τέλος θνητῆς ζωῆς,
Τέλος καταδρομῆς,
Καὶ πάσης δοκιμῆς,
Ὁ οὐρανός.

4. Τὸν Ἰησοῦν ἐκεῖ
Ὅταν ἰδῶ,
Θέλω συνδοξασθῇ
Ἐν οὐρανῷ·
Πάντες οἱ ἀγαθοὶ
Φίλοι Χριστοῦ πιστοὶ
Θέλουν συγκατοικεῖ
Ἐν οὐρανῷ.

128. *Τὸ κυριακὸν δεῖπνον.*

(6σ).

1. Νὺξ ἦτο σκυθρωπή·
   Μ' ὀλίγους ὀπαδοὺς
   Πρὸς τὴν Γεθσημανῆ
   Ἐκβαίν' ὁ Ἰησοῦς.
   Εἰς τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ
   Ξῖφος ὀξὺ περνᾷ·
   Κόσμου ἁμαρτωλοῦ
   Τὸ βάρος νῦν βαστᾷ.
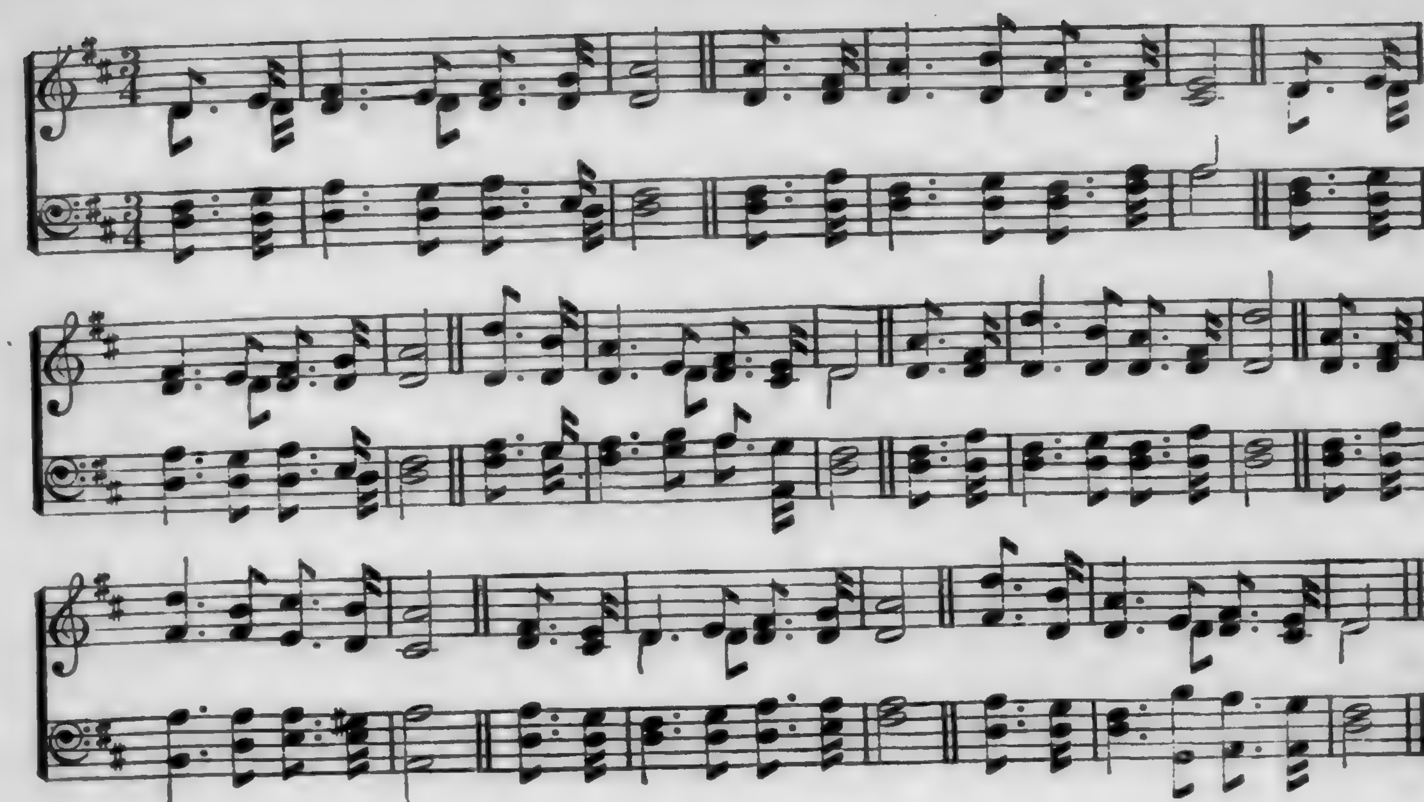
—

2. Εἰς τούτων τῶν δεινῶν
   Τὸν τόπον πρὶν ἐκβῇ,
   Εἰς χεῖράς του λαβὼν
   Τὸν ἄρτον εὐλογεῖ.
   «Σεῖς φάγετε αὐτό,
   «Καὶ λάβετε ζωήν·
   «Τὸ σῶμά μου ἐδῶ
   «Σᾶς δίδω εἰς τροφήν.

—

3. Τοὺς δίδει δὲ ὁμοῦ
   Ποτήριον πλησθέν·
   «Τὸ αἷμά μου ἰδού,
   «Τὸ διὰ σᾶς χυθέν.
   «Τῆς διαθήκης μου
   «Τῆς πρὸς ὑμᾶς καινῆς
   «Τοῦτ' ἔστιν ἐκ Θεοῦ
   «Σημεῖον καὶ σφραγίς.»

—

4. Ὦ Σῶτερ Ἰησοῦ,
   Ὁμοίως καὶ ἡμεῖς,
   Ἕως ἐξ οὐρανοῦ
   Σὺ πάλιν νὰ φανῇς,
   Ταύτην τὴν τελετὴν
   Φυλάττομεν παντοῦ,
   Εἰς τὴν ἀνάμνησιν
   Τῶν παθημάτων Σου.

129. *Ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ.*

(7 σ. δ.)

1. Ὦ Φρουρέ, εἰπὲ ἡμῖν
   Τὰ σημεῖα τῆς νυκτός·
   Ἦλθεν ἆρα εἰς ἀκμὴν
   Τί προάγγελμα φωτός ;
   Ὁδοιπόρε, φαεινὸς
   Ἀνατέλλει ἐπὶ γῆς
   Εἷς ἀστήρ, ὁ ὀρθρινός,
   Μὲ ἀκτῖνας τηλαυγεῖς.
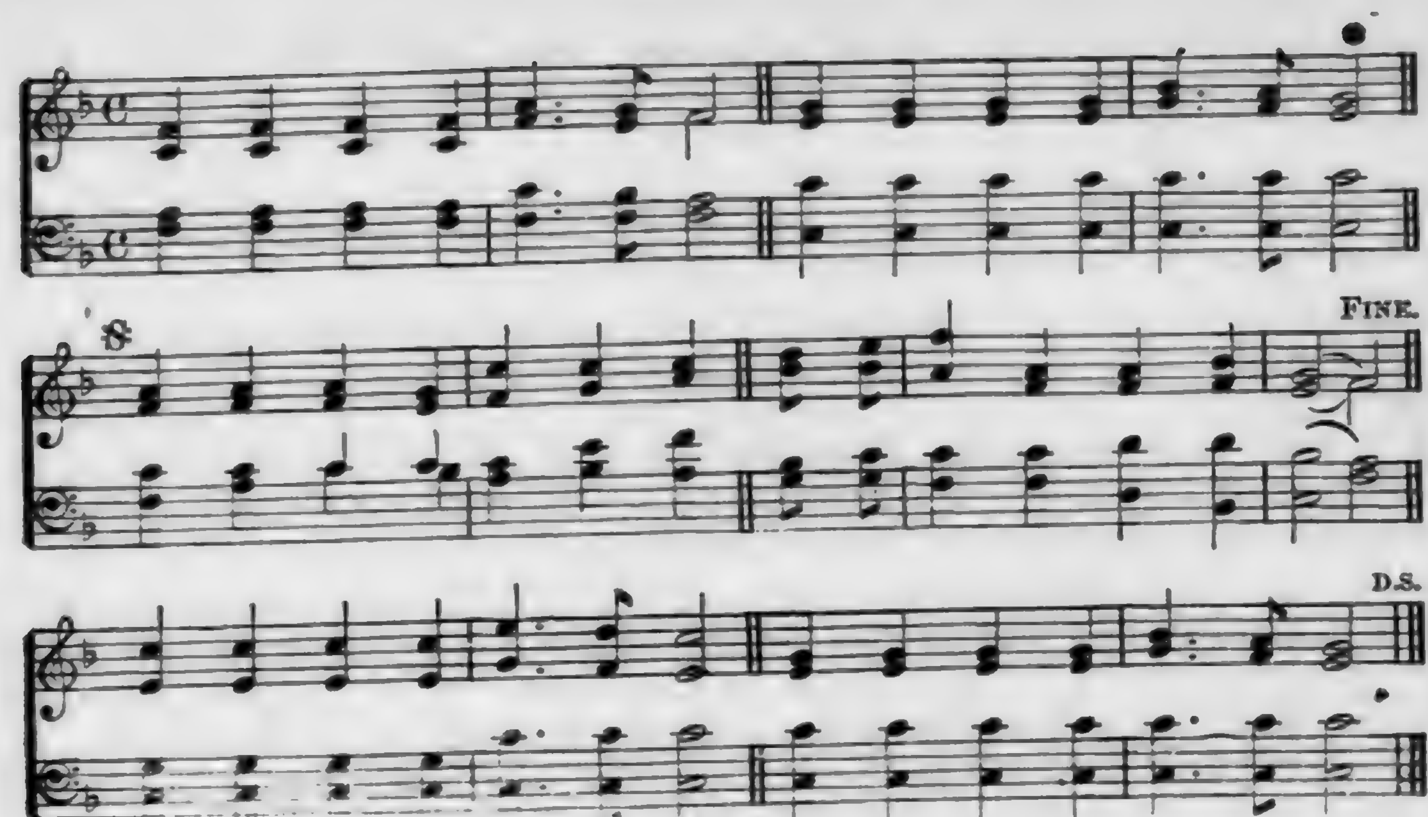
—

2. Ὦ Φρουρέ, ἆρ εἶν' αὐτός,
   Πάλαι ὁ προσημανθείς ;
   Ἆρ' ἀγγέλλει τῆς νυκτὸς
   Τὴν παρέλευσιν εὐθύς ;
   Ὁδοιπόρε, ποθητὴν
   Φέρ' ἡμέραν καὶ λαμπράν,
   Καὶ ἀνάπαυσιν σεπτὴν
   Καὶ εἰρήνην καὶ χαράν.

—

3. Ὦ Φρουρέ, πῶς ὑψηλὰ
   Κ' ὑψηλότερα, ὤ, πῶς
   Ἀναβαίνει σιγηλά !
   Μήπως εἶν' ἐγγὺς τὸ φῶς ;
   Ὁδοιπόρε, εἰς φυγὴν
   Νῦν τὸ σκότος τὸ βαθὺ
   Τρέπεται, καὶ εἰς τὴν γῆν
   Λυκαυγὲς τ' ἀκολουθεῖ.

—

4. Ὦ Φρουρέ, τί θεωρῶ ;
   Ἔρχεται ὁ Ἀρχηγός,
   Ἔρχετ' ἐν φωτὶ λαμπρῷ·
   Αἴρεται νῦν πᾶς ζυγός !
   Ὁδοιπόρε, τί χαρά !
   Ἦλθεν, ἦλθεν ὁ Χριστός·
   Ὦ ! πρωία ἱλαρά !
   Νῦν θὰ βασιλεύσ' Αὐτός !

130. *Τὸ νέον ἔτος.*
(7 σ.δ.)

1.Ὅτε καὶ τὸ παρελθὸν
Ἔτος βαίνων τακτικῶς,
Ἔτρεξ' ὅλην τὴν ὁδὸν
Ἥλιός μας ὁ λαμπρός,
Ἔτρεξαν τὸ ἐπὶ γῆς
Στάδιον πολλοὶ βροτοί,
Ὅμως μένομεν ἡμεῖς
Πρὸς ὀλίγον ἐν αὐτῇ.

—

2.Ὡς τὸ βέλος τὸ ταχὺ
Στὸ σημεῖον προχωρεῖ,
Καὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ
Χάνεται ἐν ἀκαρεῖ,
Οὕτως αἱ ἡμῶν στιγμαὶ
Πρὸς τὸν τάφον μᾶς ὠθοῦν·
Πλὴν τὰ πνεύματα πρὸς Σέ,
Ὦ Θεέ, ἂς ὑψωθοῦν.
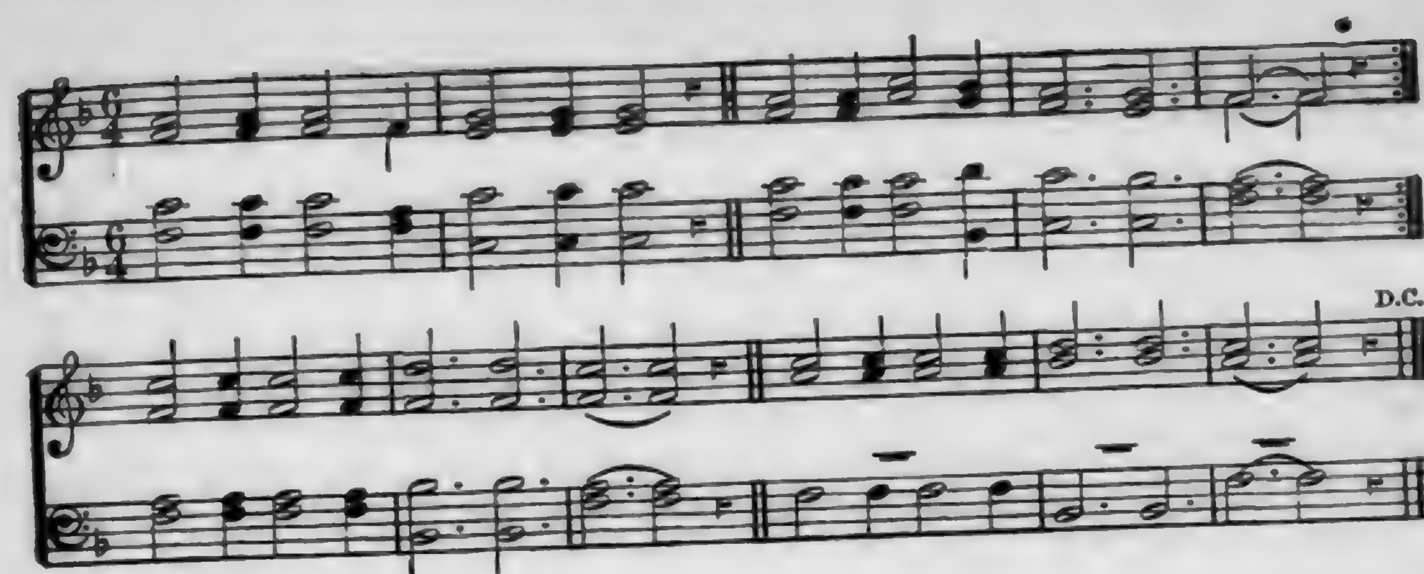
—

3. Σὲ εὐγνωμονοῦμεν νῦν
Διὰ πάντα τ' ἀγαθά,
Ἃ ἐδώρησας ἡμῖν
Ὑλικά, πνευματικά.
Δίδαξον ἡμᾶς, Θεέ,
Πῶς νὰ ζῶμεν στὸ ἑξῆς,
Ὅπως ἤμεθα μὲ Σὲ
Εὐτυχεῖς ἐν οὐρανοῖς.

131. *Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ.* (7σ).

1. Τρόπαιον τὸ τοῦ Χριστοῦ
Ἀναφαίνεται ἰδού·
Σπεύσατε, ὦ οὐρανοί,
Καὶ σύ, ἅπασα ἡ γῆ,
Νὰ σαλπίσητε τρανῶς,
«Ἔρχεται ὁ ἰσχυρός,
«Ὁ τρισένδοξος Θεός,
«Ἵνα θριαμβευτικῶς

—

2.«Βασιλεύσῃ ἐπὶ γῆς·
«Θρόνον δ' ἐπὶ ἐκλεκτῆς
«Μέγαν ἔστησε Σιών,
«Πρὸς κυβέρνησιν λαῶν.

«Ἔμπροσθεν λοιπὸν Θεοῦ,
«Τοῦ τοσοῦτον κραταιοῦ,
«Τὸν αὐχένα πᾶς θνητὸς
«Νῦν ἂς κλίνῃ ταπεινῶς.»

132. *Ὁ Χριστὸς τὸ πᾶν.*
(7 σ.δ.)

1. Τῆς ψυχῆς μου Λυτρωτά,
Ἔνδοξέ μου Ποιητά,
Ἐνῷ πέριξ μου βροντᾷ,
Κ' ἐνῷ κύματα φρικτὰ
Πανταχόθεν μὲ κυκλοῦν,
Κι' ἀενάως μ' ἀπειλοῦν,
Εἰς τὸν κόλπον Σου ἐγὼ
Σπεύδω ἵνα μὴ πνιγῶ.
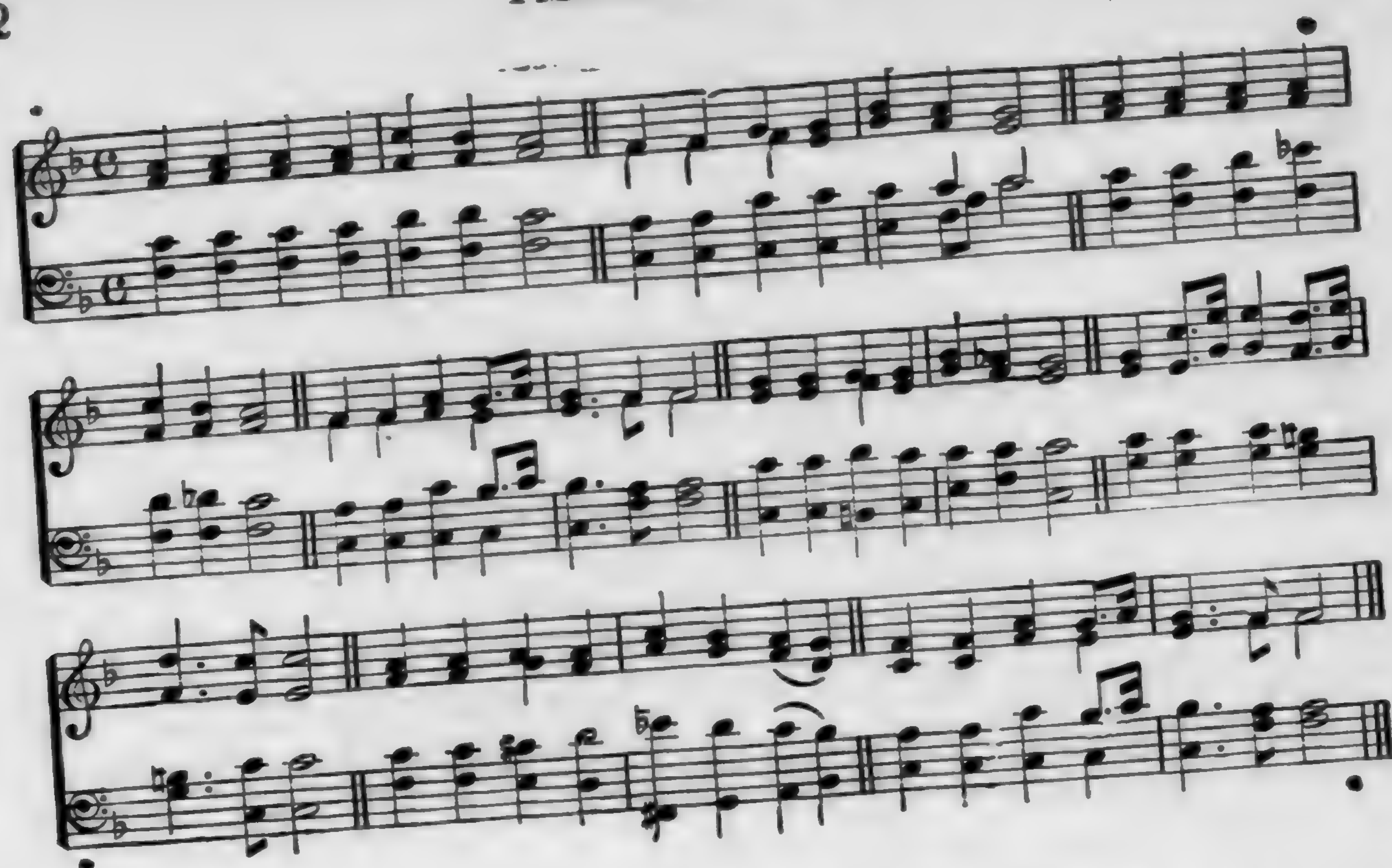
—

2. Καταφύγιον ἀλλοῦ
Δὲν εὑρίσκω οὐδαμοῦ·
Σὺ προπύργιον γενοῦ
Τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐμοῦ.
Πᾶσά μου ζωῆς ἀκτὶς
Καὶ ὑπάρξεως ἐλπὶς
Ἐξαρτᾶται ἀπὸ Σοῦ,
Εὔσπλαγχνέ μου Ἰησοῦ.

—

3. Πάντα ὅσα χρειασθῶ,
Πάντα ὅσα ἂν ποθῶ,
Δύναμαι νὰ πορισθῶ,
Ἀπὸ Σοῦ νὰ ἐμπλησθῶ·
Ὅθεν ὄντα ἀσθενῆ
Ἴασαί με, Σῶτερ, Σύ·
Κ' ὅταν τρέχω ὡς τυφλός,
Σὺ ὁδήγει μ' ἀσφαλῶς.

—

4.Ἅγιόν τε καὶ σεπτὸν
Εἶναι τὄνομα τὸν Σὸν
Σέ, τὸ πᾶν, τὸν κραταιὸν
Σὲ λατρεύει, τὸν Θεόν·
Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι δειλός,
Ἀσθενὴς κι' ἁμαρτωλός·
Ὅθεν δέομαι εὐθὺς
Σῶσόν με εὐσπλαγχνισθείς.

133. *Μετάνοια*. (7 σ.δ.).

1. Σῶτερ Ἰησοῦ Χριστέ,
Δέχθητι τὴν προσευχήν,
Εὐσπλαγχνίσθητι ἐμέ,
Σῶσον τὴν ἐμὴν ψυχήν.
Θὰ θρηνοῦν οἱ ἀσεβεῖς
Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτήν,
Θὰ χαρῶσιν οἱ πιστοὶ
Ὅταν Σὲ ἰδοῦν Κριτήν.

—

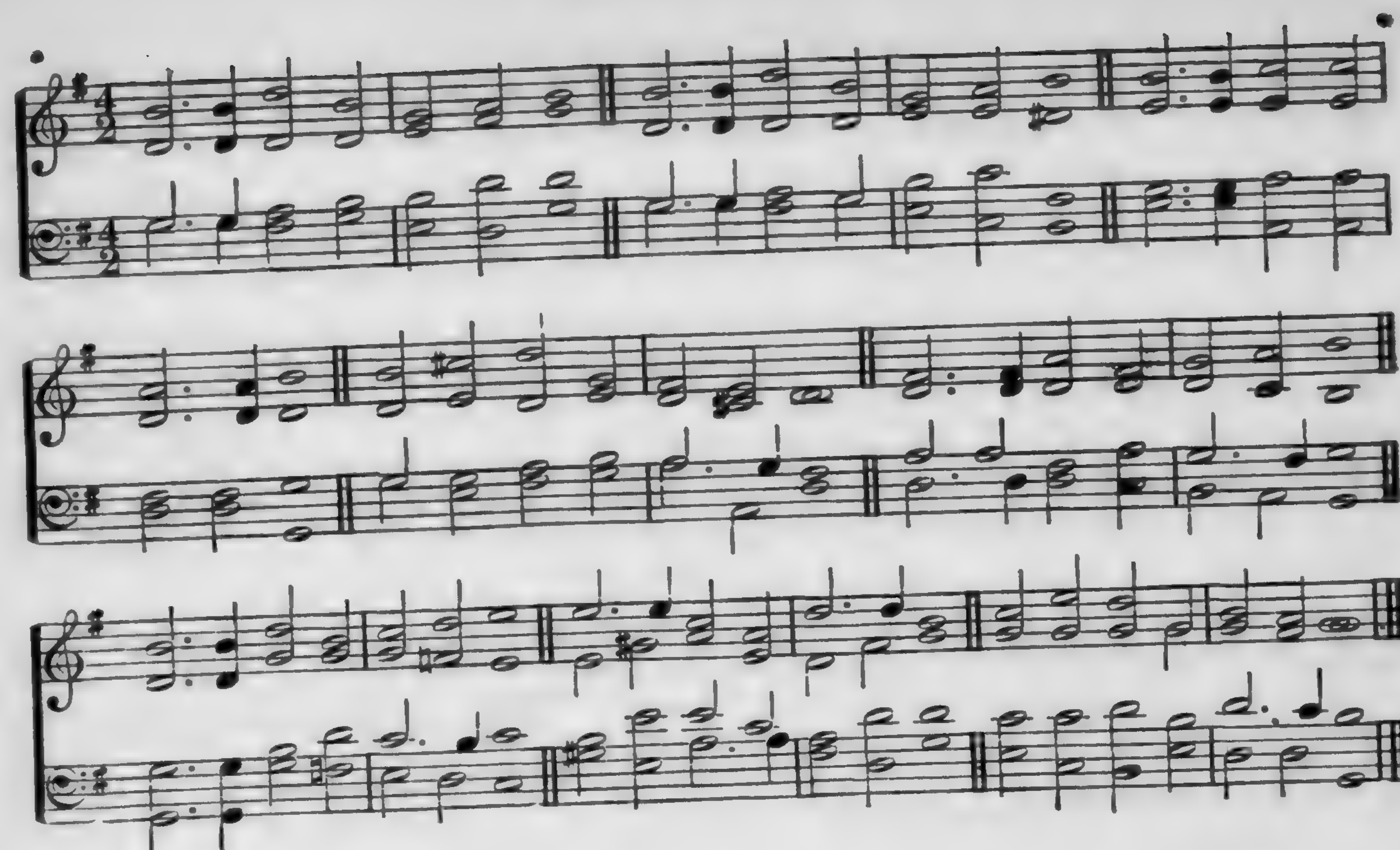
2. Σῶτερ, εἶμ' ἁμαρτωλὸς
Πλὴν ἐλπίζω ἐπὶ Σέ·
Ἔχω ἄλλον, ὁ δειλός;
Ὢ! συγχώρησον κ' ἐμέ.
Πνεῦμα Ἅγιον, Θεέ,
Ὁ παράκλητος ἡμῶν,
Ἀνακαίνισον ἐμὲ
Τὸν οἰκτρὸν ἁμαρτωλόν.

134. *Ἡ κρίσις*. (7 σ. δ.)

1. Εἰς νεφέλας οὐρανοῦ,
Μετὰ δόξης τοῦ Πατρὸς
Καὶ στρατοῦ ἀγγελικοῦ,
Καταβαίνει ὁ Χριστός.
Ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ
Κάθηται νῦν ὡς Κριτής·
Ἔρχονται δ' ἐμπρὸς Αὐτοῦ
Πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

—

2. Ποῦ ἐγὼ θέλω φανῇ
Εἰς τὴν κρίσιν Σου, Χριστέ;
Ἆρα θέλεις μοὶ εἰπεῖ
«Εὖγε, δοῦλε ἀγαθέ;»
Τώρα ἂς ἑτοιμασθῶ,
Ὥστε τότε μὲ χαρὰν
Καὶ ἀφόβως νὰ σταθῶ
Στοῦ Κριτοῦ τὴν δεξιάν.

135. *Γρηγορεῖτε*. (7σ.δ.)

1. Ἄγρυπνοι μὲ προσευχὴν
Ἕως ὅτου παραστῇ
Μεταξύ σας ὁ Ποιμήν,
Γρηγορεῖτε, ὦ πιστοί.
Ὁ ἐχθρὸς εἶν' ἰσχυρός,
Ἡ δὲ σὰρξ εἶν' ἀσθενής·
Μόνος βοηθὸς πιστὸς
Ἀγρυπνία ἐκτενής.
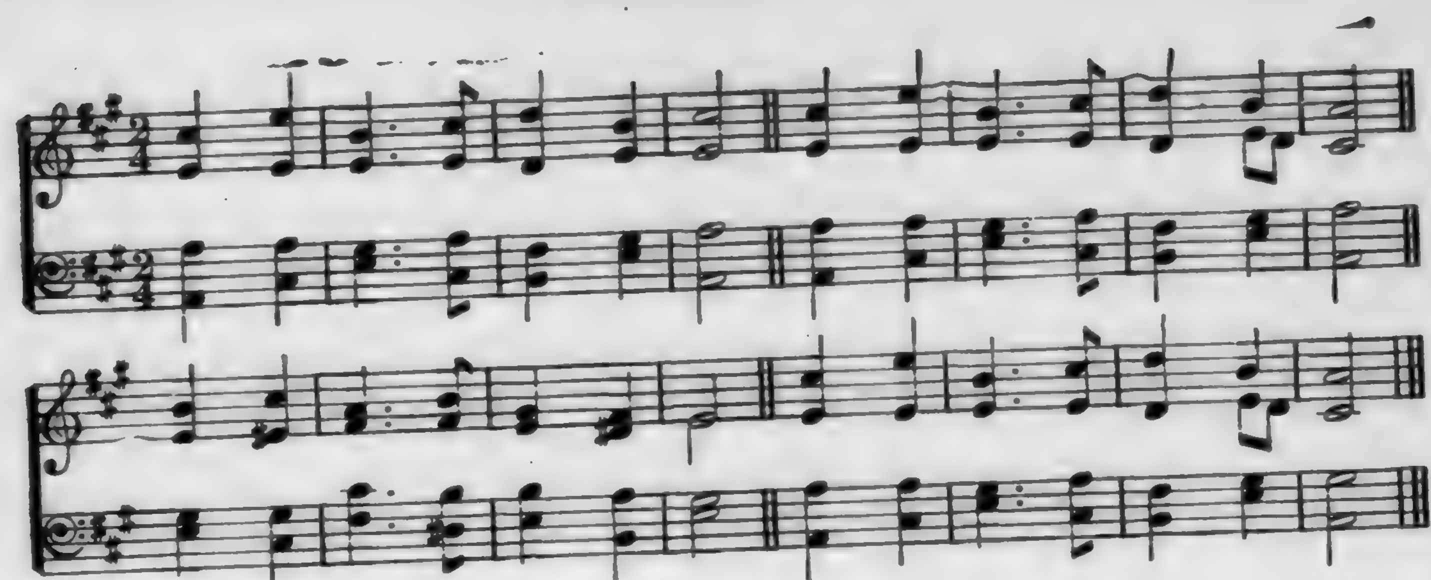
—

2. Ἀγρυπνίαν συνεχῆ
Σᾶς παρήγγειλ' ὁ Χριστός·
Γρηγορεῖτ' ἐν προσευχῇ
Ἕως ὅτου ἔλθ' Αὐτός.
Ἕκαστόν σας δισταγμὸν
Ἀπορρίψατε πιστῶς,
Καὶ εἰς πάντα πειρασμὸν
Γρηγορεῖτε διαρκῶς.

—

3. Ὁ Σωτὴρ διὰ ὑμᾶς
Ἠγωνίσθη ἀγρυπνῶν,
Καὶ νυκτερινὰς στιγμὰς
Ἐδαπάνησε πονῶν.
Ὅθεν καὶ ὑμεῖς τανῦν
Γρηγορεῖτε, ὦ πιστοί,
Μέχρις ὅτου εἰς τὴν γῆν
Ὁ Σωτήρ σας παραστῇ.

136. *Προσκαρτέρησις.* (7σ.)

1. Τέκνα τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ψάλατε νῦν καθ' ὁδόν·
Στὸν Σωτῆρά σας Χριστὸν
Ἆσμα ᾄσατε καινόν.

—

2. Βαίνομεν εἰς τὴν ὁδὸν
Τὴν στενὴν πρὸς οὐρανόν·
Οἱ πατέρες δι' αὐτῆς,
Φθάσαντες, εἶν' εὐτυχεῖς.

—

3. Χαῖρε, ποίμνιον μικρόν·
Θρόνος εἰς τὸν οὐρανὸν
Διὰ σᾶς εἶναι λαμπρός,
Καὶ αἰώνιος μισθός.

—

4. Μὴ φοβεῖσθε· σταθεροὶ
Γίνεσθε, καὶ ἱλαροί·
Τοῦ Θεοῦ σας ὁ Υἱὸς
Κράζει· «βαίνετε πιστῶς.»

—

5. Ὑπακούομεν, Θεέ,
Ἀποβλέποντες εἰς Σέ·
Ἔσο ὁδηγός μας Σύ,
Θέλομεν Σ' ἀκολουθεῖ.

137. *Δοξολογία εἰς Χριστόν.* (7σ).

1. Χαῖρε, ὄνομα σεπτόν,
Μέγας τοῦ Δαβὶδ Υἱός,
Μόνος Λυτρωτὴς ψυχῶν,
Κυριάρχης τοῦ παντός.
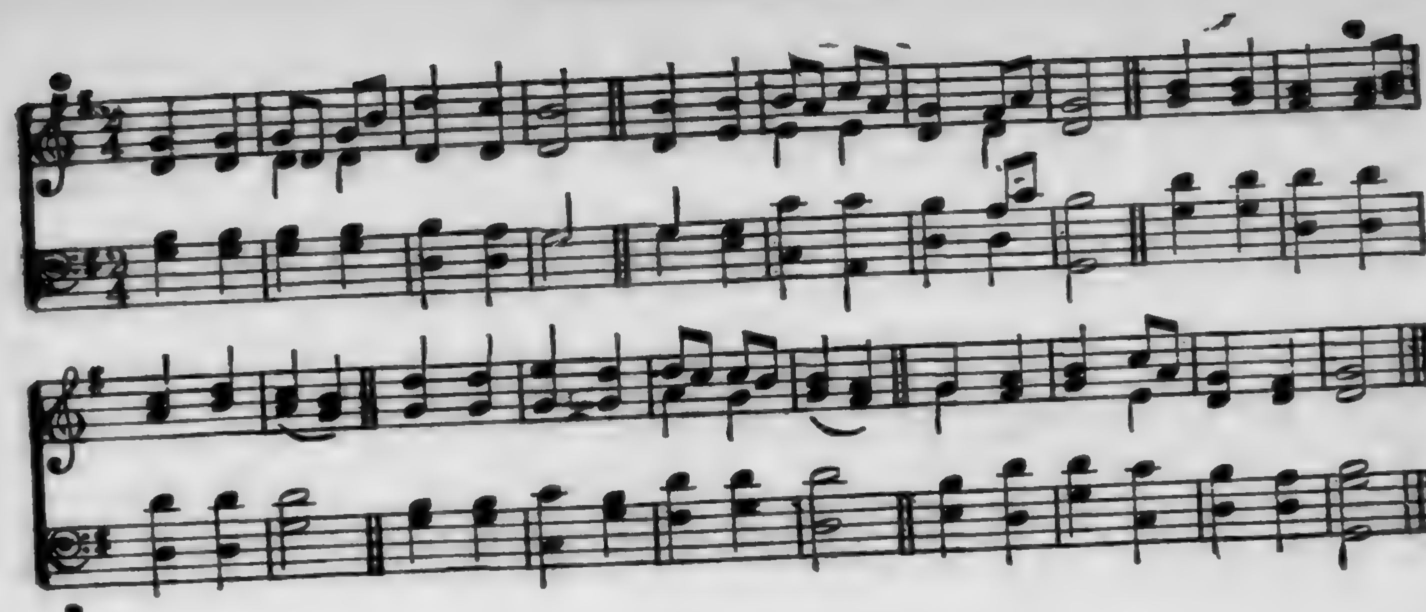
—

2. Παντοδύναμος Σωτήρ,
Τοῦ λαοῦ του ἀδελφός,
Ὁ θαυμάσιος Ἀστήρ,
Ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

—

3. Χαῖρε, Ἰησοῦ Χριστέ,
Ἡ ἐλπὶς τοῦ Ἰσραήλ·
Ῥάβδος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί,
Ἔνδοξε Ἐμμανουήλ.

—

4. Ὁ βραχίων τοῦ Θεοῦ,
Δυνατὸς καὶ κραταιός,
Ἐλεῆμον Ἰησοῦ,
Ἔσο μεθ' ἡμῶν Θεός.

138. *Προσευχή.* (7σ).

1. Ὦ ψυχή μου, σὴν εὐχὴν
Κ' ἱκεσίαν ταπεινὴν
Νῦν ἀνάπεμψον θερμῶς·
Σὲ ἀκούει ὁ Χριστός.

—

2. Βασιλεὺς εἶναι Αὐτὸς
Ἔνδοξος καὶ δυνατός·
Ὅθεν μὴ φοβοῦ ποσῶς,
Ἀλλὰ αἴτει εὐθαρσῶς.

—

3. Τὸ φορτίον τὸ βαρύ,
Τὸ τῆς ἁμαρτίας, Σύ,
Ν' ἀφαιρέσῃς ἀπ' ἐμέ,
Δέομαί σου, ὦ Θεέ.

—

4. Καὶ ἀνάπαυσιν ποθῶ,
Κι' ὁδηγίαν Σου ζητῶ
Στῆς ζωῆς μου τὴν ὁδόν,
Ἐν τῷ πλήθει τῶν δεινῶν.

—

5. Τὸ καθῆκόν μου ἐδῶ
Δείκνυε ἐν τῇ ὁδῷ.
Δός μοι πίστεως ζωὴν
Ἕως εἰς τὴν τελευτήν.

139. *Ἐπίκλησις θείας εὐλογίας.* (7σ).

1. Ἔμπροσθέν σου, ὦ Θεέ,
Παρουσιαζόμεθα·
Καὶ προσπίπτοντες εἰς Σέ,
Ταπεινῶς δεόμεθα.

—

2. Πάτερ, μὴ ἐξουθενῇς
Τὴν παράκλησιν ἡμῶν·
Ἰδού, εἶμεθ' ἀσθενεῖς·
Δεῖξον τὸν Σὸν οἰκτιρμόν.
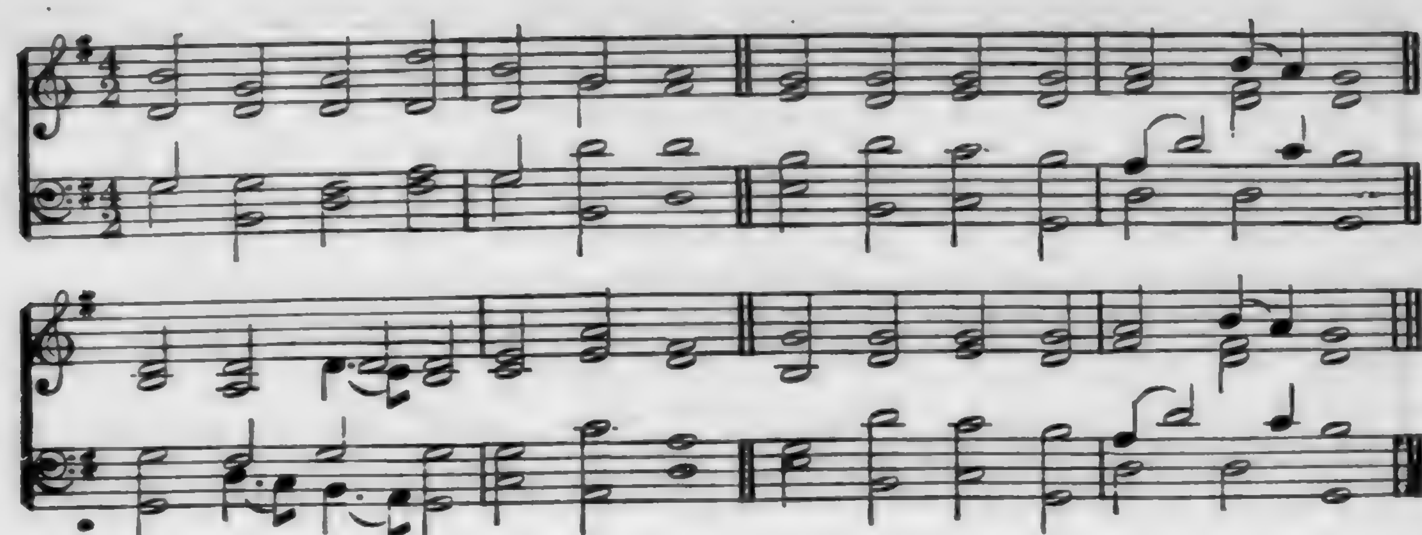
—

3. Ἀφινόμεθ' ἐντελῶς
Εἰς τὸ θέλημα τὸ Σόν.
Ὅτι εἶσαι ἀγαθὸς
Δεῖξαι τώρα Σεαυτόν.

—

4. Ὅπως Σὺ ἐπιθυμεῖς,
Κι' ἀπαιτεῖς ἀπὸ ἡμᾶς,
Σ' ἐκζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς
Κατὰ ταύτας τὰς στιγμάς.

—

5. Δὸς ἀγάπην καὶ χαρὰν
Καὶ εἰρήνην τῆς ψυχῆς,
Καὶ διάθεσιν φαιδρὰν
Σ' ἅπαντας τοὺς δυστυχεῖς.

140. *Αἶνος εἰς Θεόν.* (7 σ.ἑξ.)

1. Ὦ Τρισάγιε Θεέ,
Ἰσχυρὲ καὶ κραταιέ,
Ἐν ὑψίστοις ὁ οἰκῶν
Καὶ τὸ σύμπαν διοικῶν·
Πάτερ, τὄνομά σου νῦν
Ἂς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.

—

2. Ἂν καὶ πλανηθεὶς μακράν,
Κ' ὑποπέσας εἰς ἀράν,
Βλέπω ὅμως ὅτι Σὺ
Εἶσ' ἐμὸς Πατὴρ ἀεί.
Ὅθεν τὄνομά σου νῦν
Ἂς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.

—

3. Ἐκ Σοῦ ἔχω τὴν ζωὴν
Ἀπὸ Σοῦ καὶ τὴν πνοήν,
Σωτηρίαν δὲ ψυχῆς
Μόνος Σὺ μοὶ χορηγεῖς.
Ὅθεν τὄνομά σου νῦν
Ἂς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.

—

4. Νῦν δὲ ἀναγεννηθείς,
Υἱικὴν στοργὴν εὐθὺς
Δὸς νὰ δείξω, ἀνυμνῶν
Τὄνομά σου τὸ ἁγνόν.
Πάτερ, τὄνομά σου νῦν
Ἂς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.

141. *Ἐπίκλησις θείας εὐλογίας.* (7 σ.ἑξ.)

1. Σῶτερ, δὸς τῷ σῷ ἀγρῷ
Τὴν οὐράνιον βροχήν.
Ἄλλως πᾶν τὸ ἐν αὐτῷ
Τείνει πρὸς καταστροφήν.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σύ.
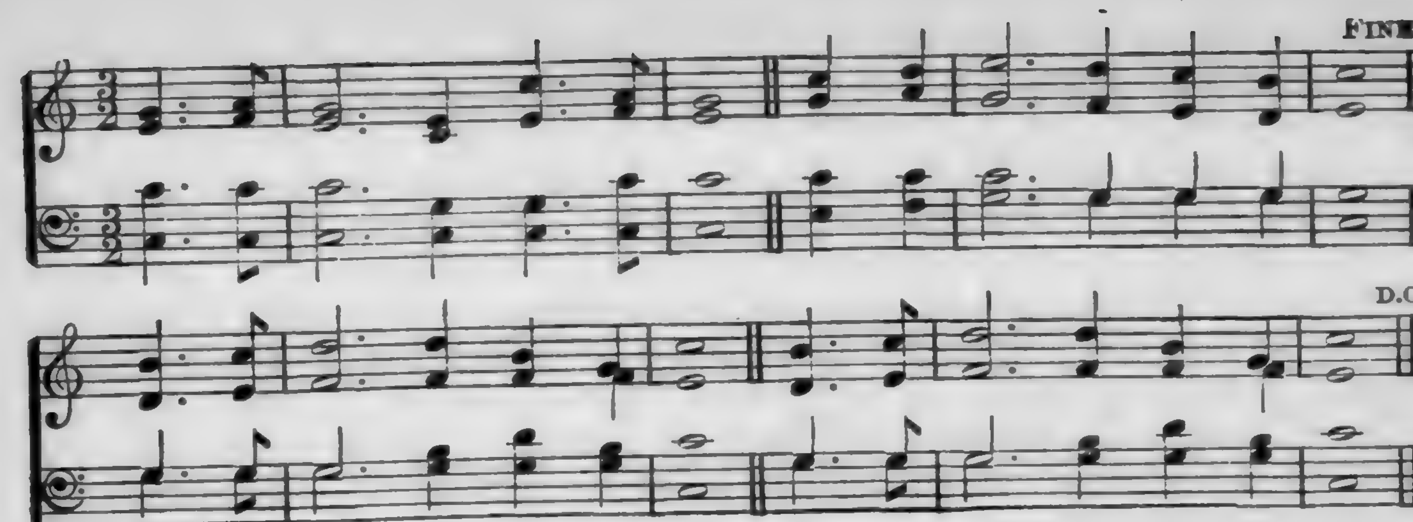
—

2. Μὴ ἀφίστασ' ἀφ' ἡμῶν·
Λάμψον ἐφ' ἡμᾶς ταχύ·
Δρόσισον τὸν σὸν ἀγρόν,
Μήπως οὗτος μαρανθῇ.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σύ.

—

3. Τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς Σὲ
Αὔξησον τῶν δούλων Σου·
Καὶ κατάστρεψον, Χριστέ,
Τὰς παγῖδας τοῦ ἐχθροῦ.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σύ.

—

4. Τὴν καρδίαν, τὴν σκληράν,
Κάμε τὴν Θεοῦ ναόν·

Ἂς ὑμνῶμεν μὲ χαρὰν
Σὲ τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σύ.

142. *Ὁ βράχος τῶν αἰώνων.* (7σ.ἑξ.)

1. Βράχε τῶν αἰώνων,—ναί,
Σὺ ἐσχίσθης δι' ἐμέ.
Νῦν ἐντός σου ἂς κρυφθῶ
Ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγώ,
Φεύγων ἀπὸ τῆς ὀργῆς,
Τρικυμίας τῆς φρικτῆς.

—

2. Ὕδωρ κ' αἷμα ἐνταυτῷ
Ῥέοντα ἐκ Σοῦ ὁρῶ·
Ῥάντισόν με νῦν μ' αὐτά,
Ἐλεῆμον Λυτρωτά·
Κάμε με Σὺ καθαρὸν
Ἀπὸ πάντα μολυσμόν.

—

3. Ἂν καὶ χύνω ἄφθονα
Μετανοίας δάκρυα,
Ἂν κι' ὁ ζῆλος μ' ἀκραιφνὴς
Κι' ὁ ἀγὼν διηνεκής,
Δέν με σώζουν πάντ' αὐτά,
Ἀλλὰ Σύ, ὦ Λυτρωτά.

—

4. Σῶτερ! ὅσον διαρκεῖ
Ἡ θνητὴ αὐτὴ ζωή,
Καὶ εἰς πάντα πειρασμόν,
Τῆς ψυχῆς φρικτὸν ἐχθρόν,
Βράχε τῶν αἰώνων, Σὺ
Ἔσο μου καταφυγή.
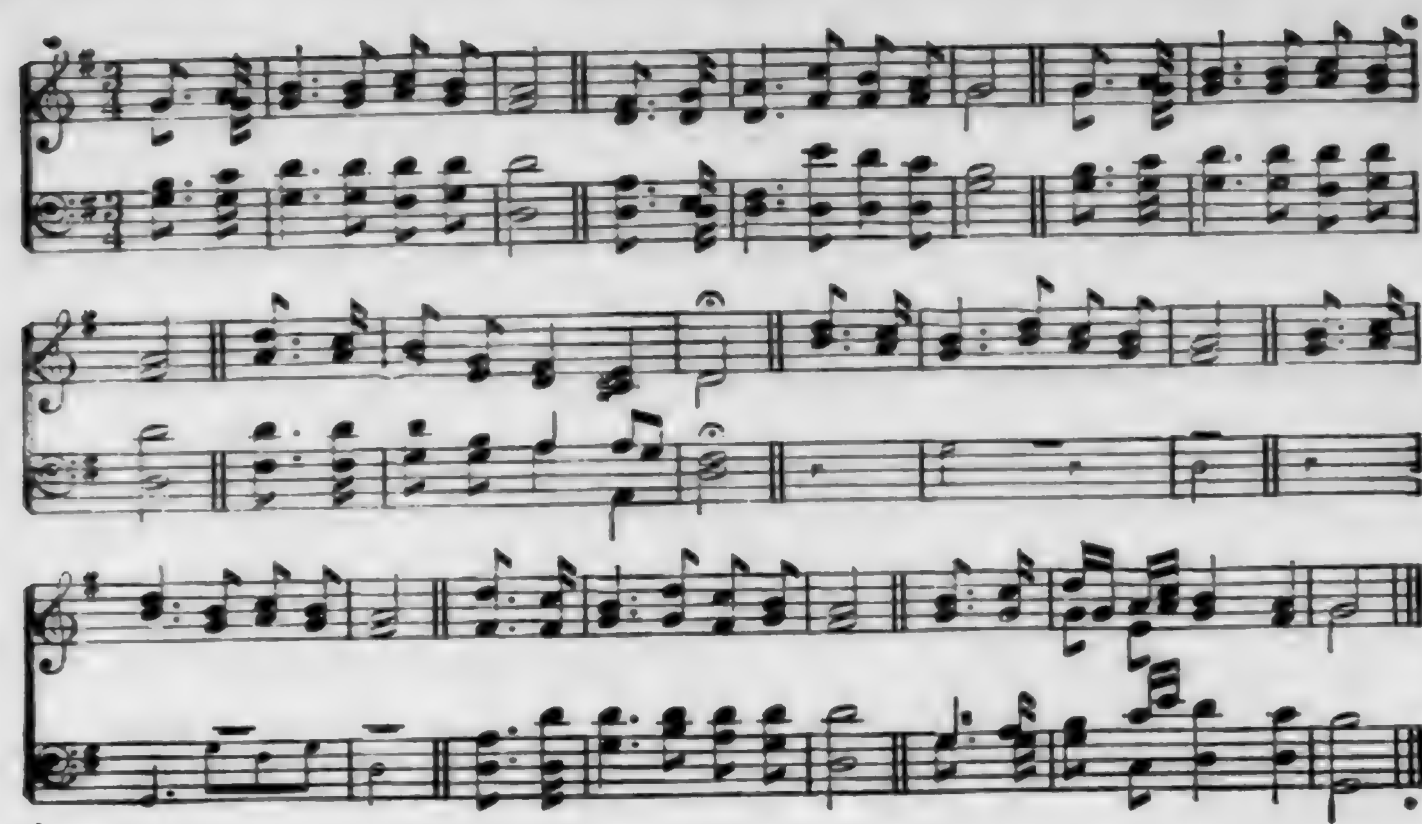
—

5. Καὶ ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς
Ὅταν μ' εὕρῃ ὁ σκληρός,
Βράχε τῶν αἰώνων, Σὺ
Ἔσο μου καταφυγή·
Καὶ ἐντός σου ἂς κρυφθῶ
Ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγώ.

143. *Πρόσκλησις Χριστοῦ.* (7σ.ἑξ)

1. Ἡ τοῦ Λυτρωτοῦ φωνὴ
Τί γλυκεῖα! τί τερπνή!
Μὲ ἀγάπην μ' ὁμιλεῖ·
Ταῦτα εἰς ἐμὲ λαλεῖ·
«Ἐσταυρώθην διὰ σέ,
«Ὦ ἁμαρτωλέ, ἐλθέ.

—

2. «Ἔγεινεν ὁ ἱλασμός·
«Τὸν ἐδέχθη ὁ Θεός·
«Δι' αὐτοῦ δὲ συγχωρεῖ
«Πᾶν σου ἔγκλημα βαρύ·

«Σπεῦσον τώρα πρὸς ἐμέ,
«Ἄσωτε υἱέ, ἐλθέ.

—

3. «Ἐν τῇ σῇ δὲ τελευτῇ
«Θέλ' ὡς φίλος σου ἔλθεῖ
«Νὰ σὲ φέρω ἀσφαλῶς
«Εἰς τὴν δόξαν, εἰς τὸ φῶς.
«Εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ ζῇς
«Αἰωνίως εὐτυχής.»

144. Ἡ Κυριακή. (7σ.δ.)

1. Πάλιν κι' ἄλλη ἑβδομὰς
Ἐτελείωσ' ἀσφαλῶς,
Καὶ Κυριακῆς ἀρχὰς
Νῦν μᾶς ἔδειξ' ὁ Θεός.
Ἡ ἡμέρα εἶν' αὐτὴ
Τοῦ Θεοῦ ἡ ἐκλεκτή.

—

2. Νῦν ἐμβαίνοντες ὁμοῦ
Μὲ καρδίαν καθαράν,
Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
Πρὸς λατρείαν ἱεράν,
Πᾶσαν μέριμναν τῆς γῆς
Ἂς ἀφήσωμεν εὐθύς.
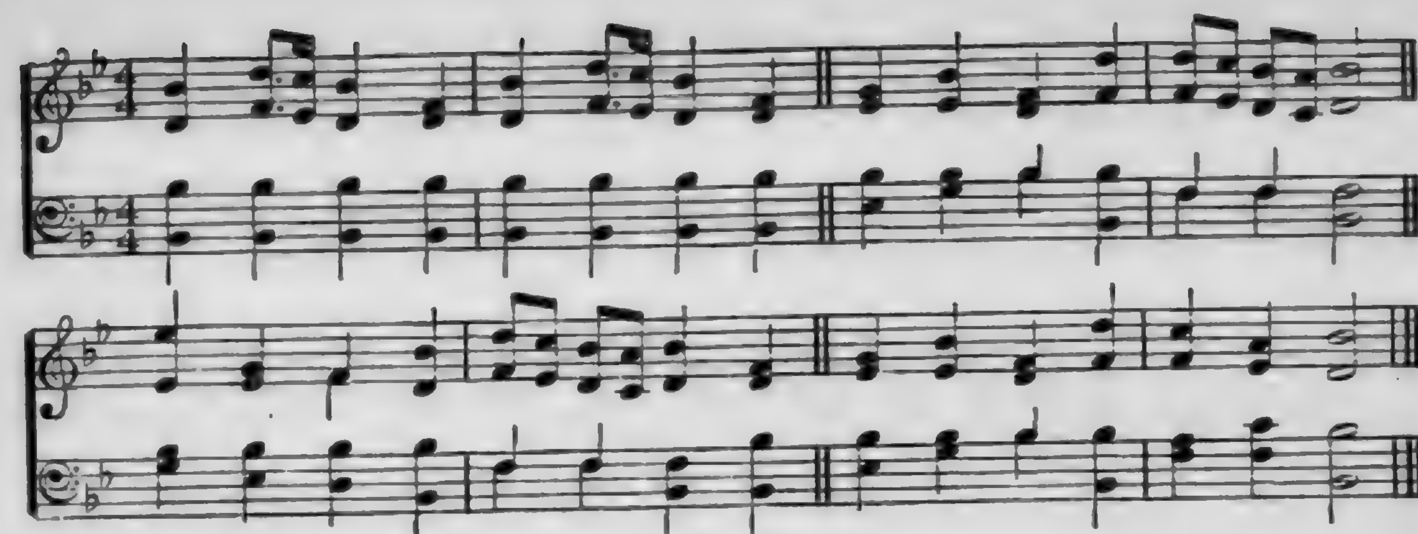
—

3. Ἐνῷ ἔλεος, Θεέ,
Δι' αὐτοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ
Περιμένομεν, ἐλθέ,
Κι' ἂς φανῇ ἡ δόξα σου.
Λῦσον πάντας τῆς ἀρᾶς,
Ἔμπλησον ἡμᾶς χαρᾶς.

—

4. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
Ἂς νικήσῃ τὴν ψυχὴν
Τοῦ σκληροῦ ἁμαρτωλοῦ,
Κι' ἂς ἐντυπωθῇ σαὐτήν,
Κι' ἂς στηρίξῃ τὸν πιστὸν
Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

—

6. Καὶ τὰ Σάββατα αὐτὰ
Οὕτω νῦν ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἂς γενοῦν καταρτικὰ
Αἰωνίου χαρμονῆς,
Ὅταν εἰς τὸν οὐρανον
Ἐπαινῶμεν τὸν Ἀμνόν.

145. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. (7σ).

1. Δόξα ! Μεθ' ἡμῶν Θεός,
Κυριάρχης τοῦ παντός !
Ὕψος πόσον θαυμαστόν !
Βάθος δυσθεώρητον !

—

2. Ἦλθ' ὁ ἄναρχος Υἱός·
Ἦλθ' ὡς ἄνθρωπος θνητός·
Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ,
Ὕμνον ψάλατε Αὐτῷ.

—

3. Μεθ' ἡμῶν, ἀλλὰ ἁγνός,
Ἄμωμος καὶ καθαρός,
Τὴν ἀρὰν τὴν καθ' ἡμῶν
Καὶ κατάκρισιν βαστῶν.

—

4. Ἔρχετ' ὡς Κριτὴς Αὐτός
Ὁ ποτὲ σφαγεὶς Ἀμνός·
Θέλομεν ἰδεῖ Αὐτὸν
Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

—

5. Ναί, ἐν δόξῃ θαυμαστῇ
Ἔμπροσθέν μας θὰ φανῇ
Ὁ Σωτὴρ τοῦ Ἰσραήλ,
Βασιλεύς, Ἐμμανουήλ.

146. Ὁ ὄντως εὐτυχής. (7σ.)

1. Μόνος ὄντως εὐτυχὴς
Εἶν' ἐκεῖνος ὁ θνητός,
Ὅστις μὲ τοὺς δυσσεβεῖς
Δὲν ἑνόνεται ποσῶς.

—

2. Ὅστις δὲν περιπατεῖ
Ἐν βουλῇ τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ καθέδραν δὲν ζητεῖ
Μεταξὺ τῶν χλευαστῶν.

—

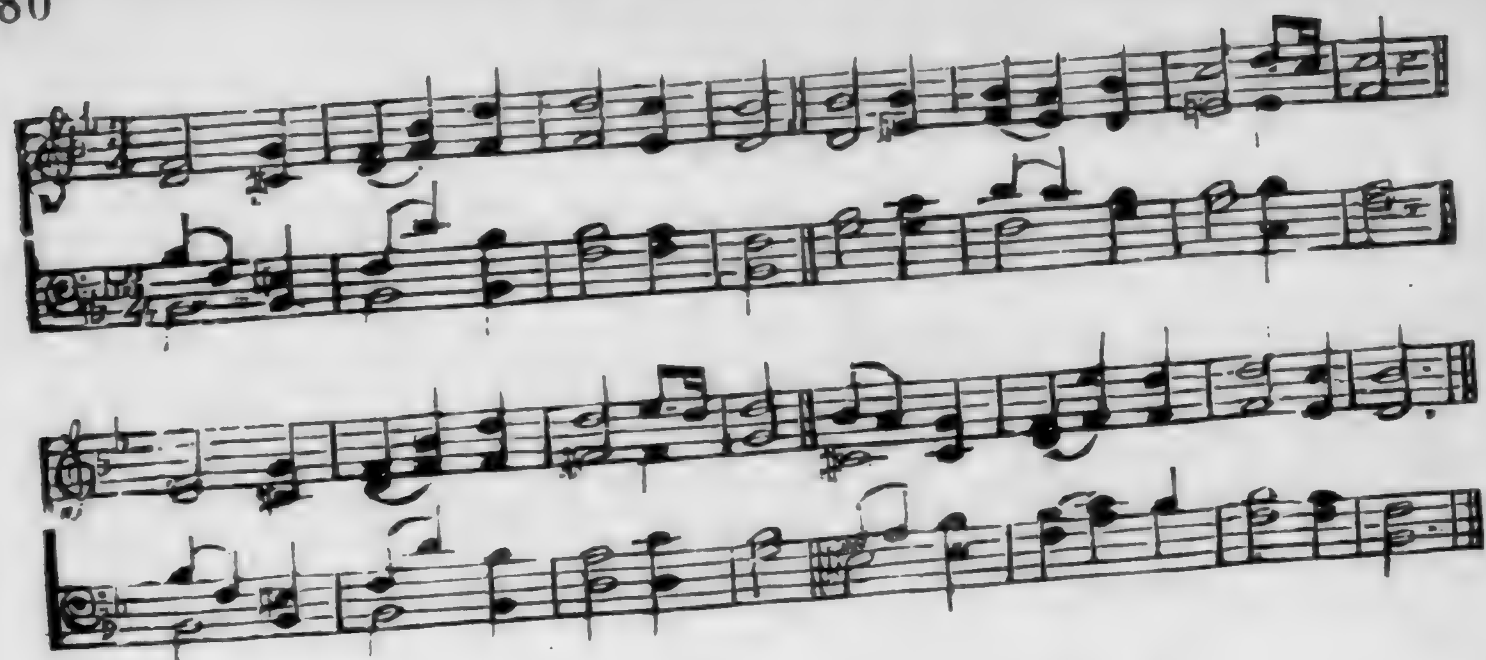
3. Οὗτος πάντα ἀγαπᾷ
Τὰ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ·
Μ' εὐφροσύνην μελετᾷ
Τοὺς χρησμοὺς τοῦ Λυτρωτοῦ.

—

4. Καὶ ὡς εὐγενὲς φυτὸν
Ἐν καιρῷ καρποφορεῖ·
Καὶ πλησίον τῶν πηγῶν
Φύει, θάλλει καὶ ἀνθεῖ.

—

5. Ὁ Θεὸς διατηρεῖ
Τῶν δικαίων τὴν ὁδόν·
Θέλει δὲ ἀφανισθῇ
Ἡ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν.

147. *Ἡ Ἱερὰ Γραφή*. (7σ).

1. Θεία Ἱερὰ Γραφή !
Μόνον σ' ἔχω ἀληθῆ
Τίμιόν μου θησαυρόν,
Εἰς τὸν κόσμον τὸν σκληρόν.

—

2. Μόνος σ' εἶσαι ὁ πιστὸς
Κι' ἀσφαλής μου ὁδηγός·
Μὲ διδάσκεις ἐνταυτῷ
Τίς καὶ πόθεν εἶμ' ἐγώ.

—

3. Ἄνευ σοῦ ἐπὶ τῆς γῆς
Κάθε βῆμα τῆς ζωῆς
Εἶναι κίνδυνος παντοῦ,
Βάραθρον ἀφανισμοῦ.

—

4. Ἂν δὲ ἀποπλανηθῶ,
Καὶ εἰς σκότος βυθισθῶ,
Σὺ μοὶ δίδεις τότε φῶς
Κ' ἐπιστρέφω ἀσφαλῶς.

—

5. Μοὶ δεικνύεις τὸν Ἀμνόν,
Τὸν Σωτῆρα μου Χριστόν,
Καὶ ὁ θάνατος ἐξῆς
Γίνετ' εἰς ἐμὲ γλυκύς.

148. *Μετάνοια*. (7σ).

1. Ἔλεος καὶ δι' ἐμὲ
Ἔχεις ἆρα, ὦ Χριστέ ;
Ὅπως ἕρπω νῦν χαμαί,
Θὰ μ' εὐσπλαγχνισθῇς ποτέ ;
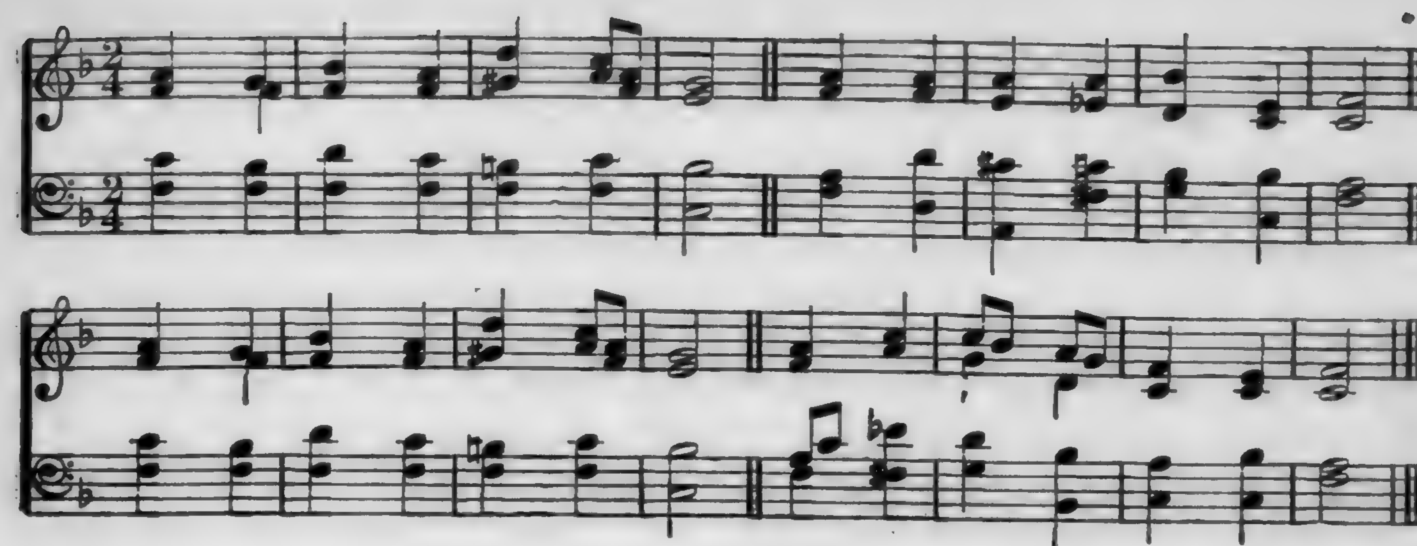
—

2. Ἀντεστάθην, ναί, πολὺ
Εἰς τὴν χάριτα τὴν Σήν·
Πειρασμοὶ ἀπατηλοὶ
Μὲ κατέβαλον στὴν γῆν.

—

3. Ἀλλὰ Σὺ μὲ βεβαιοῖς
Ὅτ' ἀεὶ διατελεῖς
Ἔνθερμος διακαής,
Ζῶσ' *ἀγάπη* ἐντελής.

—

4. Εἰς τοὺς πόδας Σου λοιπόν,
Πίπτων τοῦτο ἐκζητῶ,
Ἀπὸ ὅλως ποταπὸν
Ἅγιος νὰ καταστῶ.

149. *Ψαλμὸς ιε'*. (7σ.)

1. Τίς, ὦ Κύριε ἡμῶν,
Μετὰ Σοῦ θὰ κατοικῇ
Εἰς τὸ ὄρος τῆς Σιών ;
Τίς ; ὤ! τίς θὰ ἦν' ἐκεῖ ;

—

2. Ὁ ὀρθῶς περιπατῶν
Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς,
Ὁ τὴν χάριν Σου ζητῶν
Ὅσον ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

—

3. Ὁ δικαίως ὁμιλῶν
Περὶ φίλου του πιστοῦ,
Καὶ ὁ μὴ καταλαλῶν
Τὸν πλησίον ἑαυτοῦ.

—

4. Καὶ τὸν ὅρκον του αὐτὸς
Πώποτε δὲν ἀθετεῖ·
Οὐδὲ δῶρα δολερῶς
Δίδει ἢ ποτὲ ζητεῖ.

—

5. Ἐν χαρᾷ διηνεκεῖ,
Ὁ τοιοῦτος, ὦ Θεέ,
Μετὰ Σοῦ θὰ κατοικῇ·
Δὲν θὰ σαλευθῇ ποτέ.

150. *Ἡ κραυγὴ τῆς πίστεως*. (7σ.)

1. Τὴν ψυχήν μου, Λυτρωτά,
Κινδυνεύουσαν δεινῶς
Εὐσπλαγχνίσθητι, Κριτά,
Δέομαί σου ταπεινῶς.

—

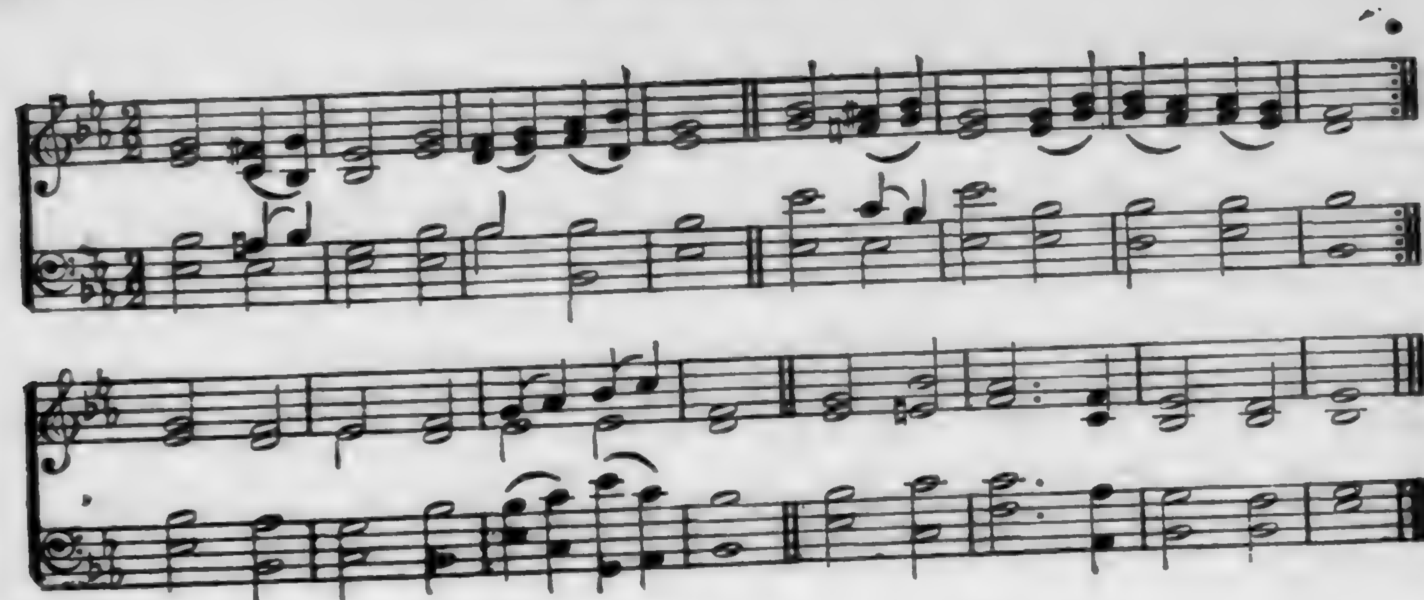
2. Πλήρης χάριτος, Χριστέ,
Καὶ ἀγάπης εἶσαι Σύ,
Ὤ! ἂς λάμψωσιν αὐταὶ
Στὴν ὁδόν μου ὡς πυρσοί.

—

3. Ὅλην μου τὴν ἐνοχὴν
Φέρω εἰς τὸν Σὸν σταυρόν,
Πᾶν τι ἄλλο στὴν ψυχὴν
Ὡς ζημίαν θεωρῶν.

—

4. Ἐπὶ Σὲ πιστεύω νῦν,
Σῶσον, σῶσον, ὦ Χριστέ,
Ἄκουσόν μου τὴν φωνὴν
Ἵνα μὴ χαθῶ ποτέ.

151. *Πρόσκλησις εἰς τὸν ἁμαρτωλόν*. (7σ).

1. Τάχυνον, ἁμαρτωλέ,
Γενοῦ ἔμφρων καὶ ἐλθέ!
Σήμερον εἶν' ὁ καιρός,
Μετανόησ' ἀληθῶς.

—

2. Τάχυνον, ἐπικαλοῦ
Ἔλεος δι' Ἰησοῦ·
Σήμερον σὲ προσκαλεῖ
Ὁ Σωτὴρ καὶ σ' ὁμιλεῖ.

—

3. Τάχυνον, νῦν ἐμπορεῖς
Σωτηρίαν νὰ εὕρῃς,
Στὴν ἡμέραν τὴν δεκτήν,
Σωτηρίας ἐποχήν.

152. *Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ*. (7σ).

1. Ἄκουσον νῦν, ὦ ψυχή,
Ἄκουσον ἐν προσοχῇ·
Ὁ Σωτὴρ σὲ προσκαλεῖ,
Κ' εὐμενῶς σοὶ ὁμιλεῖ.

—

2. «Μ' ἀγαπᾷς;» σὲ ἐρωτᾷ,
«Ἀπὸ τραύματα φρικτὰ
«Σὲ ἰάτρευσα ἐγώ,
«Κ' ἔκτοτε σὲ εὐλογῶ.

—

3. «Ἔλυσά σου τὰ δεσμά·
«Μὲ ἐνδύματα θερμὰ
«Σὲ ἐνέδυσα εὐθύς,
«Διὰ νὰ ἐνθαρρυνθῇς.

—

4. «Ἀπὸ σκότους εἰς τὸ φῶς
«Σ' ἔφερα, ὥστε σαφῶς
«Τὴν ὁδὸν νὰ θεωρῇς,
«Καὶ ἐμπρὸς νὰ προχωρῇς.»
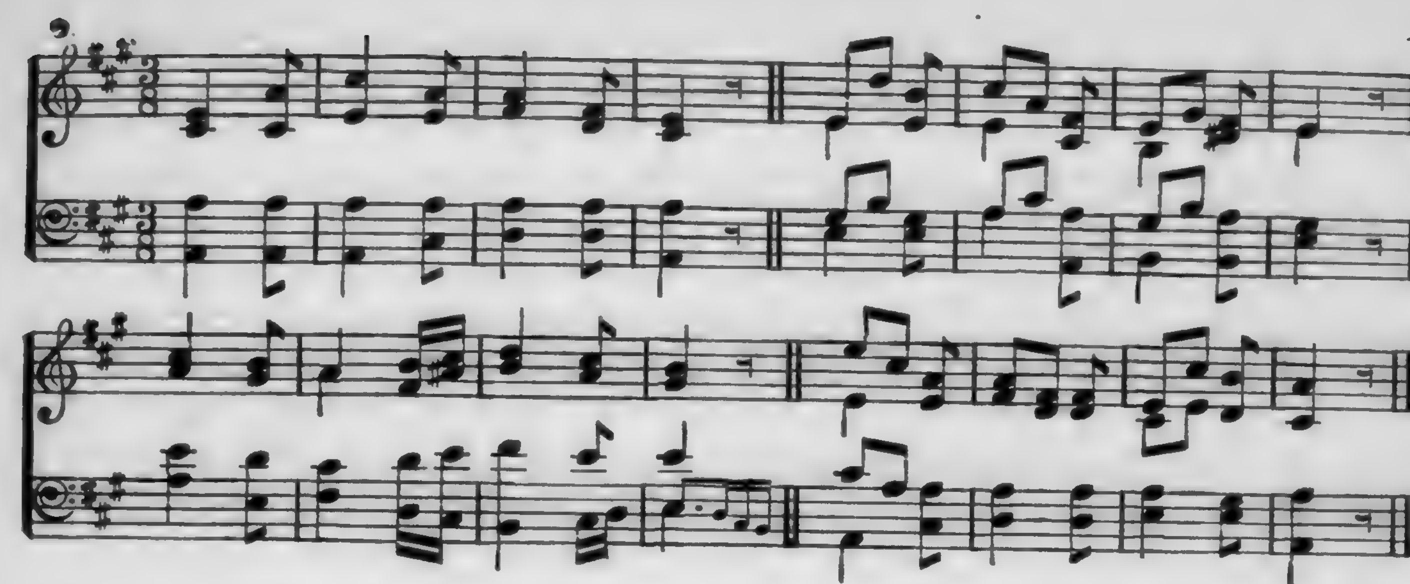
—

5. Κύριέ μου ἀγαθέ,
Ἰσχυρέ μου βοηθέ,
Μόνην λύπην ἔχ' ἐγώ,
Ὅτ' ὀλίγον Σ' ἀγαπῶ.

—

6. Πλὴν ἐν τούτοις Σ' ἀγαπῶ·
Διατί νὰ σιωπῶ;
Ὅθεν δός, ἵνα αὐτὴ
Ἡ ἀγάπη μ' αὐξηθῇ.

153. *Δέησις*. (7σ.)

1. Ἐνῷ αἴρονται πρὸς Σὲ
Τῶν ἁγίων αἱ εὐχαί,
Ὕψιστε, καὶ τῆς ἐμῆς
Νῦν εἰσάκουσον εὐχῆς.

—

2. Καὶ τοῦ νόμου Σου ἐνῷ
Ἀκροάζομαι ἐδῶ,
Ἔμπλησόν με προσοχῆς,
Καὶ ἀγάπης υἱικῆς.

—

1. Ὁ δὲ λόγος Σου πνοὴν
Ἄς μοὶ δώσῃ καὶ ζωήν·
Καὶ ἐνταῦθα καὶ παντοῦ
Ἄς στηρίζωμ' ἐπ' αὐτοῦ.

154. *Παραίνεσις πρὸς δοξολογίαν*. (7σ).

1. Νῦν ὁμοῦ ἀρχίσατε
Θέμα ἐπουράνιον,
Τοῦ Θεοῦ ὑμνήσατε
Τὄνομα τὸ ἅγιον.

—

2. Ἔλθετε δοξάσατε,
Τὸν καλὸν Σωτῆρά σας,
Κι' ὁμοφώνως ᾄσατε
Ὕμνον στὸν Πατέρα σας.

—

3. Ὅσοι ἐλυπήθητε
Καὶ πικρῶς ἐκλαύσατε,
Εὐτυχίαν δέχθητε
Καὶ τοὺς θρήνους παύσατε.

—

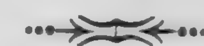
4. Ὅσοι ἐδουλώθητε
Εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας,
Ταπεινῶς νῦν δέχθητε
Τὴν ἐλευθερίαν σας.
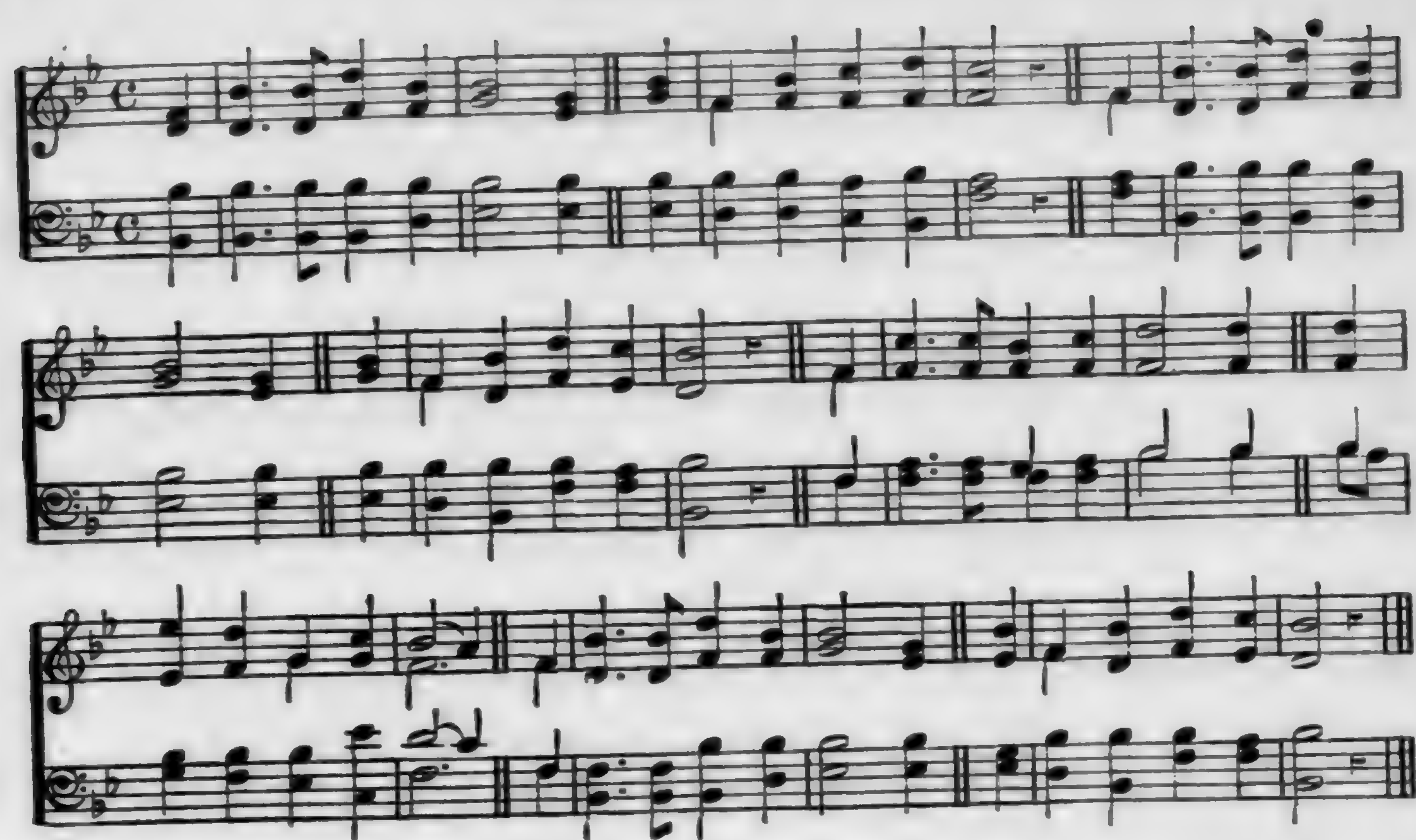
—

2. Πάντας ὑποδέχεται
Πρὸς Αὐτὸν τοὺς τρέχοντας,
Καὶ Αὐτὸς προσέρχεται
Στοὺς ἀνάγκην ἔχοντας.

—

6. Ὅθεν πάντες τρέξατε
Στὸν καλὸν Πατέρα σας,
Καὶ στεφάνους πλέξατε
Στὸν ἁγνὸν Σωτῆρά σας.

155. *Ἡ εἰς Χριστὸν πίστις.*
(7-6σ).

1. Πᾶσαν μου ἁμαρτίαν
Φέρω πρὸς τὸν Χριστόν,
Τὴν μόνην μου θυσίαν,
Τὸν ἄμωμον Ἀμνόν.
Αὐτὸς μ' ἐλευθερόνει,
Αὐτὸς μὲ συγχωρεῖ,
Καὶ δι' ἐμὲ σηκόνει
Φορτίον τὸ βαρύ.

—

2. Ψυχὴν μεμολυσμένην
Προσφέρω εἰς Αὐτόν·
Τὴν πλύνει, τὴν λευκαίνει
Μὲ αἷμα τὸ σεπτόν·
Πάσας μου τὰς ἐλλείψεις
Αὐτὸς ἀναπληροῖ,
Κ' εἰς πάσας μου τὰς θλίψεις
Ἐμὲ παρηγορεῖ.
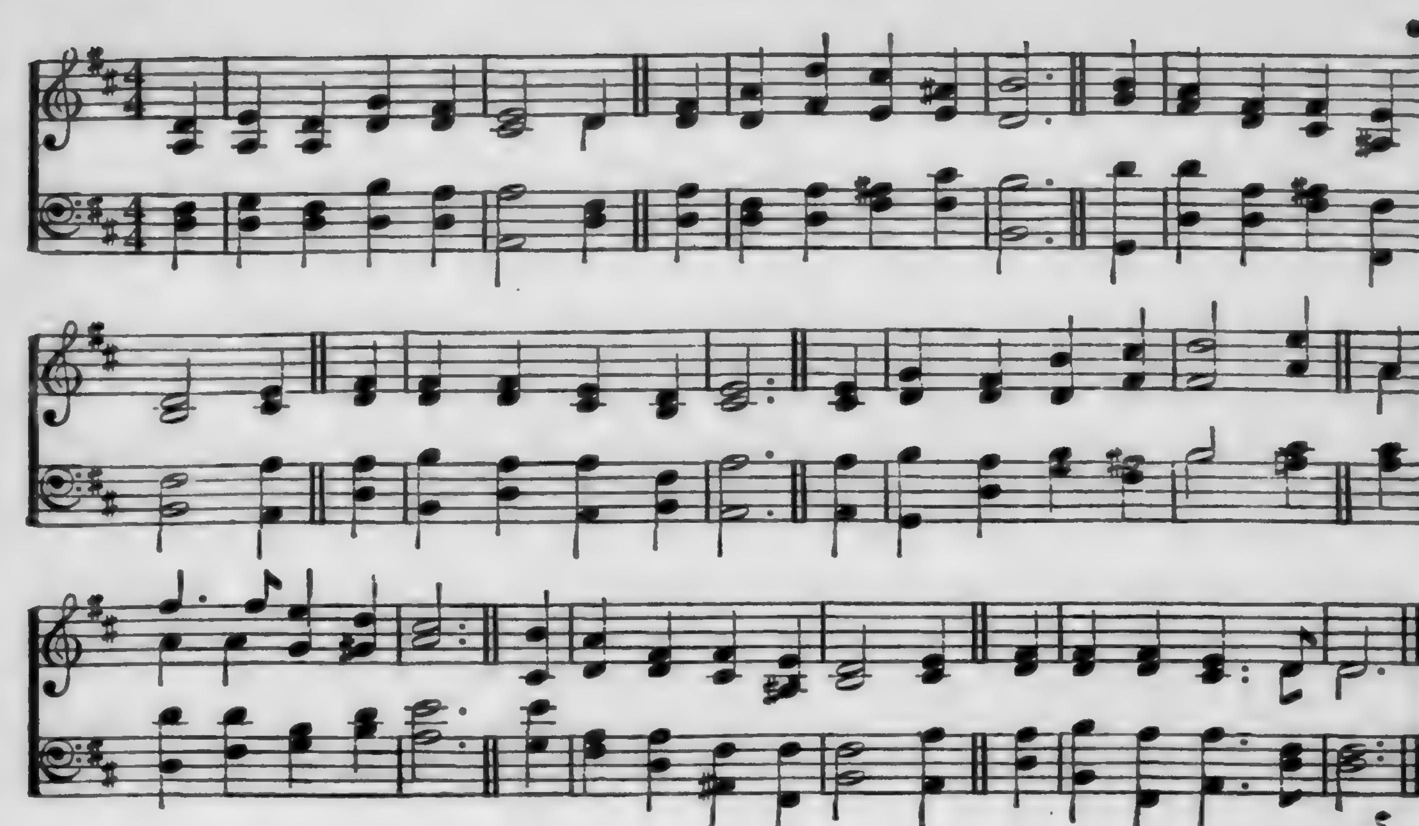
—

3. Ὦ, εἴθε νὰ πιστεύσω
Στὸν πρᾷον Ἰησοῦν·
Αὐτῷ ν' ἀφιερώσω
Ζωήν, ψυχὴν καὶ νοῦν·
Νὰ γείνω ὅμοιός του,
Γλυκὺς καὶ ταπεινός·
Νὰ ἦμαι ὀπαδός του
Πιστὸς καὶ σταθερός.

—

4. Ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι
Μὲ τὸν Χριστὸν ὁμοῦ·
Νὰ βλέπω καθὼς εἶναι
Τὴν δόξαν τοῦ Ἀμνοῦ·
Νὰ ἔχω μὲ ἀγγέλους
Οὐράνιον μονήν·
Νὰ ψάλλω μὲ ἁγίους
Τὴν νέαν των ᾠδήν.

156. *Ὁ οὐρανός.* (7-6σ).

1. Οὔτ' ἤκουσεν ὠτίον,
Οὔτ' εἶδεν ὀφθαλμὸς
Τῆς δόξης τὸ βραβεῖον,
Τὸ δῶρον τοῦ Πατρός.
Ἀλλὰ εἰς τοὺς χρησμούς του
Τὸ πνεῦμά του δηλοῖ

Εἰς ὅλους τοὺς πιστούς του
Τί μέλλει νὰ δοθῇ.

—

2. Κηρύττεις, ὦ Θεέ μας,
Ὡραῖον οὐρανόν·
Ποθοῦσιν αἱ ψυχαί μας
Νὰ φθάσουν εἰς αὐτόν.
Ὑπόσχετ' ἡ φωνή Σου
Ἁγίας ἡδονάς,
Τρυφὰς τοῦ παραδείσου
Ἀδόλους καὶ ἁγνάς.

—

3. Τοῦ φθονεροῦ τὸ ὄμμα
Δὲν θέλει τὰς ἰδεῖ·
Τοῦ ἀσελγοῦς τὸ στόμα
Δὲν θέλει τὰς γευθῇ.
Οὐδεὶς διεφθαρμένος,
Οὐδεὶς ὑποκριτὴς
Θὰ εὑρεθῇ γραμμένος
Στὴν Βίβλον τῆς ζωῆς.
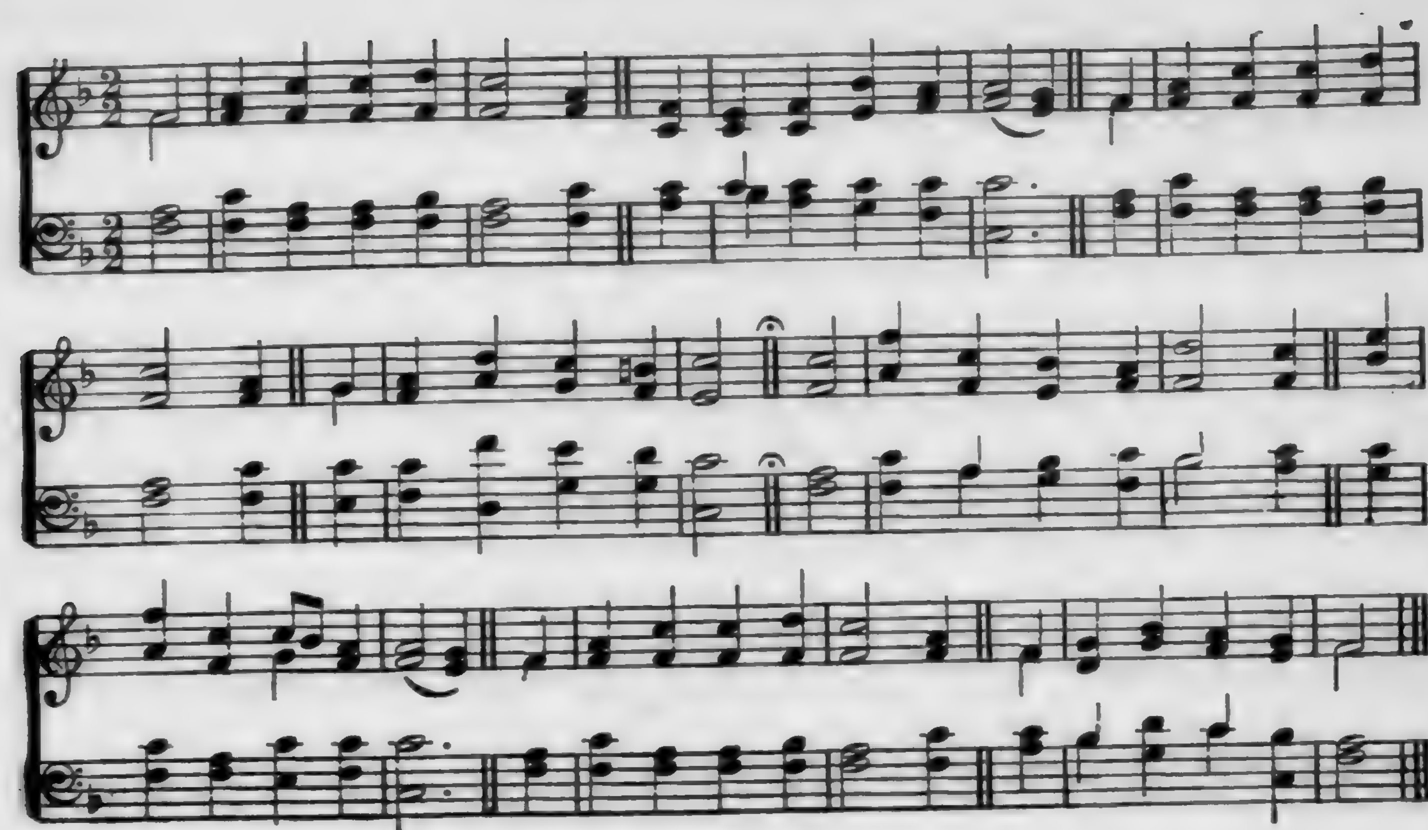
—

4. Εὐδαίμων κατοικία!
Χαρὰ πληροῖ τὸ πᾶν.
Ἡ λύπη κ' ἡ κακία
Διώκονται μακράν.
Ἐκεῖ μὲ τοὺς ἁγίους
Στὸν θρόνον μετὰ Σοῦ
Κ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
Δέξαι, Ἀμνὲ Θεοῦ.

157. *Ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ.*
(7-6σ).

1. Ἱερουσαλὴμ ὡραία,
Εὐλογητή, χρυσῆ,
Μὲ γάλα καὶ μὲ μέλι
Πλουσία, θαυμαστή!
Οὐδεὶς θνητὸς γνωρίζει
Τί ἄφατος χαρά,
Τί φῶς, ὁποία δόξα
Ἐν σοὶ μᾶς μειδιᾷ!

—

2. Σιών, αἰθούσας ἔχεις
Μὲ μουσικὴν φαιδράς,
Ἁγίων εἶναι πλήρεις
Κι' ἀγγέλων στρατιᾶς.

῾Ο Βασιλεὺς ἐν ταύταις
Διὰ παντὸς οἰκεῖ·
Φαιδρὸν τὸ φῶς, τερπνὴ δὲ
῾Η χλόη, ἡ βοσκή.

—

3. Καὶ τοῦ Δαβὶδ ὁ θρόνος
Νῦν ἵσταται ἐν σοί·
᾿Ακούεται θριάμβου
᾿Ωδὴ καὶ ἰαχή·
Οἱ σὺν Χριστῷ νικῶντες
᾿Εν μάχῃ τὸν ἐχθρόν,
᾿Αεὶ ἐνδόξως φέρουν
῾Ιματισμὸν λευκόν.

---

158. *῞Υμνος ἱεραποστολικός.*
(7-6σ).

1. ᾿Απὸ τῆς Γρηλλανδίας
Τὰ ὄρη τὰ ψυχρά,
Καὶ ἀπὸ τῆς ᾿Ινδίας
Τὰ δάση τὰ θερμά,
῾Απανταχοῦ φωνάζουν
Μὲ τρόπον λυπηρόν,
Νὰ λύσωμεν μᾶς κράζουν
Τῆς πλάνης τὸν δεσμόν.

—

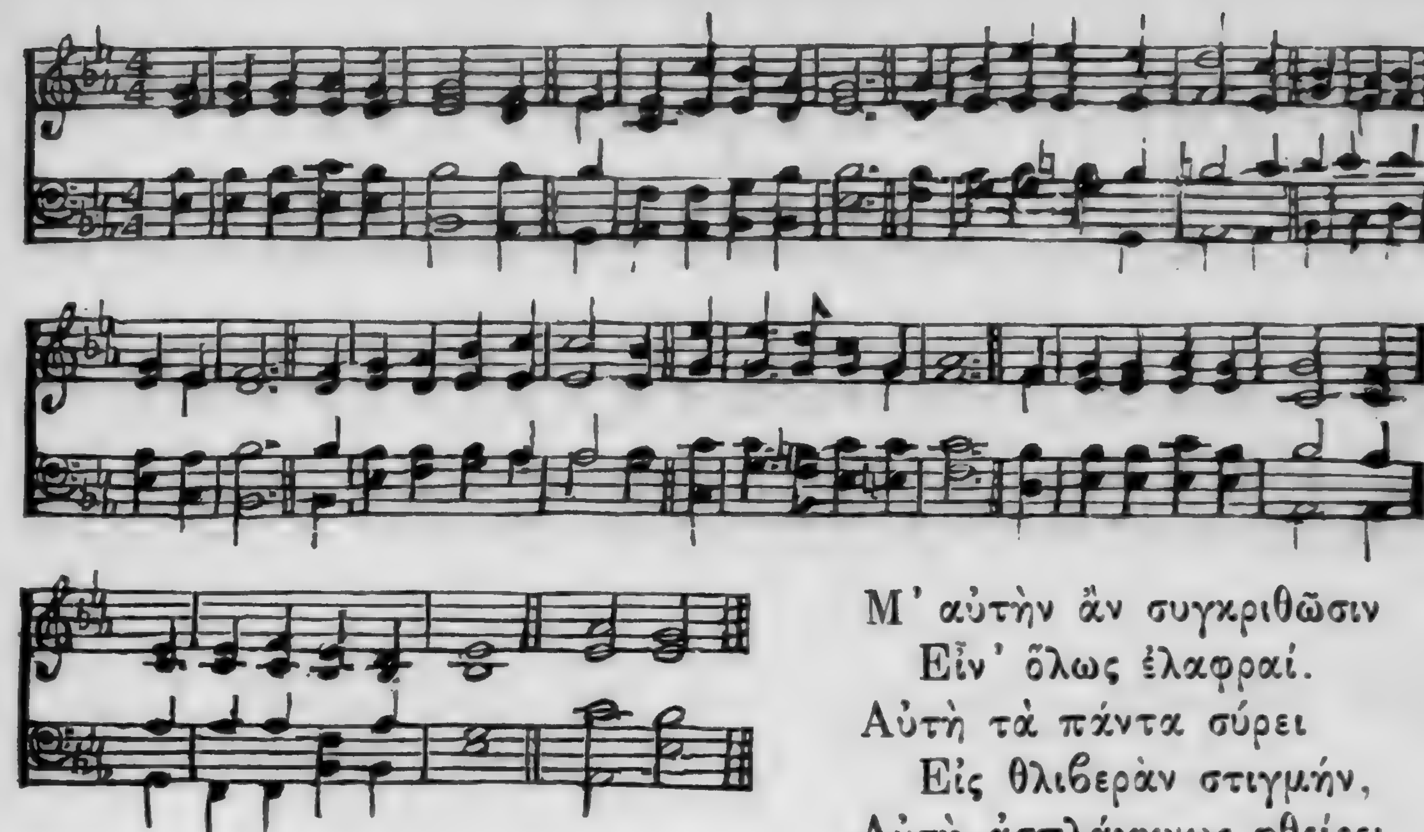
2. Νῆσος ἀρωματώδης
Εἶναι ἡ Κεϋλάν·
Πνέει ἀὴρ εὐώδης,
Τερπνὸν ἐκεῖ τὸ πᾶν·
Τὸ πᾶν ἐκεῖ μᾶς τέρπει,
᾿Αλλὰ τί ὠφελεῖ ;
῾Η ἀνθρωπότης ἕρπει
Χαμένη καὶ τυφλή.

—

3. Ματαίως δαψιλεύει
῾Ο Πλάστης τἀγαθά·
῾Ο ἄνθρωπος λατρεύει
᾿Αγάλματα γλυπτά.
Μὲ τυφλωμένον ζῆλον
Λατρεύει ὡς θεὸν
Τὴν πέτραν καὶ τὸ ξύλον,
Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν.

—

4. ῏Ω σεῖς οἱ φωτισμένοι
Μὲ φῶς τοῦ οὐρανοῦ,

Οἱ ἀναγεννημένοι
Μὲ λόγον τοῦ Χριστοῦ,
Κράξατε, «Σωτηρία»,
Κηρύξατε παντοῦ
Τὴν χάριν τοῦ Μεσσία,
᾿Αρνίου τοῦ Θεοῦ.

---

159. *῾Ο μέγας ἰατρός.*
(7-6σ).

1. ῏Ω, πόσον ἦν ἀθλία
Τότ' ἡ ψυχὴ ἐμοῦ,
Πρὶν φθάσῃ σωτηρία
᾿Εκ μέρους τοῦ Χριστοῦ !
῾Ως πρὸς τὴν ἁμαρτίαν
Εἷς μόνος ἰατρὸς
Τελείαν θεραπείαν
Νὰ δώσ' εἶν' ἱκανός.
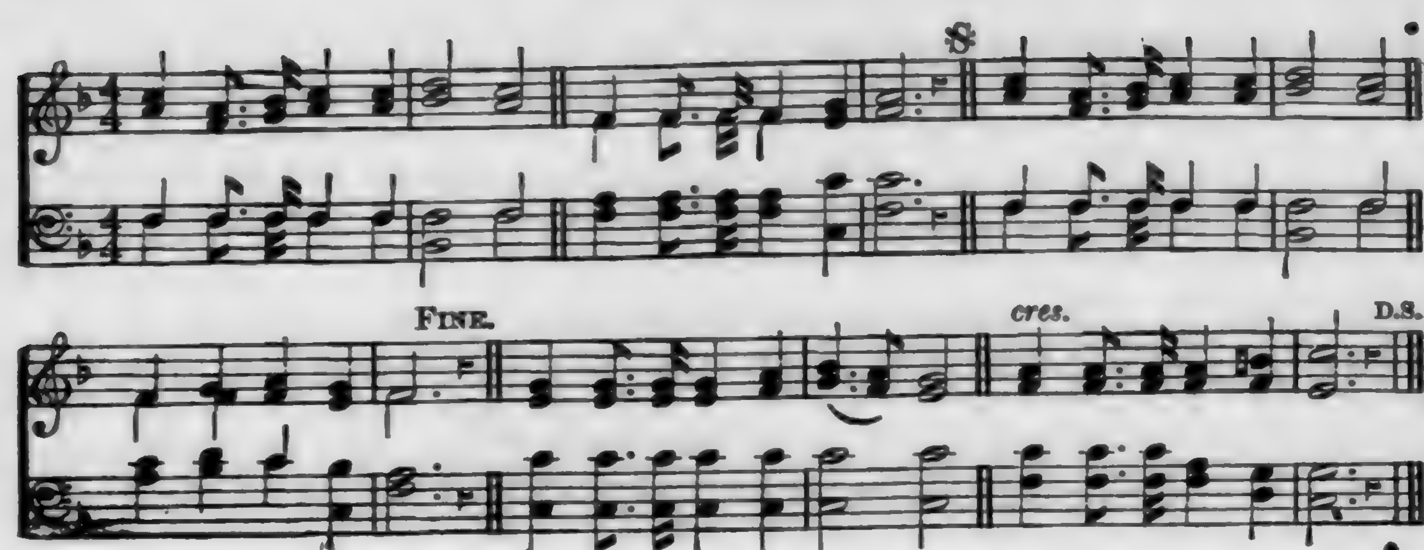
—

2. ῞Ολαι αἱ ἄλλαι νόσοι
Θανάσιμοι, σφοδραί,
Μ' αὐτὴν ἂν συγκριθῶσιν
Εἶν' ὅλως ἐλαφραί.
Αὐτὴ τὰ πάντα σύρει
Εἰς θλιβερὰν στιγμήν,
Αὐτὴ ἀσπλάγχνως φθείρει
Καὶ σῶμα καὶ ψυχήν.

—

3. Καυχώμενοι μεγάλα
Πολλοὶ μὲν ἰατροὶ
Μὲ εἶδον, κι' ἄλλοι ἄλλα
᾿Εφρόνουν καὶ αὐτοί.
«Σὺ τίποτε δὲν ἔχεις,»
Μοὶ ἔλεγον τινές,
Καὶ ἄλλοι πάλιν, «τρέχεις
Εἰς τέλος προφανές.»

—

4. Πλὴν τέλος μ' ἐπεσκέφθη
῾Ο Μέγας ᾿Ιατρός·
Τὴν αἴτησιν μ' ἐδέχθη
῾Ο ᾿Ιησοῦς Χριστός.
Μ' ἔσωσ' ἡ εὐσπλαγχνία,
Τὸ ἔλεος Αὐτοῦ·
Αὐτοῦ ἡ σωτηρία
῞Ας κηρυχθῇ παντοῦ.

160. *Ἐξαγοράζεσθε τὸν καιρόν*. (7-6-5σ).

1. Χριστιανέ, ἐργάζου
   Ὥρᾳ τῇ πρωϊνῇ,
   Ὅτε ἡ δρόσος στίλβει
   Καὶ ἡ γῆ ἀνθεῖ·
   Καὶ ἐν τῇ ζέστῃ ἐργάζου
   Μ' ἐπιμονὴν μακράν·
   Ἴδε, ἡ νὺξ ἐγγίζει,
   Παύει ἔργον πᾶν.

—

2. Ἔτι ἐν μεσημβρίᾳ
   Ἔσο ἐπιμελής·
   Ἔρχετ' ἐντὸς ὀλίγου
   Καὶ ἀνάπαυσις.
   Πᾶσαν στιγμὴν ἐργάζου
   Μ' εὔνοιαν ἱλαράν·
   Ἴδε, ἡ νὺξ ἐγγίζει,
   Παύει ἔργον πᾶν.
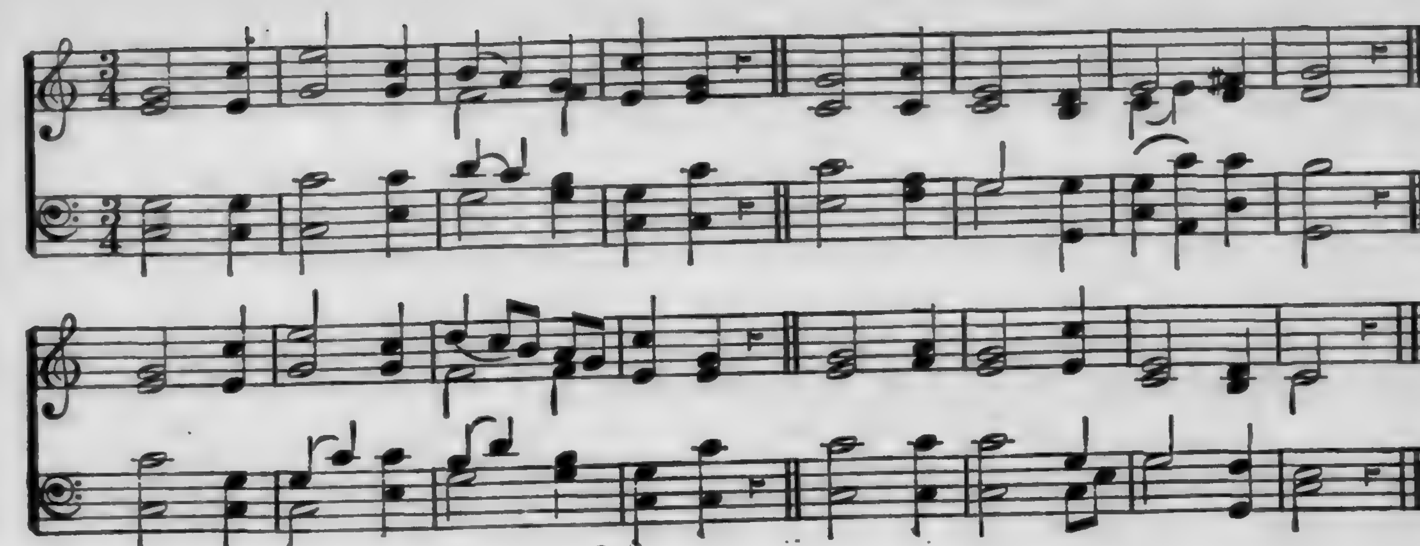
—

3. Μέχρι τῆς δείλης ἐργάζου,
   Ὅσον σὲ φέγγει φῶς·
   Πρὶν σὲ προφθάσῃ σκότος,
   Σκότος τῆς νυκτός.
   Ἔχε ἐν πᾶσ' ἀγάπην
   Ἄοκνον, ἱεράν·
   Ἴδε, ἡ νὺξ ἐγγίζει,
   Παύει ἔργον πᾶν.

161. *Δοξολογία*. (7-6σ).

1. Πρὸς δόξαν κ' εὐλογίαν
   Τοῦ κραταιοῦ Πατρὸς
   Ἂς ψάλλῃ μ' ἁρμονίαν
   Ὁ νέος μας χορός·
   Ἂς γείνῃ ἁρμονία
   Ὁ νοῦς μας κ' ἡ ψυχή,
   Καὶ ἡ φωνή μας μία,
   Ἐγκάρδιος εὐχή.

—

2. Σύ, ὅστις ἐπιτρέπεις
   Νὰ ζῶμεν ἐπὶ γῆς,
   Καὶ ἄνωθεν μᾶς βλέπεις
   Καὶ μᾶς χειραγωγεῖς,
   Σύ, Πλάστα, νὰ χαρίσῃς
   Καὶ εἰς ἡμᾶς ἰσχύν,
   Μὲ ἄσπιλον ἐπίσης
   Νὰ ζήσωμεν ψυχήν.

162. *Ἡ βραχύτης τῆς ζωῆς*. (8-7σ).

1. Ὡς ταχύπτερος ὁ χρόνος!
   Πῶς ἀφίπτατ' ἡ πνοή!
   Ὡς ἡμέρα τοῦ χειμῶνος
   Τρέχει, φεύγει ἡ ζωή.

—

2. Ὡς μικρὰ ὁδοιπορία,
   Ὡς κατάλυμα νυκτός·
   Ὅλη μας ἡ ἡλικία
   Πρὸς τὸν θάνατον ὁδός.

—

3. Παρακμάζει ἡ νεότης
   Καὶ πᾶν καύχημα θνητῶν·
   Σπεύδει καὶ ἡ ὡραιότης
   Πρὸς τὸν τάφον τὸν ψυχρόν.

—

4. Ὅμως ἂν παρέλθ' ὁ χρόνος,
   Ἂν ἀφανισθῇ ἡ γῆ,
   Εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
   Θέλουν ζήσει οἱ πιστοί.

—

5. Ἐπειδὴ ἀθανασίαν
   Ἔχουν ὅλ' οἱ εὐσεβεῖς,
   Ὡραιότητα, ὑγείαν,
   Καὶ χαρὰν ἐν οὐρανοῖς.

163. *Ὁ Χριστὸς κρούων*. (8-7σ.)

1. Ξένος τις τὴν θύραν κρούει,
   Ἔκρουσεν ἐπὶ μακρόν·
   Κρούει καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει
   Ὤ, τί πρᾶγμα λυπηρόν!

—

2. Ἱκετευτικῶς προσμένει
   Εἰς τὴν θύραν τὴν κλειστήν,
   Καὶ τὴν ὥραν περιμένει
   Νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
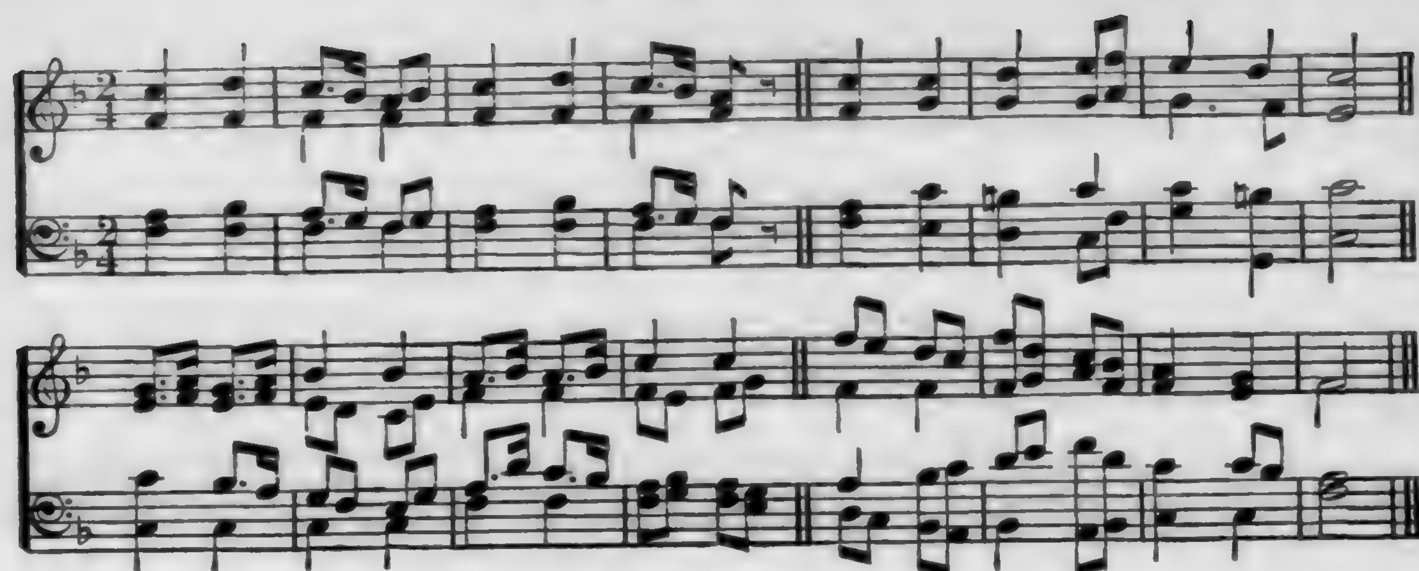
—

3. Ἴδε ποία χάρις θάλλει
   Εἰς τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ!
   Ἀγαθότης περιβάλλει
   Ἅπασαν τὴν ὄψιν του.

—

4. Δύνασ' ἔτι ν' ἀμφιβάλλῃς,
   Καὶ νὰ ἦσαι χλιαρός;
   Κεφαλὴν νὰ μὴ προβάλῃς
   Καὶ ν' ἀνοίξῃς ἱλαρῶς;

—

5. Ἄνοιξον, σκληρέ, τὴν θύραν·
   Ἄνοιξον αὐτὴν εὐθύς,
   Πρὶν πικρὰν σὺ λάβῃς πεῖραν,
   Καὶ ἀργὰ σωφρονισθῇς.

164. *Ὁ καλὸς Ποιμήν*. (8-7σ).

1. Ὁ Θεός μου μὲ ποιμαίνει,
Τὰς ἀνάγκας μου πληροῖ,
Καὶ τὸ πνεῦμά μου χορταίνει,
Μὲ φυλάττει, μὲ φρουρεῖ.

—

2. Ὁ καλὸς Ποιμὴν μὲ τρέφει
Πάντα μὲ βοσκὴν τερπνήν,
Καὶ μὲ χάριν ἐπιστέφει
Τὴν θλιμμένην μου ψυχήν.

—

3. Ὁ Ποιμὴν θέλει μὲ κρύψει
Ἀπὸ κίνδυνον ἐχθρῶν,
Καὶ ποτὲ δὲν θέλει λείψει
Νὰ μοὶ κάμνῃ ἀγαθόν.

—

4. Ἐν καιρῷ τῆς εὐτυχίας
Χαίρω μόνον εἰς Αὐτόν·
Ἐν καιρῷ στενοχωρίας
Εἶναι πάντοτε παρών.

—

5. Μὲ τὴν Βίβλον ὡς λαμπάδα
Θέλω τὸν ἀκολουθεῖ
Εἰς θανάτου τὴν κοιλάδα,
Καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ.

165. *Πεποίθησις εἰς τὴν θείαν ὁδηγίαν* (8-7σ).

1. Πάτερ μου ἐνῷ πλανῶμαι
Ἐντὸς κόσμου πονηροῦ,
Ἐγκαρδίως συνιστῶμαι
Εἰς τὴν ὁδηγίαν Σοῦ.
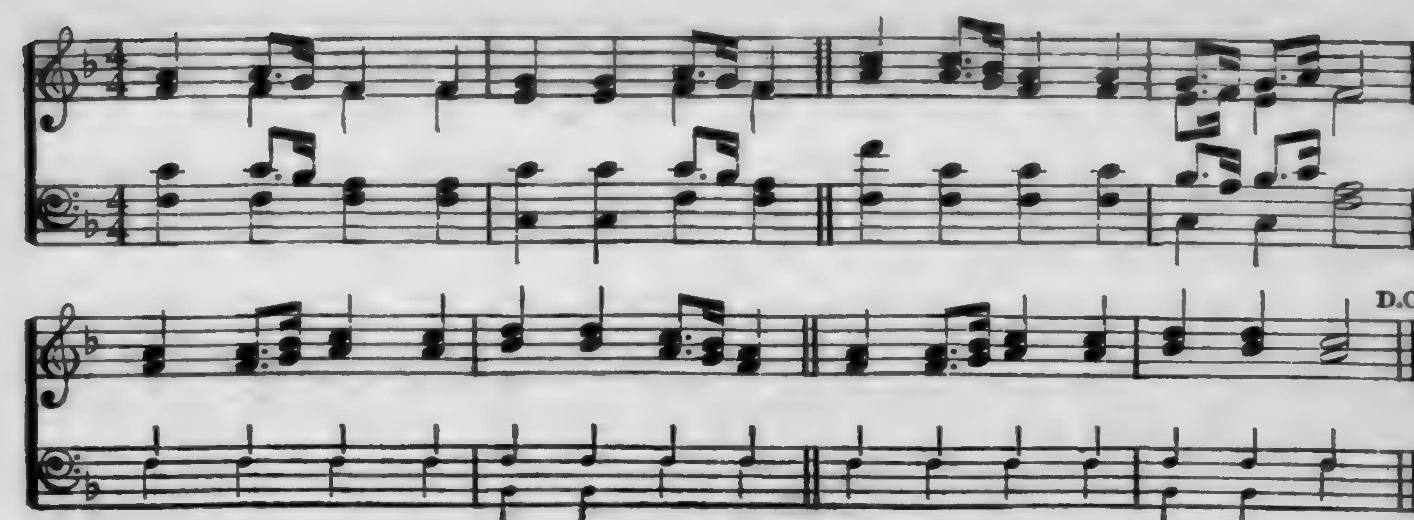
—

2. Ἀγαθὸς εἶσ' ὅταν δίδῃς
Εὐλογίας, ὦ Θεέ.
Ἀγαθὸς καὶ ὅταν θλίβῃς
Τὸν ἁμαρτωλὸν ἐμέ.

—

3. Ἀγαθότης καὶ σοφία
Μοῦ ἐκλέγουν τὴν ὁδόν·
Ἄπειρος μακροθυμία
Ἀποστρέφει πᾶν κακόν.

—

4. Εἰς κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος
Προπορεύομαι φαιδρός·
Καὶ ποτὲ δὲν εἶμαι μόνος,
Μετ' ἐμοῦ εἶν' ὁ Θεός.

166. *Ἀπόλυσις*. (8-7-4σ).

1. Κύριε, Σὺ μὲ εἰρήνην
Νῦν ἀπόλυσον ἡμᾶς,
Καὶ πνευματικὴν γαλήνην
Δώρησον εἰς τὰς ψυχὰς
Τῶν παρόντων,
Κ' ἔμπλησον ἡμᾶς χαρᾶς.

—

2. Μὲ εἰλικρινῆ καρδίαν
Σὲ δοξάζομεν ἡμεῖς
Διὰ τὴν διδασκαλίαν
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς,
Ὁδηγοῦσαν
Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

—

3. Ἡ Σὴ θεία παρουσία
Ἂς μᾶς γείνῃ βοηθός,
Καὶ ἡ χάρις ἡ ἁγία
Βίου νέου ὁδηγός,
Καὶ τὸ Πνεῦμα
Σύντροφος παντοτεινός.

—

4. Νῦν ἐδῶ εὐλόγησόν μας,
Κ' εἰς τὸν οἶκον πάλιν Σύ,
Εὐμενῶς συνόδευσόν μας,
Ὥστε ἕκαστος ἐκεῖ
Σωτηρίας
Εὐφροσύνην νὰ εὑρῇ.

167. *Προσευχὴ δι' ὁδηγίαν*. (8-7-4σ).
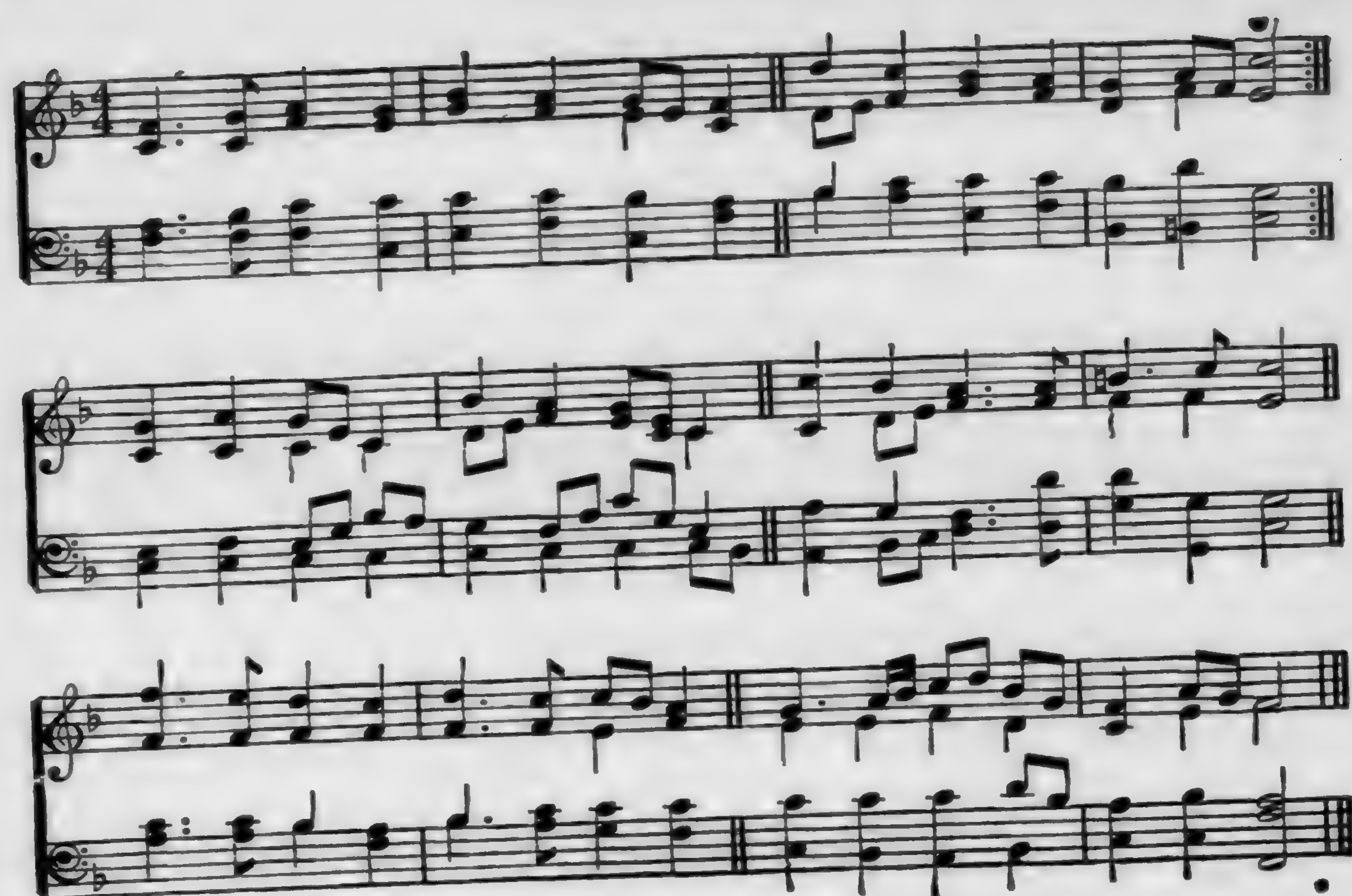
1. Κύριε, ὁδήγησόν με,
Παρεπίδημον ἐδῶ·
Σύ, Θεέ μου, φύλαξόν με,
Ὥστε νὰ μὴ πλανηθῶ·
Ἄρτε Θεῖε,
Θρέψον με νὰ μὴ χαθῶ.

—

2. Νῦν τῶν ζωντανῶν ὑδάτων
Ἄνοιξόν μοι τὴν πηγήν,
Ἧς ἡ γεῦσις τῶν ναμάτων
Θεραπεύει τὴν ψυχήν.
Ἔσο, Σῶτερ,
Λυτρωτής μου καὶ Ποιμήν.

—

3. Εἰς τὰς ὄχθας ὅταν φθάσω
Τοῦ φρικώδους ποταμοῦ,
Τότε ἂς μὴ δειλιάσω,
Βλέπων πύλας οὐρανοῦ·
Ἀλλ' ἂς ψάλω,
Δόξα σοι, ὦ Ἰησοῦ.

168. *Ἡ Εὐαγγελικὴ πρόσκλησις.* (8-7-4σ).

1. Ὦ βροτοί, ἀκροασθῆτε!
Τοῦ ἐλέους ἡ φωνὴ
(Δύνασθε νὰ ἀμελῆτε;)
Οὐρανόθεν σᾶς καλεῖ·
Μὲ ἀγάπην
Πᾶσα λέξις πλημμυρεῖ.

—

2. Εἰς ἀνθρώπους ἀποστάτας
Ἐκ τοῦ θρόνου του λαλῶν,
Μακροθύμως τί κηρύττει
Ὁ Μονάρχης τῆς Σιών;
Κατὰ χάριν
Ἐντελῆ ἐξιλασμόν.
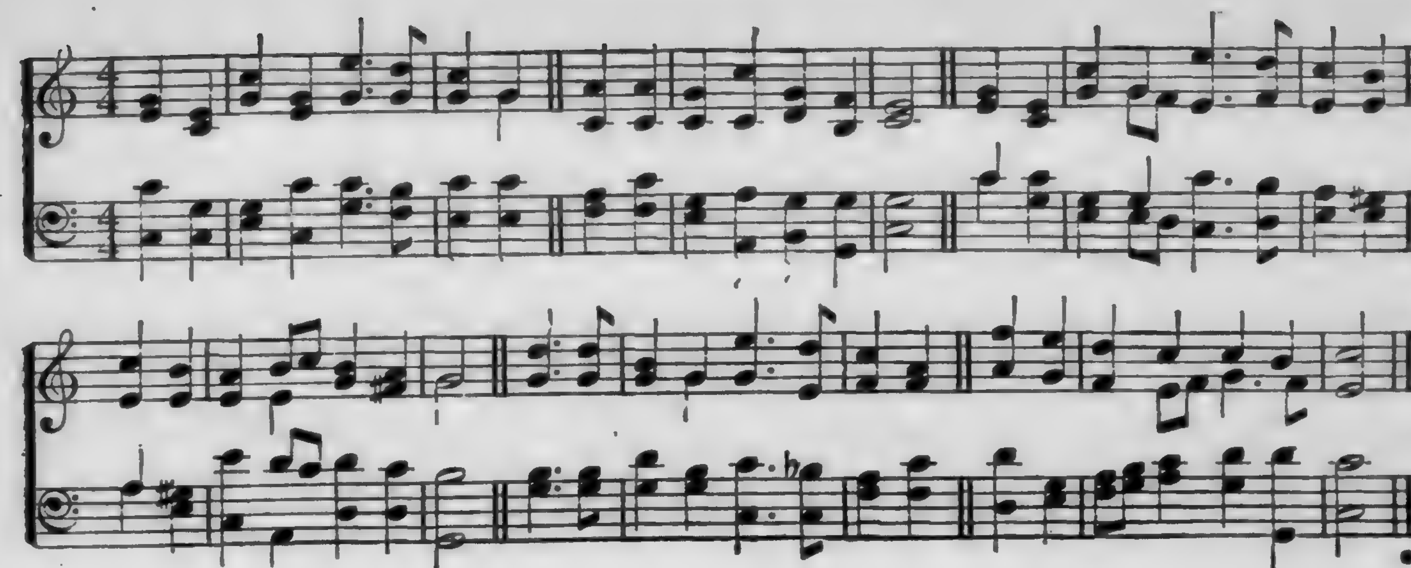
—

3. Νῦν, ὦ σεῖς, τοῦ θείου λόγου
Ἀμελεῖς ἀκροαταί!
Ἐνῷ ἔχετ' εὐκαιρίαν
Εἰς αὐτὸν προσέξατε·
Σωτηρίαν
Τῶν ψυχῶν σας εὕρετε.

169. *Ὕμνος γαμήλιος.* (8-7-4σ).

1. Ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας,
Σύ, ὦ Σῶτερ προσκληθείς,
Διὰ χάριτός Σου θείας,
Πρῶτον θαῦμα ἐκτελεῖς.
Ποία χάρις!
Καὶ τὸν γάμον εὐλογεῖς.

—

2. Ὦ! ἐλθὲ νὰ εὐλογήσῃς
Νεονύμφους τοὺς εἰς Σὲ
Πεποιθότας· νὰ χαρίσῃς
Θείαν χάριν, Ἀγαθέ·
Δι' αὐτῆς δὲ
Ἕνωσον αὐτοὺς Χριστέ.

170. *Πρόσκλησις.* (8-7-4σ).

1. Δεῦτε ὅλ' οἱ κοπιῶντες,
Κ' ὑπὸ βάρος φοβερὸν
Τὸ τῆς ἁμαρτίας ὄντες,
Ἔλθετε εἰς τὸν Ἀμνόν.
Ἰδοὺ κράζει·
Ὅλοι τρέξατ' εἰς Αὐτόν.

—

2. Εἰς μετάνοιαν δικαίους
Ὄχι, ἀλλ' ἁμαρτωλούς·
Κενοδόξους φαρισαίους
Ὄχι, ἀλλὰ ταπεινοὺς
Νὰ καλέσω
Ἦλθον, λέγ' ὁ Ἰησοῦς.

—

3. Τρέξατε, λοιπόν. ὡς εἶσθε
Ἔμπροσθεν εἰς τὸν σταυρόν,
Καὶ ἐκεῖ ἐπικαλεῖσθε
Τὸν Σωτῆρά σας Χριστόν,
Καὶ ἀφεύκτως
Θέλετ' εὕρει ἱλασμόν.

—

4. Καὶ τὸ βάρος ἐκ τῶν ὤμων
Θέλει σᾶς ἀφαιρεθῇ,
Καὶ οἱ πόδες σας εἰς δρόμον
Ἀσφαλῆ ὁδηγηθῇ,
Καὶ εἰρήνη
Πνεύματος θὰ σᾶς δοθῇ.

171. *Ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ.* (8-7-4σ).

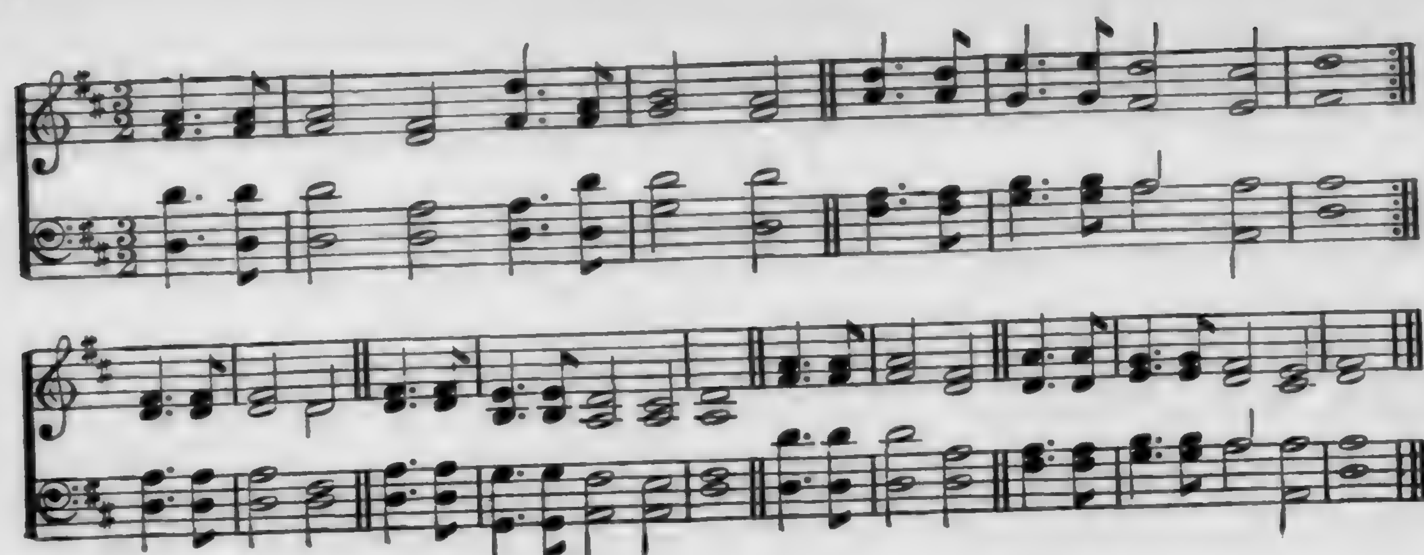
1. Εὐσεβεῖς, παρατηρεῖτε
Ἤδη φαίνετ' ἡ ἠώς.
Πανταχοῦ ἐνθαρρυνθῆτε
Ἐνεργεῖ νῦν ὁ Θεός,
Λόγον λέγων
Κάμνει ἐκ τοῦ σκότους φῶς!

—

2. Ἂν ἐπέλθουν οἱ ἐχθροί σας
Ὡς κατακλυσμὸς σφοδρὸς
Ὡς καπνὸν ὁ Λυτρωτής σας
Τοὺς σκορπίζει εὐχερῶς.
Πᾶσα γλῶσσα
Θὰ ὑμνῇ Αὐτὸν φαιδρῶς.

—

3. Πνεῦμα ἄναρχον καὶ θεῖον,
Δεῖξον τὴν ἰσχύν σου νῦν·
Διὰ κηρυγμάτων θείων
Πᾶσαν πλήρωσον τὴν γῆν.
Ψεύδη, πλάναι....
Ἂς ἀφανισθοῦν. Ἀμήν.

172. *Ἡ δόξα τῆς Σιών.* (8-7-4σ).

1. Ἐπὶ κορυφῆς ὀρέων
Στέκει κήρυξ ἀγαθῶν,
Καὶ φαιδρῶς προσαγορεύων
Ἐμψυχόνει τὴν Σιών.
«Ὁ Θεός σου
Νῦν σοῦ λύει τὸν δεσμόν.»

—

2. «Τῆς δυσφόρου τυραννίας
Νῦν παρῆλθεν ὁ καιρός,
Τῆς μακρᾶς αἰχμαλωσίας
Καὶ τῆς σκοτεινῆς νυκτός·
Μὴ λυπῆσαι·
Σ' ἐπιστρέφει ὁ Θεός.»

—

3. «Ὁ Σωτήρ σου θριαμβεύει·
Τύραννοι, ἐχθροί, μακράν.
Ὁ Χριστός σου βασιλεύει,
Βασιλεύει εἰς τὸ πᾶν,
Καὶ εἰρήνην
Νῦν σοι δίδει καὶ χαράν.»

173. *Ἡ ἀσφάλεια τῆς Σιών.* (8-7-4σ).

1. Λόφοι τὴν Σιὼν κυκλοῦσι,
Θεία τὴν τηρεῖ ἰσχύς,
Κι' ἂν ἐχθροὶ τὴν ἀπειλοῦσι
Διαμένει εὐτυχής.
Ἐλευθέρα
Ἀπὸ πάσης ταραχῆς.

—

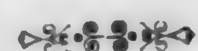
2. Παραβαίνεται εὐκόλως
Πᾶς ἐπίγειος θεσμός·
Φίλοι λησμονοῦνται ὅλως,
Καὶ ὁ στενώτατος δεσμὸς
Διασπᾶται·
Εὔκολος ὁ χωρισμός.
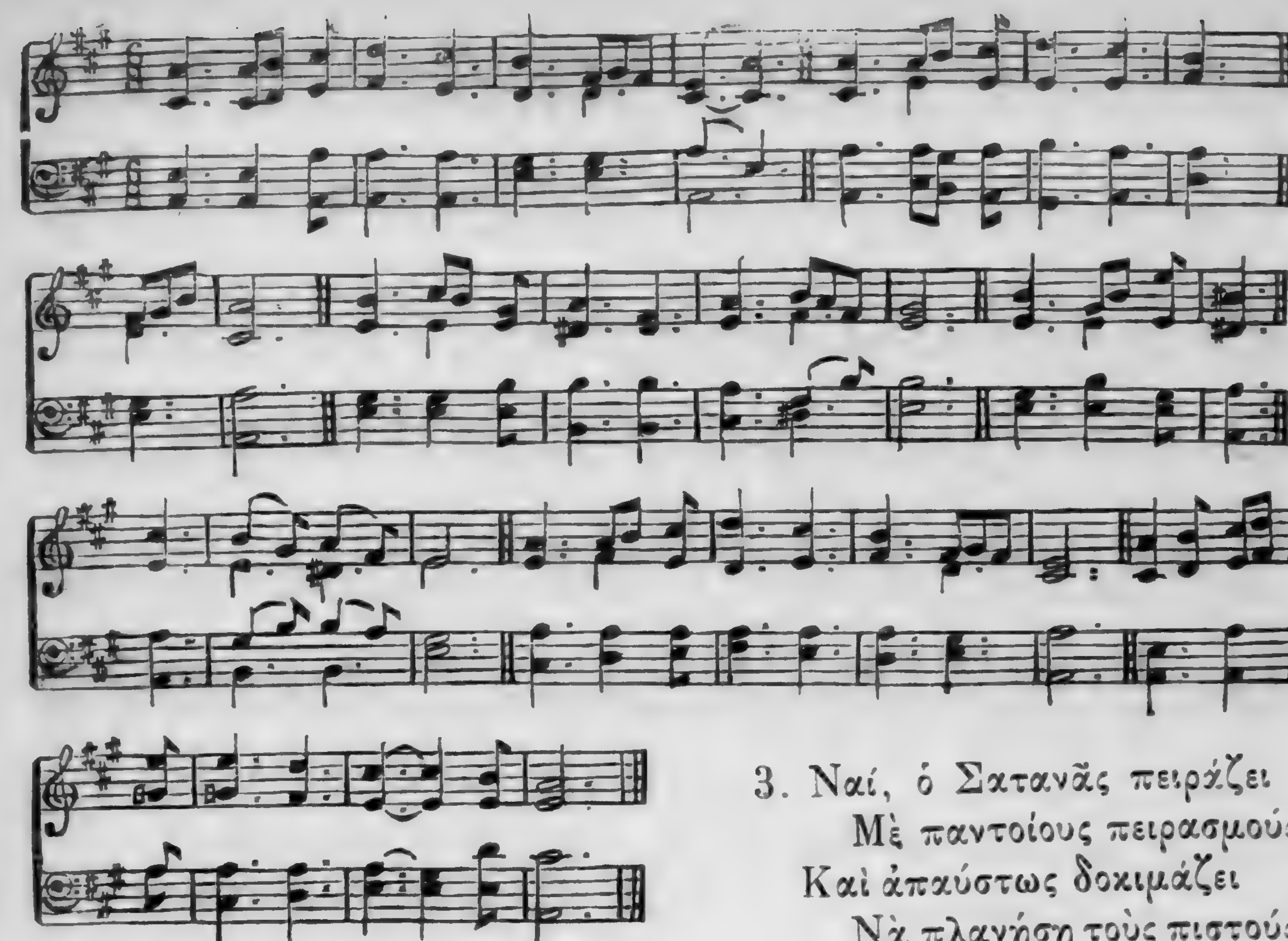
—

3. Ἡ ἀγάπη δὲ ἡ θεία
Εἶν' ᾀείποτ' ἡ αὐτή,
Σταθερὰ καὶ αἰωνία,
Κ' εἰς οὐδὲν ἀδυνατεῖ,
Οὐδ' ἐκπίπτει·
Ὦ Σιὼν εὐλογητή!

—

4. Ἴσως εἰς τὸ πῦρ σὲ θέσῃ
Διὰ νὰ καθαρισθῇς·
Πλὴν οὐδὲν θὰ ἐξαρκέσῃ
Ἀπ' αὐτῆς θὰ χωρισθῇς.
Ὅθεν χαῖρε·
Μέλλεις σὺ νὰ δοξασθῇς.

174. *Προσευχὴ διὰ ὁδηγίαν.* (8-7-4σ).

1. Ὦ Θεέ, μὴ συγχωρήσῃς
Ἀπὸ Σοῦ νὰ πλανηθῶ,
Καὶ ποτὲ μή με ἀφήσῃς
Τὸν Χριστόν μου ν' ἀρνηθῶ.
Φύλαξόν με,
Κράτησόν με.
Μήπως σφάλω καὶ χαθῶ.

—

2. Μεταξὺ πολλῶν φροντίδων
Καὶ μυρίων μεριμνῶν,
Τὸν καλλίτερόν μου φίλον,
Τὸν Σωτῆρα λησμονῶν,
Ἀπατῶμαι
Καὶ πλανῶμαι,
Τὰ τοῦ κόσμου ἐρευνῶν.

—

3. Ναί, ὁ Σατανᾶς πειράζει
Μὲ παντοίους πειρασμούς,
Καὶ ἀπαύστως δοκιμάζει
Νὰ πλανήσῃ τοὺς πιστούς,
Εἰς πικρίαν
Καὶ σκοτίαν
Φέρων ὕστερον αὐτούς.
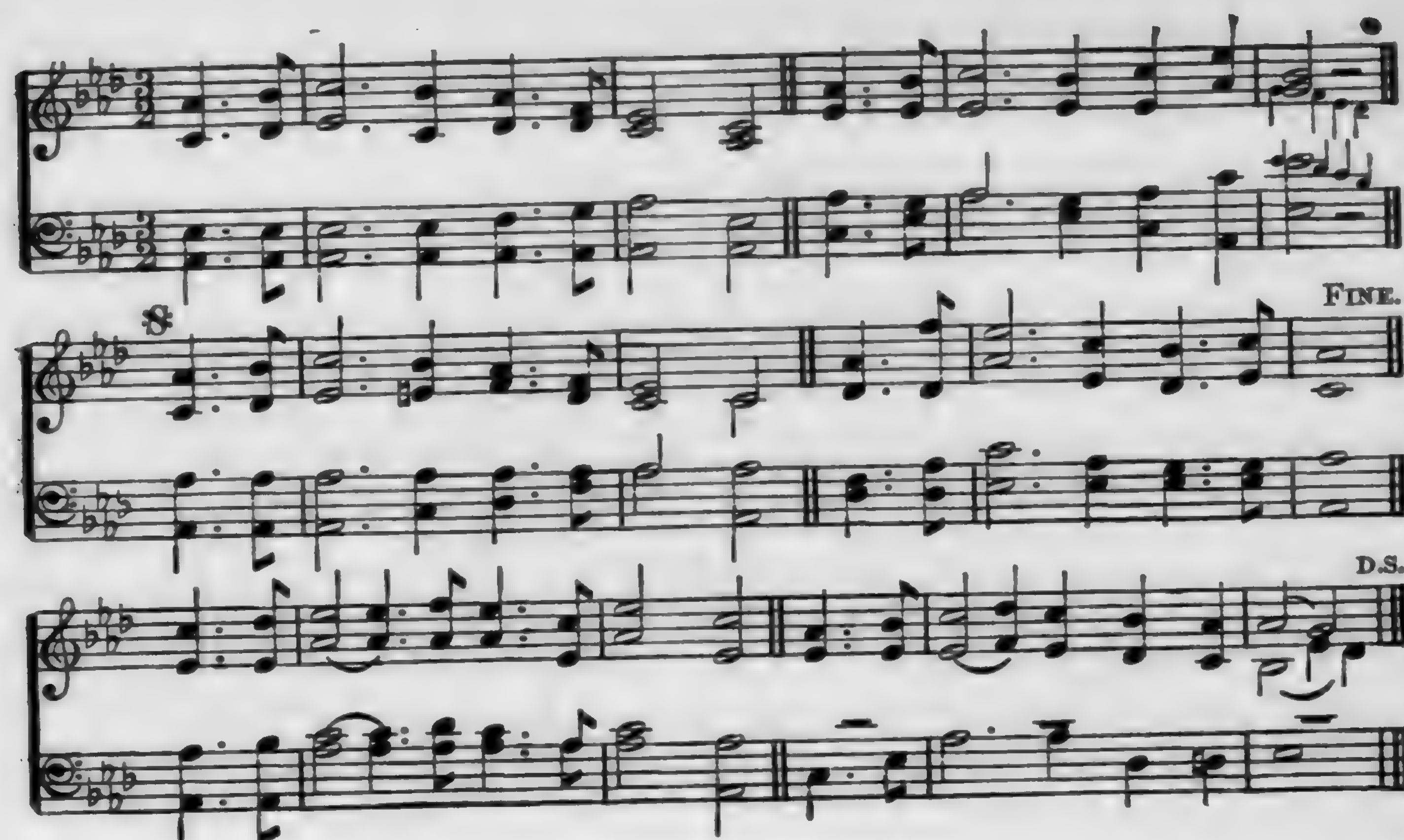
—

4. Δός μοι χάριν ν' ἀποκρούσω
Τὴν ματαίαν ἡδονήν·
Κάλεσόν με, ἂς ἀκούσω
Τὴν γλυκεῖαν σου φωνήν·
Παραιτοῦμαι
Καὶ ἀρνοῦμαι
Πᾶσαν κλίσιν σαρκικήν.

—

5. Ἂς ἐμβῶ εἰς τὸ ταμεῖον,
Ὡς εἰς τόπον ἱερόν,
Καὶ ἐκεῖ τὴν θύραν κλείων
Καὶ θερμῶς παρακαλῶν
Τὸν Χριστόν μου
Καὶ Θεόν μου
Ἀπαντῶ εἰς τὸ κρυπτόν.

175. *Εὐχαριστία διὰ τὴν Σωτηριαν.*
(8-7 σ.δ.)

1 Θαυμαστὴ Θεοῦ σοφία,
'Αγιότης καὶ ἰσχύς !
῞Ενωσις ἐναρμονία,
Πρὸς σωτήριον ψυχῆς.
'Ο προπάτωρ μας κ' ἡ Εὔα,
Μὲ τὸν ἄνομον καρπὸν
῎Επεσαν, κ' εἰς πᾶσαν φλέβα
'Ρέει αἷμ' ἁμαρτωλόν.

—

2. Αἶνος εἰς Θεὸν τὸν ζῶντα·
῎Εστειλέ μας τὸν Υἱόν,
Τὸν ἐπὶ σταυροῦ παθόντα,
Πρὸς φιλίωσιν ἡμῶν·
῞Ος ἐτίμησε τὸν νόμον,
῞Ον παρέβημεν ἡμεῖς,
Καὶ ἐπλήρωσεν ἐκπνέων
Πλῆρες λῦτρον τῆς ψυχῆς.
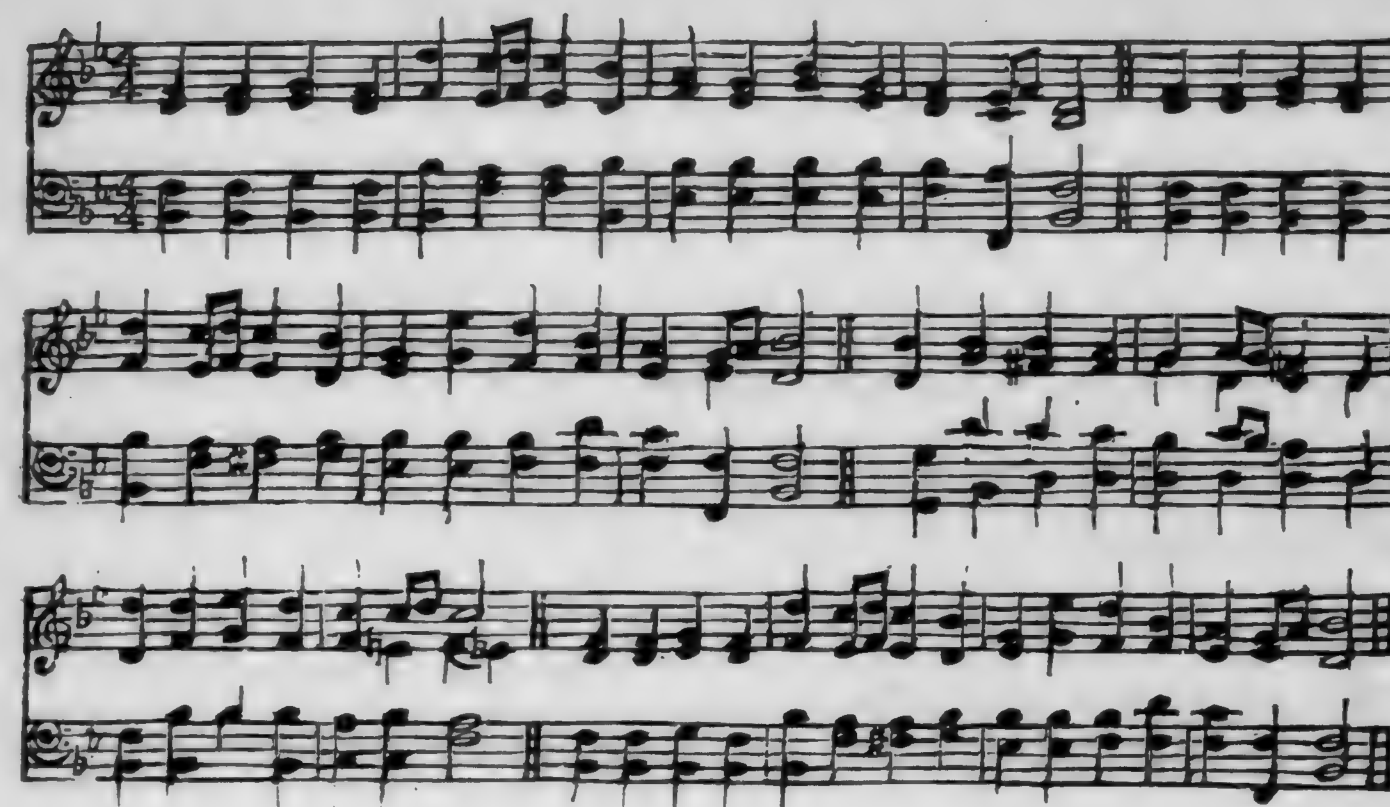
—

3. Νά, ἐκ τάφου ἀναβαίνει !
Νά, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν!
Νῦν μὲ τὸν Πατέρα μένει
'Ως παράκλητος ἡμῶν.
Κ' ὡς Θεὸς δὲ τῆς ἰσχύος,
Μὲ τὴν δύναμιν Αὐτοῦ
Θραύει τὰ δεσμὰ τελείως
Τοῦ πτωχοῦ ἁμαρτωλοῦ.

—

4. ῎Ερχεταί ποτε νὰ κρίνῃ
Καὶ ἐν τρεμερᾷ φωνῇ,
Τοὺς θανόντας νὰ ἐγείρῃ,
Τοὺς πιστούς του νὰ δεχθῇ.
Εἴθε μὲ χαρὰν ἁγίαν,
Τότ' ἐμπρός του νὰ φανῶ!
Τοῦ Σωτῆρος εὐσπλαγχνίαν,
Αἰωνίως νὰ ὑμνῶ !

176. *'Η Κυριακὴ ἡμέρα.*
(8-7σ.δ.)

1. Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα
'Αναπαύσεως τερπνῆς·
Πνέει ἱερὸν ἀέρα
Τῆς ἁγίας ἑορτῆς.
Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα,
῞Ην τιμᾷ ὁ 'Ιησοῦς,
'Επειδὴ σαὐτὴν ἀνέστη,
Λύσας τάφου τοὺς δεσμούς.

—

2. Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα,
Καθ' ἣν ὅλοι οἱ εὐλαβεῖς,
Νὰ λατρεύουν τὸν Σωτῆρα
'Εξυπνοῦσιν ἐνωρίς.
Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα
'Υπὲρ πάσας ποθητή·
Χαῖρε, χαῖρε καὶ τρὶς χαῖρε
Οὐρανία ἑορτή !
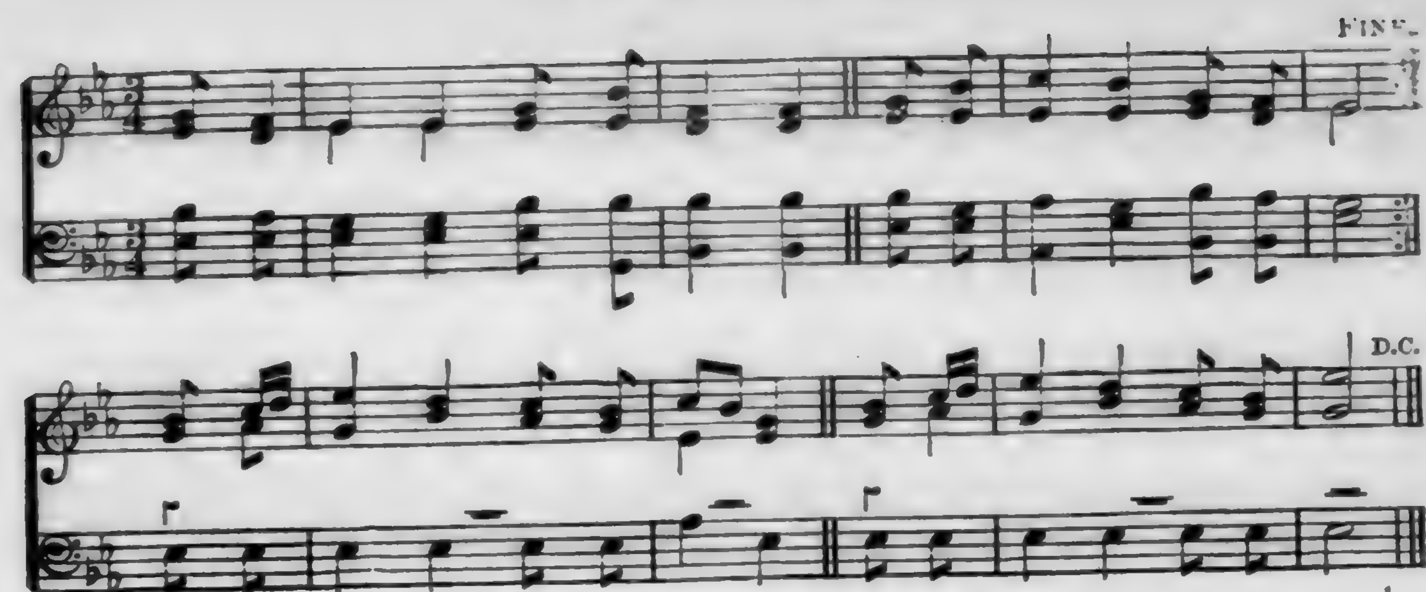

177. *῞Υμνος εἰς τὸν Σωτῆρα.*
(8-7 σ.δ.)

1. Χαῖρε, Βασιλεῦ τῆς δόξης,
Χαῖρε, Βασιλεῦ ἡμῶν·
Σὺ ὑπὲρ ἡμῶν ἐδέχθης
῎Ονειδος, σκληρὸν σταυρόν.
Διωρίσθης Σὺ θυσία,
῎Αμωμε Θεοῦ 'Αμνέ·
Πᾶσά μας ἡ ἁμαρτία
'Επεβλήθη ἐπὶ Σέ.

—

2. Σὺ διὰ τοῦ αἵματός Σου
'Εντελῆ ἐξιλασμὸν
῎Εκαμες, καὶ ὁ λαός Σου
Συγχωρεῖται δι' αὐτόν.
'Αποκτῶμεν καὶ εἰρήνην
Μετὰ τοῦ Πατρὸς Θεοῦ·
Τὴν τοῦ παραδείσου πύλην
῎Ηνοιξας, ὦ 'Ιησοῦ.

178. *Εὐγνώμων δοξολογία.* (8-7σ.δ.)

1. Δότερ πάσης εὐλογίας,
Παρασκεύασον ἐμέ,
Μετὰ θείας ἁρμονίας
Νὰ δοξολογήσω Σέ.
Δίδαξόν μοι ᾆσμα νέον,
Ὅπερ ψάλλει λιγυρῶς
Ὁ τὴν μελῳδίαν πνέων
Ἐπουράνιος χορός.

—

2. Ἔβεν-Ἔζερ ἀνεγείρων,
Σέ, Θεέ, εὐγνωμονῶ,
Ὅτι μ' ἄφησας οἰκτείρων
Νῦν ἐνταῦθα νὰ φανῶ·
Σὺ μ' ἐπέστρεψας, Θεέ μου,
Πλανηθέντ' ἐλεεινῶς·
Σὺ μὲ ἔσωσας, Χριστέ μου,
Κινδυνεύοντα δεινῶς.

—

3. Εἰς τὴν χάριν Σου, τὸ βλέπω,
Ὀφειλέτης εἶμ' ἐγώ,
Πλὴν εἰς ἁμαρτίαν ῥέπω,
Ῥέπω, ναί, τὸ ὁμολογῶ.
Ὅθεν τὴν ἐμὴν καρδίαν
Φέρω, Κύριε, εἰς Σέ·
Μὲ σφραγῖδά Σου τὴν θείαν
Σφράγισον αὐτὴν κ' ἐμέ.
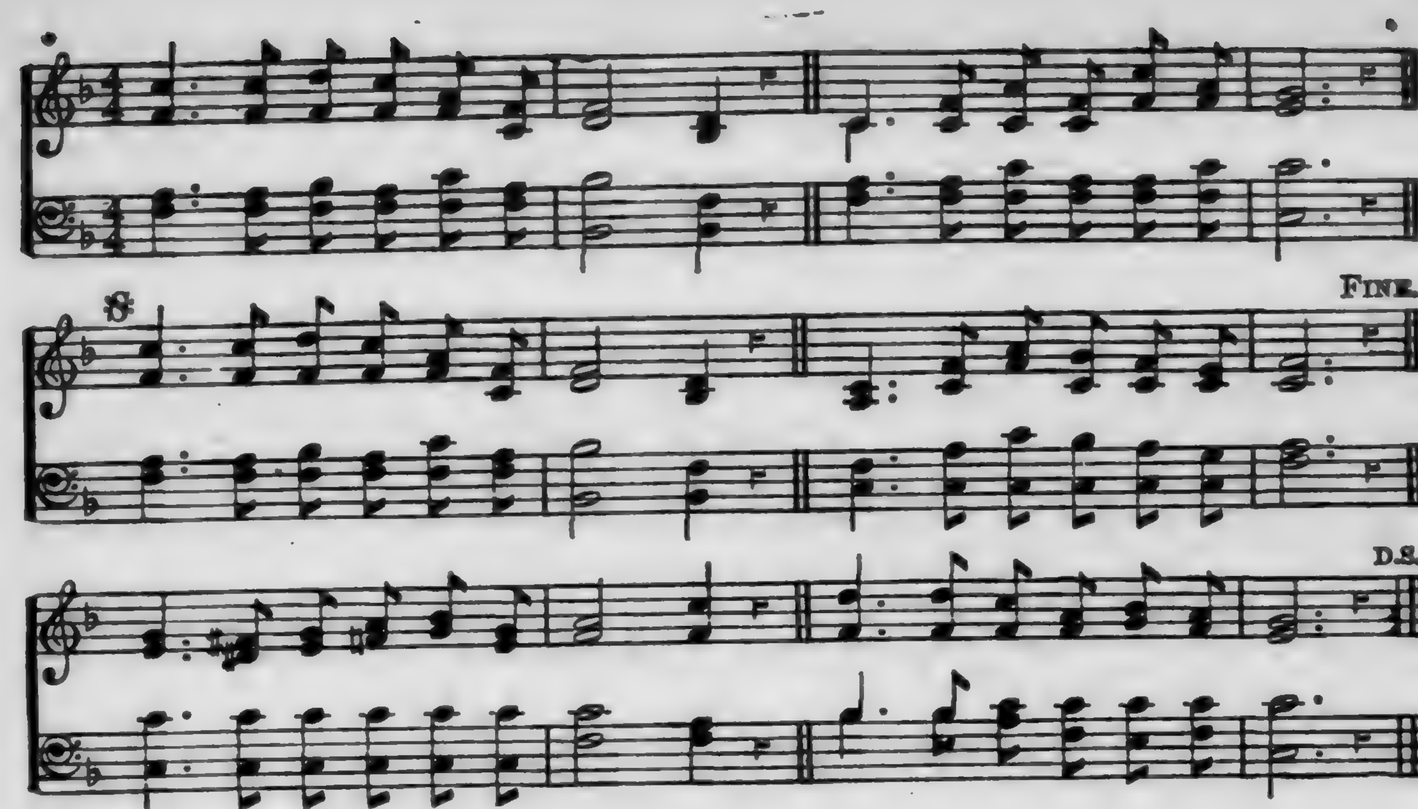

179. *Ἐπίκλησις θείας βοηθείας.* (8-7 σ.δ.)

1. Εἰς καιρὸν τῆς θλίψεώς μας,
Ἐλεῆμον Λυτρωτά,
Σ' εἶσ' ὁ μόνος βοηθός μας,
Σῶσόν μας, χανόμεθα.
Σῶσον μας ἀπὸ μωρίαν·
Σῶσον ἀπὸ ἐντροπήν·
Σῶσον ἀπὸ ἁμαρτίαν·
Σῶσον ἀπὸ τὴν ὀργήν.

—

2. Σῶσόν μας ἀπὸ τὰ λάθη·
Μᾶς θηρεύει ὁ ἐχθρός·
Σῶσόν μας ἀπὸ τὰ πάθη
Τῆς ἰδίας μας σαρκός.
Ὥστε νὰ μὴ πλανηθῶμεν
Εἰς ὁδοὺς τοῦ πονηροῦ,
Τέλος δὲ νὰ μὴ χαθῶμεν,
Σῶσόν μας, ὦ Ἰησοῦ.

180. *Ὁ κάλλιστος φίλος.* (8-7σ.δ.)

1. Πόσον μέγαν ἐν Σοὶ φίλον
Ἔχομεν, ὦ Ἰησοῦ!
Τί ἀγάπην, ποῖον ζῆλον
Βλέπομεν στὴν φύσιν Σου!
Ποίαν τῆς ψυχῆς γαλήνην
Χάνομεν διηνεκῶς!
Πόσην ὅμως Σὺ εἰρήνην
Μᾶς παρέχεις διαρκῶς!

—

2. Μᾶς ἀφίνουσιν οἱ φίλοι;
Καταφεύγομεν εἰς Σέ·
Ὅταν πειρασμοὶ ποικίλοι,
Ὅταν θλίψεις περισσαί,
Ὅταν λῦπαι ἀπειλοῦσιν,
Πάντα λέγομεν εἰς Σέ·
Καὶ χαραὶ ἂν μᾶς κυκλοῦσι
Πάλιν τρέχομεν εἰς Σέ.

3. Ὅτε βάρ' ἐνώπιόν σου
Φέρομεν ἐν προσευχῇ,
Τότε εἰς τὸ πρόσωπόν Σου
Ποία χάρις ἐνοικεῖ!
Πάσας μας τὰς ἁμαρτίας
Σὺ τὰς αἴρεις, ὦ Χριστέ,
Πάσας μας τὰς ἀνομίας
Ἰδού, φέρομεν εἰς Σέ.

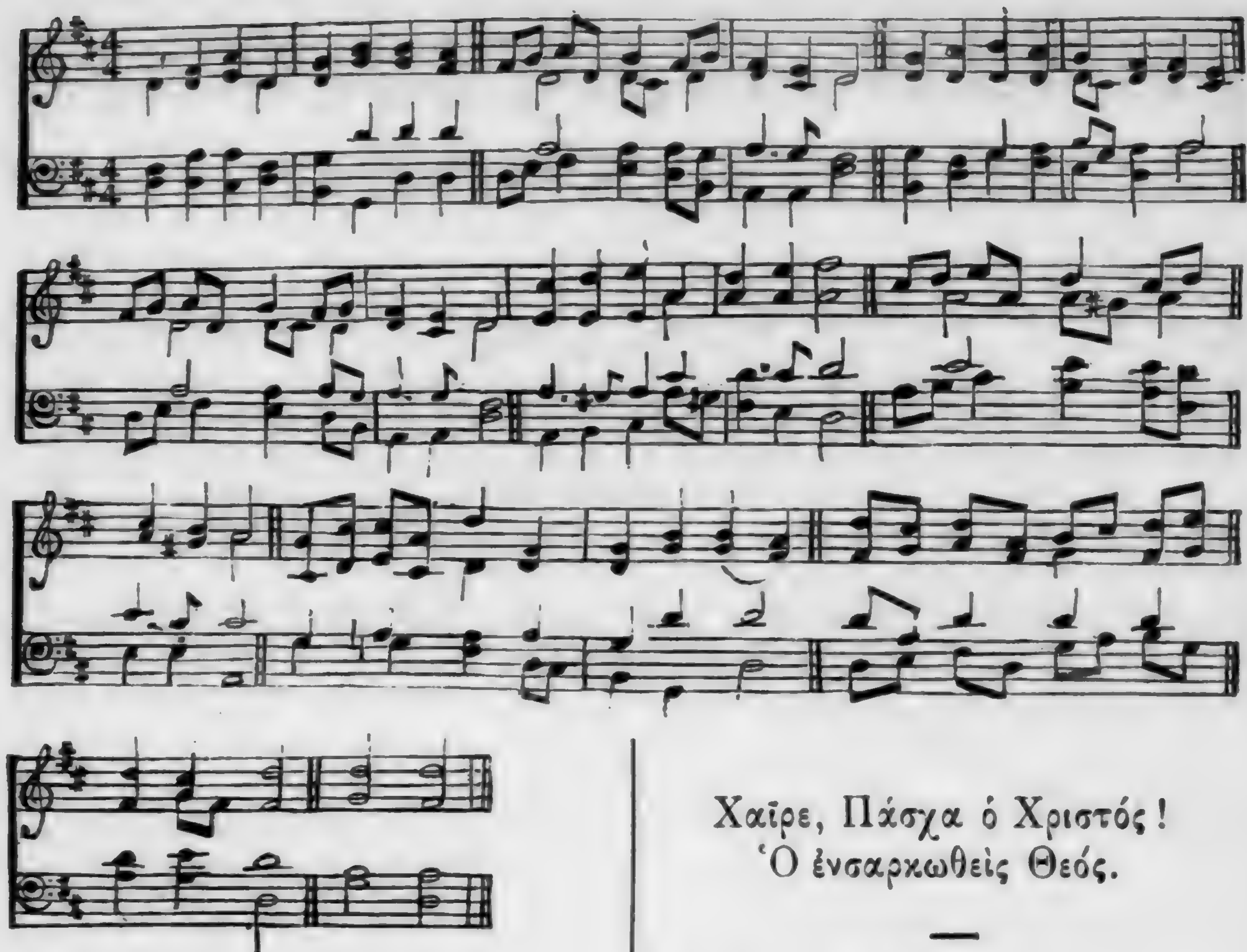

181. *Ἡ πρὸς τὰς Ἐκκλησίας φωνή.* (8-7σ.δ.)

1. Εὐμενῶς τὰς ἐκκλησίας
Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καλεῖ·
Δείχνων δρόμον σωτηρίας
Μὲ ἀγάπην ὁμιλεῖ,
Λέγων, Ὅποιος νικήσῃ
Τὰ τοῦ κόσμου πονηρά,
Θέλω τὸν περιενδύσει
Μὲ ἱμάτια λαμπρά.

—

2. Τὄνομά του θέλω γράψει
Εἰς τὴν βίβλον τῆς ζωῆς·

Καὶ οὐδεὶς θέλει τὸν βλάψει
Τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
Τοῦτον θέλω ὁδηγήσει
Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
Τοῦτον θέλω συγκαθίσει
Εἰς τὸν θρόνον μετ' ἐμοῦ.

182. *Ἡ τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασις.* (8-7 *σ.δ.*)

1. Ἀναστάσεως ἡμέρα
Ἡ μεγάλη καὶ σεπτή,
Ἀνατέλλει λαμπροτέρα,
Εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Χαῖρε, Πάσχα ἱερόν!
Πάσχα μέγα καὶ σεπτόν!
Χαῖρε, Πάσχα ὁ Χριστός!
Ὁ ἐνσαρκωθεὶς Θεός.
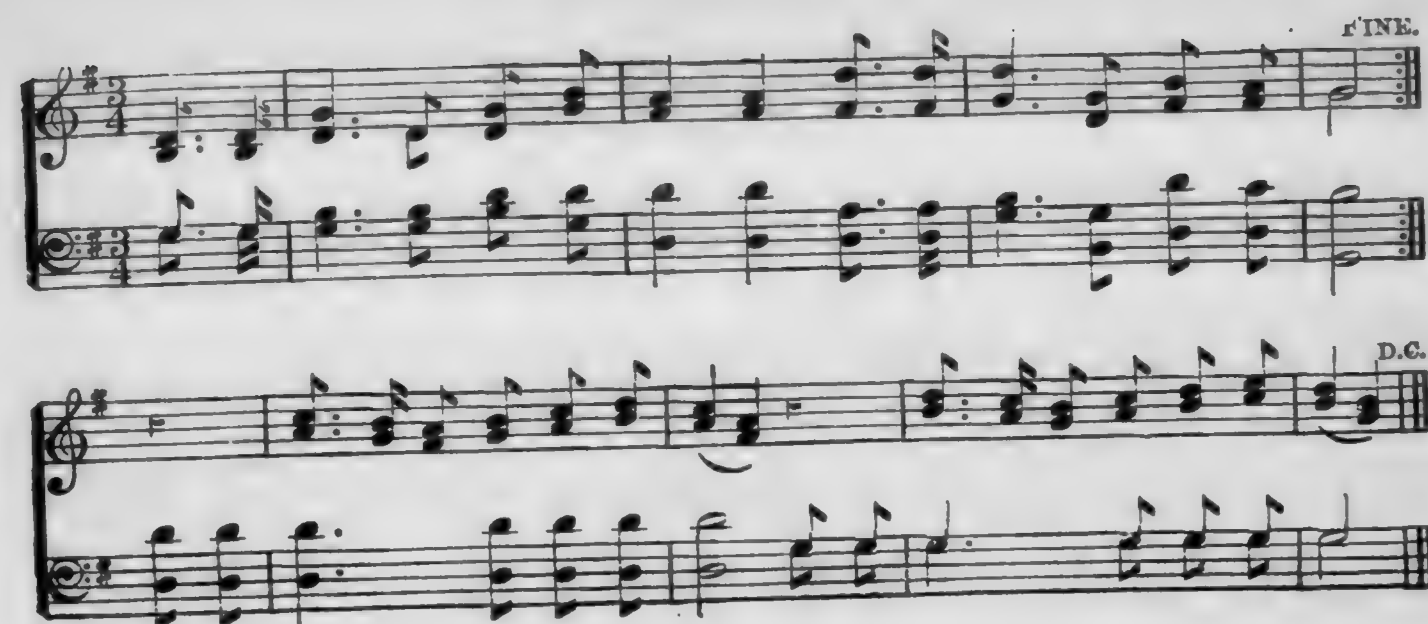
—

1. Πύλας ᾅδου ἀφανίσας,
Ἔλυσας τοὺς ἐν δεσμοῖς·
Καὶ τὸν θάνατον πατήσας
Ἐξανέστης Νικητής.
Χαῖρε! Ζωηφόρος Σύ,
Τῶν πιστῶν Σου ἡ ζωή!
Θριαμβεύεις κραταιός,
Ὁ ἐνσαρκωθεὶς Θεός.

—

3. Φόρον ταπεινῆς καρδίας
Ἀναπέμπομέν Σοι νῦν.
Τῆς πνευματικῆς λατρείας
Δέξαι, Σῶτερ, τὴν ὀσμήν.
Δέξαι τέκνων Σου εὐχάς,
Λυτρωθέντων τῆς ἀρᾶς.
Χαῖρε, Σὺ τοῦ κόσμου Φῶς!
Ὁ ἐνσαρκωθεὶς Θεός!

183. *Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ.* (8-7*σ.ἐξ.*)

1. Ὢ! ἀκροασθῆτε πόσαι
Μυριάδες κιθαρῶν
Καὶ φωναὶ ἀγαλλιῶσαι
Ψάλλουν μέλος λιγυρόν.
Ἐν τοῖς οὐρανοῖς λαμπρῶς
Βασιλεύει ὁ Χριστός.

Χορός· { Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
Βασιλεύει ὁ Χριστός.

—

2. Τοὺς ἐν οὐρανῷ λαμπρύνει
Ἡ σὴ δόξα, Ἰησοῦ!
Τοὺς ἁγίους ἐνθαρρύνει
Πάντας ἡ ἀγάπη Σου,
Πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς,
Πάντας τοὺς ἐν οὐρανοῖς.
Χορός.

—

3. Τάχυνον τὴν ἔλευσίν Σου,
Σῶτερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
Πλάσον μὲ τὴν προσταγήν Σου
Νέαν γῆν καὶ οὐρανόν.
Τότε πάντες οἱ πιστοὶ
Θέλομεν Σὲ ἐπαινεῖ.
Χορός.

184. *Ἡ κρίσις.* (8-7*σ.ἐξ.*)
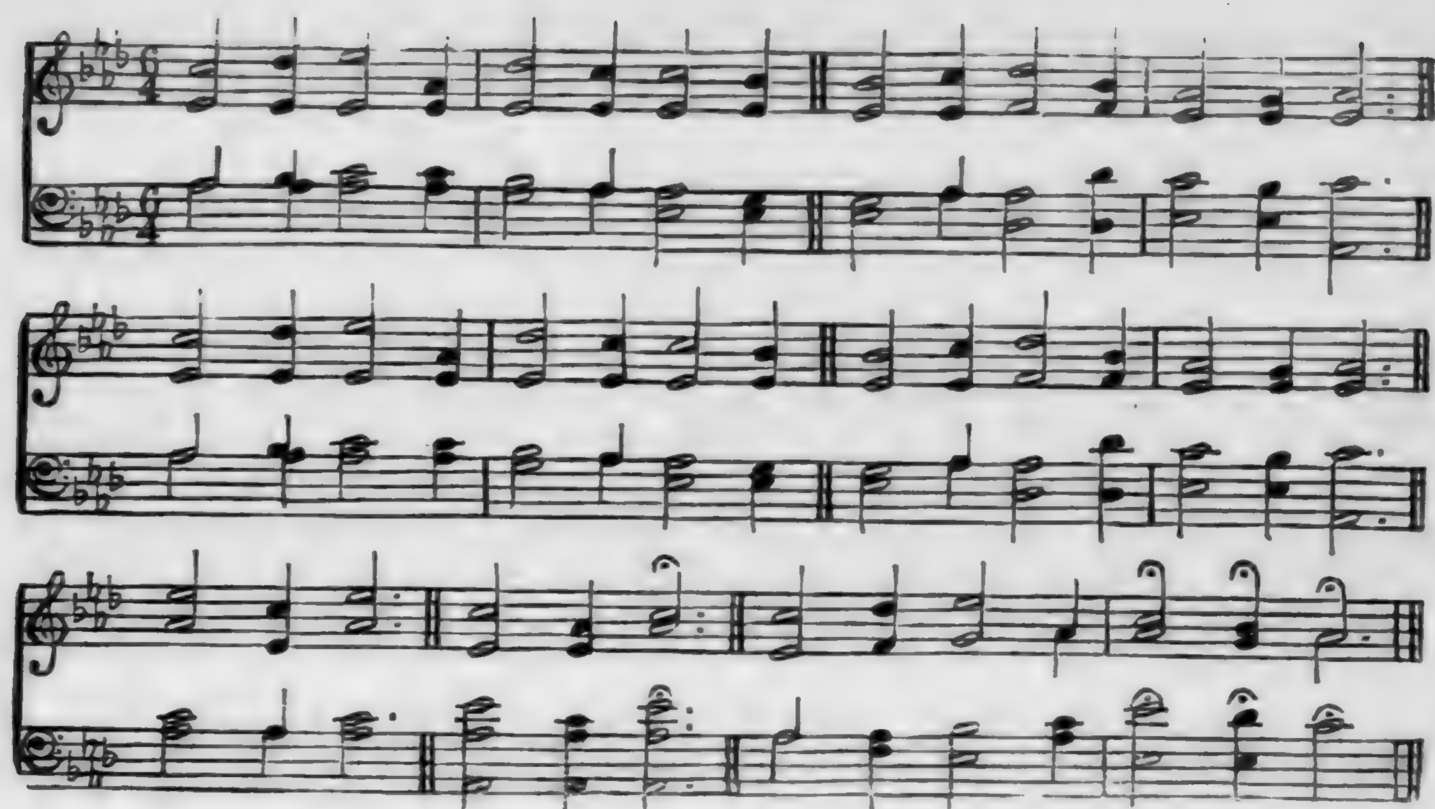
1. Ἔρχεται, ἰδού, στὰ νέφη
Ὁ ποτὲ σφαγεὶς Ἀμνὸς
Φαίνονται ἀγγέλων πλήθη
Κ' εἰς τὸ μέσον ὁ Χριστός.
Ἀλληλούϊα!
Νῦν μᾶς κρίνει ὁ Θεός.

—

2. Ὢ, φρικτὴ αὐτὴ ἡμέρα!
Ὁ Κριτὴς ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἀντηχεῖ δυνατωτέρα
Θεοῦ σάλπιγξ καὶ βροντῆς·
Ὤ, τί τρόμος!
Ποῦ, ψυχή μου, νὰ κρυφθῇς;

—

3. Ἤνοιξαν οἱ τάφοι τώρα
Καὶ ἐκβαίνουν οἱ νεκροί·
Ἰδοὺ ἔφθασεν ἡ ὥρα,
Καὶ εἰς κρίσιν σᾶς καλεῖ
Ὁ Κριτής σας,
Δυστυχεῖς ἁμαρτωλοί!

185. *Οὐράνιος εὐλογία.*
(8-7σ).

1. Τὰς βροχὰς τῆς εὐλογίας
Σὺ χαρίζεις, ὦ Θεέ.
Μέ τινας σταλαγματίας
Νῦν εὐλόγησον κ' ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Νῦν εὐλόγησον κ' ἐμέ.

—

2. Πάτερ, μή με παραιτήσῃς,
Καὶ ἂν ἔσφαλα εἰς σέ·
Πανευσπλάγχνως μὴ μ' ἀφήσῃς·
Ὤ! ἐλέησον κ' ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Ὤ! ἐλέησον κ' ἐμέ.
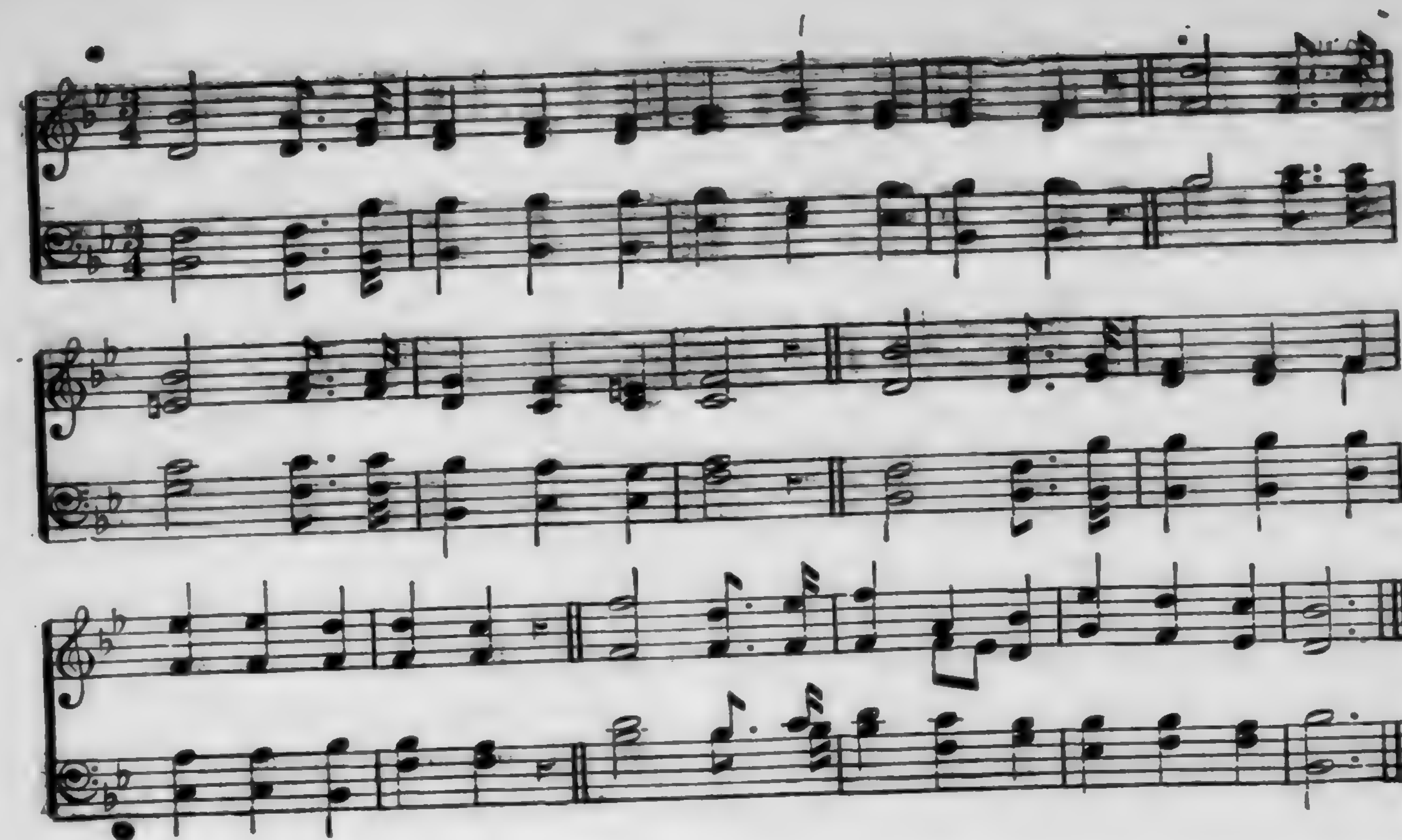
—

3. Σῶτερ, μή με παραβλέψῃς,
Πανοικτίρμων ἰατρέ·
Δύνασαι νὰ θεραπεύσῃς·
Ὤ! θεράπευσον κ' ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Ὤ! θεράπευσον κ' ἐμέ.

—

4. Σὲ ἐλύπησα, γνωρίζω,
Πνεῦμα Ἅγιον, Θεέ.
Πλὴν ψυχὰς σὺ καθαρίζεις·
Ὤ! καθάρισον κ' ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Ὤ! καθάρισον κ' ἐμέ.

—

5. Καταφύγιον, ἐλπίς μου,
Ἔσο, ἄμωμε Ἀμνέ·
Μόνε Σῶτερ τῆς ψυχῆς μου,
Σῶσον, σῶσον καὶ ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Σῶσον, σῶσον καὶ ἐμέ.

186. *Ὕμνος τῶν Χριστουγέννων.*

«Καὶ ἰδού, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προεπορεύετο αὐτῶν, ἕωσοῦ ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω, ὅπου ἦτο τὸ παιδίον.» *(Ματθ. β'. 9)*

1. Φωστὴρ λαμπρότατε, κάλλιστε, θεῖε!
'Ανάτειλον ἐφ' ἡμᾶς ἀρωγός!
'Αστήρ, τὴν ἀνατολὴν ὁ λαμπρύνων
Πρὸς τὸν Σωτῆρα γενοῦ ὁδηγός.
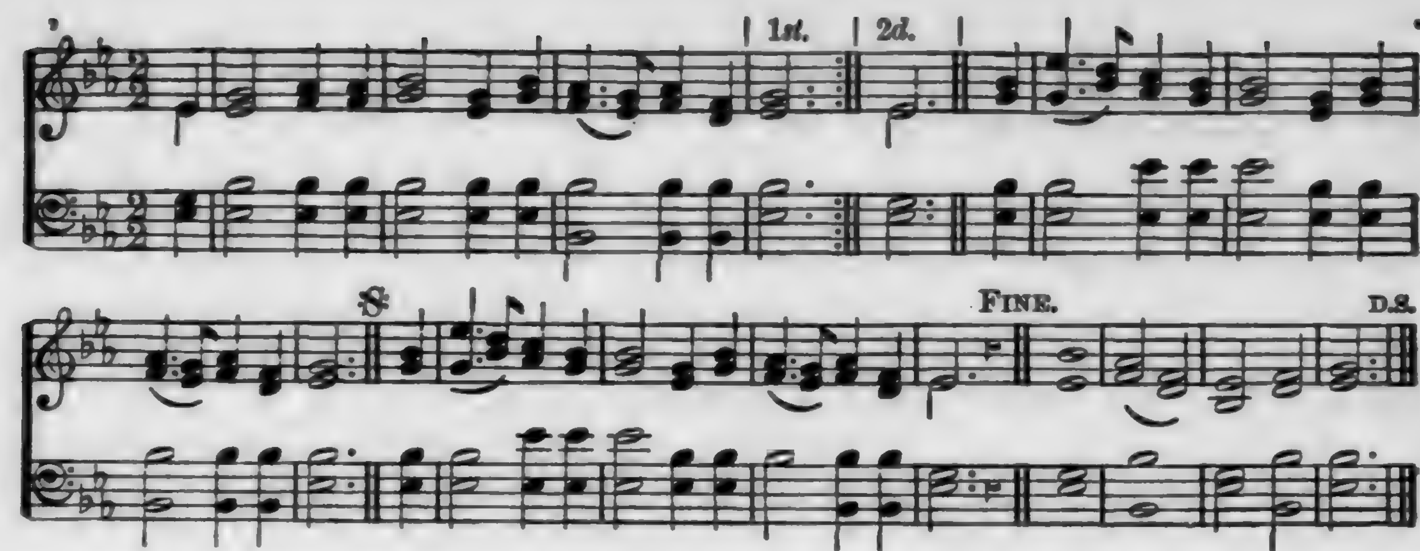
—

2. Δῶρα προσφέροντες τίμια, θεῖα,
Θέλομεν νῦν πλησιάσει Αὐτόν,
Σμύρναν καὶ λίβανον, λίθους τιμίους,
Ἄφθονα μῦρα καὶ πλοῦτον, χρυσόν.

—

3. Μάτην προσφέροντες δῶρα πλουσίων
Νῦν ἐκζητοῦμεν τὴν χάριν Αὐτοῦ,
Δῶρον εὐπρόσδεκτον τὸ τῆς καρδίας,
Δέχετ' Αὐτὸς τὰς εὐχὰς τοῦ πτωχοῦ.

—

4. Φωστὴρ λαμπρότατε, κάλλιστε, θεῖε!
'Ανάτειλον ἐφ' ἡμᾶς ἀρωγός!
'Αστήρ, τὴν ἀνατολὴν ὁ λαμπρύνων,
Πρὸς τὸν Σωτῆρα γενοῦ ὁδηγός.

187. *Ἡ μερὶς τοῦ πιστοῦ.* (11σ.)

1.Ἐν μέσῳ συγχύσεως καὶ ταραχῶν,
Ὢ, πόσον γλυκεῖα εἶν' ἡ τῶν πιστῶν
Συμπάθεια, συγκοινωνία, εὐχαί!
Ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ μερὶς δι' ἐμέ.
Μερὶς δι' ἐμέ.
Ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ μερὶς δι' ἐμέ.

—

2. Στενάζων ἐνταῦθα καὶ τρέμων ζητῶ
Ἐκ τῆς ἁμαρτίας νὰ ἐλευθερωθῶ.
Ἐδῶ εἶναι μάχαι πολλαὶ καὶ δειναί,
Ἐκεῖ αἰωνία εἰρήνη μὲ Σέ.
Εἰρήνη μὲ Σέ·
Ἐκεῖ αἰωνία εἰρήνη μὲ Σέ.

—

3.Ἐνῷ διαβαίνω πολέμιον γῆν,
Σὺ δὸς καρτερίαν καὶ ὑπομονήν.
Εἰς πάντα μου κίνδυνον τρέχω πρὸς Σέ.
Ἀπόρθητος πύργος Σὺ ἔσο σ ἐμέ,
Σὺ ἔσο 'ς ἐμέ,
Ἀπόρθητος πύργος Σὺ ἔσο σ ἐμέ.

—

4.Ὦ Κύριε, ὅ,τι καὶ ἂν μ' ἀρνηθῇς,
Αἰτοῦμαι, ποτὲ ἀπ' ἐμοῦ μὴ κρυφθῇς.
Τὸ Πνεῦμά Σου χάρισον, ὦ Ἰησοῦ,
Μειδίαμα, Σῶτερ, προσώπου τοῦ Σοῦ.
Προσώπου τοῦ Σοῦ·
Μειδίαμα, Σῶτερ, προσώπου τοῦ Σοῦ.

—

5.Ἐκ τῆς ἐξορίας μου ἐπιστραφείς,
Ἐν ἁγιωσύνῃ δὲ τελειωθείς,
Μὲ Σὲ αἰωνίως ἂς ὁμοιωθῶ,
Μ' ἀγγέλους ἐν δόξῃ Σὲ ἂς ἀνυμνῶ!
Σὲ ἂς ἀνυμνῶ·
Μ' ἀγγέλους ἐν δόξῃ Σὲ ἂς ἀνυμνῶ!

188. *Ψαλμὸς ιδ'.* (11σ.)

1. Μακράν μου ὁ ἄφρων ὁ λέγων κρυπτῶς,
«Ματαία ἡ πίστις, δὲν εἶναι Θεός.
«Τί εἶναι ἡ πρόνοια κ' ἡ ἀρετή;
«Μὴ ὑπάρχῃ Θεὸς ἵνα παρατηρῇ;»
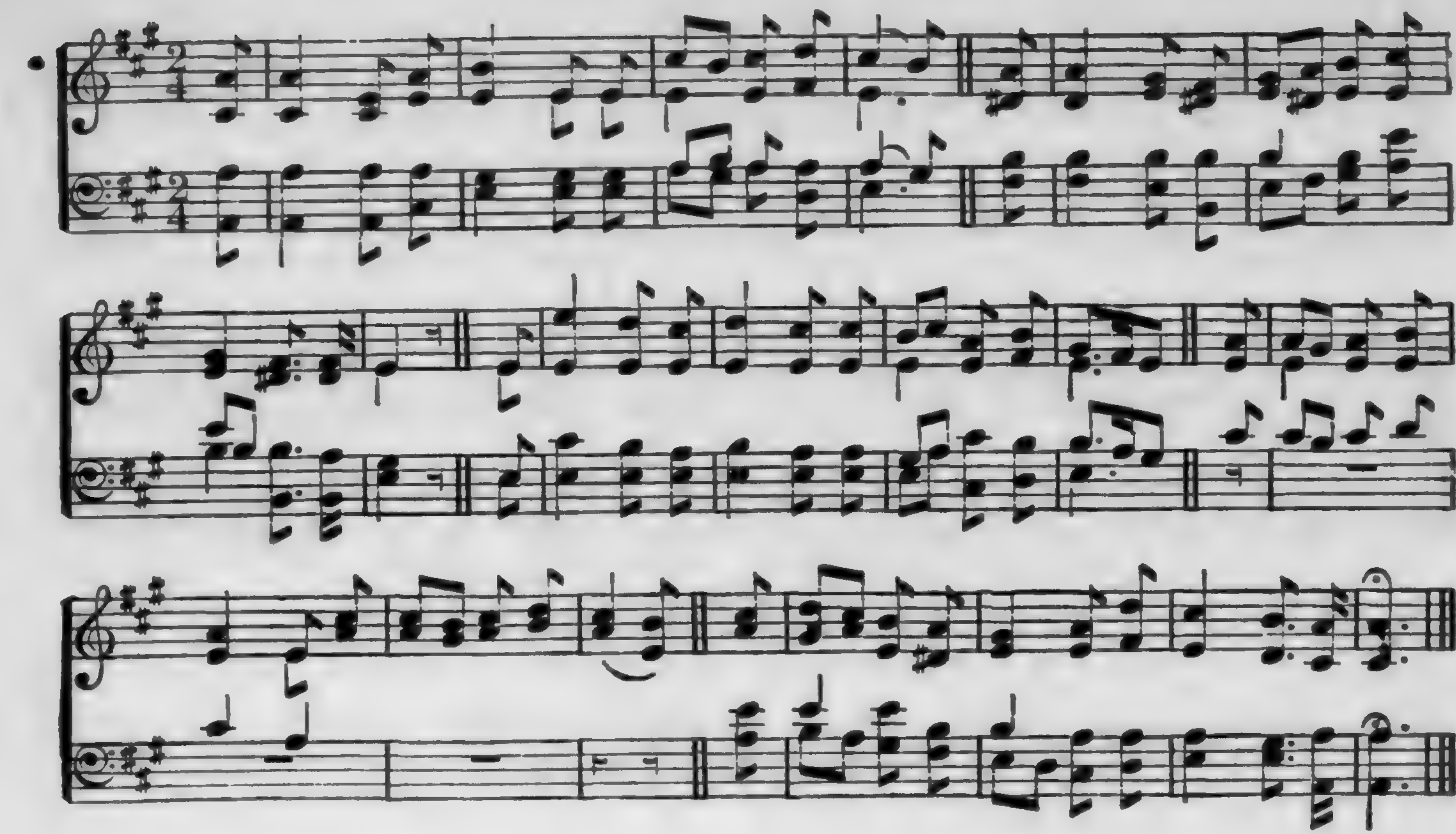
—

2. Φεῦ! ὅλοι ἐξέκλιναν τῆς ἀρετῆς,
Καὶ ἐξηχρειώθησαν ἐκ γενετῆς·
Δὲν εἶναι κἀνεὶς νὰ ποιῇ τὸ καλόν,
Καὶ οὐδεὶς ἀγαπᾷ ἢ φοβεῖται Θεόν.

—

3.Ὡς κτήνη δὲν ἔχουσι φρόνησιν, νοῦν·
Ὡς ἄρτον τοὺς πένητας καταβροχθοῦν·
Τοῦ Πλάστου τὸ ὄνομα οἱ χλευασταὶ
Διαρκῶς βλασφημοῦσι, δὲν παύουν ποτέ.

—

4. Τίς θέλει μᾶς σώσει, καὶ τίς ἐκ Σιὼν
Δεσμὰ θέλει λύσει ἀθλίων ψυχῶν;
Ὦ, μὴ μᾶς ἀφήσῃς! ὤ, σῶσον Θεέ!
Καὶ θέλομεν χαίρει καὶ ψάλλει εἰς Σέ.

189. *Τὸ στερεὸν θεμέλιον.* (11σ).

1.Ὁποῖον, πιστοὶ μαθηταί, διὰ σᾶς
Θεμέλιον κεῖται στὰς θείας Γραφάς!
Ὢ, πῶς ἐνθαρρύνουν· ὤ, πῶς βεβαιοῦν
Τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Ἰησοῦν!

—

2.Ὁ Κύριος κράζει, «Μοὶ εἶσθε λαός,
«Ποσῶς μὴ φοβῆσθε, σᾶς εἶμαι Θεός,
«Καὶ μὲ παντοδύναμον χεῖρα ἐγὼ
«Σᾶς ἐνδυναμόνω καὶ σᾶς βοηθῶ.

—

3.«Ἐν μέσῳ βαθέων ὑδάτων, κ' ἐκεῖ
«Περνῶντες δὲν θέλετε σεῖς βυθισθῇ·
«Εἰς ὅλας τὰς θλίψεις σας εἶμαι μὲ σᾶς.
«Κ' εἰς κέρδος αἰώνιον τρέπω αὐτάς.

—

4.«Καὶ ἡ τεθλιμμένη στενή σας ὁδὸς
«Ἐὰν διαβῇ διὰ μέσου πυρός,
«Δὲν θέλει σᾶς βλάψει ἡ φλόξ, ἀλλ' ἐκεῖ
«Ἡ χάρις μου εἰς τὴν ἀνάγκην ἀρκεῖ.

—

5.«Εἰς μάτην ὁ κόσμος ἐχθρεύεται σᾶς,
«Εἰς μάτην ἡ σάρξ σας καὶ ὁ Σατανᾶς·
«Κατέφυγεν ἅπαξ ψυχὴ εἰς ἐμέ;
«Δὲν θέλω τὴν ἐγκαταλίπει ποτέ!»

190. *Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή.* (11σ.)
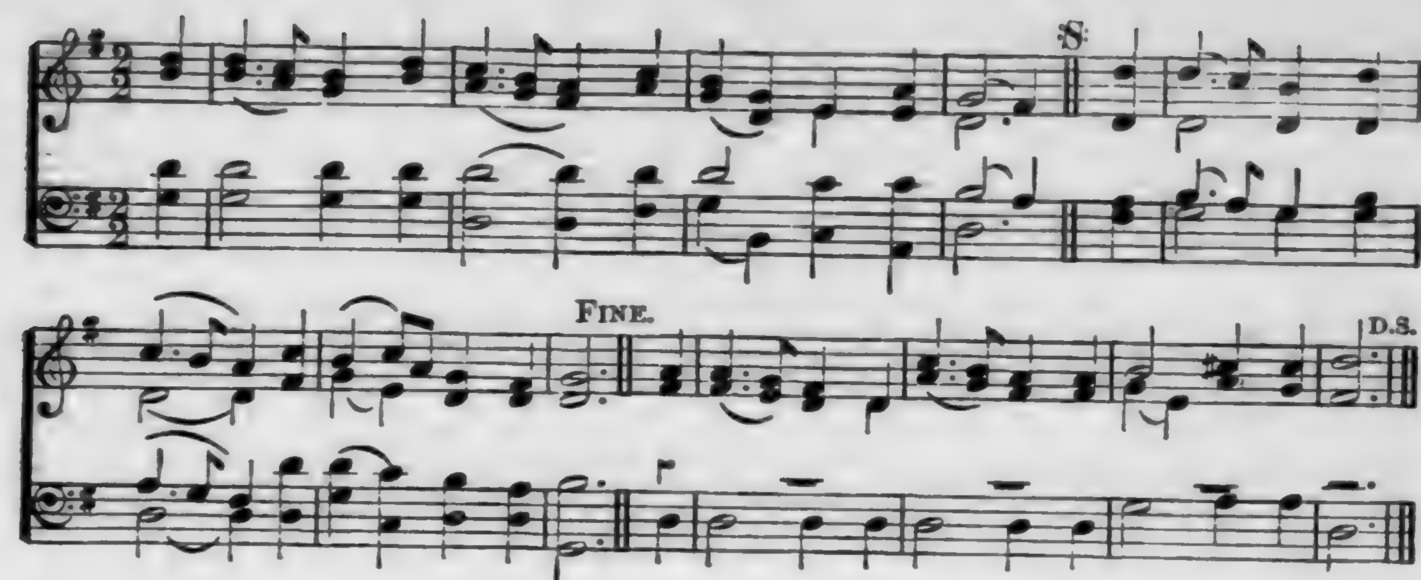
1. Ζῇ, ζῇ ὁ Χριστὸς ὁ καλὸς Λυτρωτής!
Ὁποίαν μᾶς φέρει χαρὰν τῆς ψυχῆς!
Κ' ἐνώπιον νῦν τοῦ Πατρός του Θεοῦ
Πρεσβεύει δεικνύων τὸ αἷμα Αὐτοῦ.

—

2. Ἡ δικαιοσύνη φοβίζει ἡμᾶς,
Εἰς μνήμην καλοῦσ' ἁμαρτίας πολλάς·
Ἀλλ' ἔλεος φαίνεται, φόβος μακράν·
Ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ εἰρηνεύει τὸ πᾶν·

—

3.Ἐν ὥρᾳ τῆς θλίψεως τῇ λυπηρᾷ,
Ἐν ὥρᾳ δυνάμεως τοῦ Σατανᾶ,
Συντρίβει τὰ βέλη γλυκεῖα ἐλπίς—
Ζῇ, ζῇ ὁ Χριστός, ὁ καλὸς Λυτρωτής.

191. *Πάτερ ἡμῶν.* (11σ.)

1. Ὦ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Σὲ παρακαλοῦμεν, δι' ὅλης τῆς γῆς
Τὸ μέγα Σου ὄνομα ν' ἁγιασθῇ
Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ δοξασθῇ.

—

2. Ἡ Σὴ βασιλεία ἂς κραταιωθῇ·
Παντὸς ἡ καρδία ἂς ὑποταχθῇ
Τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως ἡμῶν
Ἂς γείνῃ στὴν γῆν, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν.

—

3. Σὺ δός μας τὴν σημερινήν μας τροφήν·
Συγχώρησον πᾶσάν μας πρᾶξιν κακήν.
Καθὼς συγχωροῦμεν εἰς πάντα ἐχθρόν,
Ἂς συγχωρηθῇ κάθε πταῖσμα ἡμῶν.

—

4. Ποτὲ μή μας φέρῃς εἰς τὸν πειρασμόν,
Πλὴν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τὸν πονηρόν.
Ἰσχύς, βασιλεία καὶ δόξα, καὶ νῦν
Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας Σοῦ εἶναι, Ἀμήν.

192. *Ἀτενίζειν εἰς τὸν Θεόν.* (11σ).

1. Καρδίαι δειλῶν, ὀφθαλμοὶ σκυθρωπῶν,
Στραφῆτε πρὸς τὸν εὐμενῆ Ὁδηγόν.
Ἀμέσως ἐκβαίνει ἐκ σκότους δεινοῦ
Ὁ βλέπων τὸ φῶς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ.

—

2. Ἀδύνατον εἶναι ν' ἀποπλανηθῶ,
Ἐνῷ εἰς τὰ ἴχνη Του ἀκολουθῶ·
Αὐτός μοὶ δεικνύει ὁδὸν ἀσφαλῆ,
Ἂν ἦναι ἐνίοτε καὶ σκοτεινή.
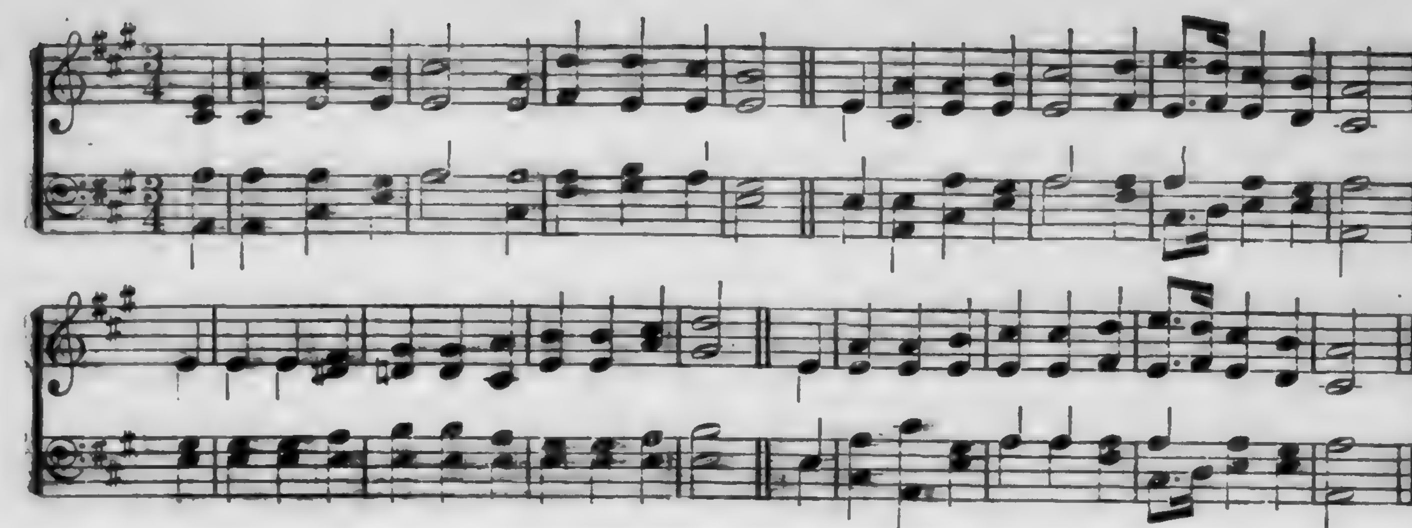
—

3. Παγῖδες θανάτου μὲ περικυκλοῦν·
Ἐγὼ δ' ἀτενίζω εἰς τὸν Ἰησοῦν·
Καὶ εἴθε ἐν δόξῃ Αὐτὸν νὰ ἰδῶ,
Καθάπερ ποτὲ δὲν τὸν εἶδον ἐδῶ!

—

4. Ἐκεῖ μὲ χαρὰν ἐννοῶν ἐντελῶς
Τὴν χάριν, τὸ κάλλος Αὐτοῦ καὶ τὸ φῶς,
Πολὺ θὰ θαυμάζω πῶς ἦν δυνατὸν
Ν' ἀφήσω ἢ νὰ λησμονήσω Αὐτόν.

193. *Ὁ θρίαμβος τῆς πίστεως.* (10-11σ).

1. Μακράν, ἀπιστία, φύγε μακράν,
Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς μὲ ὄψιν φαιδρὰν
Παρίσταται ὡς βοηθός μου πιστός,
Κ' ἐγὼ σὲ νικῶ ἐπ' Αὐτὸν πεποιθώς.

—

2. Ἂς ἦν' ἡ ὁδὸς στενή, σκοτεινή·
Ἂς ἦν' οἱ ἐχθροὶ πολλοὶ καὶ δεινοί·
Ἰδοὺ ἐν αὐτῇ ὁ ἐμὸς ὁδηγὸς
Ὁ μόνος τοῦ κόσμου Πατὴρ κι' Ἀρχηγός.

—

3. Ἡ πρώτη σ' ἐμὲ Ἀγάπη Αὐτοῦ
Ἐγγύησις εἶναι, ὅτι παντοῦ
Αὐτός μὲ φυλάττει τοῦ ν' ἀπελπισθῶ,
Καὶ δὲν θὰ μ' ἀφήσῃ νὰ ἀπολεσθῶ.

—

4. Λοιπὸν διατί νὰ μεμψιμοιρῶ
Ἐν θλίψεως ἢ κινδύνων καιρῷ;
Διὰ τῶν τοιούτων Αὐτοῦ οἱ υἱοὶ
Γνωρίζοντ' ἐδῶ, ὡς Αὐτὸς βεβαιοῖ,

—

5. Ἐμπρός! καὶ μὲ θάρρος ἂς προχωρῶ,
Ἀφοῦ ὁδηγόν Αὐτὸν θεωρῶ.
Ἐμπρός! καὶ ταχέως ἐκεῖ μετ' Αὐτοῦ
Θὰ ἦμαι κ' ἐγὼ ὡς υἱὸς Νικητοῦ.

194. *Ἡ παγκοσμία πρόσκλησις.* (11σ).

1. Ἂς δώσῃ ἀκρόασιν πᾶσα ἡ γῆ·
Ἂς ἦν' ἀνοικτὸν πᾶν ὠτίον θνητοῦ.
Τοῦ Εὐαγγελίου ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ,
Φωνὴ τῆς προσκλήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ.

—

2. Ὦ σεῖς αἱ πεινῶσαι, διψῶσαι ψυχαί!
Τὸν ἄνεμον θέλετε κάμει τροφήν;
Τὰ ὦτά σας κλίνατε νῦν εἰς Ἐμέ.
Ἀθάνατον θέλω σᾶς δώσει ζωήν·

—

3. Ὁ οἶνος, τὸ γάλα ἰδοὺ πλημμυρεῖ·
Ἐδῶ εἶναι ἄφεσις ἁμαρτιῶν·
Ἀγάπη καὶ ἔλεος, ὡς ποταμοί,
Συρρέουν εἰς ἄπειρον ὠκεανόν.
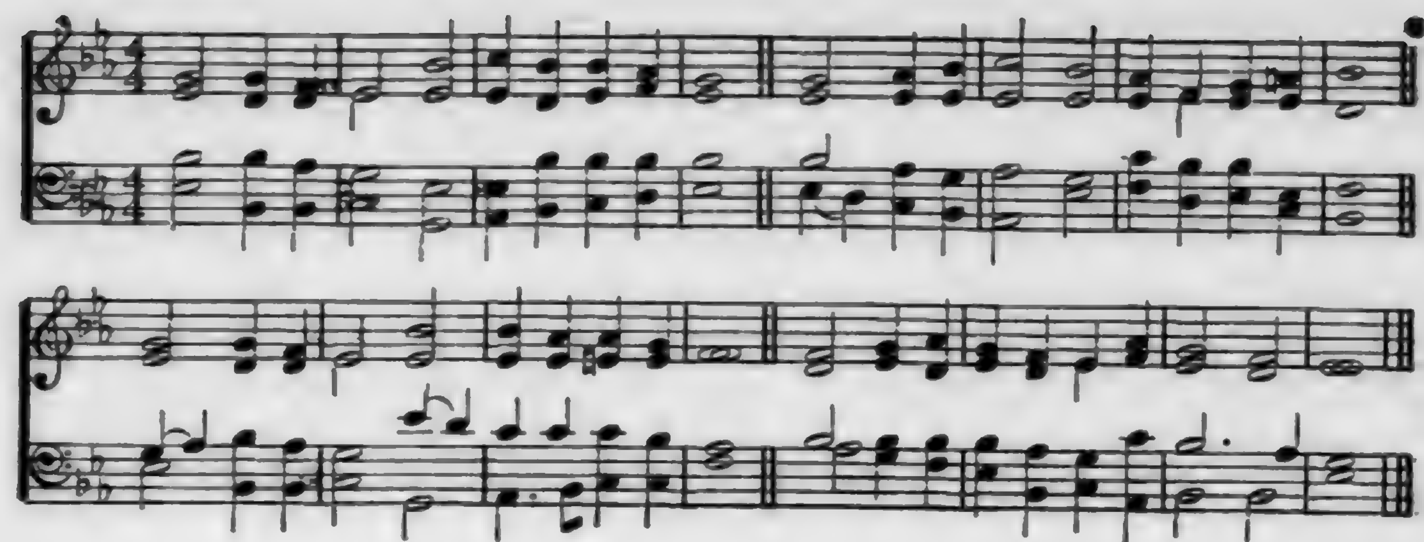
—

4. Ἐδῶ εἶναι ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ·
Ἐδῶ μαργαρίτης μεγάλης τιμῆς·
Ἐδῶ θησαυρός, πλὴν οὐχὶ ἐκ χρυσοῦ·
Ἐδῶ καὶ στολὴ τῆς ψυχῆς τῆς γυμνῆς.

—

5. Σύ, Κύριε, σύρε με, ὥστε ἁπλῶς
Ὡς εἶμαι νὰ τρέξω νῦν πρὸς τὸν Χριστόν,
Πεινῶν καὶ διψῶν καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός,
Ἀφθόνως νὰ εὕρω τὸ πᾶν εἰς Αὐτόν.

195. *Ἡ διαρκὴς παρουσία τοῦ Θεοῦ.* (10σ).

1. Ἡ νὺξ προβαίνει, σκότος νῦν βαθύ.
   Ἐλθέ, ὦ Σῶτερ, μεῖνον παρ' ἐμοί.
   Τίς βοηθεῖ με ἢ παρηγορεῖ ;
   Σύ, ἡ ἐλπίς μου, μεῖνον παρ' ἐμοί.

—

2. Τὰ ἔτη φεύγουν, ὡς σκιὰ περνοῦν,
   Χαρὰ ἢ δόξα—τάχιστα πετοῦν.
   Φθορὰ τὰ πάντα, ὄναρ ἡ πνοή·
   Ὁ ἄφθαρτος Σὺ—μεῖνον παρ' ἐμοί.

—

3. Ἑκάστην ὥραν θέλω Σε ἐγγύς·
   Μὲ τὴν Σὴν χάριν μὲ ἐνδυναμοῖς·
   Σὺ ὁδηγός μου, καὶ φρουρός μου Σύ·
   Ἡμέραν, νύκτα, μεῖνον παρ' ἐμοί.
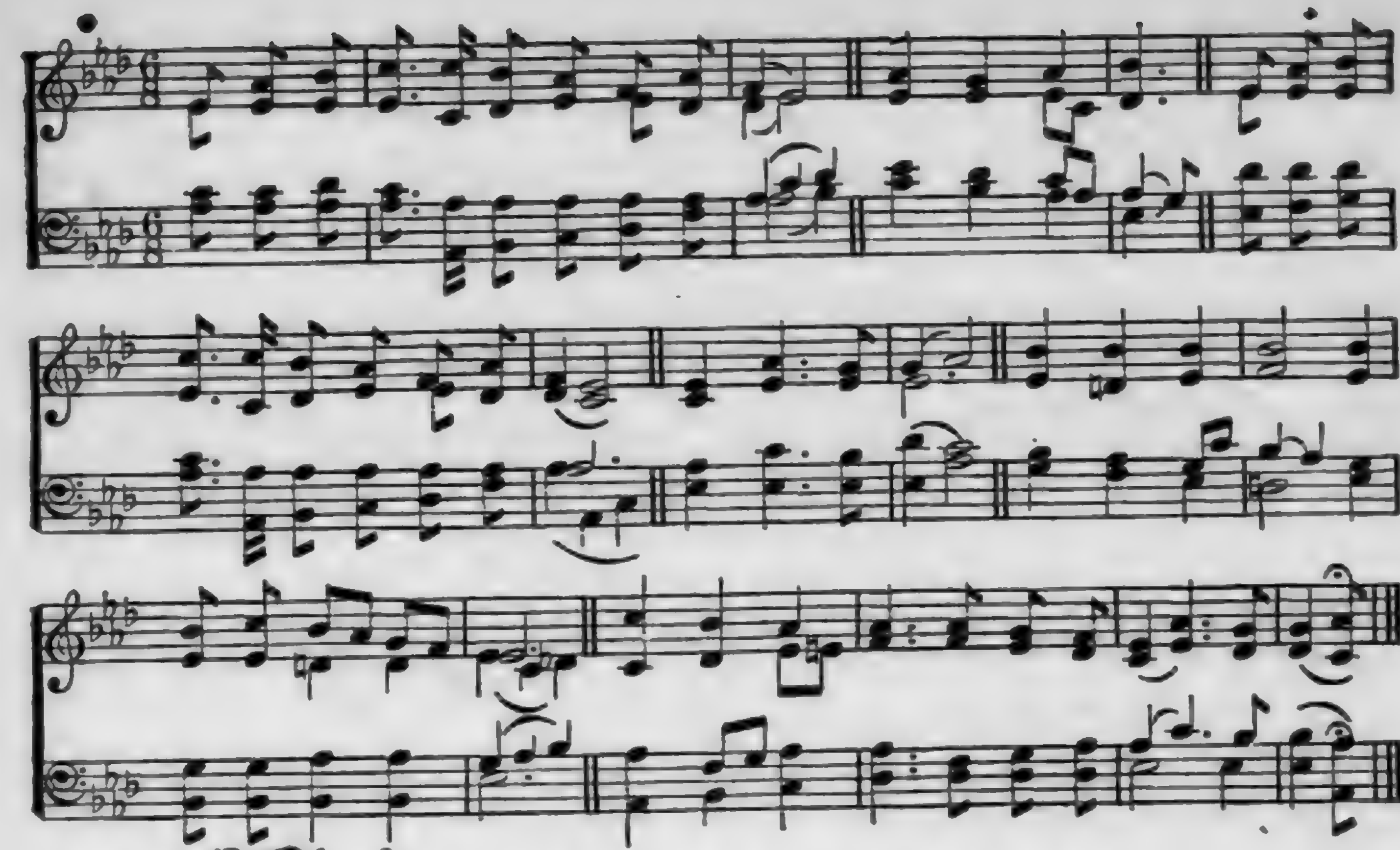
—

4. Ἐχθρὸν δὲν τρέμω ἂν Συ μετ' ἐμοῦ·
   Πόνους, δεινά, φοβοῦμαι οὐδαμοῦ·
   Θανάτου κέντρον, Ἅδου νεῖκος ποῦ ;
   Ναί, θριαμβεύων βαίνω μετὰ Σοῦ.

—

5. Ἐμπρός μου, Σῶτερ, κράτει Σὸν Σταυρόν,
   Νὰ μοὶ δεικνύῃ τὴν πρὸς οὐρανόν·
   Φῶς θεῖον φέγγει, σκότος οὐδαμοῦ·
   Ζῶ, εἴτε θνήσκω, μεῖνον μετ' ἐμοῦ.

196. *Ὁ Χριστὸς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.* (11-4σ).

1. Φῶς εὐμενές! Τὸ σκότος μὲ καλύπτει·
   Βλέπω εἰς Σέ !
   Νὺξ ζοφερὰ τὸν δρόμον ἀποκρύπτει·
   Ὁδήγει με !
   Ἓν μόνον, ἀπελπίς, Σου δέομαι,
   Βῆμα πρὸς βῆμα Σὺ ὁδήγει με.
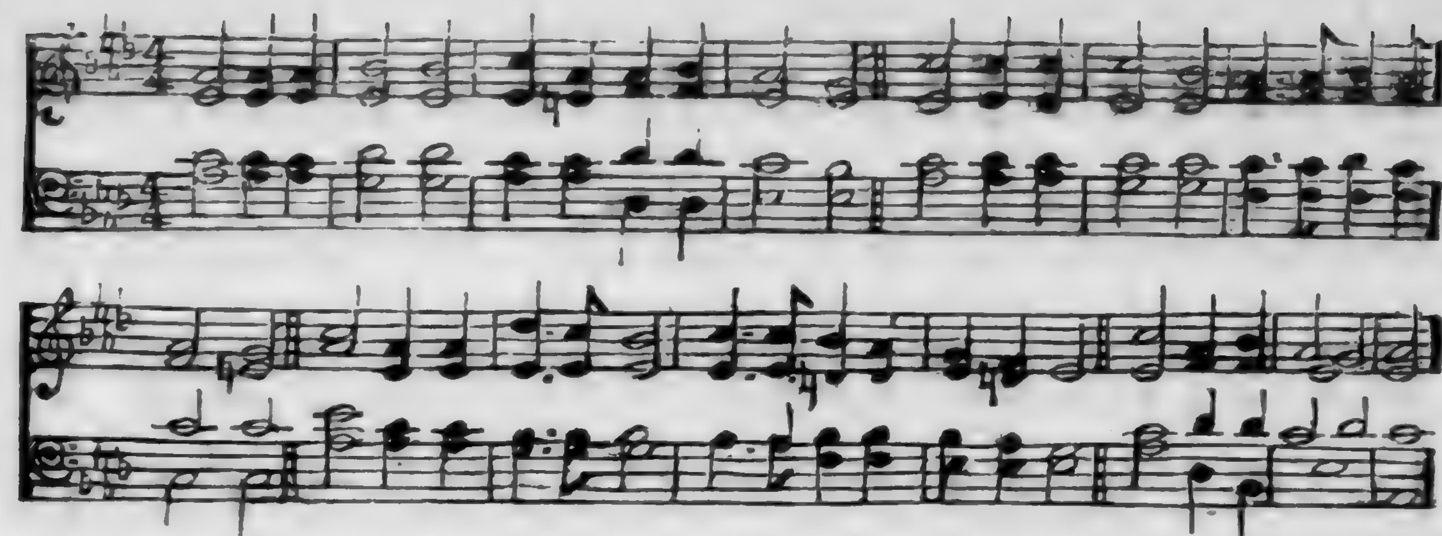
—

2. Ἀμέριμνος τὸν τῆς ζωῆς μου δρόμον
   Διέτρεχον·
   Ἀγέρωχος παντὸς κινδύνου τρόμον
   Ἐνέπαιζον·
   Νῦν δὲ τὰς χεῖρας τείνω Σοι, Χριστέ·
   Συ, φῶς ἀληθινόν, ὁδήγει με.

—

3. Μὴ πρὸ τοῦ τέλους μὲ ἐγκαταλείψῃς
   Πλανώμενον,
   Πρὶν τῆς νυκτὸς τὸ σκότος ἀπαλείψῃς
   Τὸ φοβερόν.
   Θεία αὐγή, ἀνάτειλον ταχύ !
   Φῶς ἱλαρόν, ὁδήγησόν με Σύ !

197. *Εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.*
(11-6σ).

1.Ἄναρχε Πάτερ, νῦν δεόμεθά Σου
Ποίμνιον ἀσθενές,ἔργον τῶν χειρῶν Σου·
Σὺ καταφύγιον, μόνη ἐλπὶς ἡμῶν·
Εὐλόγησον ἡμᾶς.

—

2. Σῶτερ οἰκτίρμων, φίλε τῶν πενήτων,
Συντετριμμένην, ταπεινὴν καρδίαν
Ἐν μετανοίᾳ νῦν προσφέρομέν Σοι·
Ἐλέησον ἡμᾶς.

—

3. Πνεῦμα Θεοῦ, τὴν ψυχὴν ἁγιάζον,
Σκήνωσον παντοτεινῶς ἐν ἡμῖν,
Ἔμπνευσον πίστιν, ζῆλον, ἀγάπην·
Ἁγίασον ἡμᾶς.

198. *Ἡ πρὸς τὴν Σιὼν ὁδοιπορία.*
(11-5σ).

1. Ψάλλετε σεῖς, ὦ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ σας,
Πρὸς τὴν Σιὼν ἐνῷ ὁδοιπορεῖτε,
Ἄπειρον χάριν τοῦ Λυτρωτοῦ σας
Δοξολογεῖτε.
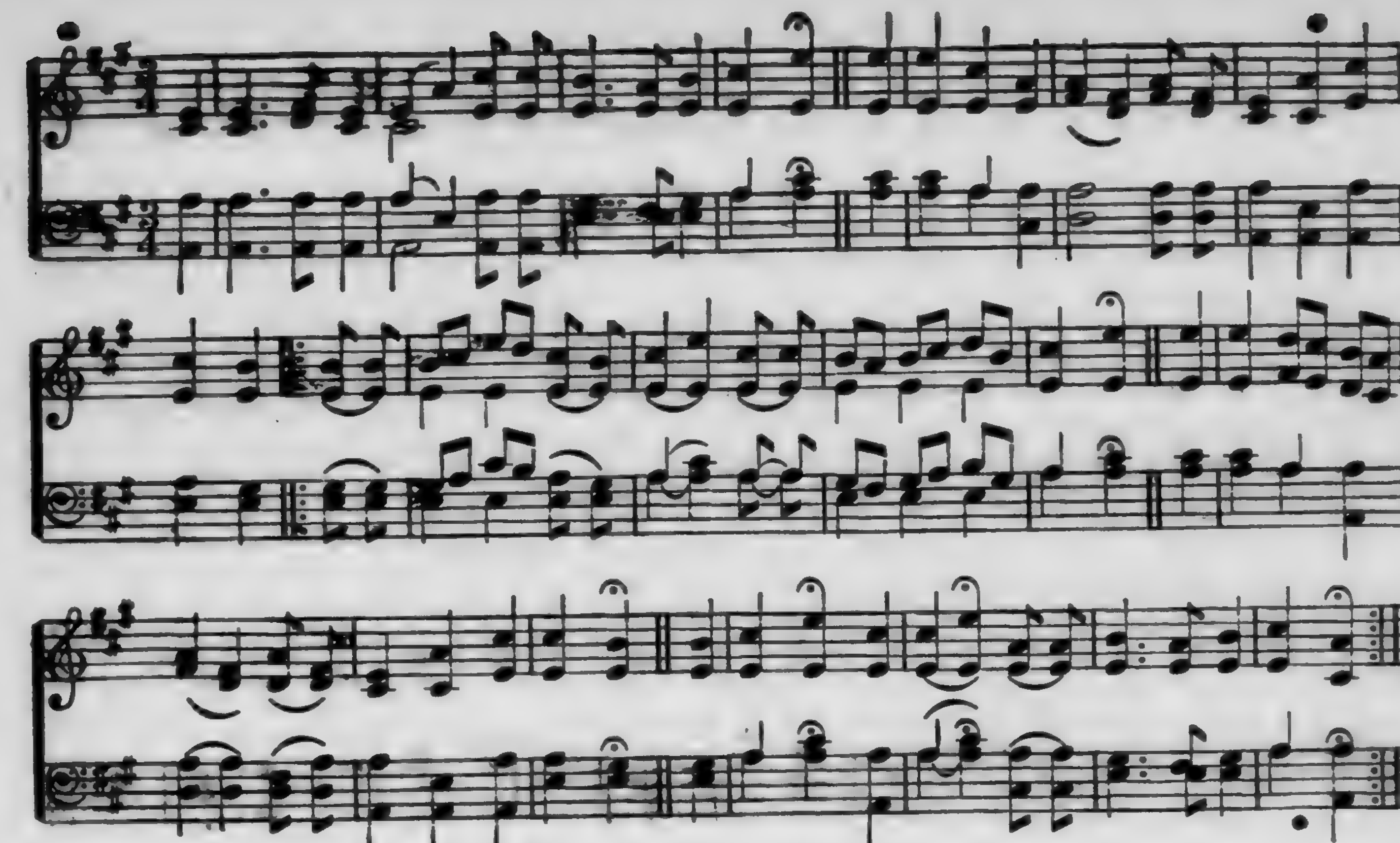
—

2. Πῶς ἡ ὁδός σας εἶναι μακαρία !
Ναὶ, μὲν ἐνίοτ' εἶναι τραχυτάτη,
Πλὴν καὶ ἁγία, θεία, οὐρανία,
Ἐνδοξοτάτη.

—

3.Ἴδετε νῦν Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα
Ὄντες ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος,
Τότε δὲ φεύγει ἡ στενοχωρία,
Λύπη καὶ πόνος.

—

4.Ὦ μαθηταί, πιστῶς ἀκολουθεῖτε
Τὸν Ἰησοῦν, τὸν μέγαν Ἀρχηγόν σας,
Καὶ μὲ χαρὰν αὐτὸν δοξολογεῖτε
Εἰς τὴν ὁδόν σας.

199. *Ψαλμὸς ργ'.* (12σ).

1. Εὐλόγει τὸν Κύριον, σύ, ὦ ψυχή μου·
Ἂς ἦναι πρὸς δόξαν Αὐτοῦ ἡ ζωή μου·
Αὐτὸς μ' ἐσυγχώρησε τὰς ἀνομίας,
Αὐτός μου ἰάτρευσε τὰς ἀσθενείας.

—

2.Ἀπὸ τὴν φθορὰν τὴν ζωήν μου λυτρόνει
Μὲ χάριν καὶ ἔλεος μὲ στεφανόνει·
Αὐτός μου χορταίνει τὰς ἐπιθυμίας·
Μὲ περικυκλόνει μὲ εὐεργεσίας.

—

3. Καθὼς ἐλεεῖ ὁ πατὴρ τοὺς υἱούς του,
Ὁμοίως Αὐτὸς ἐλεεῖ τοὺς πιστούς του.
Τοὺς ὅσοι τὸν Κύριον ὄντως φοβοῦνται,
Καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ ἐνθυμοῦνται.

—

4. Μ' ἡμᾶς αὐστηρῶς δὲν ἐμβαίνει εἰς κρίσιν·
Ἀλλ' ὅσον μακρὰν εἶναι ἀπὸ τὴν δύσιν
Ἡ ἀνατολή, ὁ Θεός μας μακρύνει
Δεινὰ κι' ἀνομίας, κ' εἰς ἔλεος κλίνει.

—

5. Σεῖς, ὅσοι ἐλάβετε τὸ ἔλεός του,
Καὶ εἴδετε ἀπὸ τοῦ σκότους τὸ φῶς του,
Ὁμοῦ μετ' ἀγγέλων Αὐτὸν εὐλογεῖτε,
Τὸν Κύριον τῶν στρατευμάτων αἰνεῖτε.

200. *Ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασις.*
(11σ).
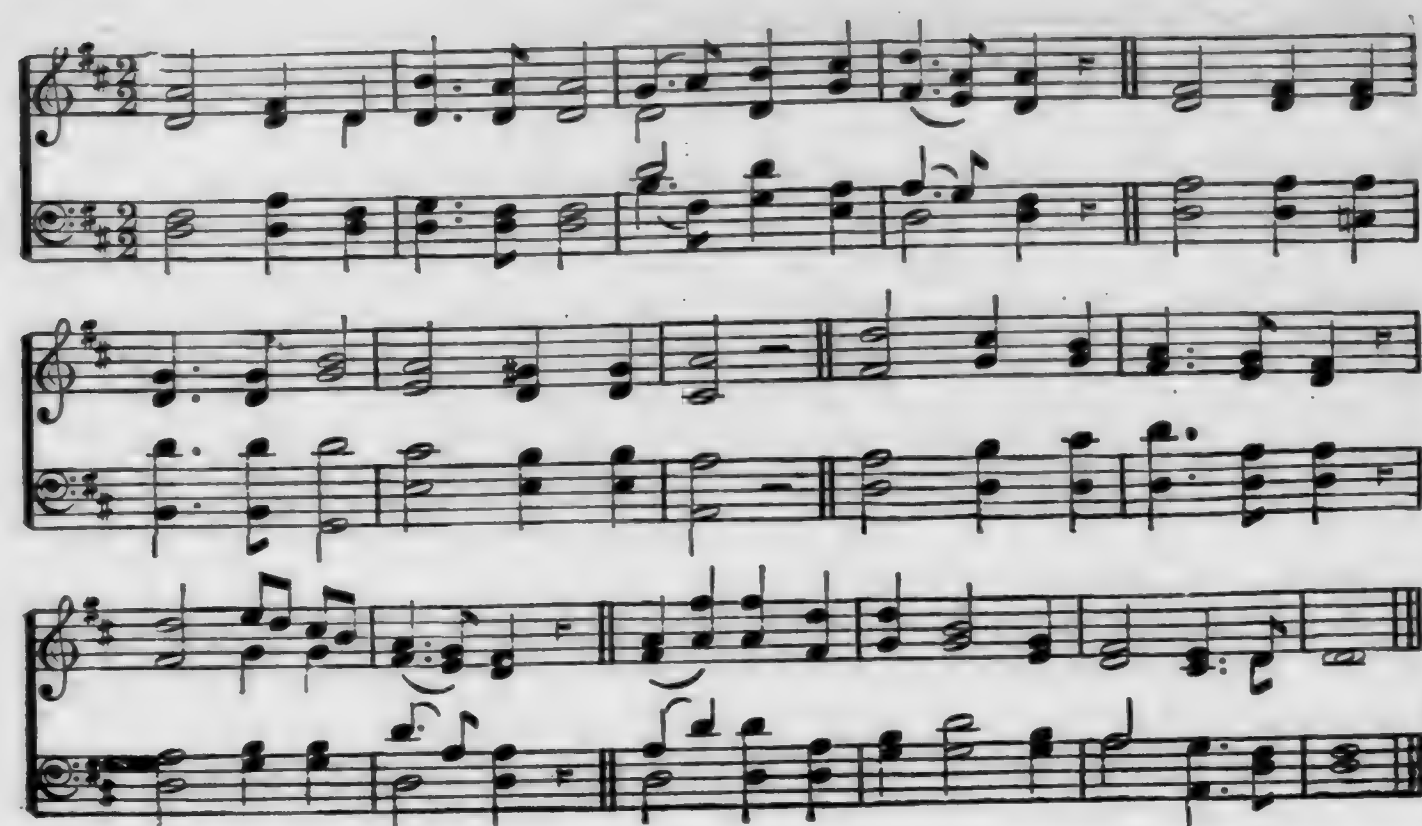
1. Τὴν κλεῖδα τοῦ ᾅδου κρατῶν, Λυτρωτά μας,
Ἀόρατον κόσμον ἀνοίγεις καὶ κλείεις·
Ἂς μὴ ἐκφοβίζωνται τὰ πνεύματά μας·
Διότι τοῦ σκότους ἁλύσεις Σὺ λύεις.

—

2. Τετέλεσται ! ὤ, τί ὡραία ἡμέρα !
Τοῦ ᾅδου τὴν δύναμιν ἐξαφανίζεις.
Ἐκπέμπεις τὸ Πνεῦμά σου πρὸς τὸν Πατέρα,
Καὶ θνήσκων τὸν θάνατον αἰχμαλωτίζεις.

—

4. Ψυχή μου, θεώρησον τὰ σάββανά του.
Καὶ τ' ἄγνωστον μέλλον ἂς μὴ σὲ φοβίζῃ.

Λαμπρύνεται καὶ ἡ κοιλὰς τοῦ θανάτου.
Διότι ἡ ὄψις Αὐτοῦ τὴν φωτίζει.

201. *Ἡ ἄνωθεν παρηγορία.*

(ἰδιόρρυθμον).

1. Ἀπαρηγόρητοι, ταχέως σπεύσατε,
Προσπέσατε τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ·
Πληγάς σας δείξατε, θλίψεις σας εἴπατε.
Πάντα θεραπεύει ἰσχὺς τοὐρανοῦ.

—

2. Χαρὰν τοῖς κλαίουσι, φῶς τοῖς λυπημένοις.
Ἐλπίδ' ἁμαρτωλοῖς παρὰ Θεοῦ,
Δίδ' ὁ Παράκλητος τοῖς τεθλιμμένοις·
Τὰς θλίψεις παύει ἰσχὺς τοὐρανοῦ.

—

3. Ὧδ' ἄρτος τῆς ζωῆς, ὕδατα ζῶντα,
Ῥέοντα ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ,
Στὸ δεῖπνον ἔλθετε, ἕτοιμα πάντα·
Πάντα προμηθεύει ἰσχὺς τοὐρανοῦ.

202. *Μελέτη.* (12σ).

1. Σεῖς, ὅσοι πιστῶς τὸν Θεὸν ἀγαπᾶτε,
Τὰς εὐεργεσίας Αὐτοῦ μελετᾶτε.
Τὰ ἔργα λαμπρά, ἡ βουλή του βαθεῖα,
Ἡ κρίσις του ἀνεξιχνίαστος, θεία !

—

2. Ὁ ἄφρων εἰς ταῦτα χαρὰν δὲν εὑρίσκει·
Ὡς ἄλογον ζῶον ζῇ καὶ ἀποθνήσκει.
Ὡς χόρτος ἀνθεῖ, ἕως ὅτου φυσήσῃ
Ὀργὴ τοῦ Θεοῦ του καὶ τὸν ἀφανίσῃ.

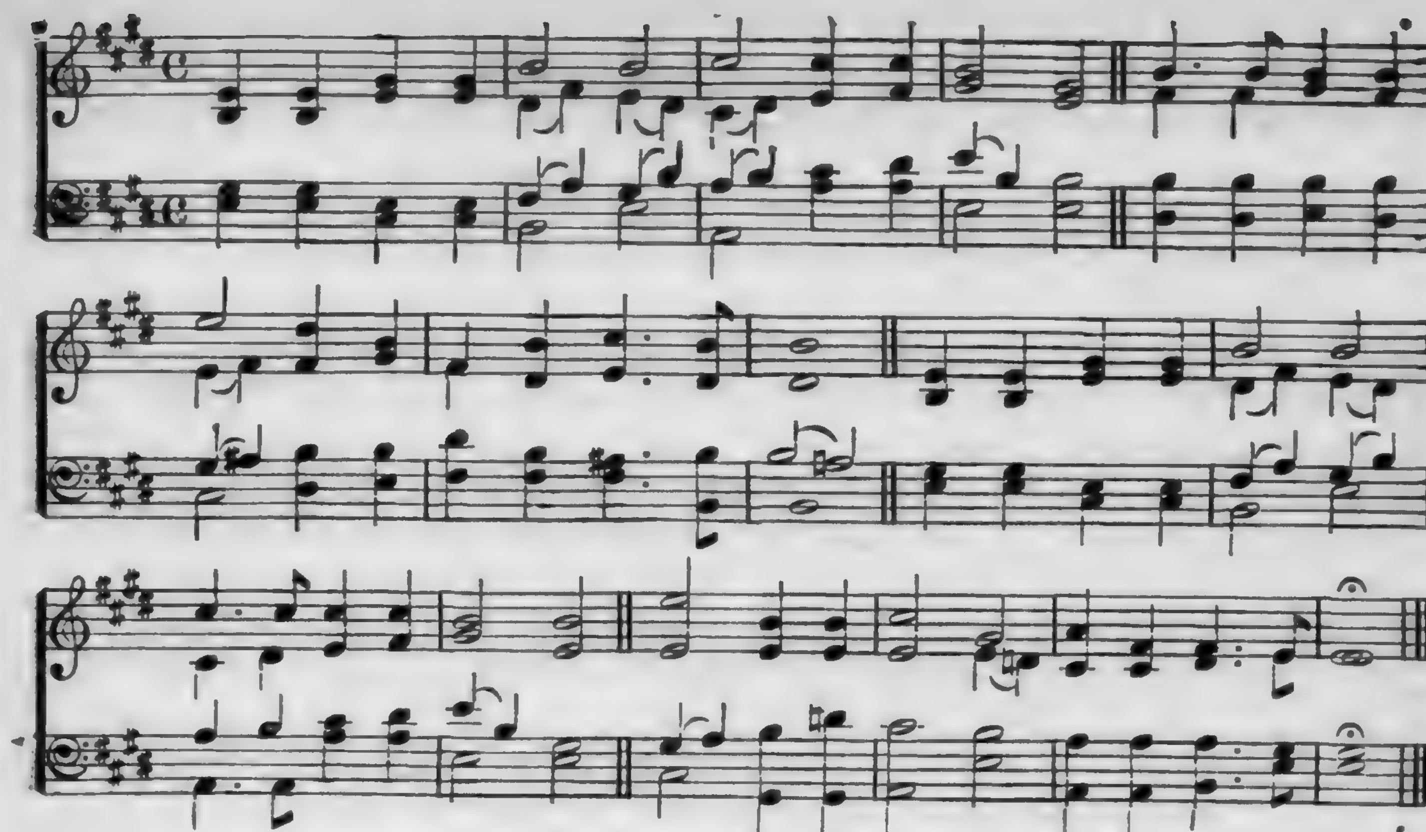
—

3. Ἐγὼ δὲ ζητῶ μίαν κληρονομίαν
Ἀμάραντον, ἔνδοξον καὶ οὐρανίαν,
Ἀφοῦ τῆς ψυχῆς οἱ ἐχθροὶ νικηθῶσι,
Καὶ οἱ πειρασμοὶ δὲν θὰ μὲ ἐνοχλῶσι,

—

4. Καλῶς θέλω τότε ἰδεῖ καὶ γνωρίσει
Τὰ ὅσα ἐδῶ εἶχον ἐπιθυμήσει,
Καὶ ὅλ' αἱ δυνάμεις μου εὕρει ἡδεῖαν,
Αἰώνιον, χαροποιὰν ἀσχολίαν.

203. *Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.* (12-10σ).

1. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ! Κύριος Σαβαώθ !
Πλήρης τῆς δόξης Σου ὁ οὐρανὸς κ' ἡ γῆ.
Πάτερ παντοκράτορ, ποιητὰ τῶν ὅλων,
Σοὶ πρέπει αἶνος, δόξα καὶ τιμή.

—

2. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ! Ἀρχαγγέλων στίφη
Ἐν φωνῇ ἀλαλαγμοῦ βοῶσι παμπληθῆ.
Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ νυχθημερὸν αἰνοῦσι
Σὲ ἀπ' αἰώνων καὶ νῦν κ' ἐσαεί.
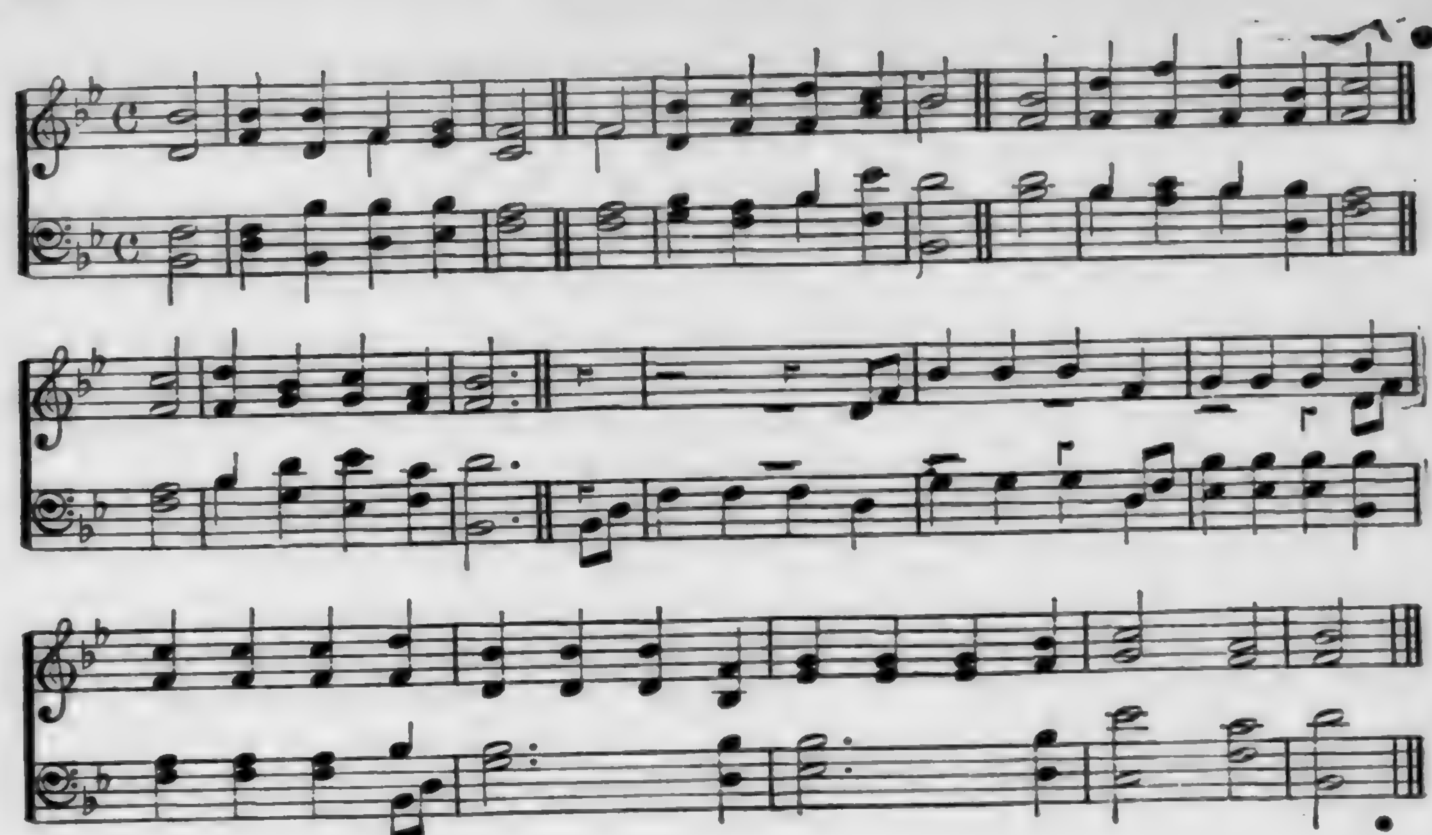
—

3. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ! ἀνάξιοι βοῶμεν.
Φῶς ἀπρόσιτον οἰκεῖς, τὰ πάντα διοικῶν·
Μόνος Σὺ εἶ ἅγιος, ἅγιαι αἱ βουλαί Σου·
Αἶνον πλὴν δέξαι χειλέων ῥυπαρῶν.

—

4. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ! βοᾷ ἡ κτίσις ὅλη,
Αἰνοῦσί Σε τὰ ἔργα Σου ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ.
Πατρί, Υἱῷ καὶ Πνεύματι, μιᾷ σεπτῇ Τριάδι,
Ἀεὶ ἔστω αἶνος, δόξα καὶ τιμή. Ἀμήν.

204. *Τὸ Ἰωβηλαῖον*.(6-6-8σ).

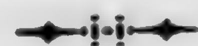
1. Σαλπίσατε ὁμοῦ
Υἱοὶ Θεοῦ ὑμεῖς,
Κηρύξατε παντοῦ
Μέχρι περάτων γῆς,
Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

—

2. Τὸν τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸν
Δοξάσατε εὐθύς,
Ὅς πάντων τῶν ἐθνῶν
Εἶναι ὁ Λυτρωτής.
Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

—

3. Ἡ σάλπιγξ ἂς ἠχῇ,
Στὸν θρόνον ἂς ἔλθῃ
Πᾶσα πιστὴ ψυχή,
Ὅπως συγχωρηθῇ.
Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

205. *Αἱ τελειότητες τοῦ Θεοῦ*.
(6-6-8σ).

1. Σεπτὸς καὶ ὑψηλὸς
Ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ·
Τὸ ἔνδυμά Του φῶς,
Λαμπρὰ ἡ δόξ᾽ Αὐτοῦ·
Τὴν ὄψιν Του οὐδεὶς βροτὸς
Νὰ ἴδῃ εἶναι ἱκανός.

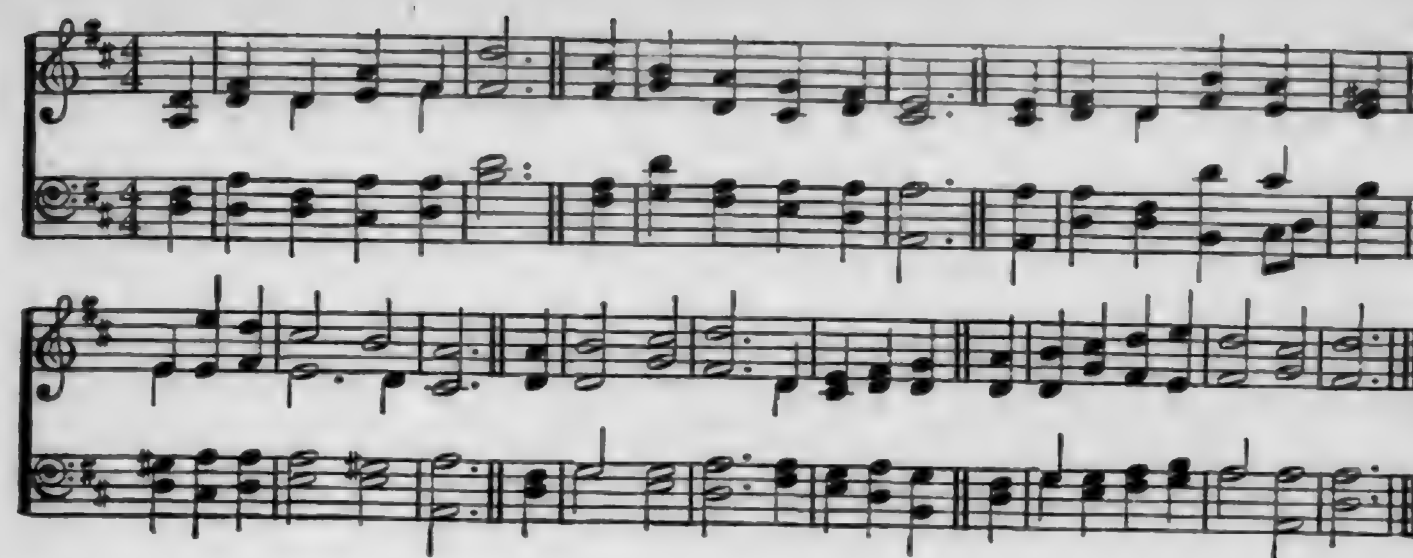
—

2. Δεινὴ εἶν᾽ ἡ φωνή,
Τοῦ φοβεροῦ Κριτοῦ·
Σαλεύεται ἡ γῆ
Ἐνώπιον Αὐτοῦ·
Ἡ ἔνδικος Αὐτοῦ ὀργὴ
Ἀεὶ τὸν νόμον Του φρουρεῖ.

—

3. Σοφίαν θαυμαστὴν
Τὸ ἔργον Του δηλοῖ·
Τοῦ ᾅδου τὴν ἰσχὺν
Ἐνδόξως καταργεῖ,
Ἡσύχως φέρων εἰς ἀκμὴν
Τὴν προαιώνιον βουλήν.

206. *Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀγάπη*.
(6-6-8σ).

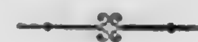
1. Τί χάριν ὑψηλὴν
Μᾶς κάμνει ὁ Σωτὴρ !
Ἀγάπην θαυμαστὴν
Μᾶς δίδει ὁ Πατήρ·
Ὥστε θνητοὶ ἁμαρτωλοὶ
Νὰ γείνωμεν Θεοῦ υἱοί !

—

2. Δὲν εἶναι θαυμαστὸν
Ἂν ἤμεθα κ᾽ ἡμεῖς
Ἐν μέσῳ χλευαστῶν
Ἄγνωστοι, ἀγενεῖς.
Τοιουτοτρόπως ὁ Χριστὸς
Δὲν ἦτο ἐπὶ γῆς γνωστός.

—

3. Οὐδ᾽ εἶναι φανερὸν
Τί θέλει μᾶς δοθῇ·
Εἰς ποῖον δὲ βαθμὸν
Θέλομεν ὑψωθῇ·
Πλὴν θέλομεν ὁμοιωθῇ
Μὲ τὸν Χριστόν, ὅταν φανῇ.

207. *Ψαλμὸς πδ'*. (6-6-8σ).

1. Ὦ, πόσον θελκτικοί,
Θεὲ τοῦ οὐρανοῦ,
Οἱ ἐπὶ γῆς ναοὶ
Τῆς παρουσίας Σου !
Ἐκεῖ θερμῶς ἐπιθυμῶ
Τὸ πρόσωπόν Σου νὰ ἰδῶ.
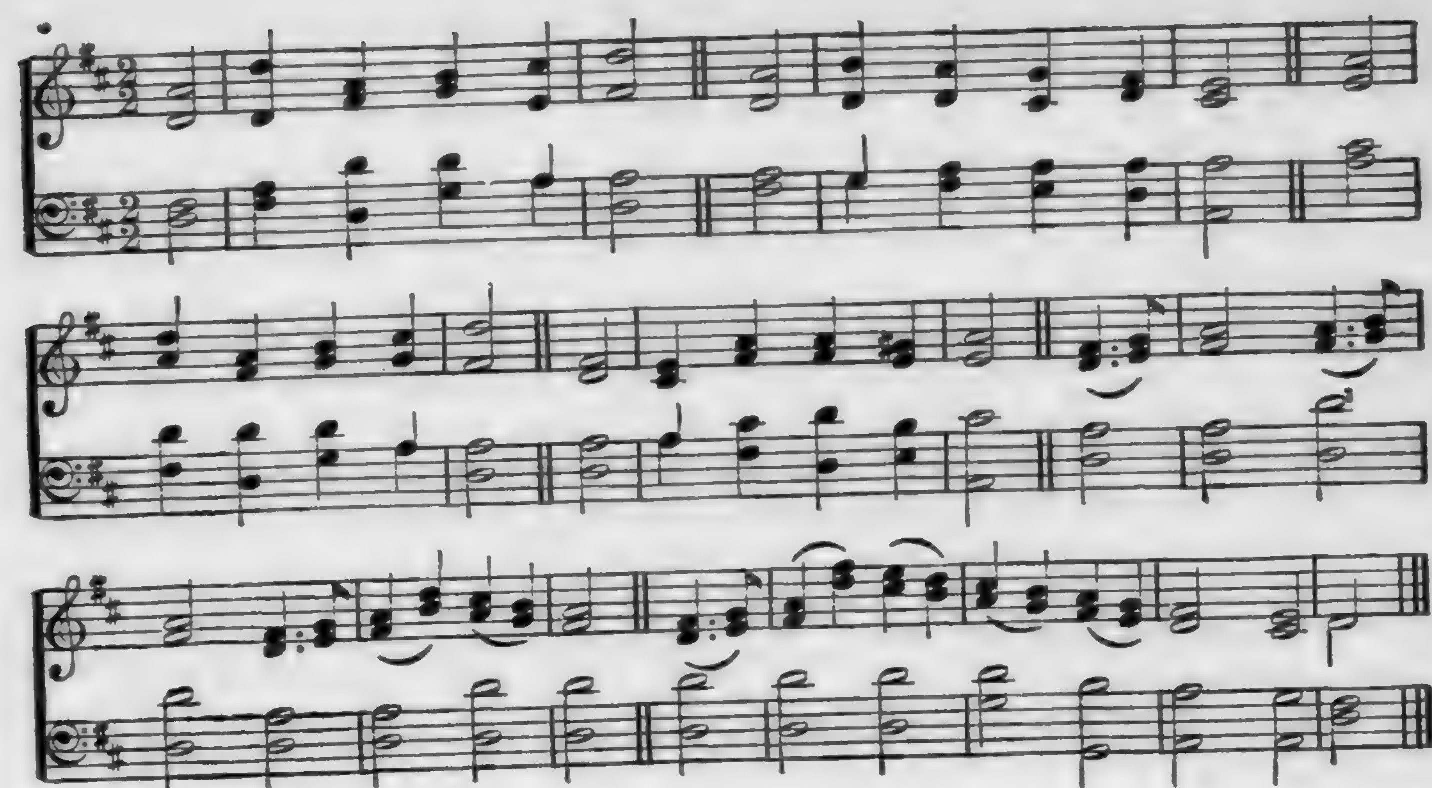
—

2. Καθὼς ἡ χελιδὼν
Εὑροῦσα φωλεάν,
Καθὼς καὶ ἡ τρυγὼν
Αἰσθάνεται χαράν,
Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ποθῶ,
Στὸν οἶκόν σου νὰ κατοικῶ.

—

3. Μακάριοι πιστοί,
Οἵτινες ἐκτενῶς
Προσεύχονται ἐκεῖ
Ὅπου εἶν᾽ ὁ Θεός·
Οἱ ἀγαπῶντες τὴν ὁδὸν
Τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν Σιών.

208. *Πρόσκλησις τῶν πιστῶν.*
(6-6-8σ).

1. Σπεύσατε, εὐσεβεῖς
Οἱ ὄντες ἐν Χριστῷ,
Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς,
Καὶ τοὺς ἐν οὐρανῷ
Κηρύξατε ἀναφανδὸν
Τί χρεωστεῖτε εἰς Αὐτόν.

—

2. Ἀπὸ τῶν οὐρανῶν
Κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν,
Τὸ στέμμα τὸ λαμπρὸν
Ἀφεὶς καὶ τὴν στολήν·
Νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Ὑπέμεινε καὶ τὸν σταυρόν.

—

3. Τοῦ τάφου τοὺς δεσμοὺς
Συντρίψας μὲ ἰσχύν,
Καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς
Πατάξας εἰς τὴν γῆν,
Ἀνῆλθε πάλιν ὁ Σωτήρ,
Ὁ πάσης χάριτος δοτήρ.

—

4. Πῶς τὴν ἀγάπην Σου
Νὰ ἀνταμείψωμεν ;
Εἰς Σέ, ὦ Ἰησοῦ,
Ν᾽ ἀφιερώσωμεν
Σῶμα, ζωήν, ψυχήν, τὸ πᾶν·
Ὦ, δέχθητι τὴν προσφοράν !
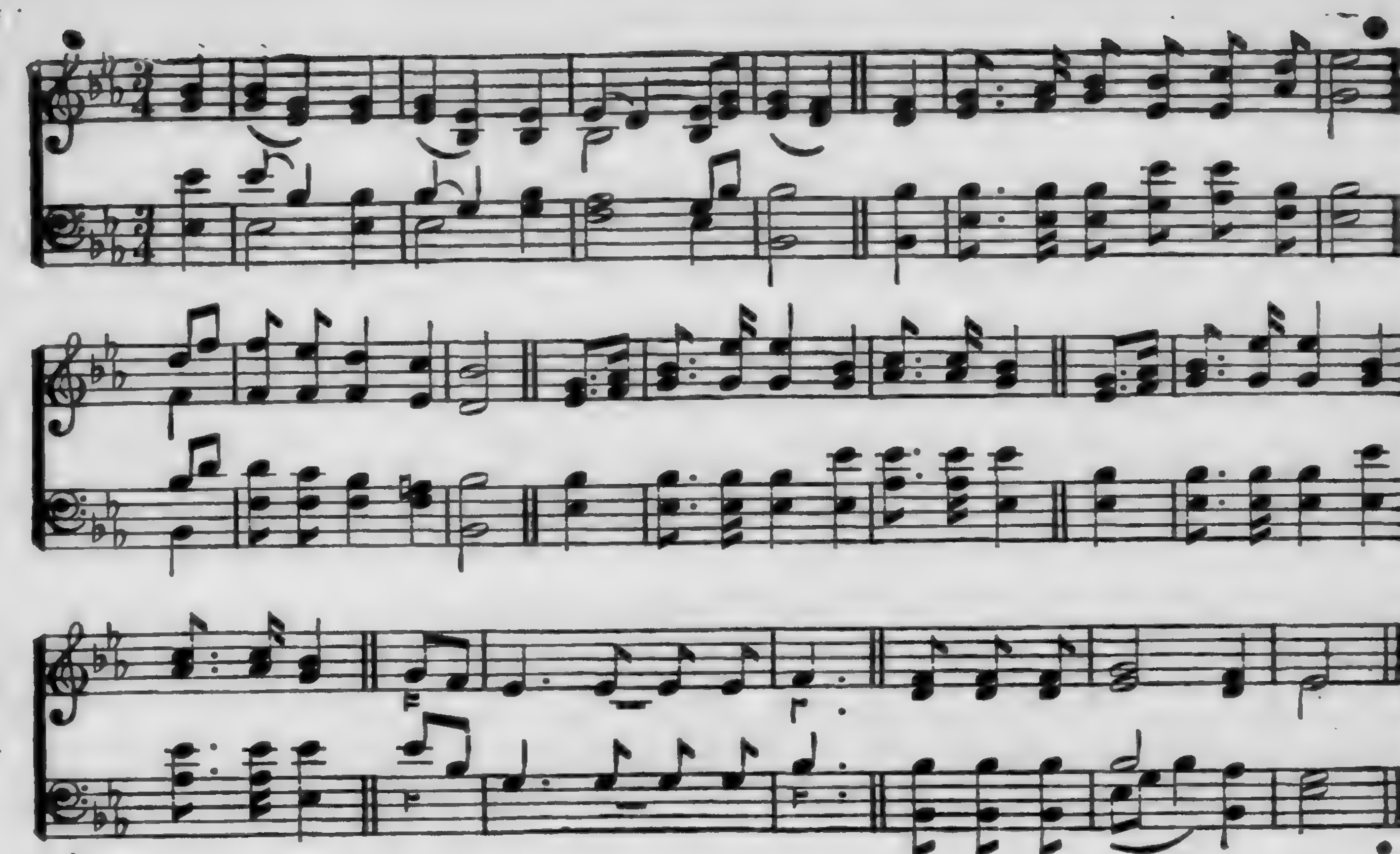
209. *Αἱ ἰδιότητες τοῦ Χριστοῦ.*
(6-6-8σ).

1. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ,
Ἀγγέλματα χαρᾶς
Μᾶς ἦλθον διὰ Σοῦ
Τῆς σωτηρίας μας,
Τῆς ἥττης ᾅδου τρομεροῦ
Κ᾽ εἰρήνης μετὰ τ᾽ οὐρανοῦ.

—

2. Ἀρχιερεῦ ἡμῶν,
Ἑκόντως σταυρωθείς,
Σὸν αἷμα τὸ σεπτὸν
Ἔχυσας ἐπὶ γῆς·
Νῦν δ᾽ εἰς τὸν θρόνον ἀναβάς,
Σὺ μεσιτεύεις δι᾽ ἡμᾶς.

—

4. Σὺ ἄρχων τοῦ παντὸς
Εἶσαι, ὦ Ἰησοῦ·
Σκῆπτρον εὐθύτητος
Εἶναι τὸ σκῆπτρόν Σου.
Δόξα εἰς Σέ, Ἐμμανουήλ,
Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ !

210. *Τὸ καταφύγιον τοῦ πιστοῦ.*
(8-8-6σ).

1. Πύργος μου εἶναι ὁ Θεός,
Καὶ σωτηρία μου καὶ φῶς·
Καὶ τί νὰ φοβηθῶ ;
Δοτὴρ καὶ φύλαξ τῆς ζωῆς,
Προστάτης μου καὶ Λυτρωτής,
Καὶ πῶς νὰ δειλιῶ ;
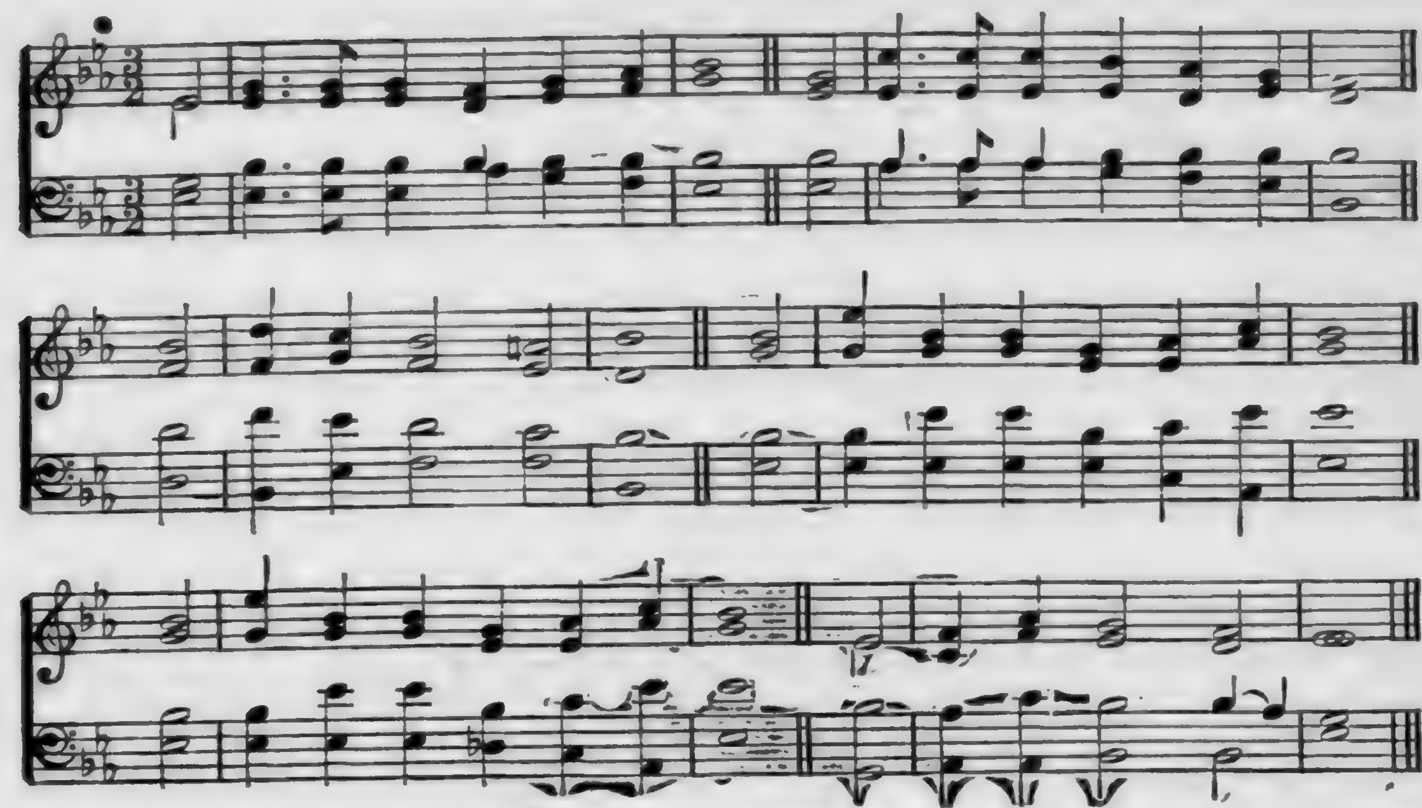
—

2. Ἕν τι ὑπὲρ ζωὴν ποθῶ,
Κι᾽ αὐτὸ γονυπετῶς ζητῶ,
Ὡς δῶρον ἐκ Θεοῦ·
Πλησίον Του νὰ κατοικῶ,
Τὸ κάλλος Του νὰ θεωρῶ,
Εἰς τὸν ναὸν Αὐτοῦ.

—

3. Ἂν με ἀφήσωσι γονεῖς,
Φίλοι ἢ σύντροφοι, εὐθὺς
Προσφεύγω στὸν Θεόν.
Ὁ μονωμένος ὀρφανός,
Σὲ ἔχει σκέπην, κι᾽ ὁ Χριστὸς
Προσδέχεται αὐτόν.

—

4. Ὦ σεῖς οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀμνοῦ,
Ἀνδρίζεσθε ὑπὲρ Αὐτοῦ,
Κ᾽ ἐλπίζετ᾽ εἰς Αὐτόν.
Μ᾽ Αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα, ἡ ψυχὴ
Ἀείποτ᾽ ἔσται δυνατή·
Ζητεῖτε τὸν Θεόν !

211. *Τὸ παρὸν καὶ ἡ αἰωνιότης.*

(8-8-6σ).

1. Εὑρίσκομαι ἐπὶ ἰσθμὸν
'Εν μέσῳ δύο θαλασσῶν,
'Αναίσθητος οἰκτρῶς !
Μὲ ἀναμέν' ἐν ἀκαρεὶ
Ἠ τῶν μακάρων ἡ μονή,
Ἠ ᾅδης τρομερός !

—

2. 'Εξύπνησόν με, ὦ Θεέ,
'Αποκαλύπτων εἰς ἐμὲ
Τἀόρατα αὐτά·
Τὸ βάρος των νὰ αἰσθανθῶ,
'Απὸ ματαίων νὰ στραφῶ
Στὰ ὄντως ἀγαθά.

—

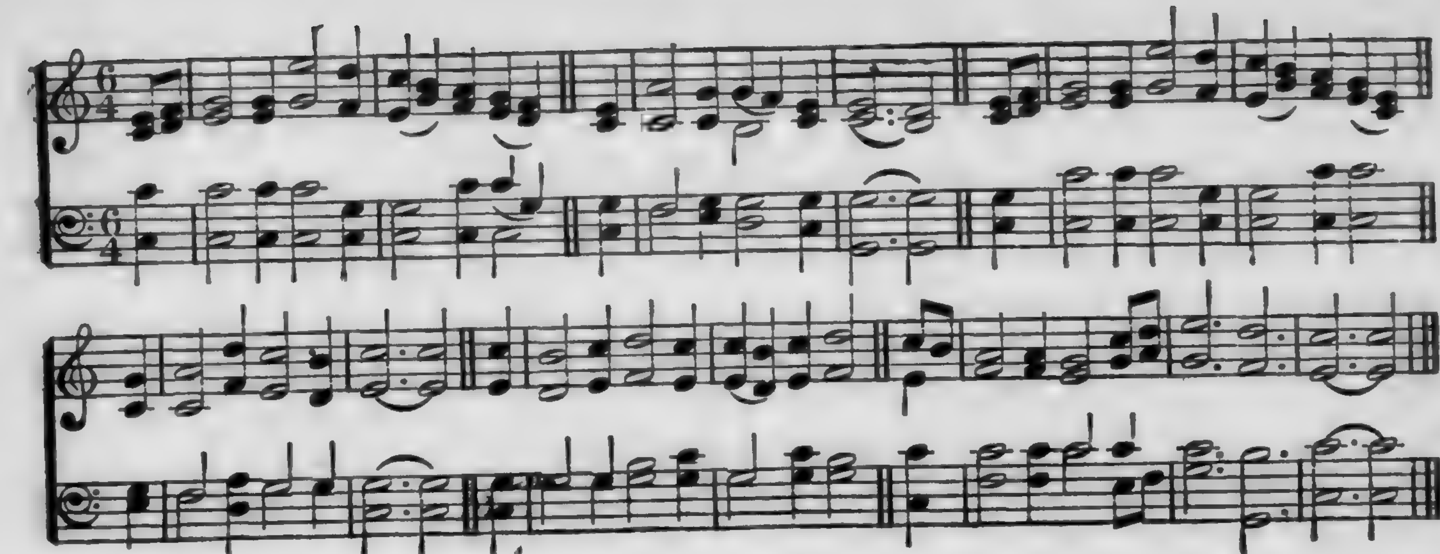
3. Θὲς Σὺ ἐμπρός μου τὴν σκηνήν,
'Οπόταν μέλλεις κατελθεῖν
Μετὰ τῶν νεφελῶν
Νὰ κρίνῃς ἔθνη παμπληθῆ·
Τότ' ἆρα θέλει μοὶ δοθῇ
'Ο κλῆρος τῶν πιστῶν ;

—

4. Θεέ, βοήθησόν με νῦν
Τὴν κλῆσίν μου καὶ ἐκλογὴν
Νὰ κάμω ἀσφαλεῖς·
Τὸ θέλημά Σου ἐκτελῶν,
Καὶ Σὲ πιστῶς ὑπηρετῶν
Νὰ ζήσω ἐπὶ γῆς.

—

5. Κι' ὅταν ἐν δόξῃ Σὲ ἰδῶ,
Καὶ εἰς τὸ βῆμά Σου φανῶ,
Ν' ἀκούσω, ὦ Χριστέ,
'Εκ Σοῦ ἐκείνην τὴν φωνὴν
Χαριτωμένην καὶ τερπνήν,
«Εὖ δοῦλε ἀγαθέ !»

212. *Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.*

(8-6-8σ).

1. Ὤ, τί πρωία ἱλαρὰ
Εἶν' ἡ σημερινή !
Ὤ, τί ὡραία καὶ φαιδρὰ
'Ακούεται φωνή !
«Χαρῆτε, ὁ Σωτήρ σας ζῇ,
'Ανέστη ὁ Χριστός· ναί, ζῇ.»

—

2. Ὤ, οἱ θρηνοῦντες σεῖς πιστοὶ
Τὸν Κύριον ὑμῶν,
Παρατηρήσατε αὐτοὶ
Τὸν τάφον τὸν κενόν.
Ὤ, μὴ θρηνεῖτε, πάλιν ζῇ·
'Ανέστη ὁ Χριστός· ναί, ζῇ.

—

3. Λοιπὸν ἀμέσως στὸν ναὸν
Τὰ βήματα ὁμοῦ
Νῦν στρέψατε, καὶ τὸν Θεὸν
Αἰνέσατε αὐτοῦ.
Διότ' ἰδοὺ ἐκ νέου ζῇ,
'Ανέστη ὁ Χριστός· ναί, ζῇ.

—

4. Πόσον λαμπρὰ καὶ σοβαρὰ
Εἶν' ἡ ἀνατολή !
Χριστὸς ἀνέστη ! ὦ, χαρά !
'Ιδοὺ μᾶς ὁμιλεῖ,
«Ὤ, μὴ φοβεῖσθε, εἶμ' 'Εγώ,
Ὤ, μὴ θρηνεῖτε, πάλιν ζῶ.»
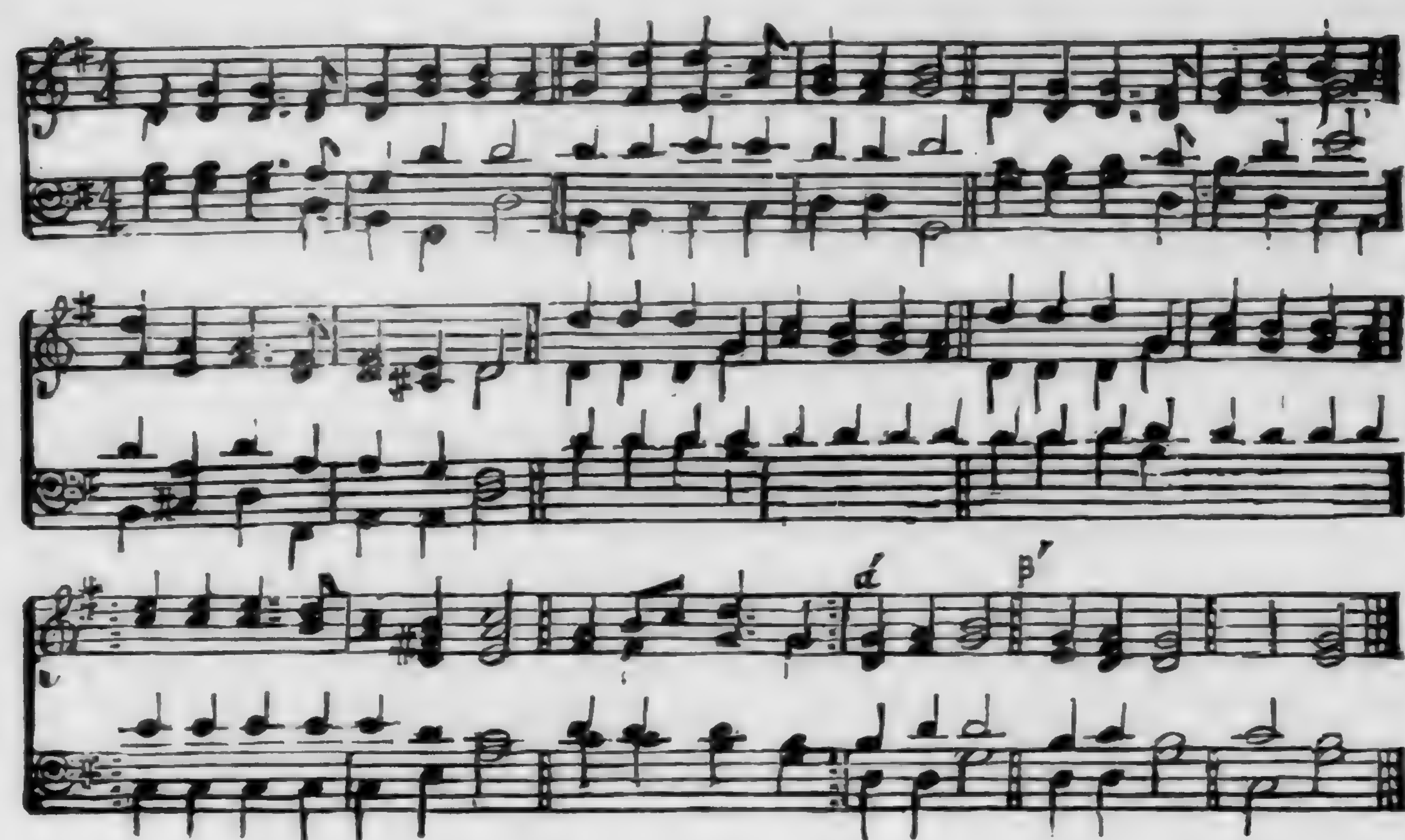
—

5. Ποῦ, θάνατε, τὸ κέντρον σου ;
'Ανέστη ὁ Χριστός !
Τὸ νεῖκός σου, ὦ ᾅδη, ποῦ ;
Σ' ἐνίκησεν Αὐτός.
'Ανέστη ὁ Σωτήρ· ναί, ζῇ,
Καὶ αἰωνίως θέλει ζῇ.

213. *Ὁ πόθος τοῦ πιστοῦ.*

(8-6-8σ).

1. Πόσον θὰ ἤμην εὐτυχής,
Ἂν εἰς τὸν οὐρανόν,
'Ιπτάμενος ἐγὼ ταχὺς
Ἔβλεπον τὸν Θεόν !
'Εὰν φορῶν στολὴν λευκήν,
Εἶχον φωνὴν ἁρμονικήν.

—

3. Ἂν ὅμως ἔχω σταθερὰν
Πίστιν εἰς τὸν Χριστόν,
Βεβαίως θέλω μὲ χαρὰν
Ἀεὶ ὑμνεῖ Αὐτόν·
Ἐὰν ἐδῶ πιστὸς δειχθῶ
Ἐν οὐρανοῖς ἀεὶ θὰ ζῶ.

214. *Ὕμνος τῶν Χριστουγέννων.*
(7σ.δ.)

1. Ἐν ὑψίστοις ἄγγελοι
Τὸν Θεάνθρωπον Χριστὸν
Ἀνυμνοῦσι παμπληθεῖς
Βασιλέα νεογνόν.
«Δόξα, δόξα τῷ Θεῷ,
«Ἐν ὑψίστοις Κραταιῷ·
«Νῦν εἰρήνη ἐπὶ γῆς,
«Κ' εὐδοκία τοῖς λαοῖς!»

2. Θεῖον βρέφος, δέξαι νῦν
Εὐλογίαν τὴν ἡμῶν.
Γόνυ κλίνομεν πιστοὶ
Προσκυνοῦντές Σε Θεόν.
«Δόξα, δόξα τῷ Θεῷ
«Ἐν ὑψίστοις Κραταιῷ·
«Νῦν εἰρήνη ἐπὶ γῆς
«Κ' εὐδοκία τοῖς λαοῖς.»

3. Χαῖρε, Βασιλεῦ εἰρήνης!
Χαῖρε, Φῶς ἀληθινόν!
Ἥλιε Δικαιοσύνης,
Σωτηρία τῶν ἐθνῶν!
«Δόξα, δόξα τῷ Θεῷ,
«Ἐν ὑψίστοις Κραταιῷ·
«Νῦν εἰρήνη ἐπὶ γῆς,
«Κ' εὐδοκία τοῖς λαοῖς!»

215. *Ἀεὶ μὲ τὸν Θεόν.*
(6-8σ).

1. «Ἀεὶ μὲ τὸν Θεόν!»
Ὢ! σκέψις σοβαρά,
Νὰ κατοικῶ στὸν οὐρανόν.
Ὢ! ἄφατος χαρά!

2. Τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς
Ἐν πίστει θεωρῶ·
Κ' ἐνῷ παρέρχετ' ὁ καιρός,
Ἐκεῖσε προχωρῶ.

3. «Ἀεὶ μὲ τὸν Θεόν!»
Κ' ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς
Κατὰ τὸ θέλημα τὸ Σόν,
Ὦ Πάτερ, μ' ὁδηγεῖς.

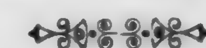
4. Καὶ ὅταν ἡ πνοὴ
Θὰ μοὶ ἀφαιρεθῇ,
Ἐν τῷ θανάτῳ ἡ ζωὴ
Ἄς μοὶ χορηγηθῇ.

5. Ἐν δόξῃ διαρκεῖ
Ἄς ζῶ στὸν οὐρανόν,
Καὶ ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ
«Ἀεὶ μὲ τὸν Θεόν!»

216. *Ὕμνος εἰς Χριστόν.* (7-6σ).

1. Σέ, Σῶτερ καὶ Θεέ μου,
Μετὰ χαρᾶς αἰνῶ,
Ποθῶν τὴν εὔνοιάν Σου,
Σέ, Βασιλεῦ, ὑμνῶ.
Τὴν δόξαν Σου θὰ ψάλλω
Μ' ἁγίων τοὺς χορούς,
Ἀγάπην Σου θὰ ᾄδω
Καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς.

2. Ὡς ὑπεστήριξάς με
Καθ' ὅλην τὴν ὁδόν,
Χριστέ, ὁδήγησόν με
Καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.
Ἔμπρός Σου θέλω φέρει
Τὸ στέμμα μου ἐκεῖ,
Καὶ θέλω Σοὶ προσφέρει
Λατρείαν διαρκῆ.

217. *Ὁ θρίαμβος τῶν πιστῶν.*
(7-6-8σ).

1. Μύριαι μυριάδες
Μ' ἐνδύματα φωτός,
Τῶν σεσωσμένων στρατιά,
Πορεύονται λαμπρῶς.
Τοὺς κόπους τελειώνουν
Πιστοὶ καὶ ζηλωταί·
Ὑψοῦντ' αἱ πύλαι τοὐρανοῦ·
Κ' ἐμβαίνουν νικηταί!

2. Τί θρίαμβος, τί δόξα!
Τί ὕμνοι ἀγγελικοί!
Τί ἦχος κιθαρῶν χρυσῶν
Τοὺς χαιρετᾷ ἐκεῖ!
Ἡ κτίσις ὅλη χαίρει,
Ἐσώθη ὁ θνητός!
Κ' ἐπὶ τοῦ θρόνου μειδιᾷ
Ὁ Λυτρωτὴς Θεός.

3. Ὢ ποθητὴ ἡμέρα!
Μακάριος πατρίς!
Τί συναντήσεις προσφιλῶν,
Καὶ χωρισμὸς οὐδείς!
Τότ' ὀφθαλμοὶ θὰ λάμπουν
Οἱ νῦν δακρύοντες·
Τότ' ὀρφανὸς θὰ ἦν' οὐδείς,
Οἱ πάντες χαίροντες!

4. Ἐλθέ, ἐλθέ, ὦ Σῶτερ,
Καὶ λύτρωσον κ' ἡμᾶς·
Βασίλευσον καὶ ἐπὶ γῆς
Εἰς πάντων τὰς ψυχάς.
Ἐπίστρεψον τὰ ἔθνη
Στὸ ποίμνιον τὸ Σὸν
Καὶ πάντες ἄς γνωρίσωσι
Τὸν Λυτρωτὴν αὐτῶν !

—⁂—

218. *Βάπτισις νηπίων.* (8σ).

1. Δεόμεθα εἰλικρινῶς,
Εὔσπλαγχνε Σῶτερ τῶν ψυχῶν
Δέχθητι τώρα εὐμενῶς
Τέκνα τ' ἀνήλικα ἡμῶν.

—

2. Καθὼς ὢν ἔτι ἐπὶ γῆς
Παιδία ἔλαβες μικρά,
Εἰς τὰς ἀγκάλας Σου δεχθείς,
Εὐλόγησον, Χριστέ, κι' αὐτά.

—

3. Αὐτῶν Σὺ ἔσο ὁδηγός,
Ἀλάνθαστος καὶ ἀσφαλής,
Μὴ τὰ πλανήσῃ ὁ ἐχθρὸς
Ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

—

4. Δουλεύσαντά Σε δὲ ἐδῶ
Μὲ πίστιν καὶ ὑπομονήν,
Αἰώνιον ἐν οὐρανῷ
Ἂς ἀπολαύσωσι ζωήν.

—

5. Ἀξίωσον καὶ τοὺς γονεῖς
Νὰ ἦν' ἐκ τῶν ἐκ δεξιῶν,
Νὰ εἴπωσιν, «Ἰδοὺ ἡμεῖς,
«Κ'ἰδοὺ τὰ τέκνα τὰ ἡμῶν.»

219. *Ἡ Γραφή.* (8-7σ.δ).

1. Πῶς ὁ νέος τὴν καρδίαν
Νὰ φυλάττῃ ἐμπορεῖ,
Πῶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν
Τὴν ζωήν του νὰ τηρῇ ;
Ἡ Γραφὴ τῷ προμηθεύει
Ὁδηγίας ἀσφαλεῖς·
Δι' αὐτῶν θὰ προοδεύῃ
Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

—

2. Αὕτη εἶναι λύχνος θεῖος
Εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτός·
Καὶ ὡς ἥλιος πλουσίως
Τὴν ἡμέραν δίδει φῶς.
Ἰδοὺ ἥλιος, σελήνη,
Ἄστρα δὲ τὰ φωτεινὰ
Τακτικῶς καὶ ἐν γαλήνῃ
Περιστρέφονται λαμπρά.

—

3. Ταῦτα τοῦ Θεοῦ δοξάζουν
Τὴν σοφίαν καὶ τὸν νοῦν·
Καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κράζουν
Τὸν Θεὸν νὰ ἐπαινοῦν·
Ἀλλ' ὁ νόμος τοῦ Κυρίου
Εἰς τὸ πνεῦμα φέρει φῶς·
Τῆς ὁδοῦ τῆς αἰωνίου
Οὗτος εἶναι ὁδηγός.

—

4. Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς μου
Οὗτος ἄς μὲ ὁδηγῇ·
Πᾶσαν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου
Πάντα ἄς παρηγορῇ·
Τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν δρόμον
Ἀποστρέφομαι, μισῶ·
Ἐπιμόνως δὲ τὸν νόμον
Τοῦ Κυρίου ἀγαπῶ.

220. *Ὁ Χριστὸς τὸ πᾶν.* (8-7σ.δ.)

1. Ἰδοὺ φέρω τὸν σταυρόν μου
Μὲ χαράν, ὦ Ἰησοῦ·
Εὔθυνον Σὺ τὴν ὁδόν μου,
Σύρε με ὀπίσω Σου.
Χάριν Σοῦ τὰ πάντ' ἀφίνω,
Γίνομαι πτωχός, γυμνός·
Χάριν Σοῦ ὅτ' εἶναι κρίνω
Ὅλα τέφρα καὶ καπνός.

—

2. Τῶν ἀνθρώπων ἡ καρδία
Καὶ τὰ χείλη μ' ἀπατοῦν,
Πλὴν ἐλπὶς ὑπάρχει μία
Στὸν πιστόν μου Ἰησοῦν.
Ἂν ὁ κόσμος μὲ ἀφήσῃ,
Τὸν Σωτῆρα ἄφησεν.
Ἂν ὁ κόσμος μὲ μισήσῃ,
Καὶ Αὐτὸν ἐμίσησεν.

—

3. Ὅσον Σύ, Θεὲ ἰσχύος,
Ἐπιβλέπεις ἐπ' ἐμέ,
Δὲν ταράττομαι τελείως,
Ἐμπιστεύομαι εἰς Σέ.
Καὶ ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων
Ἔχω ὄψιν ἱλαράν.
Στρέψον πρόσωπον ἀκτίνων,
Κ' ἰδοὺ φωτεινὸν τὸ πᾶν.

—⁂—

221. *Ἡ θεία πρόνοια.* (8-7σ.δ.)

1. Ὁ Θεὸς μυστηριώδη
Ἐκτελεῖ καὶ θαυμαστά,
Καὶ εἰς κύματα φρικώδη
Κ' εἰς τὸν ἄνεμον πετᾷ.
Εἰς βαθέα μεταλλεῖα
Τοὺς ἁγίους του σκοποὺς
Τῇ ἀπείρῳ του σοφίᾳ
Θησαυρίζει καὶ δεινούς.

—

2. Μαθηταί, ἐνθαρρυνθῆτε,
Καὶ τὰ νέφη τὰ πυκνὰ
Μὴ ποσῶς τὰ φοβηθῆτε,
Γέμουν ἀπὸ ἀγαθά.
Θλίψεις καὶ στενοχωρίας
Σεῖς φοβεῖσθε τρομεράς·
Πλὴν αὐτὰ εὐεργεσίας
Θέλουν βρέξει ἐπὶ σᾶς.

—

3. Μὴ διὰ τῶν αἰσθημάτων
Κρίνητε τὰ τοῦ Θεοῦ.
Οἱ γονεῖς τὰ φίλτατά των
Εὐσπλαχνίζονται παντοῦ.
Οὕτω μᾶς πονεῖ ὡς βρέφη
Ὁ καλὸς Πατὴρ ἡμῶν,
Κ' εἰς τῆς θλίψεως τὰ νέφη
Κρύπτει πρόσωπον φαιδρόν.

222. *Ἡ μεγάλη θυσία.* (8-7σ).

1. Μὲ θυσίας Ἰουδαίων
Νὰ σωθῶ δὲν ἠμπορῶ,
Καὶ μὲ δῶρα βασιλέων
Τὴν ζωὴν δὲν ἀποκτῶ.

—

2. Ἡ ψυχὴ τεταραγμένη
Καταφύγιον ζητεῖ·
Καὶ εἰρήνης στερημένη
Φῶς καὶ ἔλεος ποθεῖ.

—

3. Πλὴν μακρὰν ἡ ἁμαρτία !
Τὴν σηκόνει ὁ Χριστός,
Ἡ μεγάλη μας θυσία,
Ὁ οὐράνιος Ἀμνός.

—

4. Χεῖρ' ἡ πίστις ἐξαπλόνει
Εἰς τὴν κεφαλὴν Αὐτοῦ,
Ὅστις τὴν ποινὴν πληρόνει
Τοῦ πτωχοῦ ἁμαρτωλοῦ.

—

4. Μὲ χαρὰν λοιπὸν ὑμνοῦμεν
Τὸν Σωτῆρά μας Χριστόν,
Μ' ἀγαλλίασιν αἰνοῦμεν
Τὸν οὐράνιον Ἀμνόν.

223. *Αἶνος εἰς Χριστόν.*
(8-8-6σ.)

1. Νὰ ἠδυνάμην νὰ λαλῶ,
Καὶ τοῦ Σωτῆρος νὰ δηλῶ
Τὴν δόξαν, τὴν τιμήν !
Ἤθελον ψάλει ἀναβάς,
Κρούων ἀγγελικὰς χορδάς,
Μὲ θείαν μουσικήν,

—

2. Τὸ αἷμά του τὸ ἐκχυθέν,
Τὸ δῶρον τὸ ἐμοὶ δοθέν,
Αἰώνιον ζωήν,
Δικαιοσύνην ἔνδοξον,
Τελείαν — ἔνδυμα λαμπρὸν
Διὰ ψυχὴν γυμνήν !

—

3. Ἤθελον ψάλλει μὲ χαρὰν
Συμπάθειαν τὴν τρυφερὰν
Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ,
Ἣν ἔτι δι' ἐμὲ βαστᾷ
Καθήμενος ἐν δεξιᾷ
Τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

—

4. Χριστέ μου ! πότε καὶ ἐγὼ
Ἐνώπιόν σου θὰ φανῶ
Μὲ θρίαμβον ἐκεῖ,
Ἀκαταπαύστως σὲ ὑμνῶν
Σωτῆρα, φίλον, ἀδελφόν,
Μακάριος ἀεί ;

224. *Ἑτοιμασία πρὸς θάνατον.*
(11-12σ.)

1. Δὲν θέλω ἐδῶ αἰωνίαν μονήν,
Ὡς κληρονομίαν δὲν θέλω τὴν γῆν·
Μὲ περικυκλοῦσιν ἐδῶ πειρασμοί·
Μετὰ θύελλαν θύελλα ἐπαπειλεῖ.

—

2. Δὲν θέλω νὰ μένῃ ζωὴ θλιβερά,
Νὰ ἦναι καὶ ἔσω καὶ ἔξω φθορά.
Ὁμοῦ μὲ ἐκστάσεις ἁγίας χαρᾶς
Νὰ μιγνύωνται δάκρυα λύπης πικρᾶς.

—

3. Τὸν τάφον εἶμ' ἕτοιμος νὰ ἀσπασθῶ
Ἐκεῖ δὲ ἡσύχως νὰ ἀναπαυθῶ·
Δὲν τρέμω νὰ κοίτωμαι μὲ τοὺς νεκρούς,
Εἰς τὸν τάφον ἐτέθη καὶ ὁ Ἰησοῦς.

—

4. Τίς θέλει νὰ μείνῃ μακρὰν τοῦ Θεοῦ,
Μακρὰν τῆς ὡραίας μονῆς τοῦ πιστοῦ ;
Ἐκεῖ πλημμυροῦν ἡδονῆς ποταμοί,
Ἐκεῖ δόξα αἰώνιος φωτοβολεῖ.

—

5. Οἱ ἅγιοι πάντες σωθέντες ἐκεῖ,
Καὶ μὲ τὸν Σωτῆρά των ἐκστατικοί,
Αὐτὸν ἐπαινοῦν μὲ κιθάρας χρυσᾶς,
Μὲ Αὐτοῦ τὸ μειδίαμα πλήρεις χαρᾶς.

225. *Οὐδὲν πλὴν φύλλα.*(8-6-8σ).
(Ματθ. κα'. 19.)

1. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ ! οὐδέν.
Στάχυς οὐδεὶς παχύς·
Σπείρομεν σῖτον κι' ἀντ' αὐτοῦ
Φύονται ἄκανθαι παντοῦ,
Καὶ τρίβολοι τραχεῖς.
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ.

—

2. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ ! οὐδέν.
Σκέψις, ὢ ! ἀλγεινή·

Ἀντὶ χρησίμων καὶ καλῶν
Πράξεων τῶν ψυχωφελῶν,
Λόγοι ἀεὶ κενοὶ —
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ.

—

3. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ! οὐδέν.
Φύλλα, κι' αὐτὰ ξηρά·
Οὕτω παρέρχετ' ἡ ζωή,
Μόνη ἡμῶν ἀνταμοιβὴ
Πεῖρα σκληρά, πικρά·
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ.

—

4. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ ! οὐδέν.
Ὁ Κύριος ζητεῖ
Καρπὸν ἀκμαῖον κ' ἐκλεκτόν·
Πῶς φέρομεν λοιπὸν 'ς Αὐτόν,
Ἀνθ' ὅσων ἀπαιτεῖ,
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ ;

226. *Σκέπτου τὸ ἔπειτα.*
(8-6-8σ).

1. Ἄν, φίλε, νῦν ζῇς εὐτυχής,
Σκέπτου τὸ ἔπειτα·
Ἂν νῦν οὐδὲν σὲ ἐνοχλῇ,
Τοῦτο οὐδόλως σ' ὠφελεῖ·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα·
Μή ποτε γείνῃς δυστυχής.

—

2. Τὸ μέλλον εἶναι ἀσαφές·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα·
Φεύγει ταχέως τὸ παρόν,
Διὸ μὴ χάνῃς τὸν καιρόν·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα
Νὰ καταστήσῃς εὐτυχές.

—

3. Εἰς πρόσκαιρα μὴ ἀρκεσθῇς·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα·
Οὐδὲν ἐδῶ διηνεκές·
Οὐδὲν καλὸν καὶ διαρκές,
Σκέπτου τὸ ἔπειτα,
Ἂν θέλῃς νὰ ἀσφαλισθῇς.

—

4. Ὁ βίος μας εἶναι βραχύς·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα.
Νῦν πίστευσον εἰς τὸν Χριστόν,
Ἔχε ἐλπίδα εἰς Αὐτόν·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα,
Κι' οὕτω θὰ ἦσαι εὐτυχής.

227. *Μίμησις τῶν ἁγίων.*
12-11σ.)

1. Ὑψώσου, ψυχή μ', ἀκολούθει τὰ ἴχνη
Τῶν ἐνδοξοτάτων ἐκείνων ἀνδρῶν.
Ὁποίους ἡ Θεία Γραφὴ σοὶ τοὺς δείχνει
Ὡς περιπατήσαντας μὲ τὸν Θεόν.

—

2. Αὐτοὶ μὲν ἀπέθανον, ἀλλ' αἱ φωναί των
Εἰς τοῦ λογικοῦ τὸ ὠτίον λαλοῦν·
Ἡ ἀγάπη, ἡ πίστις κ' αἱ ἀρεταί των,
Τὸν θεῖον, οὐράνιον δρόμον δηλοῦν.

—

3. Ἐκεῖνοι ἐνίκησαν πάντα ἐχθρόν των,
Καὶ τώρα στεφάνους τῆς δόξης φοροῦν,
Ἀλλὰ εἰς τὸν ἐνσαρκωθέντα Θεόν των
Τὴν νίκην καὶ δόξαν αὐτῶν χρεωστοῦν.

—

4. Θεέ μου, τὴν χάριν Σου δός μοι νὰ ζήσω
Κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ταπεινῶν·
Ποτὲ δὲ τὸν δρόμον νὰ μὴ παραιτήσω
Τὸν φέροντ' εἰς Σὲ καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.

228. *Ὕμνος ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν* ***Ἑλλήνων****.* κτλ. (8-7σ).

(Κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.-Ἀργά.)

1. Ἄναρχε Τριὰς Ἁγία,
Διατήρει κραταιὸν
Τὸν Γεώργιον τὸν πρῶτον
Ἄνακτά μας τὸν σεπτόν·
Χάριζε αὐτῷ ὑγιείαν,
Εὐζωίαν διαρκῆ,
Μαθουσάλεια δὲ ἔτη
Ὄλβια, τρισευτυχῆ.

—

2. Δὸς καὶ ἔνθερμον τὴν πίστιν
Νὰ τηρῇ πρὸς τὸν Χριστόν,
Ἀρχηγόν του, ὁδηγόν του,
Καὶ Σωτῆρα του πιστόν.
Τὸν λαόν του νὰ προάγῃ
Ἐς ἀληθῆ πολιτισμόν·
Ἐν ὁδῷ τῆς εὐσεβείας
Νὰ ποδηγετῇ αὐτόν.
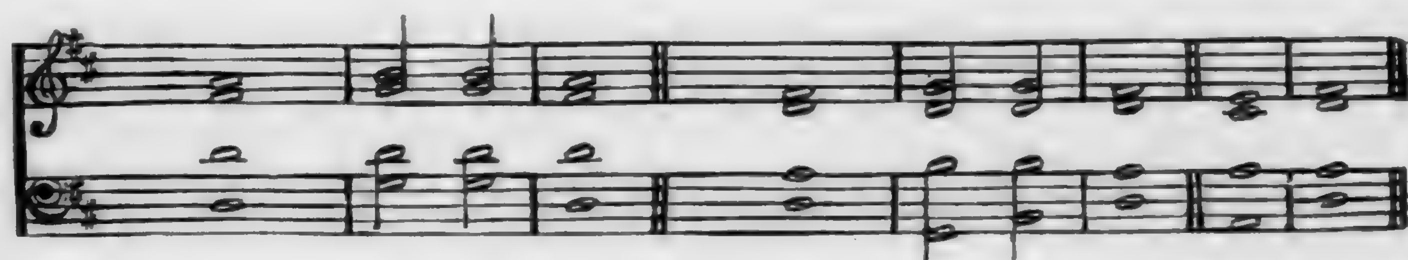
—

3. Σκέπε, φύλαττε τὴν Ὄλγαν,
Κωνσταντῖνον ἀγλαόν,
Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην
Καὶ διάδοχον κλεινόν·
Ὑπουργούς, στρατὸν καὶ στόλον,
Διδασκάλους, κληρικούς,
Σῶζ', ὁδήγει καὶ εὐλόγει
Πάντας, καὶ ἡμᾶς αὐτούς.

229. *Χριστὸς ἀνέστη.*

Χριστὸς ἀνέστη | ἐκ νεκ | ρῶν ||
Θανάτῳ θχνα|τον πα|τή|σας, ||
Καὶ τοῖς ἐν τοῖς | μνήμασι ||
Ζω | ὴν χαρι | σάμε | νος. ||

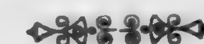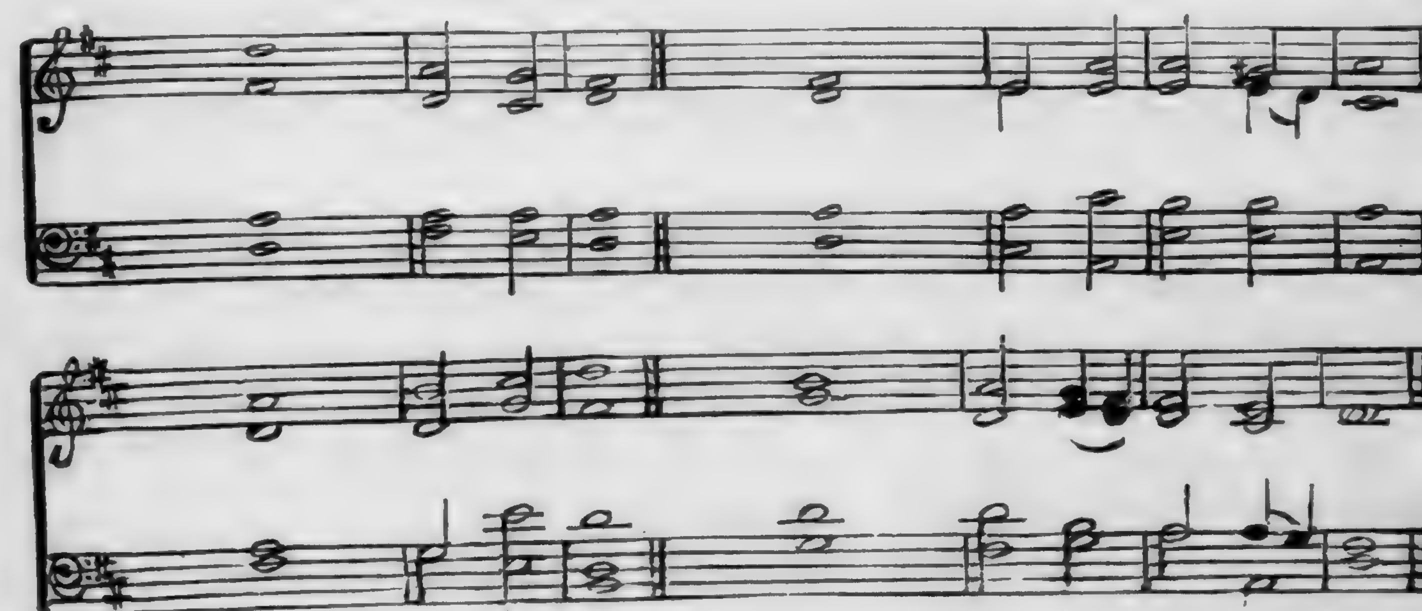

230. *Ψαλμὸς κγ'.*

— Ὁ Κύριος εἶναι ὁ Ποι- | μήν- | μου. ||
Δὲν θέλω στερηθῆ | οὐ-δεν- | ός. ||
— Εἰς βοσκὰς χλοερὰς μὲ ἀνέπαυσεν· εἰς ὕδατα
ἀναπαύσεως μὲ ὠ- | δήγη- | σεν. ||
Ἠνώρθωσε τὴν ψυ- | χήν | μου.
— Μὲ ὡδήγησε διὰ τρίβων δικαιοσύνης ἕνεκεν
τοῦ ὀνόμα- | τος-αὐ | τοῦ. ||
— Καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω
δὲν θέλω φοβη- | θῆ κα- | κόν. ||

— Διότι σὺ εἶσαι | μετ' ἐ- | μοῦ· ||
Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου μὲ παρηγο- | ρου- | σιν. ||
— Ἡτοίμασας ἔμπροσθέν μου τράπεζαν
ἀπέναντι τῶν ἐχ- | θρῶν- | μου. ||
Ἤλειψας ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, τὸ
ποτήριόν μου ὑ- | περχει- | λίζει. ||
— Βεβαίως χάρις καὶ ἔλεος θέλουσι μὲ ἀκολουθεῖ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζω- | ῆς- | μου.
Καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Κυρίου εἰς μακρότητα | ἡ-με- | ρῶν. ||
|| Ἀμήν. ||
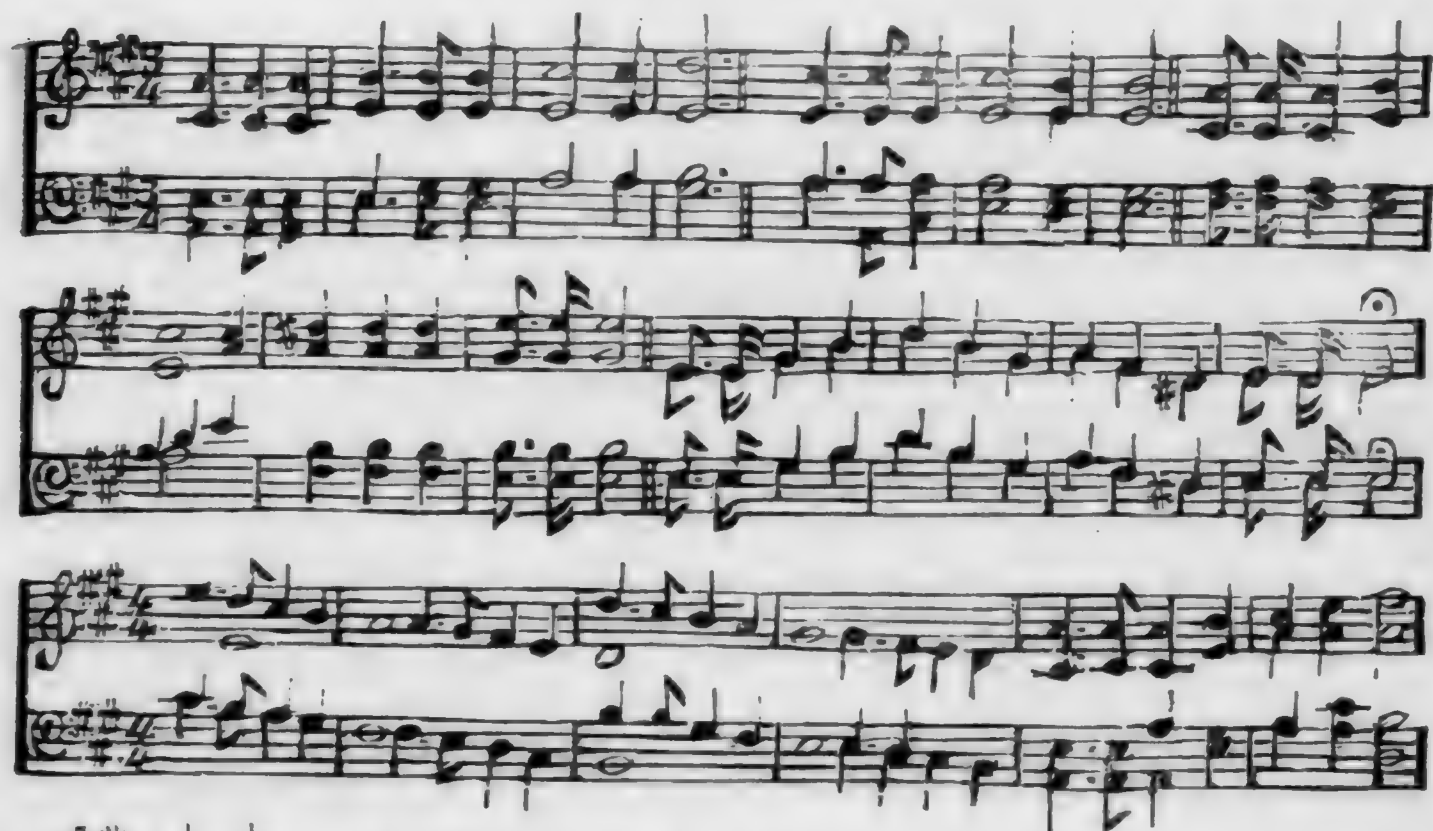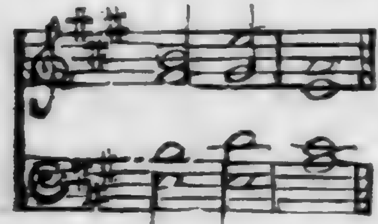

231. *Δοξολογία.*

Δόξα ἐν ὑ | ψίστοις | Θεῷ ||
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀν | θρώποις | εὐδο | κία. ||
Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ | νοῦμέν | σε
Δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι
διὰ τὴν με | γάλην | σου | δόξαν. ||
Κύριε Βασιλεῦ ἐπου | ράνι | ε, ||
Θεέ, Πάτερ | παντο | κρά | τορ, ||
Κύριε Υἱὲ μονογενὲς | Ἰη | σοῦ Χρι | στὲ ||
Κύριε Θεέ, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θε | οῦ ὁ Υἱ | ὸς τοῦ Πατρός. ||
Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρ | τίαν τοῦ | κόσμου || Ἐ | λέη | σον ἡ | μᾶς. ||

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρ | τίας τοῦ | κόσμου ||
Δέξαι τὴν | δέη | σιν ἡ | μῶν ||
Ὁ καθήμενος ἐν δε | ξιᾷ τοῦ Θε | οῦ || Ἐ | λέη | σον ἡ | μᾶς. ||
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος | Κύρι | ος.
Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον
Εἰς | δόξαν Θε | οῦ Πατρός. || Ἀμήν. ||

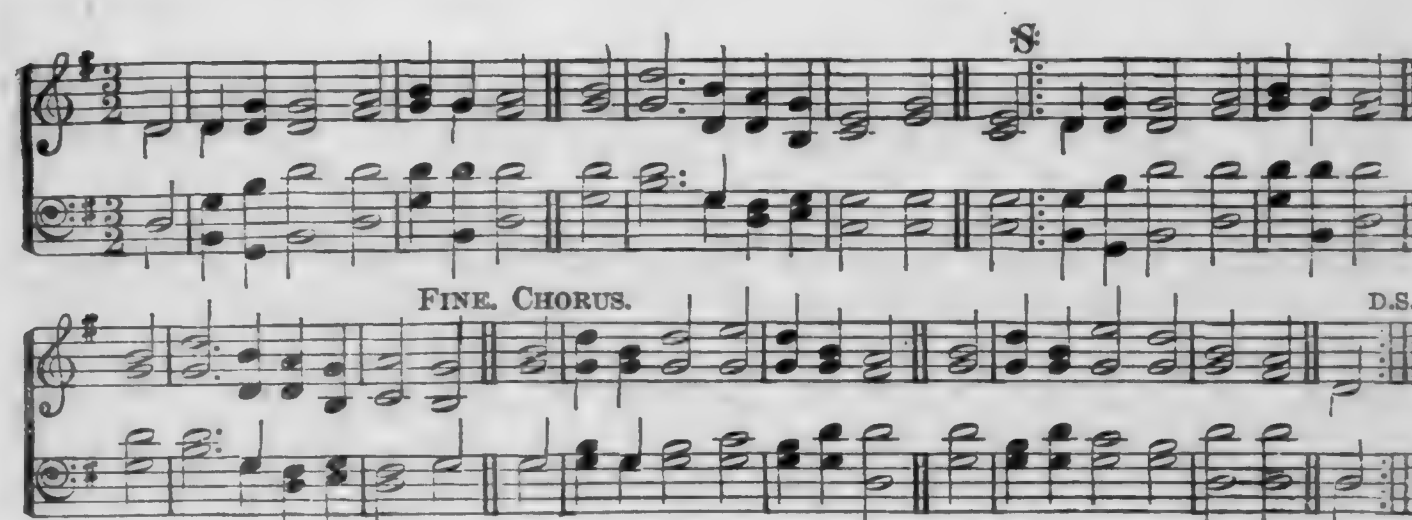
232. *Δοξολογία.*

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, ||
Κύριος Σαβαώθ!
Οὐρανὸς καὶ γῆ πληροῦνται
τῆς δόξης Σου.
Δόξα τῷ Πατρί,
Δόξα τῷ Υἱῷ
Καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀμήν.

ΥΜΝΟΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

233. *Προσδοκία τοῦ Χριστιανοῦ.*

1. Τὰ ἔτη φεύγουν ὡς σκιά,
Ἰδοὺ στὸ τέλος φθάνω,
Ἀλλὰ δὲν θέλω λυπηθῆ
Ταχὺ ἂν ἀποθάνω.

Χορός.
Στοῦ Ἰορδάνου τὴν ἀκτὴν
Φίλοι, ἰδού, σκηνοῦμεν·
Τὴν τῆς ἐπαγγελίας γῆν
Ἐμπρός μας θεωροῦμεν.

2. Ἄς γρηγορῶμεν, ἀδελφοί,
Ὡς δοῦλοι τοῦ Κυρίου,
Κ' ἕτοιμοι εἰς ἀπάντησιν
Ἄς ὦμεν τοῦ Νυμφίου.—*Χορός.*
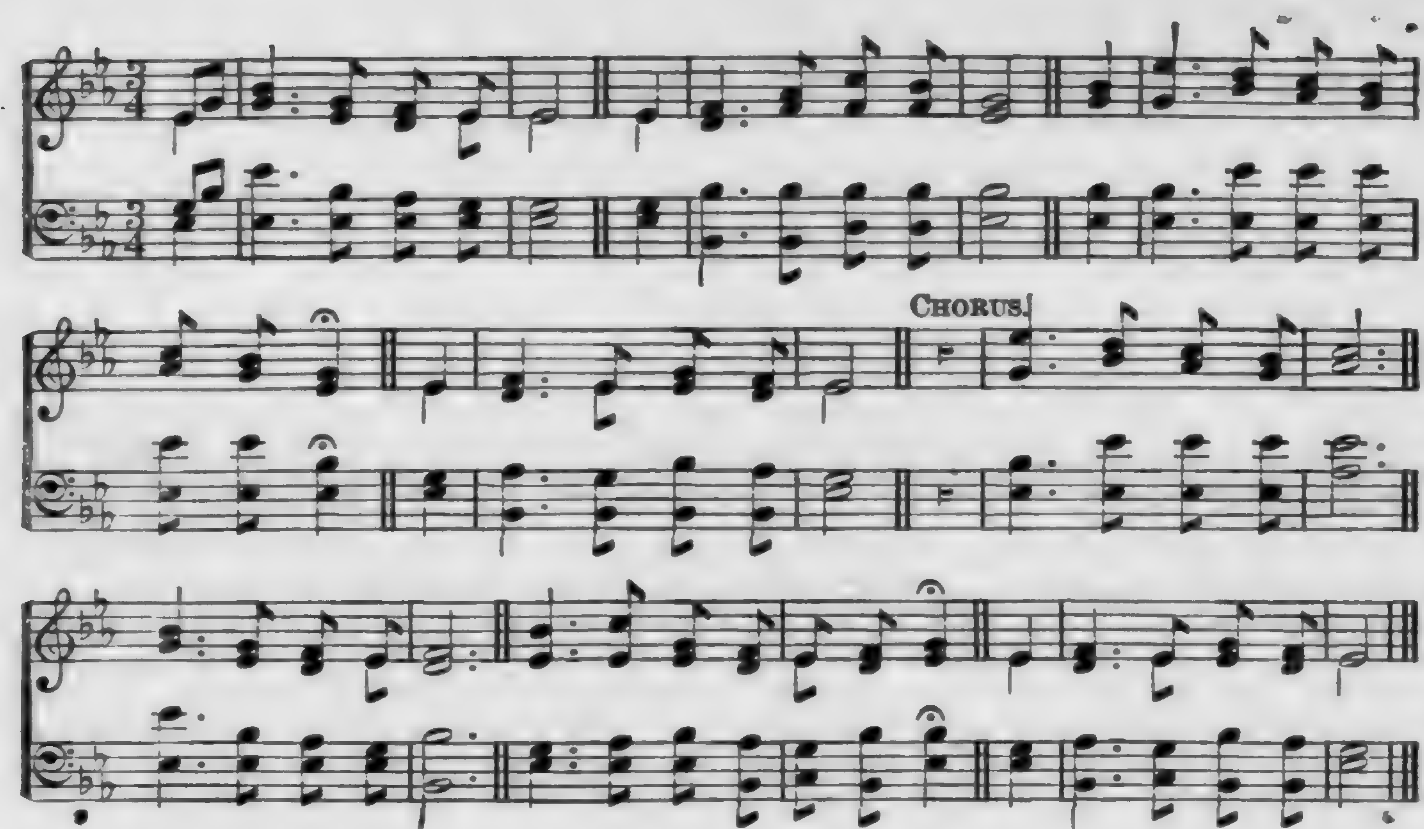
3. Θλίψεις ἂν ὑποφέρωμεν
Καὶ πάλιν θὰ χαρῶμεν.
Εὐδαιμονίαν διαρκῆ
Ἐν Οὐρανοῖς θὰ εὑρῶμεν. -*Χορός.*

4. Ἂν πνεύσας ἄνεμος σφοδρὸς
Τὸ σκήνωμά μας λύσῃ,
Λαμπρὰν οὐράνιον μονὴν
Θέλομεν ἀποκτήσει.—*Χορός.*

234. *Ἡ μερὶς τοῦ πιστοῦ.*

1. Σὺ μερίς μου εἶσαι, Σῶτερ,
Φίλος καὶ ζωὴ ἐμοῦ,
Δὸς καθ' ὅλην τὴν ὁδόν μου
Νὰ βαδίζω μετὰ Σοῦ.

2. Οὔτε δόξαν οὔτε φήμην
Ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ζητῶ,
Μόνον τὸν σταυρόν μου φέρων
Μετὰ Σοῦ νὰ πορευθῶ.

235. *«Δεῦτε πρός με, πάντες οἱ κοπιῶντες.»*

1. Ἀκούω τῆς φωνῆς
Καλούσης με, Χριστέ,
Στὸ θεῖον αἷμα ν'ἁγνισθῶ
Τὸ ρεῦσαν ἀπὸ Σέ.

Χορός.
Ἔρχομαι, Θεέ.
Χάριν δὲ Χριστοῦ
Πλύνον, πλύνον με εὐθὺς
Μὲ αἷμα τοῦ Ἀμνοῦ.

—

3. Προτρέπει ὁ Σωτὴρ
Εἰς πίστιν διαρκῆ,
Ἐλπίδα τε οὐράνιον
Κι'ἀγάπην ἀκραιφνῆ.—*Χορός.*

—

2. Σὺ εἶσαι εὔσπλαγχνος,
Ἁμαρτωλὸς δ'ἐγώ.
Εἰς Σὲ δ' ἐμπιστευόμενος
Βεβαίως θὰ σωθῶ.—*Χορός.*
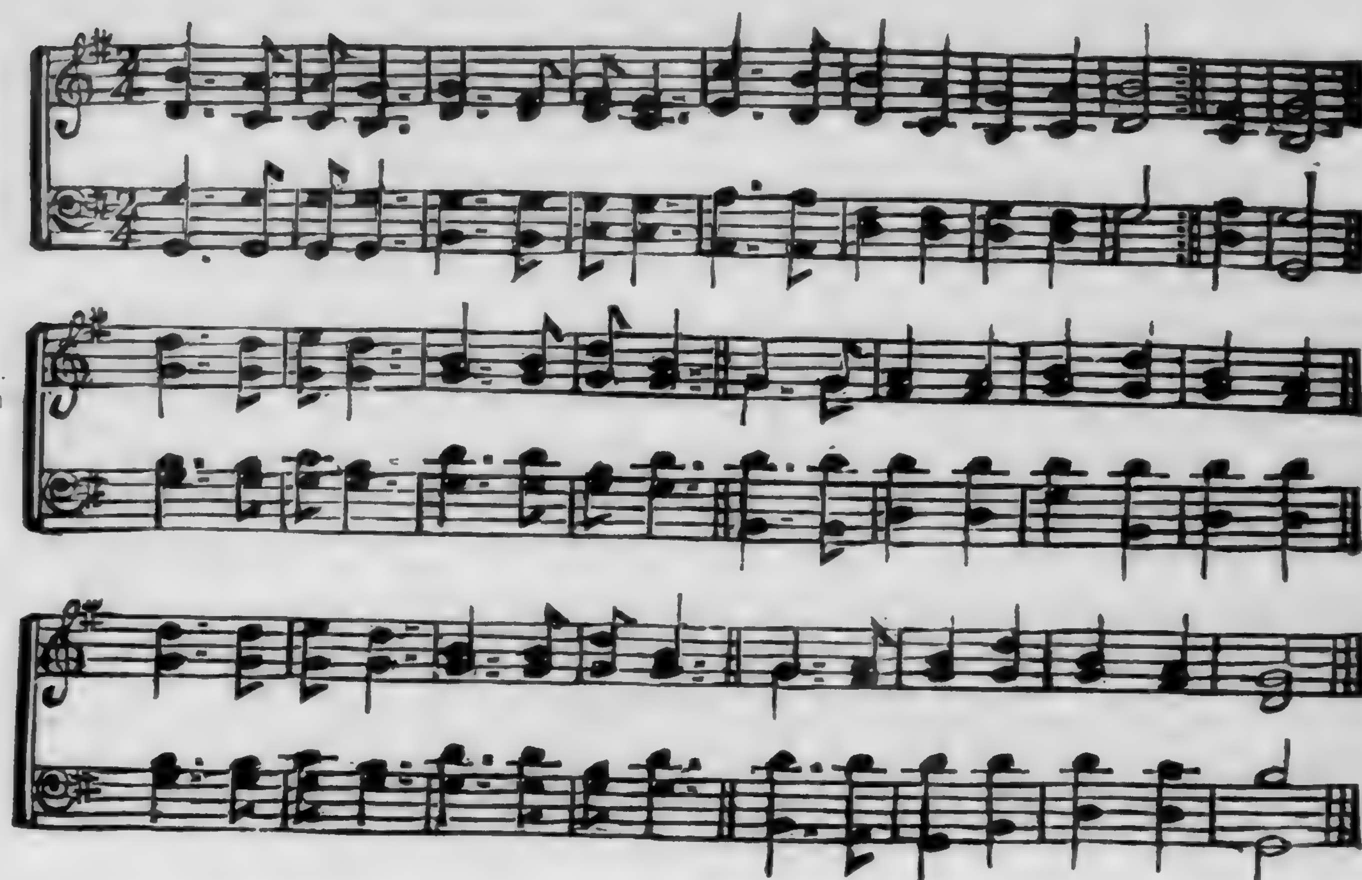
—

4. Ῥητῶς δὲ μαρτυρεῖ,
Τὸν κόσμον βεβαιοῖ
Τὰ πάντα ἐπληρώθησαν,
Ἡ πίστις νῦν ἀρκεῖ. — *Χορός.*

—

5. Πάντες ἂς εὐλογοῦν
Τὸν Λυτρωτὴν Χριστόν,
Ἰσχὺν ἡμῶν, δικαίωσιν
Θυσίαν, ἱλασμόν ! — *Χορός.*

236. *Προσδοκία.*

1. Προσδοκῶμεν τὴν πρωίαν,
Ὦ ὑπέρλαμπρος αὐγή.
Ὅτε τῆς νυκτὸς τὰ σκότη
Θέλουσι διαλυθῆ.

Χορός.
Προσδοκῶμεν τὴν πρωίαν,
Ποθητὴν καὶ καὶ μακαρίαν
Τὴν δευτέραν παρουσίαν
Τοῦ ἐνδόξου Λυτρωτοῦ.

—

2. Γρηγοροῦντες προσδοκῶμεν
Ἑωσφόρον ἀγλαόν,
Τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος
Νὰ σκορπίσῃ δυνατόν.—*Χορός.*

—

3. Καρτεροῦντες προσδοκῶμεν
Βασιλέα Νικητήν,
Μυριάδων ἡγεμόνα,
Φῶς, Ἀλήθειαν, Ζωήν.—*Χορός.*

---

237. *Ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ.*

1. Ἔνδοξα ἁγίων πλήθη,
Ἴδετε νῦν τὸν Ἀμνόν.
Νικητὴν καὶ Κυριάρχην,
Προσκυνήσατε αὐτόν.

Χορός.
Κύριον καὶ Βασιλέα.
Πάντες στέψατε αὐτόν,
Ἄγγελοι καὶ σεσωσμένοι,
Παντοκράτορα σεπτόν.
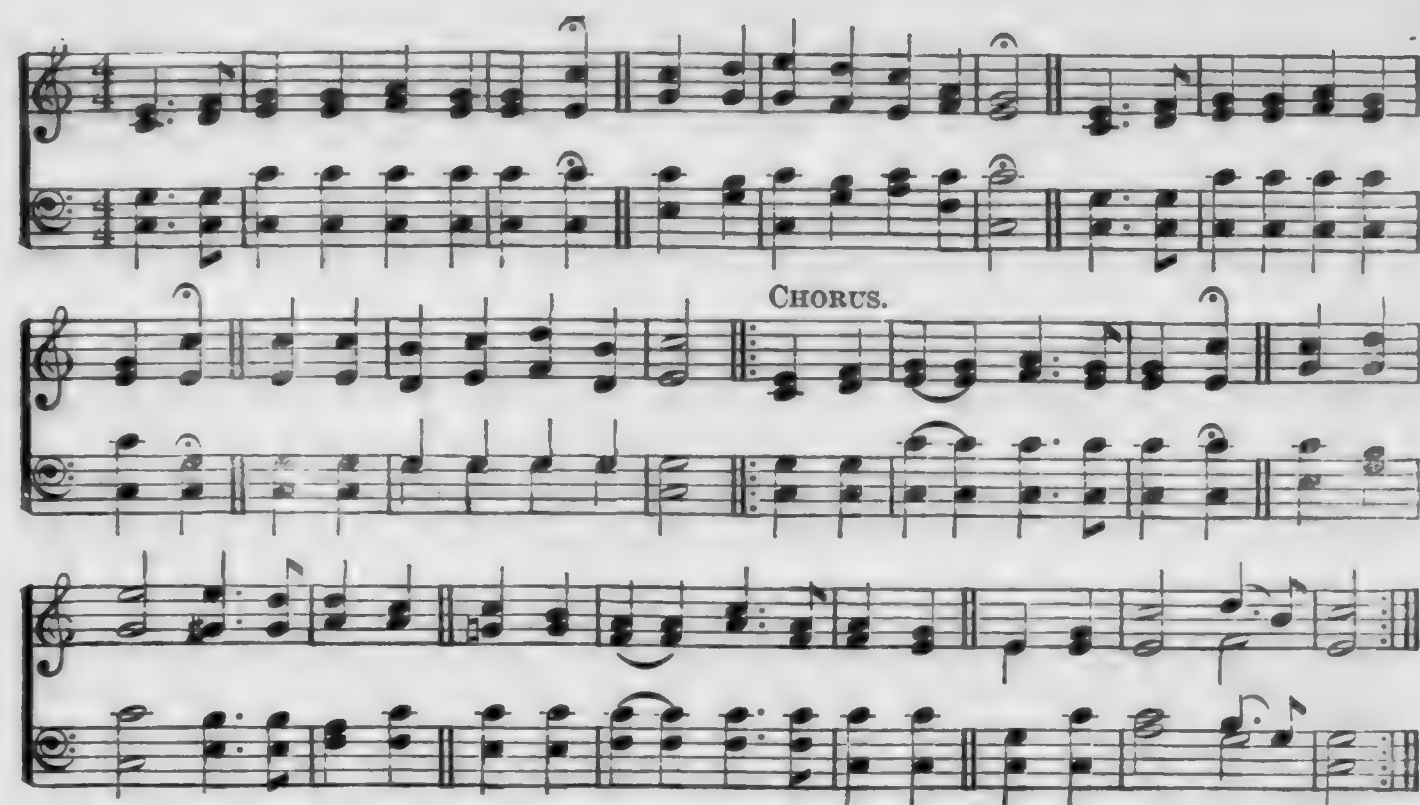
—

2. Στέψατε τὸν Λυτρωτήν σας,
Τροπαιοῦχον ἔνδοξον,
Ἐνθρονίσατ' ἐν ὑψίστοις
Ἀνυμνεῖτε Κραταιόν.—*Χορός.*

—

3. Ἔστεψάν ποτέ μ' ἀκάνθας
Τὸν Χριστὸν ἁμαρτωλοί,
Νῦν δὲ στέφουσιν αἰνοῦντες
Τῶν ἁγίων οἱ χοροί. — *Χορός.*

238. *Ἀνάπαυσις διὰ τοὺς κεκοπιῶτας.*

1. Εἰς τὴν ἄνω μας πατρίδα
Εἶναι τόπος χλοερός,
Ὃν νὰ μᾶς προετοιμάσῃ
Προαπῆλθεν ὁ Χριστός.

Χορός. Εἰς τὸ πέραν Ἰορδάνου,
Εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἐδὲμ
Μένει ἐκεῖ ἀνάπαυσις,
Φίλε, καὶ διὰ σέ.

2. Ἐκεῖ λάμπει φῶς καὶ δόξα
Καὶ ἡμέρ' ἄνευ νυκτός,
Πένθος, δάκρυ δ' ἐξωρίσθη
Ἐξ αὐτῆς διὰ παντός.-*Χορός.*

—

3. Ὁ Ποιμὴν ἐκεῖ μᾶς φέρει
Εἰς τὰς χλοερὰς βοσκάς,
Στρέφει καὶ τοὺς στεναγμούς μας
Εἰς ᾠδὰς πνευματικάς.-*Χορός.*

---

239. *Σπεῦσον.*

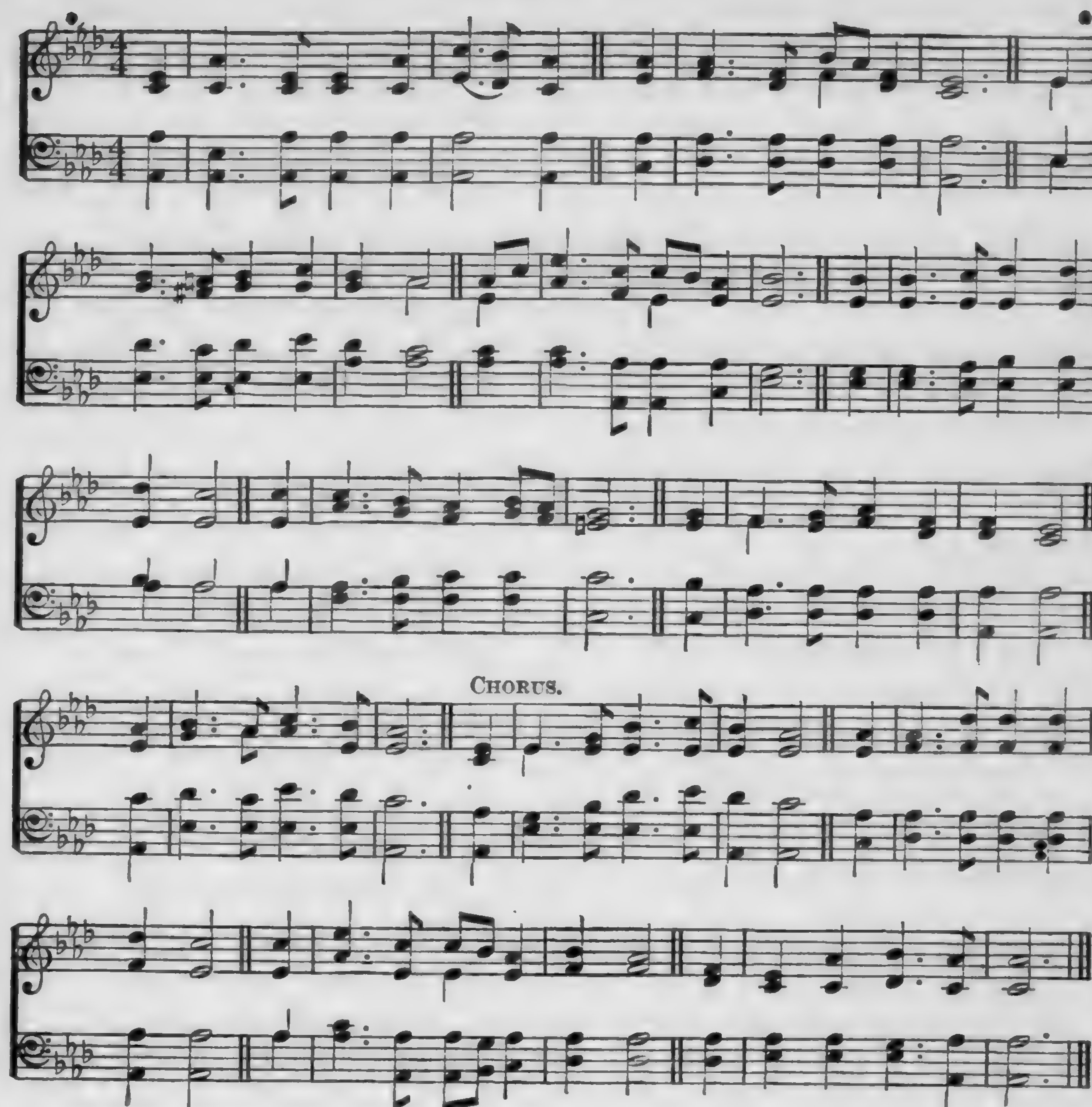
1. Τί ἀναμένεις, φίλε ;
Πρὸς τί δισταγμὸς σὲ κρατεῖ;
Χριστὸς ὁ Σωτὴρ σοὶ προσφέρει
Ζωὴν ποθητὴν ἐσαεί.

Χορός. Σπεῦσον, σπεῦσον,
Τάχυνον πρὸς αὐτόν·
Μὴ βραδύνῃς·
Σῶσον νῦν σεαυτόν.

2. Τί δὲ κερδαίνεις, φίλε,
Ἐκ ταύτης τῆς ἀναβολῆς ;
Εἷς μόνος ὁ σώζων καὶ μόνη
Αὐτοῦ ἡ ὁδὸς ἀσφαλής.-*Χορός.*

—

3. Τί περιμένεις, φίλε,
Παρέρχεται ὁ θερισμός,
Ὁ θάνατος εἶν' ἐπὶ θύρας·
Ὦ, σώζου, πρὶν λήξ' ὁ καιρός.
Χορός.

240. *Ἡ θαυμασια ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.*
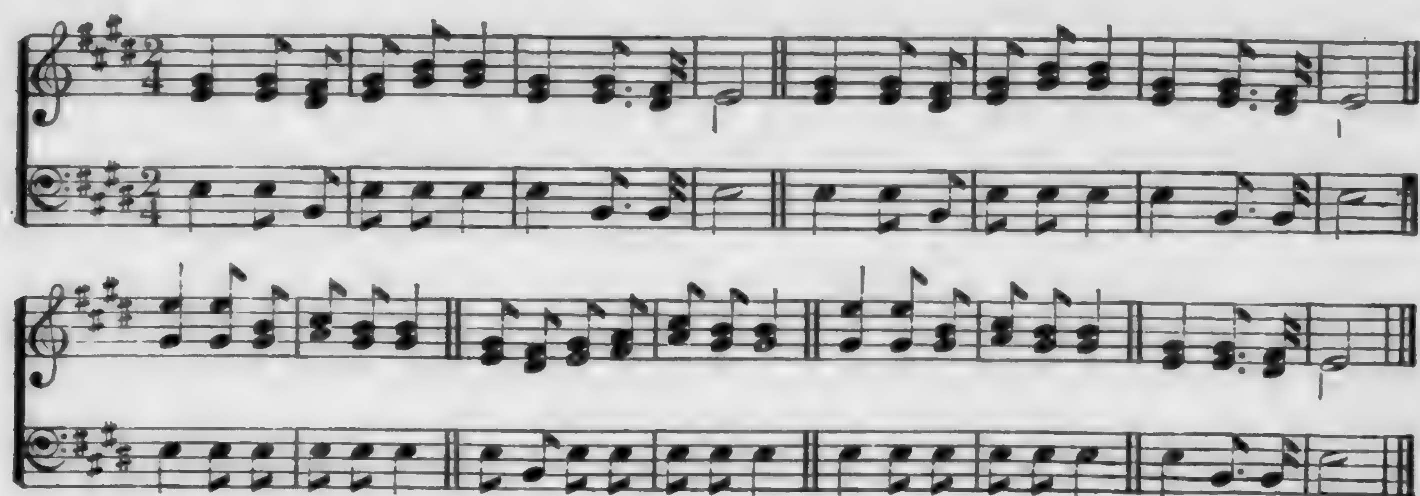
1. Ἀσμένως διηγοῦμαι
Εἰς πάντας καὶ παντοῦ
Τὴν δόξαν, τὴν ἀγάπην,
Τοῦ θείου Λυτρωτοῦ.
Ἀσμένως διηγοῦμαι
Τὰ ὄντως ἀληθῆ·
Πολὺ εὐαρεστεῖται
Εἰς ταῦτα ἡ ψυχή.

—

Χορός. Ναί, θαυμαστὴ καὶ θεία,
Τερπνὴ ἡ ἱστορία
Τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης
Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

—

1. Ἀσμένως διηγοῦμαι
Τὰ πλέον θαυμαστά,
Κι' αὐτῆς τῆς φαντασίας
Ὄνειρα τὰ χρυσᾶ.
Ἀσμένως τὰ ἐκθέτω·
Ὠφέλησαν ἐμέ·
Διὰ τὸν λόγον τοῦτον,
Τὰ λέγω νῦν εἰς σέ.-*Χορός.*

241. *Ἡ καλλιτέρα γῆ*. (6-4σ).

1. Ὑπάρχει εὐτυχὴς
 Ὡραία γῆ,
 Ὅπου οἱ εὐσεβεῖς
 Καὶ ἀγαθοὶ
 Ψάλλουν εἰς τὸν Χριστὸν
 Μὲ ἀγγελικὸν χορόν.
 Δόξα εἰς τὸν Ἀμνὸν
 Νῦν καὶ ἀεί.

2. Ἐκεῖ πᾶς ὀφθαλμὸς
 Φωτοβολεῖ·
 Ἀγάπη ἔνθερμος
 Πάντοτε ζῇ·
 Αὐτὴ ὑπὸ χειρὸς
 Τ' οὐρανίου μας Πατρὸς
 Τηρεῖται σταθερῶς,
 Ζῇ καὶ ἀνθεῖ.

3. Ὦ! πόσον εὐτυχεῖς
 Καὶ ἱλαροὶ
 Θὰ ἤμεθα κ' ἡμεῖς
 Μ' αὐτοὺς ἐκεῖ.
 Ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
 Ἁμαρτίας καὶ δεινοῦ
 Ἐλεύθεροι αὐτοῦ
 Εἴμεθ' ἀεί.

4. Εἰς τὴν ὡραίαν γῆν,
 Τὴν εὐτυχῆ,
 Πιστοί, ἐλᾶτε νῦν.
 Ἰδοὺ ἐκεῖ
 Ὁ ἅγιος χορὸς
 Λάμπ' ὡς ἥλιος λαμπρός·
 Ὦ! βίος καθαρός,
 Δόξα ἀεί.

242. «*Χαίρετε μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.*»

1. Δὲν θηρεύω τὰ πλούτη
 Καὶ τὰ ἄλλα τῆς γῆς·
 Προσδοκῶ εὐελπίστως
 Τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 Σ τὴν οὐράνιον Βίβλον,
 Ἐν σελίδι λευκῇ,
 Ἰησοῦ, Λυτρωτά μου,
 Κατεγράφην ἐκεῖ;

Χορός. Ναί, ἐγράφην ἐκεῖ,
 Ἐν σελίδι λευκῇ,
 Στὴν οὐράνιον Βίβλιον
 Κατεγράφην ἐκεῖ.

2. Ἐρυθραὶ ἁμαρτίαι,
 Ὡς μαλλίον λευκόν,
 Σὺ μᾶς εἶπας, θὰ γείνουν
 Καὶ λευκαὶ ὡς χιών.
 Ὡς τὴν ἄμμον θαλάσσης
 Ἁμαρτίας πολλὰς
 Ἔχω, πλὴν τὸ Σὸν αἷμα
 Ἐξαλείφει αὐτάς.– *Χορός.*

3. Ὅθεν φεύγει ὀδύνη,
 Ὅπου λείπουν κακά,
 Ἔνθα ἅγιοι πάντες,
 Ἐνδυμένοι λευκά.
 Τί ὡραία ἡ πόλις,
 Ὅπου φῶς ἐνοικεῖ·
 Καὶ ἐγὼ μετ' ἀγγέλων
 Κατεγράφην ἐκεῖ.– *Χορός.*

4. Καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸν σταυρὸν
 Βαστῶντες διὰ βίου.
 Κερδίσατε τὸν στέφανον
 Ζωῆς τῆς αἰωνίου.– *Χορός.*

243. *Ἡ ἀνοικτὴ θύρα.*

1. Ὑπάρχει θύρα ἀνοικτὴ·
 Ἀγάπη θαυμασία!
 Ἔσωθεν ἀκτινοβολεῖ
 Σωτῆρος εὐσπλαγχνία.

Χορός. Ὕψος ἐλέους! ἆρά γε
 Ἡ θύρα αὕτη δι' ἐμέ,
 Ἐμέ, ἐμέ, ἠνοίχθη δι' ἐμέ;

2. Διὰ μεγάλους καὶ μικρούς,
 Ζητοῦντας τὸν Σωτῆρα,
 Διὰ πλουσίους καὶ πτωχοὺς
 Εἶν' ἀνοικτὴ ἡ θύρα.– *Χορός.*

3. Βροτοί, μὴ ἦσθε ἀμελεῖς,
 Ἀλλὰ ἀγωνισθῆτε
 Διὰ τῆς θύρας τῆς στενῆς
 Ἐγκαίρως νὰ ἐμβῆτε.– *Χορός.*

244. *Διαβαίνει ὁ Ἰησοῦς.*

1. Τὸ πλῆθος τοῦτο τί δηλοῖ;
 Ἡ καθημερινὴ ὁρμή;
 Τὸν θόρυβον παρατηρῶ,
 Καὶ τί σημαίνει; ἐρωτῶ·
 Ἀκούω δὲ ἀπὸ πολλούς,
 «Νῦν διαβαίν' ὁ Ἰησοῦς.»

2. «Προφήτης εἶναι; Διατί
 Τὴν πόλιν θαυμαστῶς κινεῖ;»
 Προφήτης, ναί, καὶ θαυμαστὴν
 Παρουσιάζει διδαχήν,
 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς
 Ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς.

3. Εἶναι πραῢς Σωτὴρ Αὐτὸς
 Καὶ εὔσπλαγχνος καὶ ταπεινός,
 Καὶ ὅταν ἦτο ἐπὶ γῆς
 Ἰάτρευε τοὺς ἀσθενεῖς.
 Ἐφώτιζε καὶ τοὺς τυφλούς,
 Ὅπου ἂν ἔβλεπεν αὐτούς.

4. Καὶ πάλιν ἔρχεται ἐδῶ·
 Τὰ βήματά του θεωρῶ·
 Τὴν θύραν μας κτυπᾷ, καλεῖ·
 Δὲν θέλομεν δὲ ἀσπασθῇ
 Ἡμεῖς τὴν ἔλευσιν Αὐτοῦ,
 Τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ;

5. Ὦ οἱ νοσοῦντες, εἰς ἐσᾶς
 Προσφέρει χάριτας πολλάς·
 Εἰς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν,
 Καὶ δωρεὰν συγχώρησιν

Εἰς ἐνδεεῖς ἁμαρτωλούς·
Νῦν διαβαίν' ὁ Ἰησοῦς.

—

6. Ἀλλ' ὅσοι παρακούουν νῦν
Τῆς χάριτός του τὴν φωνήν,
Ἡ ὀψινὴ αὐτῶν κραυγὴ
Ποσῶς δὲν θέλ' εἰσακουσθῇ.
Δὲν ἐπιστρέφει πρὸς αὐτούς·
Διέβη πλέον ὁ Ἰησοῦς.

245. *Πολύτιμος ὑπόσχεσις.*

1. Τῷ γενναίῳ ὁδοιπόρῳ
Νῦν ὑπόσχετ' ὁ Θεός·
«Ὁδοιπόρε, ὁδηγεῖ σε
Ὁ πανόπτης ὀφθαλμός.»

Χορός.
Ὁδηγεῖ σε, ὁδηγεῖ σε
Τοῦ Θεοῦ ὁ ὀφθαλμός·
Ὁδοιπόρε, ὁδηγεῖ σε
Ὁ πανόπτης ὀφθαλμός.

—

2. Ὅταν φίλοι σ' ἀποφεύγουν,
Σὲ προδίδῃ ἀδελφός,
Ἐνθυμοῦ ὅτ' ὁδηγεῖ σε
Ὁ πανόπτης ὀφθαλμός.-Χορός.

—

3. Ὅταν ποθητὴ ἐλπίς σου
Ἀποτύχῃ ἐντελῶς,
Μὴ σοὶ μέλῃ, ὁδηγεῖ σε
Ὁ πανόπτης ὀφθαλμός.-Χορός.

—

4. Ὅταν νέφος σὲ καλύψῃ,
Καὶ σοῦ σβέννυτ' ὁ φανός,
Θάρρει πάλιν· ὁδηγεῖ σε
Ὁ πανόπτης ὀφθαλμός. Χορός.

246. *Ἡ πρόσκλησις τοῦ Εὐαγγελίου.*

1. Ψάλατε νῦν τὰ ἔνδοξα
Λόγια τῆς ζωῆς,
Τὴν χάριν ἀνυμνήσατε
Μέχρι περάτων γῆς.

Χορός.
Ὦ, ζωῆς αἰωνίου
Λόγοι τῆς μακαρίου!
Λόγοι ζωῆς,
Τῆς θαυμαστῆς, } δίς.
Ζωῆς ἐπουρανίου.

—

2. Πάντας πρὸς ἑαυτὸν καλεῖ
Χριστὸς ὁ Λυτρωτής.
Ἁμαρτωλέ, ὑπάκουσον
Καὶ σώθητι εὐθύς.-Χορός.

—

3. Τὴν κλῆσιν ἀπηχήσατε,
Κηρύξατε εὐθὺς
Ἄφεσιν καὶ εἰρήνευσιν
Πᾶσι τοῖς ἐπὶ γῆς.-Χορός.

247. *Ἡ αἰωνία μακαριότης.*

1. Ὑπὲρ ἥλιον λάμπει ἡ γῆ,
Ἣν ὁρῶμεν ἐν πίστει ἁπλῇ.
Ὁ Πατὴρ μᾶς προσμένει ἐκεῖ,
Ἑτοιμάσας μονὴν ἐν αὐτῇ.

Χορός.
Μετ' ὀλίγον Χαρά,
Θὰ συναπαντηθῶμεν ἐκεῖ.
Μετ' ὀλίγον Χαρά,
Θὰ συναπαντηθῶμεν ἐκεῖ.

—

2. Εἰς τὰς ὄχθας τῆς γῆς τῆς λαμ-[πρᾶς,
Τὴν γλυκεῖαν ᾠδὴν τοῦ Ἀμνοῦ

Θὰ ὑμνῶμεν μεθ' ὅλης χαρᾶς,
Μετ' ἀγγέλων κἀ' ἁγίων ὁμοῦ.
— Χορός.

3. Ἐκεῖ θλίψεις καὶ πόνος οὐδείς,
Οὐδὲ δάκρυ καὶ στόνος ψυχῆς,
Ἀλλὰ μόνον φωναὶ τῆς ᾠδῆς
Ἀντηχοῦσιν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς.
— Χορός.

4. Εἰς τὸν Πλάστην τῶν ὅλων Θεὸν
Τῶν ἐπαίνων τὸν φόρον ἡμῶν
Θὰ προσφέρωμεν πάντα ἁγνόν,
Εἰς αἰῶνας αἰώνων πολλῶν.
Χορός.

248. *Ἡ Οὐρανία Πατρίς.*

1. Λαμπροτέρα ἡλίου ἡ γῆ,
Ἣν σαφῶς διορῶμεν μακράν,
Λευχημόνων ἀγγέλων μονὴ
Κοσμημένη μὲ θείαν χαράν.

Χορός.
Ναί, ἐκεῖ, ναί, ἐκεῖ,
Θέλομέν ποτε συναντηθῇ·
Ὦ Πατρὶς οὐρανία,
Εὐδαίμων καὶ τρὶς ποθητή.

—

2. Φίλους πόσους ὁρῶμεν ἐκεῖ.
Πορευθέντες μικρὸν πρὸ ἡμῶν
Ἆσμα ᾄδουσι νέον γλυκύ,
Ἀνυμνοῦντες ἀεὶ τὸν Ἀμνόν.
— Χορός.

3. Ὁ Σωτὴρ μᾶς προσμένει ἐκεῖ
Καὶ οἰκείων πολλοὶ προσφιλεῖς,
Πότε ἆρά γε θέλω σταθῇ
Καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν ἀσφαλής;
— Χορός.

4. Πλὴν τὸν δρόμον μου τέλος [δραμὼν
Μὲ ἐκείνους θὰ συναντηθῶ
Καὶ τοὺς πόθους μου πάντας [πληρῶν
Αἰωνίως ἐν δόξῃ θὰ ζῶ.
Χορός.

249. *Ἀγάπη εἰς Χριστόν.*

1. Ἐν πόθῳ θερμῷ σέ, Χριστέ, ἀγαπῶ,
Καὶ νῦν ὑπὲρ σοῦ ἡδονὰς παραιτῶ·
Ἑτοίμως εἰς σὲ θυσιάζω τὸ πᾶν.
Νῦν, εἴπέρ ποτε, ἀγαπῶ σέ, Χριστέ.

—

2. Σὺ πρῶτος ἐμὲ ἀγαπήσας στὴν γῆν
Κατῆλθες, ὑπέστης σταυρὸν δι' ἐμέ.
Ὑπέφερες ὄνειδος καὶ χλευασμόν.
Νῦν, εἴπερ ποτέ ἀγαπῶ σε, Χριστέ.

—

3. Ἐφ' ὅσον πνοὴν εἰς ἐμὲ χορηγεῖς,
Σὲ πάντοτε, Κύριε, θ' ἀκολουθῶ,
Κ' ἐν ὥρᾳ θανάτου θὰ λέγω πρὸς σέ,
«Νῦν εἴπερ ποτὲ ἀγαπῶ σέ, Χριστέ.»

—

4. Ὁπόταν δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸν οὐρανὸν
Κληθῶ καὶ τὴν δόξαν σου περιστεφθῶ,
Ὦ, τότ' ἐν ἀῤῥήτῳ θὰ ψάλλω χαρᾷ,
«Νῦν, εἴπέρ ποτε, σέ, Χριστὲ ἀγαπῶ.»

250. *Πίστις εἰς Χριστόν.*

(ἰδὲ ἦχον ἐν σελίδι 64).

1. Ἡ πίστις μου εἰς Σὲ
Ἐρείδεται, Χριστέ,
Ἀμνὲ Θεοῦ!
Δέξαι μου τὴν εὐχήν,
Σῶσόν μου τὴν ψυχήν,
Κάμε με μαθητὴν
Καὶ δοῦλον Σοῦ.

—

2. Ἄναψον ἐν ἐμοὶ
Ζῆλον εἰλικρινῆ

Καὶ θερμουργόν.
Δὸς τόλμην ἱεράν,
Ἀγάπην καθαράν,
Θερμὴν καὶ σταθεράν,
Πῦρ φλέγον, ζῶν.

—

3. Ἐν ὅσῳ ἀπορῶν
Εἰς κόσμον πονηρὸν
Περιπατῶ,
Ἔσο μου ὁδηγός·
Τὸ σκότος τοῦ νοὸς
Μετάτρεψον εἰς φῶς,
Μὴ πλανηθῶ.

—

4. Γενοῦ μοι Βασιλεύς,
Προφήτης, Ἱερεὺς
Σύ, ὦ Χριστέ.
Πᾶν, Σῶτερ, δάκρυον
Πικρὸν ἐξάλειψον,
Καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν
Δέξαι ἐμέ.

251. *Ὁ πόθος τοῦ Χριστιανοῦ.* (7-6σ.)

1. Ὦ ! πῶς ποθῶ νὰ γίνω
Ὡς ἄγγελος Θεοῦ,
Τὸ γόνυ μου νὰ κλίνω
Ἐνώπιον Αὐτοῦ,
Στὸ μέτωπόν μου φέρων
Στεφάνην ἀνθηράν,
Νὰ κρούω πάντα χαίρων
Κιθάραν ἠχηράν !

—

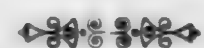
2. Νυκτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν
Νὰ ψάλλω λιγυρῶς·
Πρωΐαν καὶ ἑσπέραν
Νὰ ἀνυμνῶ φαιδρῶς !
Τὰ δάκρυα, οἱ πόνοι
Νὰ μὴ μὲ ἐνοχλοῦν,
Αἱ λῦπαι καὶ οἱ στόνοι
Νὰ μὴ μὲ ἀπειλοῦν !

—

3. Γνωρίζω ὅτι κεῖμαι
Εἰς σκότος παντελές·
Γνωρίζω ὅτι εἶμαι
Ἀγγεῖον εὐτελές.
Πλήν, ὦ Χριστέ, σὺ θέλεις
Καὶ σώζεις παρευθύς·
Ὦ Σῶτερ, ἐν ἀγγέλοις
Αἰτῶ νὰ μὲ δεχθῇς.

—

4. Ἐκεῖ τὸν Ἰησοῦν μου
Ἐν δόξῃ θὰ ὑμνῶ·
Ἐκεῖ τὸν Κύριόν μου
Ἀεὶ θὰ ἐπαινῶ.
Στὸ μέτωπόν μου φέρων
Στεφάνην ἀνθηράν,
Θὰ κρούω πάντα χαίρων
Κιθάραν ἠχηράν.

252. *Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ.* (7-6σ).

1. Οἱ ὄντες ἐν τῷ σκότει
Νῦν βλέπουν μέγα φῶς·
Καὶ χαίρουσι, διότι
Ἐφάνη ὁ Χριστός·
Ἐφάνη νὰ συντρίψῃ
Τῆς πλάνης τὸν δεσμόν,
Καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ
Σωτήριον ὁδόν.

—

2. Θνητοί, νῦν ἐνικήθη
Ὁ δαίμων τῆς φθορᾶς.
Χαρῆτε, ἐγεννήθη
Παιδίον εἰς ἡμᾶς.

Αὐτοῦ ἡ ἐξουσία
Εἶναι παντοτεινή,
Αὐτοῦ ἡ βασιλεία
Δὲν θέλει σαλευθῇ.

—

3. Ἐν γῇ σκιᾶς θανάτου
Φῶς λάμπει τοῦ λοιποῦ.
Τὸ μέγα ὄνομά του
Κηρύττεται παντοῦ.
Ὁ Σύμβουλος καὶ μόνος
Θεὸς ὁ ἰσχυρός,
Τοῦ μέλλοντος αἰῶνος
Πατὴρ καὶ Ἀρχηγός.

—

4. Ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης,
Ἐλπίδος ὁ δοτήρ,
Πηγὴ δικαιοσύνης.
Ἁμαρτωλῶν Σωτήρ.
Ἂς λάβῃ νῦν τὸν τόπον
Τῆς λύπης ἡ χαρά·
Πᾶσα φυλὴ ἀνθρώπων
Ἂς κράζῃ, Ὡσανά.

253. *Ἡ προσευχή.* (8σ.δ.)

1. Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς!
Ἀπὸ μερίμνας μὲ καλεῖς
Νὰ πλησιάσω τολμηρῶς
Ἕως τοῦ θρόνου τοῦ Πατρός.
Ἐκεῖ νικῶ τὸν πειραστήν,
Καὶ ἀποκτῶ ἀναψυχὴν
Διὰ τῆς σῆς ἐπιστροφῆς,
Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς!

—

2. Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς !
Ἡ ταπεινή μου αἴτησις
Πρὸς τὸν Θεὸν ἂς ἀναβῇ,
Τὸν ἕτοιμον νὰ εὐλογῇ.
Τὸ πρόσωπόν του τὸ σεπτόν,
Τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ζητῶν,
Ἔχω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς!

—

3. Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς !
Ἀπὸ ἰδέας χαμερπεῖς,
Ἀπὸ σκοποὺς ἁμαρτωλούς,
Καὶ ἀπὸ πειρασμοὺς πολλούς,
Ἀπὸ ἀπάτας βλαπτικάς,
Ἀπὸ φροντίδας κοσμικάς,
Σὺ εἰς τὰ ἄνω προσκαλεῖς,
Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς !

—

4. Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς !
Εἴθε καθὼς ὁ Μωϋσῆς,
Ἐπὶ Φασγᾶ τὴν κορυφὴν
Νὰ ἴδω τὴν ὡραίαν γῆν·
Ἐκεῖθεν δὲ νὰ ἀναβῶ
Καὶ τὸν Ἀμνὸν νὰ ἀνυμνῶ·
Πλέον νὰ μὴ μου χρειασθῇς,
Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς!

254. *Δέησις εἰς Χριστόν.*

1. Κραυγῆς ἐμῆς εἰσάκουσον, Χριστέ,
Ἐλθέ, ὦ Λυτρωτά.
Ἀδημονῶν ποθῶ σε, ἀγαθέ.
Ἐλθέ, ὦ Λυτρωτά.

Χορός:
Τῆς ποίμνης σου μακρὰν πλανῶμαι νῦν
Εἰς ἔρημον καὶ ξένην γῆν.
Ὦ, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, δέομαι,
Ἐλθέ, ὦ Λυτρωτά.

—

2. Ἄοικον ἴδε με, ἡμιθανῆ·
Ἐλθέ, ὦ Λυτρωτά.
Φῶς καὶ Ζωὴν σὸν βλέμμα χορηγεῖ·
Ἐλθέ, ὦ Λυτρωτά. *Χορός.*

—

3. Ὁδὸν μονήρη βαίνω κοπιῶν.
'Ελθέ, ὦ Λυτρωτά.
Βλέπω πρὸς σέ, μειδίαμα ζητῶν·
'Ελθέ, ὦ Λυτρωτά.—*Χορός.*

—

4. Δέχθητι μετανοίας στεναγμόν.
'Ελθέ, ὦ Λυτρωτά.
Κραυγῆς μου ταπεινῆς ἐπάκουσον
'Ελθέ, ὦ Λυτρωτά.—*Χορός.*

255. *Ὁ καλὸς ποιμήν.* (8σ).

1. Καλὸς ποιμὴν μὲ ὁδηγεῖ·
Πῶς τοῦτο μὲ παρηγορεῖ!
Ὅ,τι ἂν πράττω πανταχοῦ,
Μὲ κατευθύνει χεὶρ Θεοῦ.

Χορός.
Μὲ ὁδηγεῖ, μὲ ὁδηγεῖ,
Ναί, χεὶρ Θεοῦ μὲ ὁδηγεῖ.
Αὐτός μοῦ εἶναι Ἀρχηγός·
Ἄς ἦμαι ὀπαδὸς πιστός.

—

2. Διὰ γαλήνης τῆς τερπνῆς,
Διὰ θυέλλης τῆς φρικτῆς,
Διὰ ὁμίχλης καὶ πυρός,
Μὲ κατευθύνει ὁ Θεός.-*Χορός.*

—

3. Ὦ Κύριε, θέλω κρατεῖ
Τὴν χεῖρά Σου ἐν τῇ ἐμῇ,
Εὐγνώμων, χαίρων, ἀσφαλής,
Διότι Σὺ μὲ ὁδηγεῖς. -*Χορός.*

—

4. Καὶ διαβαίνων τὰ ψυχρὰ
Τοῦ Ἰορδάνου ῥεύματα,
Ἀγαλλιῶμαι καὶ ἐκεῖ,
Ἀφ' ὁ Ποιμήν μου μ' ὁδηγεῖ.
Χορός.

256. *Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς.* (8σ. *ἰδ.*)

1. Ὦ, εὐτυχὴς ἡμέρ' αὐτή,
Καθ' ἣν ἐγένετ' ἡ εὐχή,
Ἐγὼ νὰ ἦμαι τοῦ Θεοῦ,
Νὰ ἦν' Αὐτὸς Θεὸς ἐμοῦ.

Χορός.
Εὐτυχής, εὐτυχής,
Εἶν' ἡ ἡμέρα τῆς εὐχῆς!
Μὲ προσευχὴν ἂς ἀγρυπνῶ,
Μὲ πίστιν καὶ χαρὰν ἂς ζῶ.
Εὐτυχής, εὐτυχής,
Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκλογῆς.

—

2. Ὦ, εὐτυχής, χρηστὸς δεσμός!
Συνδέομ' ὁ ἁμαρτωλὸς
Ἐγὼ πρὸς τὸν πανάγαθον,
Πρὸς τὸν Σωτῆρα μου Θεόν.
— *Χορός.*

3. Ψαλμοὶ καὶ ὕμνοι στὸν ναὸν
Ἄς ἀντηχοῦν πρὸς τὸν Θεὸν
Ἐνῷ προβαίνω μὲ χαρὰν
Πρὸς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν.
— *Χορός.*

4. Ἀπεφασίσθη, γέγονε!
Θεία φωνὴ μ' ἐκάλεσε·
Φωνὴ ἀγάπης, καὶ ἐγὼ
Ἀκούω καὶ ἀκολουθῶ.
Χορός.

257. *Αἶνος εἰς τὴν Θείαν ἀγάπην.*

1. Ὦ! τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ
Τὴν θείαν κ' ἱεράν!
Πᾶν κτίσμα τῶν χειρῶν Αὐτοῦ
Ἄς ψάλλῃ μὲ χαράν,
Λέγον, «Δόξα, δόξα
Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ.»

2. Κοιλάδες, βράχοι καὶ βουνά,
Καὶ δάση σκιερά,
Αὐτὴν μὲ αἶνους κι' Ὡσαννὰ
Ὑμνεῖτε ζωηρά,
Πάντα, Δόξα, κτλ.

—

3. Σεῖς θάλασσαι, ὠκεανοί,
Ἠχεῖτε κρατερῶς·
Καὶ ῥύακες καὶ ποταμοί,
Βοᾶτε ἰσχυρῶς,
Πάντες, Δόξα, κτλ.

—

4. Σελῆναι, ἥλιοι λαμπροί,
Ἀστέρες φωτεινοί,
Οὐράνιοι, φαιδροὶ χοροί,
Αἰνεῖτ' ἐν χαρμονῇ,
Πάντες, Δόξα, κτλ.

—

5. Τὰ ἔθνη πάντα κ' οἱ λαοί,
Πᾶσα φυλὴ τῆς γῆς·
Δοξάζετ' ὡς Θεοῦ υἱοί,
Μετὰ φαιδρᾶς φωνῆς,
Πάντες, Δόξα, κτλ.

—

6. Κιθάρας κρούετε χρυσᾶς,
Πιστοί, ἐν οὐρανοῖς,
Καὶ ᾄδετε μετὰ χαρᾶς
Σὺν τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς,
Πάντες, Δόξα, κτλ.

—

7. Χοροὶ ἀγγέλων, Χερουβείμ,
Ἀρχάγγελοι γοργοί,
Ὑμνεῖτε σὺν τοῖς Σεραφείμ,
Ὦ θεῖοι λειτουργοί,
Πάντες, Δόξα, κτλ.

258. *Ὁ ποταμὸς τοῦ θανάτου.* (8-7σ.δ.)

1. Εἰς τὰς ὄχθας Ἰορδάνου
Ἵσταμαι προσεκτικός,
Θεωρῶ κληρονομίαν
Μένουσαν διὰ παντός.
Βλέπ' ὡραίας πεδιάδας,
Καὶ λειμῶνας δροσερούς,
Βλέπω λόφους καὶ κοιλάδας,
Βλέπω ἄνθη καὶ καρπούς.

—

2. Ἐκεῖ εἶναι ἡ πατρίς μου,
Ἐκεῖ εἶναι ὁ Χριστός,
Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἐλπίς μου,
Ὁ Σωτήρ μου καὶ Θεός.
Βλέπω δὲ τὸ κρύον ῥεῦμα,
Καὶ τὸ πέραν λησμονῶ,
Μοῦ ταράττεται τὸ πνεῦμα
Καὶ φοβοῦμαι μὴ χαθῶ.

—

3. Ὦ, εἴθ' ἅπαξ νὰ ἠμπόρουν
Ὡς ποτὲ ὁ Μωυσῆς,
Καὶ τὸ ὅλον νὰ 'θεώρουν
Τῆς εὐλογημένης γῆς!
Τότε καὶ τὸ ῥεῦμα πλέον
Τοῦ ἀγρίου ποταμοῦ,
Δὲν θὰ μ' ἦτο φρικαλέον·
Βλέπω πύλας οὐρανοῦ.

259. *Χριστιανικὴ ἐγκαρτέρησις.*

1. Σύντροφοι! ἰδοὺ τὸ σῆμα
Ἐν τοῖς οὐρανοῖς!
Φαίνονται ἐπικουρίαι,
Νίκη εἶν' ἐγγύς.

Χορός. «Δείχθητ' ἄνδρες! ἰδοὺ φθάνω,
Σῆμα τοῦ Χριστοῦ».
«Θὰ δειχθῶμεν χάριτί Σου»,
'Αντηχεῖ παντοῦ.

—

2. Ἰσχυρὸς στρατὸς προβαίνει·
Ἄγει δ' ὁ Σατάν·
Πίπτουν κύκλω μας γενναῖοι.
Ἄπελπι τὸ πᾶν!—*Χορός.*

—

3. 'Αλλ' ἰδοὺ τ' ἀστράπτον σῆμα!
Σάλπισμα σφοδρόν!
Θριαμβεύσομεν βεβαίως
Κατὰ τῶν ἐχθρῶν!—*Χορός.*

—

4. Διαρκεῖ, λυσσᾷ ἡ μάχη·
Πλὴν κ' οἱ βοηθοὶ
Φθάνουν μὲ τὸν 'Αρχηγόν μας
Θάρρος, σύντροφοι!—*Χορός.*

—§—

260. *Ἡ ἀειθαλὴς γῆ.*

2. Ἱλαρῶς διαπλέομεν ὠκεανὸν,
Ζητοῦντες γῆν ἀειθαλῆ,
Ὅπου εἰς δὲν ὑπάρχει ἀλγῶν ἢ [θρηνῶν,
Καὶ θάνατος δὲν εἰσχωρεῖ.

Χορός. Ἡ τρικυμία λυσσᾷ
'Αλλὰ ταχέως περνᾷ·
Καὶ ἡμεῖς μὲ χαρὰν
Χαιρετῶμεν μακρὰν
Τὴν γῆν τὴν ἀειθαλῆ

—

2. Οὔτε κύματα, ὅσον κι' ἂν ἦναι [φρικτὰ,
Οὔτ' ἄνεμος ὅσον σφοδρὸς,
Νὰ φοβίσουν ἡμᾶς θέλουν εἶσθ' [ἱκανά.
Ὁ πλοίαρχος εἶν' ὁ Χριστός.
— *Χορός.*

3. Καὶ ἀνέμους καὶ κύματα πάντα [κρατεῖ
Ὁ σώζων βραχίων Αὐτοῦ·
«Σιώπα, ἡσύχασον», ὅταν εἰπῇ,
Γαλήνη μεγάλη παντοῦ.
— *Χορός.*

3. Καὶ εἰς νύκτα ζοφώδη, ὅτ' οὔτε [ἀστὴρ
Μὲ φῶς ἱλαρὸν ὁδηγεῖ,
Μὲ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ [ὁ Σωτὴρ
Τοὺς φόβους ἡμῶν ἀπωθεῖ.
Χορός.

—

6. Μέχρι τέλους ὁ πλοίαρχος οὗτος [σοφῶς
Τὸ πλοῖον ἡμῶν ὁδηγεῖ·
Θέλει φθάσει δὲ πᾶς ἐπιβάτης [πιστὸς
Εἰς τὴν γῆν τὴν ἀειθαλῆ.
Χορός.

—!·!—

261. *Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία.* (11σ.)

1. Ὦ, δεῦτε πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπαδοί.
Μακρὰν καὶ πλησίον ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ.
'Αρχίζει ἀγὼν καὶ δεινὸς καὶ μακρός.
Ζωσθῆτε τὰ ὅπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

Χορός. Τρέξατ' ἐμπρὸς
Ὅλοι τρέξατ' ἐμπρός.
Ζωσθῆτε τὰ ὅπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

—

2. 'Αγὼν ἱερός, ἐκστρατεία καλή!
Δὲν θέλομεν πέσει οὐδὲ ἡττηθῇ.
'Ανίκητος εἶν' ὁ ἡμῶν 'Αρχηγός.
Ζωσθῆτε τὰ ὅπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.
— *Χορός.*

3. Μὲ θάρρρος, μὲ πίστιν προβαίνετε νῦν
Εἰς δρόμον στενὸν πλὴν σαφῆ καὶ εὐθύν·
Ἰσχύς μας καὶ ᾆσμά μας εἶν' ὁ Σταυρός.
Ζωσθῆτε τὰ ὅπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.
Χορός.

—§—

262. *Δοξολογία τῶν σεσωσμένων.*

1. Περὶ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ
Παιδία παμπληθῆ
Σωσμένα ἵστανται ἰδού!
Εὐδαίμονες χοροί.

Χορός. Ψάλλουν, «Δόξα, Δόξα,
'Εν ὑψίστοις τῷ Θεῷ.»

—

2. Φορέματα λευκὰ ἐκεῖ
Φορεῖ καθὲν αὐτῶν·
Καθὲν εἰς δόξαν κατοικεῖ,
Εἰς φῶς εὐλογητόν. *Χορός.*

—

3. Πρὸς τὸν ὡραῖον οὐρανὸν
Τίς ἔφερεν αὐτά;
Εἰς τὸν τρισάγιον ναὸν
Πῶς ἔγειναν δεκτά; *Χορός.*

—

4. Ὑπὲρ αὐτῶν ἀπέθανεν
Ὁ ἄμωμος 'Αμνός.
Τὸ αἷμά του τὰ ἔσωσε
Καὶ ψάλλουν ἱλαρῶς. *Χορός.*

—

5. 'Επὶ τῆς γῆς ἐζήτησαν
Τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ,
Κ' ἰδοὺ τὸν ἐπροσκύνησαν,
Κ' ἐνώπιον Αὐτοῦ *Χορός.*

—!·!—

263. *Οἱ παρεπίδημοι.* (8σ.)

1. Ἡμεῖς οἱ παρεπίδημοι
Πρὸς τὴν οὐράνιον Σιών,
'Εν τῇ ἐρήμῳ ἱλαροὶ
Νῦν ψαλμῳδοῦμεν καθ' ὁδόν.

Χορός. Πῶς ἡ στολή σας ἡ λαμπρὰ
Εἶν', ὁδοιπόροι, καθαρά;
Αὐτὴ στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ
'Επλύθη χάριτι Αὐτοῦ.

—

2. 'Ολίγοι χρόνοι, τὸ πολύ,
Κι' ὁ δρόμος παύει βαθμηδόν.
Ἔτι ὀλίγοι στεναγμοί,
'Ολίγοι κόποι καθ' ὁδόν. *Χορός.*

—

3. Ὦ μακαρία Χαναάν,
Δυνάμεθα στὰς ὄχθας Σοῦ
Νὰ ἴδωμεν γῆν ἱλαράν,
Ναὸν καὶ πόλιν τοῦ Θεοῦ.
— *Χορός.*

4. 'Αγρύπνως καὶ μὲ προσευχὴν
Διαπερνῶμεν τὴν ὁδόν,
Ὁδὸν τραχεῖαν καὶ στενήν,
Πλὴν φέρουσαν πρὸς τὸν Θεόν.
Χορός.

—§—

264. *Ὁ 'Ιησοῦς μὲ ἀγαπᾷ.*

1. Ὁ Χριστὸς μὲ ἀγαπᾷ.
Οὕτω λέγει ἡ Γραφή.
Τὰ παιδία τὰ μικρὰ
Πῶς πρὸς Ἑαυτὸν καλεῖ.

Χορός. Ναί· ἀγαπᾷ με·
Ναί, ἀγαπᾷ με·
Ναί, ἀγαπᾷ με.
Τὸ λέγει ἡ Γραφή.

—

2. Ὁ Χριστὸς μὲ ἀγαπᾷ,
Καὶ ὡς ἀγαθὸς ποιμὴν
Δι' ἡμᾶς τὰ πρόβατα
Θυσιάζει τὴν ζωήν.—*Χορός.*

—

3. Ὁ Χριστὸς μὲ ἀγαπᾷ,
Ἂν καὶ ἦμαι ἀσθενής,
Καὶ χαρίζει ἀγαθὰ
Σώματός τε καὶ ψυχῆς.
— *Χορός.*

4. Μ' ἀγαπᾷ καὶ μ' ὁδηγεῖ
Κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν·
Τέλος θέλει μὲ δεχθῇ
Μὲ χαρὰν στὸν οὐρανόν.
Χορός.

265. *Ὁ ὡραῖος ποταμός.*

1. Ἆρά γε θὰ συναχθῶμεν
Στὴν ἀκτὴν τοῦ ποταμοῦ;
Ἆρά γε θὰ εὑρεθῶμεν
Πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ;

Χορός.
Ναί, ἐκεῖ θὰ συναχθῶμεν
Πλησίον τοῦ ὡραίου ποταμοῦ,
Μὲ ἁγίους θὰ προβῶμεν
Πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

—

2. Ἅμα φθάσωμεν πλησίον
Τοῦ ὡραίου ποταμοῦ,
Ἀφαιρεῖται πᾶν φορτίον
Μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
— *Χορός.*

3. Εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸ νᾶμα
Θέλομεν ἀπολουσθῇ,
Κ' ἐκ τῶν ῥύπων ἐν τῷ ἅμα
Θέλομεν καθαρισθῇ.—*Χορός.*

—

4. Ναί, χαρᾶς θὰ πληρωθῶσι
Τότε αἱ ψυχαὶ ἡμῶν,
Ἐπειδὴ θὰ θεωρῶσι
Τὸν οὐράνιον Ἀμνόν.—*Χορός.*

—

5. Μὲ χορὸν πολλῶν ἁγίων,
Ἀποστόλων, προφητῶν,
Μετ' ἀγγέλων δὲ μυρίων
Θὰ ὑμνῶμεν τὸν Χριστόν.
Χορός.

266. *Οἴκαδ' ἐπισπεύδομεν.*

1. Νῦν διαπλέομεν ὠκεανόν,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες.
Διὰ κυμάτων ἀγρίων, σφοδρῶν
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες,
Τὰς τοῦ πατρός μας ζητοῦντες [πολλὰς
Ἡτοιμασμένας ὡραίας μονάς,
Ἂς ὑπεσχέθη αὐτὸς εἰς ἡμᾶς,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντας.

—

2. Ἡ τρικυμία μᾶς φέρει ἐμπρός,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντας·
Δὲν μᾶς φοβίζει ὁ ὠκεανός,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντας·
Θάρρος, ὦ σύντροφοι, πλέον τὴν [γῆν
Δὲν ἐρευνῶμεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν [νῦν
Φαίνεται τοῦ οὐρανοῦ ὁ λιμήν·
Οἴκαδ' ἐπισπεύδομεν.

—

3. Πάντας καλοῦμεν ν' ἀκολουθοῦν,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες,
Εἰς τὸν εὐδαίμονα, ἔνδοξον πλοῦν·
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες
Τρέμοντες ἁμαρτωλοί! καὶ εἰς σᾶς
Γίνετ' ἡ πρόσκλησις· σεῖς μὲ [ἡμᾶς
Ὁδοιπορεῖτε πρὸς ὄχθας λαμπράς,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες.

—

4. Εἰς τὸν λιμένα μας, τέλος, ἰδού,
Στὴν πατρίδα τὴν ἡμῶν,

Εἰς τὰ παράλια τοῦ οὐρανοῦ,
Στὴν πατρίδα τὴν ἡμῶν,
Κόπος καὶ κίνδυνος πλέον οὐδείς·
Δόξα Θεῷ ἐν ὑψίστοις! ἡμεῖς
Χάριτι εἴμεθ' ἀεὶ ἀσφαλεῖς.
Στὴν πατρίδα τὴν ἡμῶν.

267. *Καθῆκον τοῦ ἀγαπᾷν τὴν μητέρα.*

1. Ὤ, πρέπει τὴν μητέρα
Νὰ ἀγαπῶ θερμῶς·
Ἐκ νηπιότητός μου
Μ' ἠγάπα τρυφερῶς·
Καὶ ὅλ' ἂν ἐρευνήσω
Τὰ πέρατα τῆς γῆς,
Δὲν δύναμαι νὰ εὕρω
Ἀγάπην ὡς αὐτῆς.

—

2. Ὁπότε ἤμην βρέφος
Ἀδύνατον ἐγώ,
Μ' ἐβάστα εἰς τὸ στῆθος
Διὰ ν' ἀναπαυθῶ.
Φροντίδα οὐδεμίαν
Ἢ κόπον δι' ἐμὲ
Οὐδ' αὐταπαρνησίαν
Ἐφείδετό ποτε.

—

3. Καὶ τώρα ἄν τις λύπη
Μοῦ θλίβῃ τὴν ψυχήν,
Οὐδέποτ' ἀναφέρω
Ματαίως εἰς αὐτήν·
Εἰς ὅλους μου τοὺς πόνους
Τί μὲ παρηγορεῖ;
Ἡ ὄψις τῆς μητρός μου
Κ' ἡ τρυφερὰ φωνή.

—

4. Τὴν τῆς μητρὸς ἀγάπην
Ἂν καὶ, ἐν ὅσῳ ζῶ,
Ἀρκούντως ν' ἀνταμείψω,
Ποτὲ δὲν ἠμπορῶ,
Θέλω τὴν περιθάλπει
Προθύμως κ' ἐν χαρᾷ,
Θέλω τὴν ὑπακούει,
Καὶ θέλω τὴν τιμᾷ.

268. *Ὡσαννά.*

1. Ὤ, τί τερψίθυμοι ᾠδαὶ
Ἐν μέσῳ τῆς Σιὼν ἠχοῦν!
Τί μελῳδία, τί φωναὶ
Στοὺς λόφους της νῦν ἀντηχοῦν!

Χορός.
Δόξα ψάλλετε, λαοὶ
Δόξα Οὐρανοὶ καὶ γῆ.
Ὡσαννά, ὡσαννά, ὡσαννὰ
Τῷ υἱῷ Δαβίδ.*
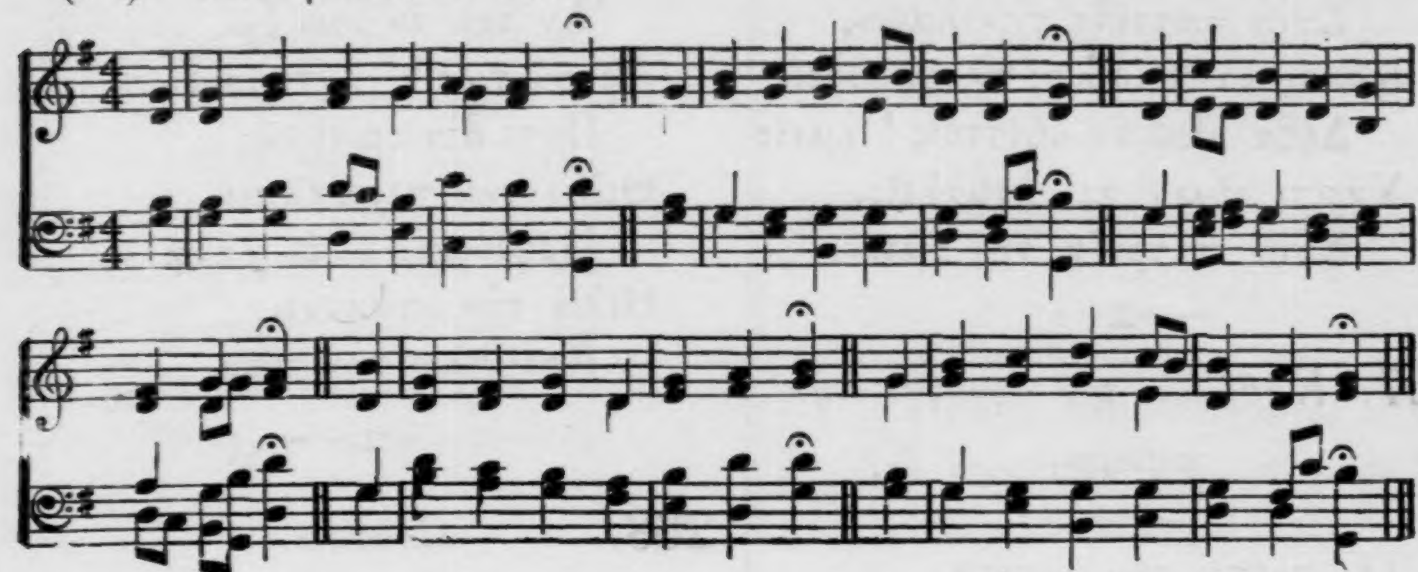
—

2. Παιδία ψάλλουσιν ἰδού,
Δόξα τῷ πάντων Βασιλεῖ!
Νά, ὁ Σωτήρ, κράζουν ὁμοῦ,
Ἅπαντας σῴζει κ' εὐλογεῖ.
— *Χορός.*

3. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
Πᾶσαν ψυχὴν χαρᾶς πληροῖ
Καὶ Ἰουδαίου κ' ἐθνικοῦ·
Διὸ πᾶν στόμα τὸν αἰνεῖ.
— *Χορός.*
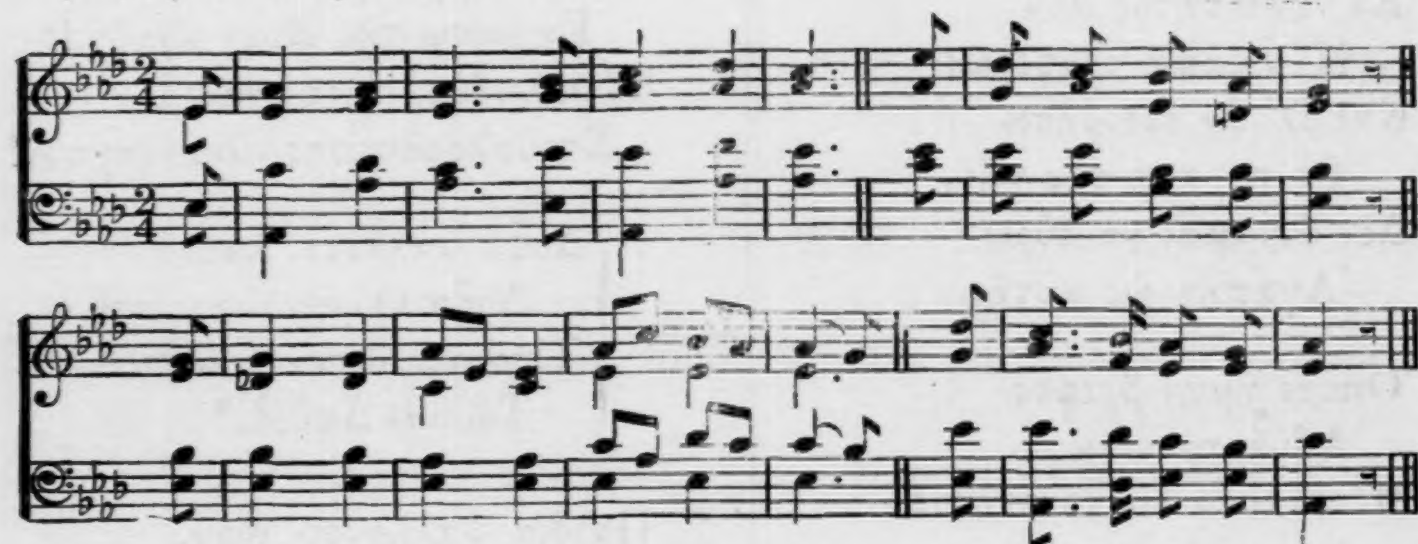
4. Τὸν Κύριόν τε καὶ υἱόν,
Τὸν τοῦ Δαβὶδ ὑμνεῖτε σεῖς,
Ὅστις πληροῖ τὸν οὐρανόν,
Ὅστις ἀνάσσει ἐπὶ γῆς.
Χορός.

* ΣΗΜ. Ὁ ἐκδότης συνιστᾷ τὸ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνηται ὁ χορὸς οὗτος ἐκ δευτέρου.
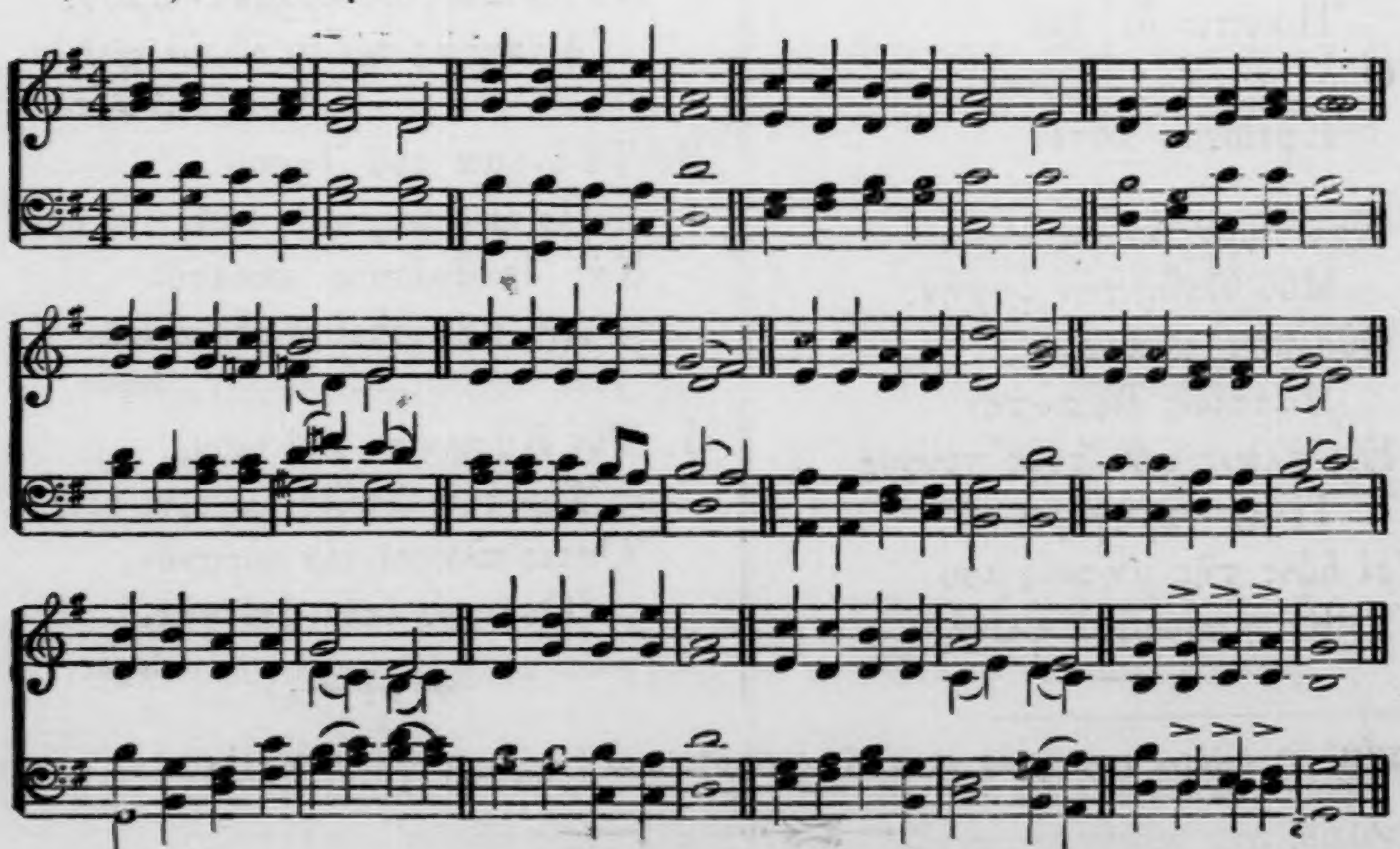
(8σ). Ἴδε ὕμνους 2-40.

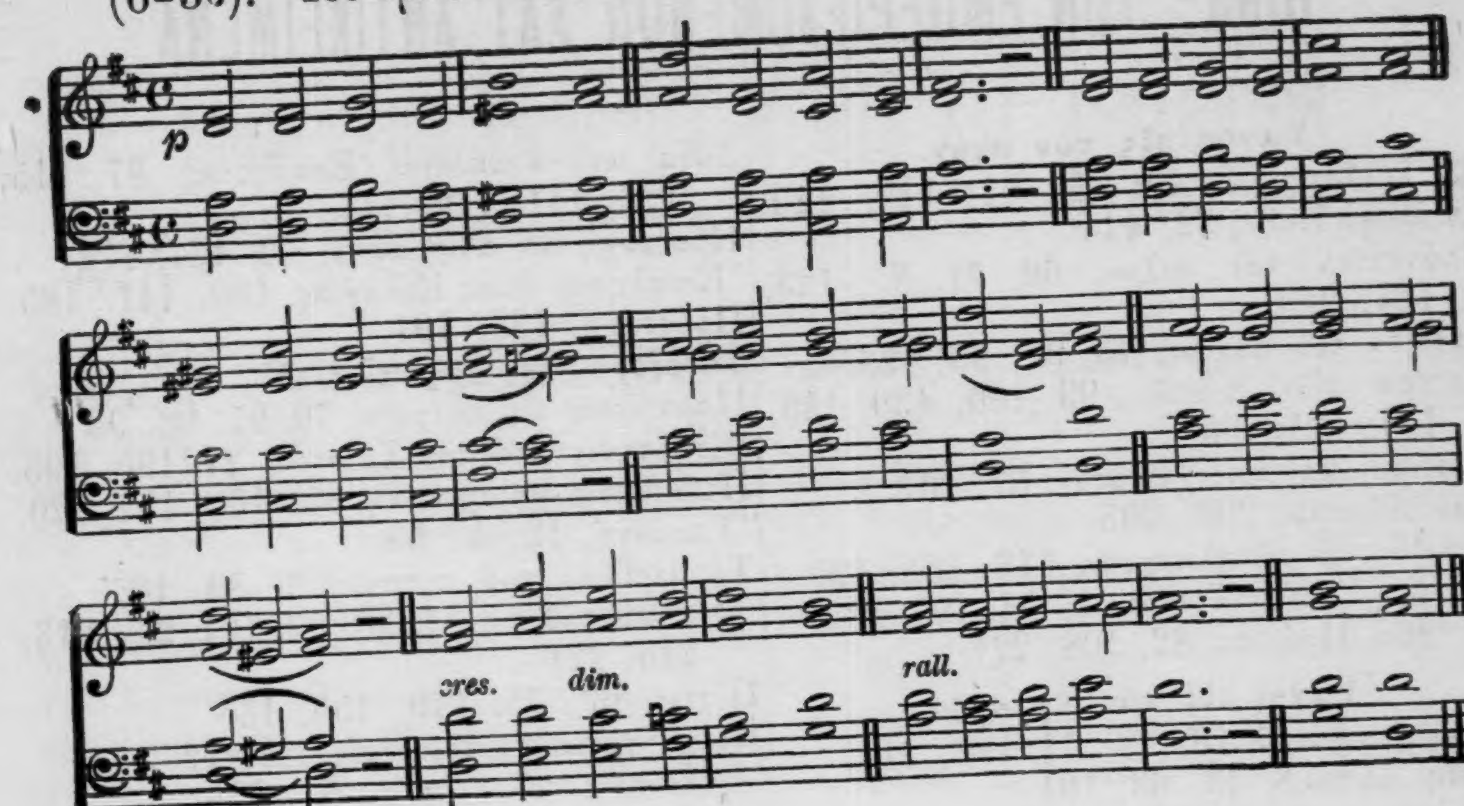
(8-6σ). Ἴδε ὕμνους 40-95.

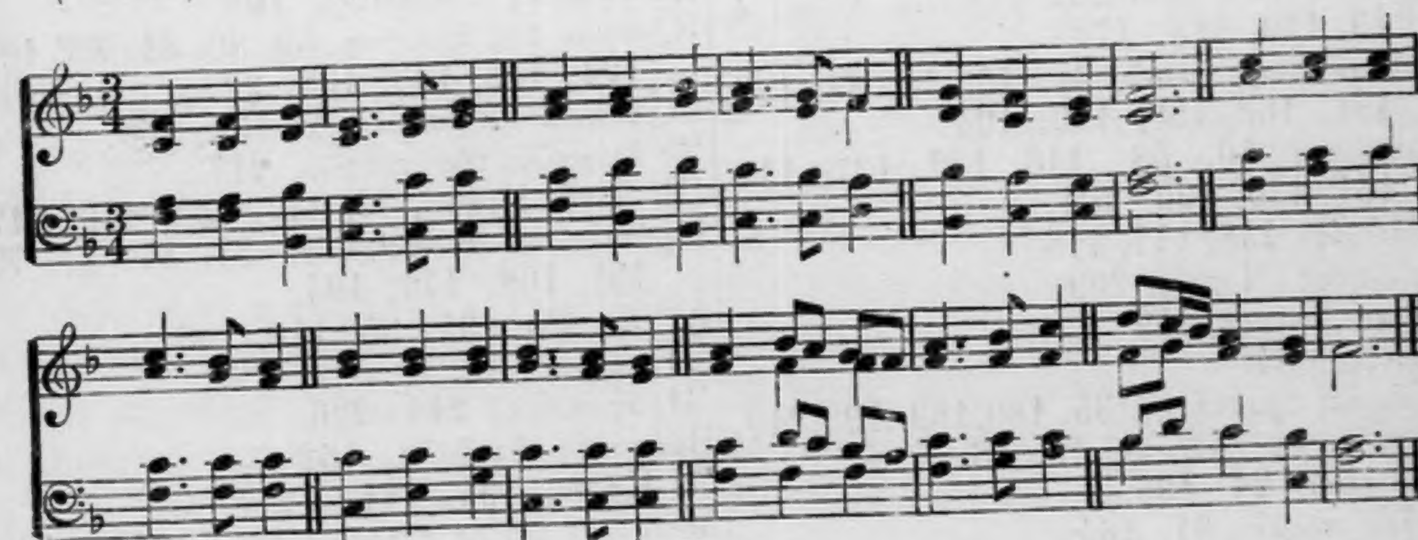
(6-5σ). Ἴδε ὕμνον 124.

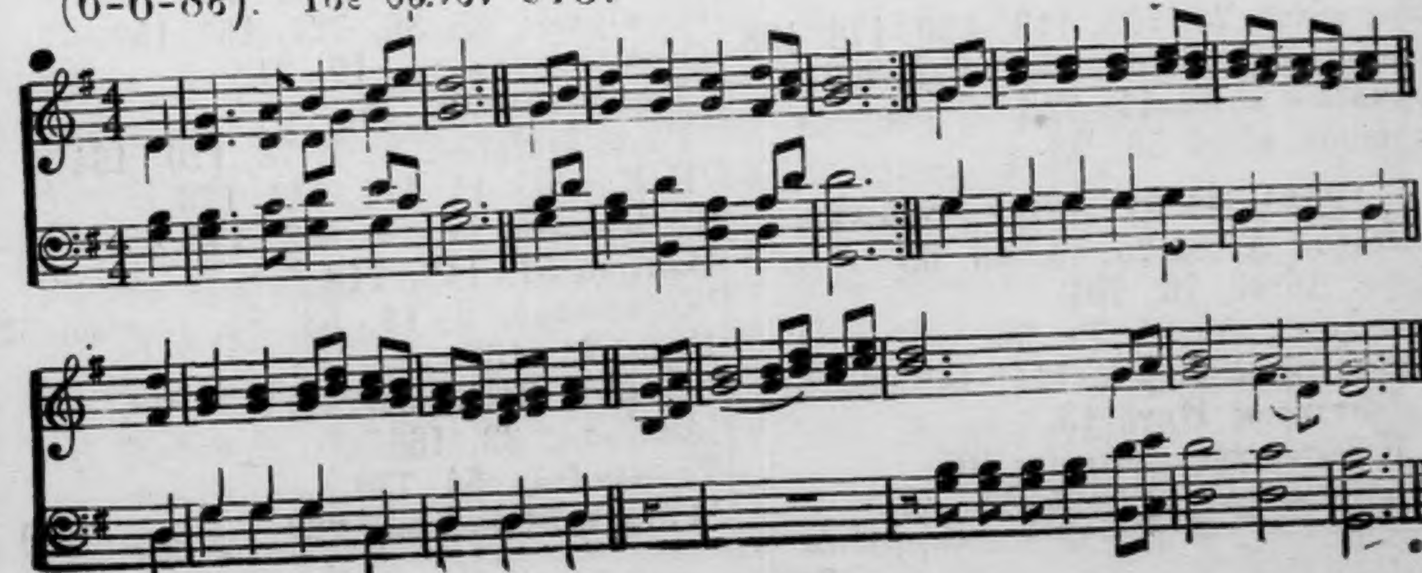
(6-5σ). Ἴδε ὕμνον 123.

(6-4σ.) Ἴδε ὕμνους 124-126.

(6-6-8σ). Ἴδε ὕμνον 215.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

